Isaac H. Hall,

THEODORI MOPSUESTENI

FRAGMENTA SYRIACA

E CODICIBUS MUSEI BRITANNICI NITRIACIS

EDIDIT

ATQUE IN LATINUM SERMONEM

VERTIT

ED. SACHAU, PH. D.

LIPSIAE

SUMPTIBUS GUILELMI ENGELMANN

TYPIS GUILELMI DRUGULINI

MDCCCLXIX.

50,922

603.5
T40.2
1869

Digitized by Google

603.5
T4a2
1869

Andover

Digitized by Google

THEODORI MOPSUESTENI

FRAGMENTA SYRIACA

E CODICIBUS MUSEI BRITANNICI NITRIACIS

EDIDIT

ATQUE IN LATINUM SERMONEM

VERTIT

ED. SACHAU, PH. D.

LIPSIAE

SUMPTIBUS GUILELMI ENGELMANN

TYPIS GUILELMI DRUGULINI

MDCCCLXIX.

Digitized by Google

A Gift.

Purchased from the library of Prof. Isaac H. Hall, Ph. D.

ANDOVER THEOL. SEMINARY
MAY 9 1900
LIBRARY.

50,922

Digitized by Google

603.5
T40.2
1869

PRÆFATIO.

Post O. F. Fritzschium, qui summo cum studio et acumine Commentatori illi Mopsuesteno primus debitam operam navavit,* duo praecipue viri huic parti literarum patristicarum novam affuderunt lucem: J. L. Jacobi** et F. J. A. Hort***, qui suum uterque sequens ingenium fragmenta Commentarii in epistolas Paulinas, quae sub nomine Sancti Hilarii circumferebantur, Theodoro vindicarunt.

Jam pridem viri docti neque temere sperarunt fore ut omnia Theodori opera ex sermone Syriaco, in quem ejus asseclas ea vertisse satis superque notum erat, quondam restituerentur. Quid quod 'Ebed Jeshû' metropolitam Ṣôbensem

* „De Theodori Mopsuesteni vita et scriptis." Halis 1833. „Fragmenta in Nov. Test. commentariorum quae reperiri potuerunt." Turici 1847. „Theodori de incarnatione filii Dei librorum XV fragmenta." Turici 1847 (Index lectionum) Hanc dissertationem tertiam, quum in bibliothecis Anglicis non invenirem, quaerenti mihi auctor ultro obtulit, cujus rei gratias quam maximas ei ago. Omnia fragmenta, quae Fritzschii diligentia eruerat, J. P. Migne in „Patrologiae Cursum Completum" (series graeca, tom. 66) recepit.

** „Theodori Episcopi Mopsuestiae commentarii nuper detecti de ep. ad Philippenses scripti capita duo." Halis 1855. „Epistolae Philippensis capp. III. IV. Colossensis I." Halis 1856.

*** „On an ancient Latin version of Theodore of Mopsuestia's lost commentary on ten „of St. Paul's Epistles"; in „The Journal of classical and Sacred Philology," vol. IV. p. 302. Cambridge 1859.

Digitized by Google

(† 1318 A. D.) ea omnia praesto habuisse verisimile est. Neq tamen furor Monophysitarum, quo morbum illum Nestorianu ejusque auctorem, Theodorum, quem ipso Nestorio pejore habebant, prosequebantur — atque a Monophysitis solis ope Syriaca in bibliothecis nostris deposita accepimus — qui quam librorum ejus intactum reliquisse videtur nisi fragmen haec sane paucissima, quae inscitiae monachorum debemus, quae nunc primus in lucem profero.

Omnia hace fragmenta ex exemplaribus Musei Britann Nitriacis desumta sunt. Atque Theodori ea esse, quum nomi ejus nulla fiat mentio, doctissimus et amicissimus W. Wrig primus eruit et probavit. Idem hic consilium vertendi edendi haec fragmenta ipse ceperat, mihi autem quum te pore veris anni 1868 Londini um venissem, hoc opus sua q erga me est benevolentia cessit. Exemplaria, in quibus ha fragmenta invenis, haec sunt:

Add. 17217 Fol. 20—32 script. saec. IX. charact. Estrang partim folia dissoluta partim connexa; ex introductio in Genesim et comment. in Gen. capp. I. II.

Add. 14668 Fol. 32—36 saec. VI. charact. Estrangel.; commentario in Hosea Joel Amos. Haec graece extan

Add. 14669 Fol. 1—18 script. manu Edessena charact. Estrang saec. V; omnia folia dissoluta exceptis foliis XII. et XII

Hymnum matutinum* pagg. 58. 59, quanquam Theod reum omnino non habeo, propterea addendum duxi, quod pervetustis Psalmorum exemplaribus Nestorianis inter e Hymnos, qui Psalmis addi solent, sub Theodori nomine circun fertur. Sumtus est ex his codicibus:

Add. 14675 Fol. 155b—156b (C.) XIII. saec.
Add. 14677 Fol. 146a+b fragmentum (B.) XIII. saec.
Add. 17219 Fol. 150a—151a (A.) XIII. saec.

Locos ex operibus Theodori ab aliis laudatos pag 60—62 ex his codicibus sumsi:

* Cfr. Assemani, Bibliotheca orientalis tom. 1 p. 59/60.

Digitized by Google

Fragm. 1) Add. 14538 ܟܬܒܐ ܕܬܚ̈ܘܝܬܐ i. e. catena Patrum.
Fol. 100b. X. saec.
Add. 12155 it. catena Patrum. Fol. 111b. VIII. saec.
Fr. 2) Add. 12157 Severus contra Johannem Grammaticum.
Fol. 82b. VII. saec.
Add. 17210 idem opus. Fol. 2a. IX. saec.
Fr. 3) Add. 12157 Fol. 95b Col. 2.
Add. 17210 Fol. 23b Col. 1.
Fr. 4) Add. 12157 Fol. 129b Col. 2.
Fr. 5) Add. 12157 Fol. 140a Col. 2.
Fr. 6) Add. 12157 Fol. 141a Col. 2.
Fr. 7) Add. 17214 catena Patrum. Fol. 35b Col. 1. VII. cent.
Fr. 8) Add. 14682 Commentarius in Evangelium Johannis auctore Lazaro a Beth-Kandasā, script. cent. XI ab Ḥāreth b. Sîsîn. Fol. 15a Col. 2.
Fr. 9) Add. 14682 Fol. 19a Col. 1.

Jam porro hisce fragmentis ea, quae P. de Lagarde in „Analectis Syriacis“ (Lipsiae 1858) pagg. 100—108 ex „libro documentorum“ a Timotheo Aeluro, Patriarcha Alexandrino (+477 A. D.) (Add. 12156 scr. ante A. D. 562) composito non sine venia editoris in latinum sermonem versa adnectenda esse censui. Quorum nonnulla vel eadem sunt atque partes eorum, quae ego in connexu edidi, vel quae Graece extant. De quibus videas versionem pagg. 67. 68. 69. Atque haec quidem fragmenta apud Timotheum servata, quanquam non nisi aliquantulum ab his a me editis differunt, diversam tamen ab hac translationem exhibent. Dignum videtur quod commemoretur, parenthesim illam (in translat. pag. 43 lin. 17), quae interpolationem sapit, quae in meo textu deest, apud Timotheum atque in textu Graeco inveniri. Divisio ambarum versionum eadem esse videtur; ea tamen, quae in pagg. 43. 44. transtuli (Lagarde, Analecta p. 104, 27—105) Timotheus se ex „sectione LXIII.“ sumsisse dicit, quae in textu meo finis „sectionis LXII.“ (ultimae capitis octavi sectionis) sunt.

Hanc versionem vetustissimam esse codices quidem probant, neque vero ullam ansam praebent conjicienti, quis

Digitized by Google

eam confecerit. At hoc certe statuerim eum quum linguarum et graecae et syriacae tum materiae theologicae peritissimum fuisse. Quamobrem veri non absimile habeo hanc versionem Ibae ejusque sociis Prūbā Kūmī Ma'nae luminibus scholae Edessenae, qui non multum post mortem Theodori († 428) floruerunt, attribuendam esse. Ibas episcopatu Edesseno per annos 435—457 A. D. (exceptis duobus annis inter concilia Ephesinum et Chalcedonense) functus est, atque fieri potest, ut fragmenta librorum „de incarnatione" jam hoc tempore vivo Ibā scripta sint*. Quis illa apud Timotheum fragmenta verterit, non habeo quo dijudicem.

Folia, quae fragmenta commentarii in Genesim continent, a W. Wright in ordinem redacta sunt, quem ego retinui. In disponendis contra foliis fragmenta libri „de incarnatione" exhibentibus meam ipsius viam secutus sum partim notarum in ipsis fragmentis occurrentium rationem habens partim ea, quorum materia cognata est, connectens.

Ex unico codice in multis locis obliterato inquinato dilacerato textum edere est laboriosum multi sudoris opus in agro declivi. Atque denuo et denuo relegendo ex lineamentis propemodum invisibilibus verba et sententias collegi et in hoc negotio eo usque mihi processisse videor, quousque oculi integri et mediocris Musei Britannici lux permiserunt. Lacunas parvas ut caute complerem enisus sum, atque si hoc mihi non cessit, indicavi quot literarum spatium codex offert hoc signo [2.] v. [3. 4.] Mutationes textus legibilis sane paucissimas, quas necessarias duxi vel in notis sub textum vel in translatione circinis inclusas indicavi. Neque tamen mutavi nisi ultima adactus necessitate, quum in tam veneranda codicum antiquitate conjecturae editoris primi locus non sit.

In vertendo vestigia Syri quam diligentissime insecutus sum. Ea quae graece extant, ex Mignii Patrologiae Cursu Completo typis exscribenda curavi. Si quis queritur versionem meam latinam obscuriorem esse, ei in mentem revoco et fontem Syriacum et ipsum textum graecum haud primo obtutui ce-

* Cfr. Assemani, Bibl. or. tom. 3, 1 pag. 35; 378.

Digitized by Google

dere. Ego equidem censuerim sermonem Theodori intricatum non esse funditus percepturum nisi qui quaestionibus, quae tunc temporis volutabantur, sententiis Arii Eunomii Apollinaris aliorum, contra quos Mopsuestenus ille contendit, operam navaverit. Non meum est dijudicare quanti haec fragmenta rei dogmaticae historiaeque ecclesiasticae studiosis aestimanda sint, attamen putaverim ea novam aliquam materiam et de opinionibus Theodori ejusque aevi et ad dijudicandum opiniones jam pridem notas offerre.

Jam restat officium jucundissimum, ut Altissimo Praesidio patriae Slesvico-Holsaticae Kiloniensi gratias quam maximas agam, quod jussu Regii Borussici Ministerii Eruditionis Publicae et Rerum Medicarum tanta cum liberalitate studia mea adjuvit, ut ejus munificentia fretus Angliam petere atque huic operi aliisque literarum Syriacarum studiis tempus et operam impendere possem.

Theodorum proxime sequentur reliquiarum auctorum graecorum classicorum, quotquot in codicibus Nitriacis servatae sunt, textus Syriacus atque versio Latina. Rhetoris Antonii Tagritensis omnia quae reperiri potuerunt opera, quae lexico Syriaco summi momenti sunt, editioni paravi atque typis exscribenda curabo, ubi invenerim qui sumptus tolerabit.

Typographus W. Drugulin qui hujus libri causa typos Estrangelicos nitidissimos paravit, Theodorum eo quod decet indumento induit.

Eduard Sachau.

Oxonii 20. Maji 1869.

Digitized by Google

I. Fragmenta commentarii in Genesim.

A. Ex introductionis libris primo et secundo.

Creavit autem quae iis altiora sunt, arbores et semina, Fol. 20a.
quibus dedit vitam naturalem, qua et crescunt et augentur et fructus ferunt. Tum creavit quae his altiora sunt, animalia, quae similem vitam participant, ita ut sua sponte sese movere et ex loco in locum migrare possint, quum actionem mirabilem habeant; attamen omnino sine lingua (sunt), ut etiam bona, quae possident, ignorant. Altiores autem quam haec omnia creavit rationabiles, qui etiam vitae novae et immortalis participes sunt et linguae, qua Deum, qui creaturarum causa est, indicant; et etiam bona sua cognoscere possunt. Neque enim naturae rationabiles et invisibiles, quae vitam immortalem acceperunt, bona sua cognoscere potuissent, nisi comparatione cum aliis rebus (instituta) hoc cognossent. Nam solummodo opinarentur se ita esse, ut sunt, si non aliud esset, quo comparato bona sua cognituri erant. Quum enim viderent, alia entium factorum sine sensu vitaque esse, alia dum vitam in crescendo (apparentem) habent sine sensu esse, tum alia, quae sensum et vitam participant, (at) procul esse a lingua et vita immortali — his rebus comparatis sua bona intelligebant, quam naturam a Deo acceperint, se non modo in existentiam venisse, sed etiam cum tali natura factos esse, quomodo in multis rebus similitudinem habeant, qualis invenitur apud Deum, quum perspicuum sit discrimen unius rei ab altera, Deum esse ab aeterno, quum neque ipse neque omnia,

Digitized by Google

quae ei ex aeterno propria sunt, ab alio quodam existentiam acceperint.

Creatura ex se ipsa nihil habet, sed postquam ab aeterno in existentiam, quum (antea) non esset, venit omnia quae habet, ab eo accepit ita ut placuit Deo, qui ei existentiam dedit, quum optime sciat, quid juvet eos, qui existentiam acceperunt — hoc est ut possideant omnia quae rationabiles possident, dum cognoscunt eum, qui causa omnium eorum bonorum est — eum qui etiam creator totius creationis est. Ob hanc igitur causam etiam varietatem multam creavit in omnibus, quae facta sunt — et haec tota (varietas tanta) est, ut verbo circumscribi non possit. Perspicuum enim est naturale discrimen coeli terrae aquae aëris ignis plantarum
Fol. 20b. animalium ctr. Notum etiam est harum rerum discrimen, quod (situm est) in earum formis, multitudine, aliis rebus, quae non facilia enarratu sunt. Nota est etiam contrarietas in singularibus iis quae facta sunt, et prae ceteris, quae omnia nunc non referemus, illud quod est in aqua terra igne aëre, quod terra dissolvitur ab aqua, quod aqua, si natura ejus a terra absorbetur, evanescit, quod aqua ignem exstinguit, quod ignis si effervescit naturam viriditatis diminuit. Per quae omnia naturae rationabiles potentiam et sapientiam creatoris cognoscere poterant et maxime quum viderent Deum rebus contrariis universum et constituere et custodire. Hic enim mundus visibilis aëre terra aqua igne constituitur, dum oculo uniuscujusque mutua rerum contrarietas perspecta est.

Ita quoque rebus creatis talem ordinem fecit, quo creatorem suum cognituri erant. Non enim creavit eos (ita ut essent) soli pro se, ne omnino scientia destituti essent Deum non videntes atque quum non esset, per quod eos decebat creatorem invisibilem cognoscere — sed creavit eos simul cum rebus visibilibus, quum statim creationem sine ornatu crearet, ornaret autem eam postea pedetentim et antea creatione lucis dissolvit caliginem tenebrarum; postea fecit hoc coelum visibile, multitudinem aquae supra tergum ejus ponens: tum autem colligens aquam terram revelavit, tum plantas et semina fecit atque postquam creavit animalia, postremum omnium creavit hominem, — ut his omnibus, quum in con-

spectu exercituum invisibilium et rationabilium, quos imprimis decebat accipere cognitionem et doctrinam ejus, ornatum rerum faceret, eos informaret de creatione sua (*accuratius*: de sua creatoris qualitate), ut videntes creationem rerum postea creatarum et ornatum totius mundi intelligerent creatorem suum non alium esse atque creatorem rerum visibilium, sed esse eum, qui simul cum his existentiam iis dedit, quod ipsi suis oculis viderant, dum creabat verbo suo.

Idcirco enim Beatus Moses non usus est illo „Deus dixit“ de iis, quae prima omnium creata sunt, sed (dixit) simpliciter: „in initio fecit Deus coelum et terram,“ quoniam sola ejus Fol. 21 a. voluntas ea creabat, dum verbo non utebatur, quia ipse non talis erat, quem quidquam verbo suo discere decebat. De ceteris autem dixit, verbum creationem eorum antecessisse. Quum enim adessent, quos creatorem suum naturâ velatum verbo cognoscere decebat, tum verbum antecessit secundum voluntatem ejus actione verbum sequente. Haec autem erat eruditio naturarum rationabilium et invisibilium de eo, qui edicto suo creaturam creavit. Non igitur de iis, quae prima creata sunt, verbo usus est. Neque cessit a „dicendo“ in rebus postremo creatis, quia hic necessarie requirebatur (verbum), quum esset eruditio discentibus; illic autem nemo erat, quem discere decebat. Et hoc indicat Deus Jobo dicens:* „quum sidera creabam, omnes angeli mei alta voce laetati sunt et me laudarunt.“ Et certum est eos id, quod in creatione siderum fecerunt, in aliis quoque rebus, quae factae sunt, finivisse, quum in creatione uniuscujusque rei stupefacti essent, quod cum verbo creabantur naturae, quae antea non fuerant, et quod haec omnia ex nihilo creabantur, alia vero secundum voluntatem Dei e rebus creatis nascebantur. (Haec fecit) ut naturas rationabiles et invisibiles accurate informaret, se non modo ex rebus quae erant talia, quae (ante) non fuerant, fecisse, sed etiam se ex iis, quae omnino non erant, creare posse quandocunque vellet non egens aliqua re, ex qua cum ea quae sunt creare decebat, ut etiam eas primum cum rebus visibilibus creavit. Duas creaturas reliquit alteram visibilem, alteram invisibilem, quas non simul cum rebus primis fecit,

* Job. 38, 7.

sed in fine ex nihilo in existentiam duxit. Haec autem natur visibilis est lux, invisibilis autem natura animae nostrae, u ex his facultatem creatoris cognoscant, qui quemcunqu vult a non-existentia in existentiam ducit et e non-ent ens creat et in existentiam ducit, quandocunque vult. Is qu eos ita fecit, animas nostras quoque, quae naturâ iis cognata sunt, fecit ut volebat. Et quum res visibiles cum iis crearet lucem quoque simul cum iis creavit, quae ad ornatum rerur factarum pertinet et ex numero earum rerum est, quas in fin in existentiam duxit. Hisce rebus e rebus factis dedit existen
Fol. 21 b. tiam, dum antea non erant, ut plantas, semina, animali quadrupedia, reptilia terrae, pisces maris, aves informaret se esse causam omnium rerum, eum qui quae non eran creavit. Et in fine ambas ornavit ex potentia et facultate su quum fieri non posset, ut alius creaturam crearet, aliu ornaret addendo eas res, quae ab initio non erant. Na omnibus his rebus naturis rationabilibus et invisibilibus sati indicavit de cognitione sua (ita ut eum cognoscere possint Hoc quoque Beatus Moses, quum narratione sua nos edocer vellet, dixit: „In initio fecit Deus coelum et terram“ quu non haec sola in initio creata esse dicat, sed simul rel quas res indicet, quae quum intra alias essent simul cu iis nascebantur. Et ob hanc rem de iis, quae postea fact sunt, narrat, quomodo sensim paullatimque constituta sin et quae statim una cum coelo terraque nata sint, quae poste Et sensim de his omnibus retulit, ut etiam in narratione su ostendit. Haec vero, quae simul cum iis creata sunt, silenti solum indicat, quum res interiores ante exteriores esse no possint neque quae includuntur ante ea quae includunt. Id circo creationem aëris aquae collium montium ignis qui i terra est non memoravit, sed ea, quum silentio indicarentu omisit, quoniam una cum iis, quae exteriora et continenti illa facta sunt, certo cognoscenda sunt. De iis autem, qua postea creata sunt, narratione accurata docuit, ut ex relation earum rerum, quae postea natae sunt, accurate intelligamus quae, quum cum silentio fecerit, ob hanc causam omiserit quia una cum coelo et terra creata sunt, quum haec sin exteriora et continentia universum. Perspicuum igitur est

eum omisisse, ut naturas rationabiles et invisibiles singillatim memoraret, quum silentium satis indicet earum creationem, qualis una cum rebus visibilibus silentio cognoscitur.

Quod etiam creatione hominis s. narratione de eo, quem fecit marem et feminam, nos imprimis edocuit. Composuit enim eum ex anima invisibili rationabili immortali et corpore visibili mortali. Illi est similitudo cum naturis invisibilibus, Fol. 22a. hoc cognatum visibilibus. Nam quum Deus vellet totam creationem colligere in unum quoddam ita ut quanquam e diversis naturis constituta uno vinculo contineatur, hoc animans creavit, quod natura sua cum tota creatione cognatum est, sc. hominem fecit, duas naturas non simul creans, sed primum formans corpus visibile; animam autem invisibilem corpore creato inspirans. In Evae autem creatione duas naturas simul creavit; nam partem e corpore Adami sumens, ex hac feminam formavit, una cum creatione corporis etiam animam inspirans. De Adamo igitur, quum Deus duas naturas non simul crearet, Beatus Moses in narratione sua hunc ordinem observavit, ut primo dicat, quae in initio creata sint, secundo loco ea, quae postea. In Eva autem, quum duae naturae simul existerent, creationem animae non memoravit. Solam enim rei visibilis constitutionem exposuit, quum perspectum haberet silentio satis indicari ea, quae simul cum illo facta et in eo sunt et continentur in eo tanquam termino, quem creator ei statuit.

In his rebus autem secutus est eundem ordinem, quem de tota creatione observavit; nam ante coelum et terram nihil creati erat; sola natura divina erat, quae causa rerum factarum est. Et natura divina aeterna est, quae non a quoquam existentiam accepit.

Creavit autem creaturam, quum volebat, et constituit eam non diversis temporibus, sed uno tempore, in quo, postquam incepit a coelo terraque creare mundum, etiam requievit finita tota creatione secundum facultatem atque scientiam ejus. Fecit autem ordinem creaturis et constitutioni rerum, quae naturam induerunt, quemcunque voluit.

Quoniam ergo haec hoc modo creata sunt, incepit narrare de creatione earum rerum, quae e coelo terraque exstiterunt,

ante quae nihil creati erat. Haec autem memoravit, quia exteriora sunt et totam creationem in se continent, quum sciret nihil nati esse ante haec. Et ut ante ea nihil creati fuit, ita quoque extra ea nihil nati fuit. Sed quum ea, quae creata sunt, partim cum terra et coelo facta sint, partim
Fol. 22b. postea ornatui omnium rerum in fine secundum voluntatem creatoris facta sint, necessarie ea quae simul cum coelo et terra creata sunt silentio indicavit memoratis iis quae exteriora sunt, hoc est: coelo et terra, simul cum iis indicans ea, quae in iis erant et iis continebantur, quum interiora ante exteriora existere non possent neque quae circumscripta sunt ante ea, quae includunt et in medio continent. Quomodo etiam in constitutione Evae corpus visibile memoravit, animam vero silentio indicavit, quum intra id et inclusa in eo et cum eo facta esset. De omnibus autem rebus, quae post coelum et terram exstiterunt, composite narrat, quo ordine creata sint, ita ut in constitutione Adami, quum anima et corpus non simul existerent; primum formationem corporis, tum creationem animae in historia creationis enarrat, quum ei pulchrum visum sit ordinem in creatione eorum servare.

Haec ergo omnia, quae dicta sunt, etsi multis dicta esse videntur, credo tamen necessarie dicta esse, ¦quum nobis, qui librum creationis interpretaturi sumus, opus esse visum est, ut nihil detraheremus de iis, quae necessarie dici debent, sive ad refutanda ea, quae a quibusdam inepte dicta sunt, sive (pertinent) ad doctrinam rerum, quae in creatione factae sunt, de quibus Moses scripsit in libro suo.

Superfluum autem mihi videtur esse historias paganorum in medium afferre, quum hoc nihil prosit doctrina proposita, quum sint in errore vario et intricato, qui nullum habet fundamentum, nullam subsistentiam veram. Id autem solum, quod in eos incurrit et fortuito obviam venit et quod finxerunt, ausi sunt proferre, quomodocunque erat; et libris (ܘܒܟܬ̈ܒܐ) posterioribus tradiderunt, dum in veritate secundum verbum Scripturae* „in animo scortationis errarunt et Deum creatorem creationis reliquerunt". Quapropter neque ea, quae ab eo facta sunt, quomodo creata sint, cognoscere

* Hosea 4, 12.

potuerunt, neque quoad formam, qua mundum indutum esse fingunt dicentes coelum circumagi ut globum, terram autem in puncto circini esse, quum forma geometriae s. mensurationis terrae mensurent (*lacuna*). Non in animo est nunc disserere adversus principes hujus stultitiae, quum Fol. 23 a. multis verbis refutatio de iis egeat, si quis accurate in eos inquirere vult, quum nobis hoc tempus non sufficiat ad vituperationem eorum. Schema enim, quod cauponam cogitationum eorum decet, de coelo invenerunt. Et ut hi neque laudem neque gratias veras neque unum veritatis fundamentum in animo habent, ita quoque de coelo excogitaverunt, nempe id non stare certo loco, sed semper circumire, quum ei motus perpetuus et circumitio sempiterna sit — quae in veritate decent stultitiam inventorum eorum, qui huc illuc in fictione animi sui circumcursitant, quum semper quaestione simili his exagitentur, quum usque ad hunc diem veritatem non assecuti sint. Quum neque secum neque invicem consentiant in doctrina harum rerum, iis accidit quod ebriis accidere solet, quum putant coelum semper circumire — ii qui nausea, qua affecti sunt, putant terram, in qua stant, esse similem ei, qui motitatur et titubat.

Si igitur coelum est, decet stare, non moveri secundum terminum, qui ei constitutus est a creatore, qui ob hanc causam coelo terraeque infixam stationem et fundamentum firmum posuit, quum exteriora sint et universum includant (quasi) custodia sufficiens iis, quae in iis inclusa sunt. Secundum terminum, qui iis a Deo positus est, moveri possunt, dum sunt intra (terminum); extra autem terminum, qui iis positus est, moveri non possunt.

Jam vero putare haec esse aeterna neque ab alio existentiam accepisse id, quod fingunt in forma globi esse, (signum) esset multae stultitiae, quum aeternum neque corpus neque schema habeat neque compositum sit neque terminatum. Forma autem globi non accedit ad hanc naturam, sed corpus est, certo etiam composita est et forma ei est et terminata est secundum legem corporum.

Haec ergo omnia cum reliquis, quae iis cognata sunt, quae cogitant, (signa) sunt stultitiae eorum, qui in animo

malo omni tempore errant, quum non sit stabilimentum erroris eorum, quia fieri non potest, ut errori eorum, qui creatorem universi non cognoverunt neque doctrinam de creatione inde (i. e. *a Deo*) acceperunt, stabilimentum aliquod inveniatur. Hi quantumvis gloriantur inventionibus suis, quod ex circumitione coeli et ex hac sphaera nova composuerunt scientiam astronomiae, quae apud eos admirationem habet, non possum
Fol. 23b. quin rideam de stultitia eorum, quum eos similes esse censeam iis, qui in somniis (aberrant), qui quando in lectulis suis recubant, neque illo tempore sentiunt ubi sint, sibi videntur volare et in altum ascendere. Ita quoque illi, qui ea quae ante pedes sunt, non investigant neque suas res pulchre gubernare possunt, de globo ut (*lacuna*) nominatur balatus oris eorum, quum putent errorem suum sibi sufficere ad inveniendum omnia quae exstiterunt, narrantes nobis etiam de compositione stellarum, a qua inventio astrologiae initium cepit, quum nihil aliud sit quam quod stulti sunt, nos de his rebus informant(!). Nam si propter (secundum) stellarum compositionem, ut oratio eorum dicit, nos sumus incesti et casti, ebrii et jejunantes, justi et injusti — ut paucis dicam, boni et mali, qua tandem re perspicitur nos esse superiores animalibus? quum bonum a malo discernere non possimus neque malum odio persequamur, neque bonum amemus, sed necessitate acti secundum compositionem stellarum ad bonum et malum trahamur, ut illi dicunt et narratio eorum docet.

Explicit caput introductionis primum.

Caput secundum.

Jam vero decet nos discedere ab inanitate verborum talium et quum institutio Spiritus Sancti in medio proposita sit, animum nostrum inventionibus spiritus mali non ingravabimus. Quum autem interpretaturi simus librum creationis, quem B. Moses nobis scripsit non secundum voluntatem cogitationum suarum, sed tanquam aliquid quod a Spiritu S. didicit de iis rebus, quae usque ad id tempus hominibus

nondum notae erant — ante interpretationem capitum ad refutanda ea quae a singulis non pulchre cogitata sunt et ad perfecte docendum argumentum libri divini, sufficienter in supra scriptis breviter tractasse mihi videor. Accedamus igitur ope Dei ad interpretationem capitum. Opinamur enim ea quae supra diximus, multo usui esse ad explanandas eas res, quae dicentur. Narrat enim B. Moses in hoc creationis libro non solum creationem harum rerum, quae factae sunt, sed etiam de his omnibus, quae Deus ab Adamo incipiens in gubernatione sua hominibus sensim faciebat usque ad adventum B. Jacobi ejusque filiorum in Aegyptum et postquam hoc facto mortem Jacobi et Josephi memoravit, totum librum finivit.

B. Ipsius commentarii fragmenta varia.

Ad Gen. 2, 15 pertinere videtur.

Fragmentum. Quum amorem nostrum erga Deum patefacimus, perspicuum est nos ad leges ejus inclinare, dum visibilia evitamus. Attamen voluntatem nostram pravam ostendimus, si leges ejus contemnimus et ad visibilia et illecebras corporis nos vertimus. Quoniam igitur tales nos Deus creavit et quoniam ei curae est, ut ejus leges sequamur et animam nostram in cognitione religionis erudiamus, ab Adamo incipit, quum ab eo tanquam primo cognitio generis humani apte initium ducat — et statim postquam creatus est, Deus leges ei dedit, per quas cognoscere debebat eum, qui ejus dominus et creator universi est, et ut ostenderet facultatem rationis suae distinctivam ad vituperationem (*lacuna*) ejus et odii ejus adversus Deum. Quod ergo Deus ei jussit*, ut eum (Paradisum) curaret et custodiret, sine dubio non dixit tanquam si utile sit ad custodiendum eum; sed quum sufficeret ad indicandam ejus potestatem, legem dedit. Fol. 24 a.

Hujus simile fragmentum quum tam laceratum atque inquinatum sit, ut vix paucissimi versus restitui possint, omittendum censui. Fol. 24 b.

* Gen. 2, 15.

Fol. 25a. Quo omnia a servitute mali literabuntur, quum mortem corruptionem passiones dissolvat, quum perdatur peccatum et daemonum potestas solvatur, quum abscindantur omnia, ut brevibus dicam, quae nunc nos contristant. Regnat enim super omnia gaudia et bona cum immortalitate et declinatione libertateque a peccato. Nam haec omnia in mente Dei, creatoris et domini nostrum omnium ab initio definita et constituta erant et creavit creationem quando voluit, et collocavit in ea ordinem gubernationis, quem ab aeterno approbatum habuit et adduxit in actionem, ubi ei iterum bonum esse visum est. Quum enim non solum ea, quae creaturus erat, cognita haberet, sed etiam ea, quae ex omnibus creaturis sive hominibus sive naturis invisibilibus in existentiam venturi erant, necessarie ab initio ei definienti et paranti tota eorum constitutio in mente (praesto) erat — ei qui creationi talia, quae universum promovent, in fine facturus erat, is qui modo ita, modo aliter egit. Et postea postremo et in fine omnia ornabat multa varietate, quum in partibus multis et speciebus multis secundum verbum B. Pauli (*Petri*? Acta 3, 18. 21) per prophetas cum hominibus locutus sit eo usque ut eos de novo innovaret, quod gubernatione Dni. nostri Christi indicavit. Et adducturus est ad eum finem, qui ab aeterno — ut multocies dixi — et ante fundationes creationis ei in mente positus erat. Et adduxit ad finem revelatione Dni. nostri Christi a coelo. Et futura erat toti universo correctio et renovatio de novo et mutatio pulchra. Testatur B. Paulus tum dicens: „in Christo creatio est nova, vetera transierunt et ecce, totum renovatum est“ tum dicens* „vanitati enim creatura subjecta est, non volens sed propter eum, qui subjecit, in spem quia et ipsa natura liberabitur a servitute corruptionis in libertatem gloriae filiorum Dei“. Et addit iis „scimus enim quod omnis natura ingemiscit et parturit usque ad hoc; non solum autem illa, sed et nos ipsi primitias spiritus habentes et ipsi intra nos gemimus adoptionem filiorum expectantes redemptionem corporis nostri.“

* Rom. 8, 20. 21.

Et una cum creatura etiam nos quondam gemebamus, quum gravia essent super nos mala, in quibus haerebamus et nunc postquam accepimus consilium de rebus futuris (*sequentia quum manca sint, non verto*) — optantes et expectantes ut liberentur ab his rebus. Fol. 25 b.

Hisce ergo omnibus satis demonstravit universae creationi esse bona constitutionis futurae, quam Dominus gubernatione in Christo (patefacta) nos edocuit esse tanquam principium a se (prodiens), per quam (gubernationem — ܕܒܪܗ) in initio multa cum praestantia fecit (ܥܒܕ) id quod postea erga totam creationem finiturus erat. Quae quidem non in fine Deus decrevit, sed ab aeternitate in mente ejus posita erant et parata, ut in existentiam venirent. Demonstrationem lucidam dedit nobis B. Paulus dicens* „sapientiam autem loquimur inter perfectos, sapientiam vero non hujus saeculi neque principum hujus saeculi, qui destruuntur, sed loquimur Dei sapientiam in mysterio, quae abscondita est, quam praedestinavit Deus ante saecula in gloriam nostram, quam nemo principum hujus saeculi cognovit: si enim cognovissent, nunquam dominum gloriae crucifixissent. Sed sicut scriptum est „quod oculus non vidit nec auris audivit nec in cor hominis ascendit, quae praeparavit Deus his qui diligunt illum“; et alio loco:** „Ei autem qui potens est vos confirmare juxta evangelium meum et praedicationem Jesu Christi, secundum revelationem mysterii temporibus aeternis taciti, quod nunc patefactum est per scripturas prophetarum secundum praeceptum aeterni Dei ad obeditionem fidei in omnibus gentibus, cognito solo sapienti Deo, per Jesum Christum cui honor in saecula saeculorum“. Duobus enim his testimoniis demonstravit Deum ab initio et ante omnes generationes decrevisse ut haec faceret et hoc in eo occultum et velatum fuisse, in fine autem manifestatum atque indicatum esse. (*Desunt versus quinque.*)

Et si nolumus, non utimur. Et haec ambo nos omnes Fol. 26 a.
possidemus, ut faciamus si volumus et si nolumus, non faciamus. Eligimus autem, quod nobis placet (*lacuna*).

* 1 Cor. 2, 6—9. — ** Rom. 16, 25—27.

Neque quisquam eorum, qui librorum divinorum gnari sunt, negat hoc ordine Deum eas (*sc. naturas invisibiles et rationabiles*) admonuisse. Perspicuum autem est eas susceptibiles declinationis esse — quoniam multitudo daemonum innumerabilis est, ut (ܐܝܟܢܐ) etiam in quodam homine hi omnes inerant, ita ut multitudo incolarum eorum legio appellaretur secundum verbum Evangelistae*. Verum etiam suo arbitrio virtutem eligunt, dum ad mala aberrare possunt, si volunt. Et leges habent, secundum quas sese gerere debent, quibus observatis voluntatem suam bonam erga Deum ostendunt; si vero eas transgrediuntur, reprehenditur impietas eorum. Et iis dum manent in rebus justis, laudatio a Deo et praemium bonorum futurorum dabitur; attamen judicio tradentur, si ad malum inclinant.

Haec autem omnia aliquis e libro divino discere potest lucida ratione. Nam quod B. Paulus dicit:** „licet nos aut angelus de coelo vobis annuntiaret praeter id quod accepistis — anathema sit“ aperte indicat eos ut nos ad malum inclinare posse si volunt et judicium simile nostro iis servatum esse, si ad malum inclinant. Neque enim Dnus. noster dixisset:*** „discedite a me in tenebras exteriores quae paratae sunt diabolo ejusque angelis“, si non dixisset homines, quia cum daemonibus participes mali sunt, judicium quoque simili ratione atque illos accepturos esse. Ut enim de bonis hominibus dixit:† „similes sunt angelis“ et sunt filii Dei, quum filii (*participes*) resurrectionis sint. Non enim dixisset angelorum similes esse justos qui resurgunt, si non primum dignus fuisset cursus vitae eorum secundum voluntatem eorum et dignus esset labor eorum. (*Desunt versus quatuor.*)

Fol. 26 b. lin. 8. Omnia summa cum diligentia faciunt pro salvatione nostra secundum edicta, quae inde (*h. e. a Deo*) data sunt, ut etiam B. Paulus dicit:†† „omnes spiritus Dei ministri sunt et mittuntur eorum caussa, qui vitam possessuri sunt“. Et indicat omnibus naturis rationabilibus et invisibi-

* Luc. 8, 30. — ** Gal. 1, 8. — *** Matth. 25, 41. — † Marc. 12, 25. — †† Hebr. 1, 14.

libus, quae apud Deum fideliter manserunt, laborem perpetuum et assiduum esse, ut omni tempore edictis divinis serviant — iis quae liberationis nostrae causa data sunt. Quamobrem etiam B. Matthaeus de iis dicit:* „accesserunt et servierunt Domino nostro post victoriam contra diabolum. Servitium enim, quod erga eum propter liberationem omnium hominum patrabant, Dei placita perficientes, servitium (*lacuna*). De Spiritu autem Sancto dixit:** „eduxit eum in desertum;“ de iis autem***, „ei serviebant“, quum (Christus) dominio et potestate sua, qnae ei placebant, perficeret; illi autem pulchro modo secundum praecepta divina servitio erga eum fungebantur. Neque vero solum ex legibus discebant, quae facienda essent, sed etiam institutionem de omni re a Deo (accipiebant).

Ad Gen. 1, 26.

In fine autem quum in eo esset ut in coelum ascenderet, haec iis tradidit, ut ipsi scirent et omnes homines docerent. Confidenter igitur contendo etiam naturas rationabiles et invisibiles in initio per allegoriam hanc scientiam acquisivisse — per verbum, quod a Deo dictum erat. Institutio autem accurata tunc iis data est, quum Dnus. noster Christus Apostolis eam traderet. Nam si verum est, quod B. Paulus dixit:† „ut innotescat principibus et potestatibus in coelo per ecclesiam multiformis Dei sapientia, secundum praefinitionem saeculorum quam fecit in Christo Jesu domino nostro“, certo multae stultitiae est contendere sapientiam Dei, quae ad subsistentiam ecclesiae in liberatione Dni. nostri Christi revelata est, nunc a naturis invisibilibus non cognitam esse; contendere accuratam institutionem naturae divinae, id quod in patre, filio, spiritu sancto cognoscitur, id quod secundum traditionem Dni. nostri subsistentia ecclesiae per eam perpetrata est, non ab initio iis notam fuisse. Nam perspicuum est, quum subsistentia ecclesiae hac traditione perfecta sit, tum acribiam traditionis notam esse, quando etiam ecclesiae subsistentiam et accuratam sapientiae Dei cognitionem per Fol. 27 a.

* Matth. 4, 11. — ** ib. 4, 1. — *** ib. 4, 11. — † Ephes. 3, 10.

ea, quae erga nos facta sunt, acceperunt. Causam, cur hic tan quam in allegoria posuerit verbum illud „κατά“* (ﺍﻟﺮ), quo unum factorem designat, diligenti contemplatione institut inventies.

Addidit etiam „ad imaginem nostram“; non dixit „a imaginem meam“, sed „ad imaginem nostram“, ut magis con firmaret indicationem, quae in illo „faciamus“ (inest), quo ex verbis scripturae est „et dixit Deus“**. Et ex appellation „imaginis“ (*lac.*) intelligitur naturam divinam esse unam Ex eo autem, quod indicatur illo „ad similitudinem nostram“ accipimus significationem numeri personarum earum, in qui bus natura divina cognoscitur (*lin. antepenult*).

Fol. 27 b. lin. 2. (Creatio) nova, quae multo praestantior est quam prior Et ita a priore opinionem nostram de creatore altero deri vamus. Si vero non (?) ita est et si crimen est ita cogi tare ac dicere, patet nos persuasum habere quondam no creatos esse in ejusdem nomine, in quo renovationem accipi mus, in quo ei secundum potestatem et sapientiam eju placuit ut primum crearemur. Postea autem ad praestan tiorem procedit, non tanquam si prioris eum poenitere ad alteram nos transferens, sed tanquam is qui ab initi ita praedefinierat, ut primum in illa essemus, tum in ha Ut B. Paulus dixit:*** „quod oculus non vidit neque auri audivit nec in cor hominis ascendit, quae praeparavit Deu his qui diligunt illum“. Haec autem de rebus futuris dixi per quas Deus nos creat (creaturus est), quum gubernation in Dno. nostro Christo nobis dederit renovationem, per qua nos ineffabilibus bonis expectatis fruituri sumus. Haec igitu si Deo praefinita erant, secundaria non simul cum primarii dedit; sed causa secundariorum cognoscitur appellatione, i qua nos baptizamur. Nam in nomine patris, filii, spiritu sancti baptizamur, quum ab hoc renovationem perfecta accipiamus. Et patet nos credere illud (*nomen Dei trini* etiam creationis nostrae prioris causam esse. Pulchrum igitu est quod nec de mutis nec de surdis animalibus usus est ill

* Gen. 1, 26. — ** Ibid. — *** 1 Cor. 2, 9.

verbo*, quo praeter unitatem naturae nos ducebat ad alterum personarum numerum, quem causam constitutionis nostrae cognituri eramus; sed solum de hominibus, ut nos verbo edoceremur, verbo Dei — nos ex quibus is, qui causa hujus eruditionis nobis factus est, futurus erat. Nam homo est ille, qui salvationis nostrae causa a natura divina assumptus est, qui renovationi —

Ad Gen. 1, 27 — 2, 1.

Quis sit et unde et quid discriminis cum his reliquis ei sit. Necessarie quum iterationem narrationis suae faciat, dicit:** „et creavit Deus hominem, ad imaginem Dei creavit eum, masculum et feminam fecit eos" dicens ita, ut de aliis rebus fecit, id quod voluit et id quod promiserat facere etiam factum esse et verbum suum evenisse; simul autem indicans iteratione narrationis suae, id quod homo ad imaginem Dei factus est esse praestantiam creationis hominis. Nam ut per haec cetera iteratione narrationis suae praestantiam uniuscujusque eorum significavit, et cujus causa facta sit — ita hoc loco scripsit: „ad effigiem Dei creavit eum", ut indicaret hoc esse insigne in constitutione ejus, quod omnia in eo colliguntur, quod per eum tanquam imaginem ad Deum accedunt, ministerio suo erga hunc (*hominem*) leges quae inde (*h. e. a Deo*) datae sunt perficientes, diligentia erga hunc (prodita) legislatorem reconciliantes. Quum Deus nulla re egeat neque visibilis sit, gloriam quae ei debetur offerunt usu, quem praebent huic, qui eget et cuique visibilis est. Et iterum secundum consuetudinem suam addit quaedam ad iterationem narrationis suae ad accuratam eorum, quae existebant, indicationem, ut fecit de luminibus dicens supra in genere „fecit Deus lumina in firmamento coelo ad illucendum supra terram et dirimendum inter diem et noctem"; in iteratione historiae autem dixit: „et fecit Deus lumina magna, lumen magnum ad gubernationem diei, lumen parvum ad gubernationem noctis, et sidera", ut post haec, quae in mediam historiam introduxit, dilucide nos edoceret, utrum gubernationi Fol. 28a.

* h. e. ad imaginem et similitudinem nostram. — ** Gen. 1, 27.

diei (destinatum) sit an gubernationi noctis. Ita quoque hoc loco de verbo Dei genere scripsit, id facere hominem, tum illud generale quod masculus et femina est. Attamen in iteratione historiae suae, postquam dixit: „fecit Deus hominem ad imaginem Dei“ addit „masculum et feminam eos fecit“, (rem) qua distinguitur natura generalis. De animalibus igitur non dixit: „masculus et femina“, etsi notum sit haec quoque talia facta esse, sed dixit solum „Deus fecit κήτη magna et omnem animam animalium reptantium, quae motitant aquam secundum genus suum et omne volatile alatum secundum genus suum“ et iterum „fecit Deus animalia terrae secundum genera eorum et pecudem secundum genus suum et omnia reptilia terrae secundum genera sua“ nullo loco addens „masculum et feminam“. Hoc autem loco postquam dixit: „fecit Deus hominem, ad imaginem Dei fecit eum“ addit „masculum et feminam fecit eos“ — non temere, sed quia hi simul masculi et feminae facti sunt. Ex quibus (substantiis)
Fol. 28 b. Deus eos facere voluit (*fecit eos*), alteros ex aqua, alteros e terra; neque vero homo tali ratione factus est. Non enim femina ut vir e terra formata est, sed e terra formatus est vir, femina ex parte ejus. Necessarie hoc loco indicavit „masculum et feminam eos fecit“, quum diverso, non eodem modo facti sint, indicans, etsi modus fiendi eorum secundum voluntatem creatoris differat, eos tamen duos esse unum quiddam, unam esse eorum et masculi et feminae naturam, ut etiam (*naturam*) omnium animalium, quae facta sunt in terra. Pulchrum autem est, quod postquam dixit primum „masculum“, tum addidit „feminam“, quum hic sit ordo creationis eorum, quum primum exstiterit masculus, tum femina.

Et porro addit:* „et benedixit eis Deus et dixit eis Deus: crescite et multiplicamini et replete terram et roboramini super eam et dominamini piscibus maris et volatili coeli et omni animanti, quod reptat super terram“. Nam omnibus iis, quae jussu verbi Dei exstiterunt, finem impositum esse iteratione narrationis suae indicat addens (ea) accepisse vires benedictione a Deo (data), ut multiplicentur traditione generis sui. Necessarie enim nos decet ostendere eum, postquam

* Gen. 1, 28.

dixit de creatione avium et eorum quae ex aqua exstiterunt, quam quinto die definivit, addidisse „benedixit iis Deus dicens: crescite et multiplicamini"; attamen de creatione reptilium, animalium quadrupedum, pecudis dicens die sexto non addidit „benedixit iis Deus et dixit: crescite et multiplicamini", quum perspicuum sit etiam horum genera secundum voluntatem Dei multiplicari ut aves et reptilia aquae. Quoad creationem reptilium et animalium quadrupedum, non modo eam die sexto definivit, sed hoc die etiam hominem creavit, quum placeret Deo ut eodem die una cum homine animalia quadrupeda existerent, quum necessarie ejus usui serviant, quum etiam res humanae in hisce necessitatibus sine servitio horum existere non possint. Ob hanc causam cum creatione animalium quadrupedum eam hominis conjunxit, quoniam post ea (creata) eodem die exstitit.

Postquam dixit de creatione hominis, addit: „et benedixit iis Deus et dixit: crescite et multiplicamini," quum benedictione hominis cetera quoque animalia, quae eodem die facta sunt, in genere benedictionem acciperent; propterea quod pariter atque genus hominum benedictione Dei multiplicatur per traditionem, ita etiam genus horum, cujus servitio et usu hoc (genus humanum) necessarie indigebat. Fol. 29a.

Postquam dixit „multiplicamini", addidit „replete terram et tenete eam et dominamini piscibus maris et omni pecudi et omni animali terrae et omni reptili quod reptat super terram." Patet autem, hanc benedictionem aut hanc definitionem, quae per benedictionem hominibus dominatur, necessarie etiam multiplicationem horum (animalium) efficere, quos hic (homo) recturus, quibus dominus facturus erat. Et tum addit Deus* „ecce, dedi vobis omnem herbam, quae seminatur, quae serit semen super faciem universae terrae, et omnem arborem, in qua sunt fructus atque quae semen serit; vobis erit ad vescendum. Et omnem bestiam terrae et omne volatile coeli et omne quod reptat super terram, in quo est anima vivens, omnem virentem herbam ad vescendum", h. e. non modo vos domi-

* Gen. 1, 29.

nos pecudi creavi, sed etiam omnibus terrae fructibus, sive quod per semina sive per arbores dedi, et animalibus, quae sub dominatione vestra posita sunt.

Ad haec addit propheta „et fuit ita“, ut ostenderet id, quod Deus de iis quae exsistebant imperavit, non solum tunc, sed etiam postea finem assecuturum esse. Necessarie igitur etiam decretum, quod a Deo decretum erat de iis, secundum consuetudinem suam iis adjungit dicens „et vidit Deus omnia quae fecerat et ecce, recta valde.“ Nam placuit ei, ut quod in rebus supra enumeratis sensim paullatimque fecerat, hoc nunc etiam de universo statueret post creationem hominis. Propterea neque ita, ut de rebus antecedentibus dixit „καλά“, sed addidit „καλὰ λίαν“, ut demonstraret, quamobrem post omnia hominem fecerit ens praestantissimum et tum omnem creationem secundum voluntatem suam finiverit, formans hunc (hominem), in quo tota (creatio) conjunctionem habitura erat, quum (creatio) per hunc et per ea, quae erga eum perficiuntur, ad creatorem suum accedat. [Tum ei placuit, ut id diceret, quum neque rerum creatarum neque ejus, quod serviebat ad earum ornatum, quidquam remaneret, quod finitione egebat.]

His dictis addit „et factum est vespere et mane, dies sextus“; haec autem tum addidit, postquam narrationem omnium rerum die sexto factarum finivit, ut etiam de ceteris diebus fecerat, omni die dicens de iis, quae in eo exstiterant. Omnibus rebus creatis finitis addebat „factum est vespere et mane, dies tertius“ aut „quartus.“ Et iterum ut compleret institutionem auditorum, addit* „igitur perfecti sunt coeli et terra et omnis ornatus eorum.“ Et perlucide indicavit, coelum esse primum et terram una cum eo factam esse. Statim in initio demonstravit, ea (coelum et terram) exstitisse una cum omnibus rebus, qnae simul cum iis creatae sunt, quum exteriora omnium ceterorum sint et in se contineant omnes creationis partes. Addidit ergo hic „et omnis ornatus eorum“ ornatum amborum vocans ea, de quibus postea narrat.

* Gen. 2, 1.

ldjunxit autem* [„finivit Deus omnia opera sua quae fecit n die sexto“ h. e. finivit coelum et terram cum omni eorum rnatu in die sexto, non relinquens quidquam quod creationi, anquam si imperfecta sit, addi debebat. Quum postquam ncepit a coelo et terra, in die sexto omnia finiverit, quando ominem quoque in fine omnium rerum fecit, eum ad imainem suam creans et in eo omnem creationem conjungens. ddit ergo „requievit in die septimo ab omnibus operibus uis, quae Deus inceperat facere.“ Nam dixit, in die sexto reationem omnium rerum finitam esse, septimo autem die um requievisse et cessasse a creando, quoniam omnia in die exto finiverat. Manifestum autem est eum non innovasse uidquam post diem sextum, quum perpetuo et semina et lantae et animalia fiant; neque vero de novo (fiunt), sed ecundum ea quae antea fuerunt, neque in fine incipiunt sse, sed ex existentia secundum definitionem et secundum ussum aut benedictionem, quae iis data est, omnia omni lie amplificantur.]

Ad Gen. 2, 8—10.

Ἐδὲμ δὲ ἔοικεν ὀνομάζειν τὸν τόπον τὸν κατὰ ἀνατολὰς Fol. 30a.
κείμενον, ἐν ᾧπερ ὁ παράδεισος ἦν, οὐ μικρόν τι μέρος τῆς γῆς Migne p. 637.
οὕτω καλῶν. Μέγαν γὰρ δείκνυσι τὸν παράδεισον, εἴγε ὁ τοῦτον ἄρδων ποταμὸς μετὰ τὴν ἐκείνου χρείαν ἔξω φερόμενος, τέσσαρας οὕτω μεγίστους ἀποτελεῖ ποταμούς Necessarie igitur perspicitur hunc locum, in quo paradisus inest, multo majorem esse ipso paradiso, quum pateat, quemcunque locum multo majorem esse quam id, quod in eo inest. Ὥστε τῇ τοῦ Ἐδὲμ προσηγορίᾳ μὴ τὸν παράδεισον ὀνομάζεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν οὐ βραχύν τινα τόπον, μέρος μὲν εἶναι νομιζόμενον τοῦ Ἐδὲμ καλουμένου τόπου, προσεγγίζοντα δὲ, ὡς εἰκὸς, τῷ παραδείσῳ. Ὅθεν περὶ τοῦ Κάϊν οὕτω φησί· καὶ ἐξῆλθε Κάϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ Ναϊδ κατέναντι Ἐδέμ. Ὡς ἂν

* Quae uncinis inclusa graece leguntur apud Migne p. 636; quum tamen textus non prorsus inter se consentiant, translationem latinam retinendam censui.

πρότερον μὲν αὐτῶν ἐν Ἐδὲμ οἰκούντων, ἔνθαπερ αὐτοῖς καὶ ὁ Θεὸς ἐπεφαίνετο. Ἐπειδὴ δὲ ἔξω τῶν τόπων ἐγένετο ἐκείνων ἀποῤῥιφεὶς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν οἰκείαν κακοπραγίαν, ἐν ἑτέρῳ τόπῳ λοιπὸν οἰκεῖ ἐπονομαζομένῳ Ναΐδ, ὃς ἀντικρὺ τοῦ Ἐδὲμ ὑπῆρχε τόπου, ἐν ᾧ τὸ πρότερον ᾤκουν. Οὕτω γὰρ καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐκβληθέντα τοῦ παραδείσου, κατῳκίσθαι ἔφη κατέναντι τοῦ παραδείσου. Τοίνυν ἐξ ἁπάσης τῆς γῆς ὥσπερ τινὰ ἔξοχον τόπον κατὰ ἀνατολὰς ἐκλεξάμενος, Ἐδὲμ ὀνομαζόμενον, ἐν αὐτῷ δὴ τὸν παράδεισον κατεσκεύασεν.* Ἐν ᾧ δὴ τιμῆσαι βουληθεὶς γεγονότα τὸν ἄνθρωπον ἔταξεν οἰκεῖν.

Et iterum addit „et produxit Deus de humo omnia quae visu jucunda sunt et suavia ad vescendum.“ Etiam hic indicat se usum esse illo „plantavit“ ad demonstrandam diligentiam Dei. Nam quod dixit „produxit de humo“ indicavit, eum decreto decrevisse, ut germinatio arborum ex terra fiat. Neque vero hoc dixit „in fine fecit ut arbores paradisi ex humo germinarent.“ Infra enim quoque dixit „formavit iterum Deus ex terra omne agri animal et omne coeli volatile“, οὐχ ὅτι ἄλλα ζῶα μετὰ τοιαῦτα πεποίηκεν ἐκ τῆς γῆς, ἀλλὰ περὶ τῶν ἤδη γεγονότων κατὰ ἐπανάληψιν, διὰ τὸ προκείμενον λέγει. Τὸ δὲ „ἔτι“ ἔκ τινος ἰδιώματος τῆς Ἑβραΐδος προστίθησι

Fol. 30b. γλώσσης. Οὕτω καὶ τό· ἐξανέτειλεν ἔτι ὁ Θεὸς ἐκ τῆς γῆς. Arbores enim paradisi germinarunt, quando etiam cetera germinarunt. Ut enim dixit „terra producat gramen, herbas semina serentes secundum genus suum et similitudinem suam et arborem fructiferam fructus ferentem, in qua semen ejus inest secundum genus ejus super terram“, et uno verbo haec omnia creata sunt — simul autem omnia indicavit, genera arborum et seminum multorum et variorum, ita ut verbo comprehendi non possint, si quis omnia singula enumerare velit, quae quanquam varia et multiformia sunt, secundum voluntatem Dei uno verbo creabantur; ita simul cum iis secundum voluntatem Dei etiam illa germinabant, quae pulchra et decora sunt. Paradisum ornare voluit, ut habitationi hominis serviret. Hoc igitur „produxit iterum

* Syrus addit „ornans eum arboribus visu et ad vescendum jucundis.“

)eus de humo omnia, quae visu pulchra et suavia ad vesendum sunt" conjunxit cum hoc „plantavit Deus paradium", quum sententia eadem sit.

Dixit* „fecit Deus paradisum in oriente, in quo posuit ominem; quem ornavit arboribus variis et pulchris, et omia, quae visu jucunda et ad vescendum suavia sunt, in eo ecit et arborem vitae in medio paradiso et arborem cogniionis boni et mali." Necessarie haec commemorat dicens iter omnes arbores paradisi, quae ut hae factae erant, etiam rborem vitae et arborem cognitionis boni et mali in medio aradiso fuisse. Nam quum harum causa Deus Adamo jusum daturus esset, necessario in medio Paradiso esse debeant, quum etiam qui jussum accepturus erat, in ejus medio aturus esset. Ut per hoc intelligeretur, eum dominium otius paradisi et jucunditatem ex eo toto possidere. Et terum quum propheta pulchritudinem paradisi indicare ellet, non modo pulchritudinem arborum memoravit, sed tiam magnitudinem ejus, quia ut dixi haec honorem ejus, ui ibi habitaturus erat, indicabant. Addit**: flumen gressum est ex Eden ad irrigandum paradisum et inde in uatuor capita divisum est; nomen unius Pîschôn, quod ircumdat totam Ḥavîlam, ubi aurum est; cujus aurum optiium est, ibi sunt bdellium et lapis onychinus. Et nomen uminis secundi Gîḥôn, quod circumdat totam terram Kûsch; t nomen tertii fluminis Deḳlat, quod fluit versus Atûr; et umen quartum est Prat." Neque vero sine causa propheta ivinus haec enarrat.

* Gen. 2, 8. ** Gen. 2, 10.

II. Fragmenta commentarii in Prophetas Minor[...]

A. In Hos. 8, 7—12 v. Migne p. 173.

Fol. 32a. [Διαλλάττει γὰρ οὐδὲν τῶν γεννημάτων ἐκείνων] ἃ καύσωνος ἀνέμου ξηρανθέντα τε καὶ διαφθαρέντα ἄχρηστα τ[...] τελῶς ἐστι πρὸς διατροφὴν ἀνθρώποις· φθορὰ μὲν γὰρ α[...] διαδέχεται καὶ ἀπώλεια· ἔστι δὲ ἀνωφελὲς ἀνθρώποις ἄλευρον [...] διατροφὴν ἐπιτήδειον οὐ δυνάμενον ποιεῖν· εἰ δ' ἄρα τι καὶ γέν[...] ὡς φαῦλον εἰς βρῶσιν προστίθεται ἀλόγων· τὸν αὐτὸν γὰρ δὴ [...] πον καὶ ἡ περὶ τὰ εἴδωλα θεραπεία ἐπιβλαβὴς μέν ἐστι καὶ [...] σιν παρέχουσα οὐδὲ μίαν· ὥστε εἴ τι καὶ περίεστιν ὑμῖν ἑτέρα[...] τῶν πολεμίων ἔσται καὶ τοῦτο κέρδος διὰ τὴν ἐνοῦσαν ὑμῖν [...] βειαν. „Κατεπόθη Ἰσραήλ· νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκ[...] ἄχρηστον· ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους." Παντελῆ γὰρ ἀ[...] νισμὸν ὑπὲρ τούτων ὑπομενεῖτε ληφθέντες ὑπὸ Ἀσσυρίων· ὥσ[...] τι σκεῦος παντελῶς ἄχρηστον ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις ἔσεσθε οὐδ[...] ἀξιούμενοι λόγου. „Ἀνέθαλε καθ' ἑαυτὸν ἐμοί." Ἐπέδωκαν [...] πλῆθος διὰ τῆς ἐμῆς κηδεμονίας καὶ οὐδένα ποιεῖσθαί μου λ[...] ἐθέλοντες τοσούτων ἀγαθῶν ὄντος αὐτοῖς αἰτίου αὐθαδείᾳ πά[...] διεπράττοντο κατὰ τὸ δοκοῦν ἑαυτοῖς· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ „κ[...]

Fol. 32b. ἑαυτόν". „Ἐφραῒμ δῶρα ἠγάπησεν." Καὶ οὐδὲ τοῖς παρο[...] ἀρκούμενοι πρὸς πλεονεξίαν ἑώρων. „Διὰ τοῦτο παραδοθήσ[...] ἐν τοῖς ἔθνεσιν." Εἰκότως ἄρα ὑπὸ τοῖς ἐχθροῖς γεγονότες [...] θήσονται ὧν τε ἠσέβουν εἰς ἐμέ, ὧν τε ἠδίκουν. „Νῦν [...] δέξομαι αὐτούς." Ἀναμενῶ γὰρ αὐτοὺς ἐν τῇ τῶν Ἀσσυ[...] χώρᾳ· εἰς ἐκείνην διὰ τῆς αἰχμαλωσίας ἕλκων αὐτούς, ὥστε

ἀσεβημάτων τῶν οἰκείων αἴσθησιν λαβεῖν τότε· πῶς καὶ τίνα τὸν τρόπον; „Καὶ κοπάσουσι μικρὸν τοῦ χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντας.“ Παύσονται γὰρ τοῦ τὰς παρανόμους ταύτας βασιλείας τε καθιστάναι καὶ ἀρχὰς τῇ αἰχμαλωσίᾳ παιδευόμενοί τε καὶ τῆς παρανομίας αἴσθησιν λαμβάνοντες τῆς οἰκείας.

„Ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραὶμ θυσιαστήρια, εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ.“ Καὶ γὰρ εἰκότως ὑπομένουσι ταῦτα, ὑπὲρ ὧν τὴν ἀσεβῆ βασιλείαν κατεστήσαντο ἐκείνην· ἐπειδὴ ταύτην εὗρον ὁδὸν τοῦ πολυειδῆ τῶν εἰδώλων εὑρέσθαι τὴν θεραπείαν, πολλά τε ἑαυτοῖς ἐγεῖραι καὶ ποικίλα θυσιαστήρια, ἐν οἷς δὴ μάλιστα πλημμελήσαντες δικαίως δώσουσι δίκας. „Καταγράψω αὐτῷ πλῆθος καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ.“ Τοῦτο γὰρ δὴ τῶν θυσιαστηρίων τὸ πλῆθος καὶ τῶν νόμων τῶν καινῶν ὧν εὕραντο περὶ τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν, ὥσπερ ἔγγραφόν τινα κατηγορίαν ἀποθήσομαι κατ᾽ αὐτῶν

B. In Joel 1, 19—2, 2, v. Migne p. 217. 220.

Κοινῇ δὲ πάντες ἐπὶ τοῖς κατέχουσι κακοῖς παρὰ σοῦ τῶν Fol. 33a
τηλικούτων κακῶν αἰτήσομεν τὴν λύσιν, ὅτι δίκην πυρὸς ἅπασα ἡ χώρα σὺν τοῖς ἐνοῦσι δένδροις ἠφάνισται· „ὡραῖα“ γὰρ „τῆς ἐρήμου“ λέγει τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι τόπους πρὸς σπερμάτων καταβολὴν ἐπιτηδείους ὄντας, οὓς εἰώθασι κοινῷ λόγῳ „δροπέδια“ καλεῖν· ἵνα οὖν εἴπῃ· ὅτι πᾶς τόπος καὶ πᾶν ξύλον ἠφάνισται, ὡς ὑπὸ πυρός τινος καταπεφλεγμένα. „Καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψε πρὸς σέ, ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις [ὑδάτων.“ Ἀπολεῖται, φησί, τῷ δίψει τὰ κήνη τῶν πηγῶν ἐκ τῆς ἄγαν] ἀνομβρίας ὕδωρ οὐ δυναμένων ἐκπέμπειν· εἶτα τῇ πλατύτητι δηλώσας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος ἐπάγει τὰ ὅμοια τοῖς προκειμένοις. „Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, κηρύξατε ἐν ὄρει ἁγίῳ μου καὶ συναχθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν· ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης.“ Τῇ τοίνυν σημασίᾳ τῆς σάλπιγγος κατὰ τὸ νόμιμον ἔθος χρησάμενοι [πάντας ἐπὶ τὸ Σιὼν] συναγάγετε
[ὄρος, ἔνθα μοι τὴν θρησκείαν ἀποδίδοσθαι ἔθος· αὐτόθι] τὸν Fol. 33b.
ἔλεον αἰτοῦντες τὸν θεῖον, ἐπειδὴ οὐ πόρρω συμβέβηκεν εἶναι τὴν ἠπειλημένην ὑμῖν ἡμέραν παρὰ τοῦ θεοῦ, ἢ σκότους αὐτάρκης

καὶ γνόφου πάντας πληροῦν, ὡς ἐν νεφέλῃ τινὶ καὶ ὁμίχλῃ πάντα καθεστῶτα ὁρᾶν οὐχ οἵους τε ὄντας· καλῶς δὲ ἐπὶ Σιὼν ὄρος ἅπαντας καλεῖ, ἐν ᾧπερ κατὰ τὸ Μωσαϊκὸν ἔθος θεραπεύεσθαι τέτακτο τὸ θεῖον· ὡς ἂν καὶ τοὺς τῶν δέκα φυλῶν ἀπολελοιπότας μὲν τὴν αὐτόθι τοῦ θείου θεραπείαν, [ταῖς δαμάλεσι δὲ κατὰ τὴν τοῦ Ἱεροβοὰμ προσανέχοντας συμβουλὴν ἐντρέψῃ·] νῦν γοῦν τῆς μανίας ἀποστάντας ἐκείνης πρὸς τὸ Σιὼν ὄρος ἰδεῖν καὶ τὸν τοῦ παντὸς Κύριον αὐτόθι θεραπεύεσθαι τεταγμένον, ἵν' οὕτω τῶν προσδοκωμένων αὐτοῖς κακῶν λάβοιεν τὴν λύσιν· τοῦτο γὰρ δὴ καὶ προσγεγονὸς ἐπὶ τοῦ Σενναχηρεὶμ Ἐζεκίου βασιλεύοντος τῆς Ἰουδαίας τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον οἰκοῦσιν εὕροι τις ἂν προδήλως. „Ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρός· ὅμοιος αὐτῷ οὐ

C. In Joel 2, 20—26 v. Migne p. 228.

Fol. 34a. ἐρημίᾳ τε αὐτοὺς καὶ ἀφανισμῷ παντελεῖ παραδιδούς· πρῶτον μὲν γὰρ διὰ Βαβυλωνίων τιμωρήσομαι Ἀσσυρίους· μετ' ἐκεῖνο δὲ Βαβυλωνίους διὰ Περσῶν παντελῶς ἀπολέσω· τοσαύτην δὲ αὐτῶν ἐργάσομαι τὴν ἀπώλειαν, ὥστε δίκην τῶν ἀποθνησκόντων τε καὶ παντελῶς νεκρουμένων τήν τε σῆψιν αὐτῶν καὶ τὴν δυσωδίαν μηδένα διαλαθεῖν· τὴν γὰρ σαπρίαν καὶ τὸν βρόμον, τοῦτο λέγει, ὡς ἐπιτεθνηκότων ἤδη καὶ νεκρῶν κειμένων· τὸ δὲ „ἀναβήσεται“, ὅτι πᾶσιν ἐξάκουστός ἔσται, φησί· τούτων δὲ πάντων αἴτιον τί; „Ὅτι ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα αὐτοῦ.“ Δείξει γὰρ τῶν οἰκείων ἔργων τὸ μέγεθος ὁ θεὸς ἐν τῇ περὶ αὐτοὺς τιμωρίᾳ. Εἶτα ἀκολούθως ἐπάγει· „Θάρσει, γῆ, χαίρου καὶ εὐφραίνου· ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι· θαρσεῖτε, κτήνη τοῦ πεδίου, ὅτι βεβλάστηκε τὰ πεδία τῆς ἐρήμου· ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ· ἄμπελος καὶ συκῆ ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν.“ Ἐν εὐφροσύναις μὲν οὖν ἔσται ἡ γῆ ἐπὶ τῷ μεγέθει τῶν παρὰ τοῦ θεοῦ γιγνομένων, ἀπειληφυῖα τῶν καρπῶν τῶν οἰκείων τὴν φοράν· οὐδὲν ἧττον καὶ τὰ τοῦ πεδίου κτήνη δαψιλῆ τῆς νομῆς ἔχοντα
Fol. 34b. τὴν ἀπόλαυσιν· καὶ πρὸς ἅπασί γε ὅτι καὶ ὁ ἐκ τῶν ξύλων καρπὸς δαψιλὴς παρέχεται τοῖς δεομένοις. „Καὶ τὰ τέκνα Σιὼν,

χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν· ὅ τι ἔδωκεν ὑμῖν βρώματα εἰς δικαιοσύνην· καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον καθὼς ἔμπροσθεν· καὶ πλησθήσονται αἱ ἅλωνες σίτου καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου.“ Ἃ γὰρ ἐν τοῖς ἀνωτέροις εἶπεν ἀφῃρῆσθαι, ταῦτα νῦν ἀποδίδοσθαι λέγει· πάντες γάρ, φησίν, οἱ περὶ τὸ Σιὼν ὄρος συλλεγόμενοί τε καὶ τὴν καθήκουσαν τῷ θεῷ πληροῦντες θεραπείαν δίκαιοι εἶεν ἂν εὐφραίνεσθαι τὴν ἀφθονίαν τε τῶν καρπῶν ἀπολαβόντες, ἣν δικαίως αὐτοῖς μεταμεληθεῖσιν ὑπὲρ ὧν ἥμαρτον παρέσχηκεν ὁ θεὸς καὶ ὅτι τῶν ὑετῶν αὐτοῖς εὔκαιρον καὶ αὐτάρκη παρέξεται τὴν χρείαν· ὥστε καὶ τὰ ἐκ γῆς φυόμενα τῶν σπερμάτων καὶ τοὺς ἐκ ξύλων καρποὺς μετὰ πολλῆς αὐτοῖς προσγίνεσθαι τῆς περιουσίας. „Καὶ ἀνταποδῶ ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμπη, ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὃς ἐποίησε μεθ᾽ ὑμῶν θαυμάσια· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα·

D. Ex introductione in Amos. v. Migne p. 242. 244.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΑΜΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ.

Πρόδηλον μὲν οὖν ὅτι καὶ μακάριος Ἀμὼς ὁ προφήτης, Fol. 35a.
ὃν ἑρμηνεύειν θεοῦ χάριτι πρόκειται νῦν ἡμῖν, περὶ τῶν τῷ λαῷ συμβησομένων διὰ πάσης μικροῦ τῆς προφητείας λέγει ἅ τε παρὰ τῶν Ἀσσυρίων πείσονται πρότερον αἱ δέκα φυλαὶ μηνύων καὶ ἃ περὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Ἰούδα φυλήν, εἴτ᾽ οὖν τοὺς λοιποὺς τοὺς τῆς βασιλείας ἐκείνης ὑπὸ τῶν Βαβυλωνίων γίγνεσθαι ἤμελλεν· τούτου δὲ λόγος ἦν τοῖς προφήταις οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν περὶ τὸν λαὸν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τῆς τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ δείξεως ὁ Θεὸς ἐποιεῖτο, ἐπὶ κοινῇ τῇ πάντων ἀνθρώπων σωτηρίᾳ κατὰ τὸν οἰκεῖον γενησομένης καιρόν· τούτου γὰρ ἕνεκεν αὐτοὺς καὶ ἀφώρισε τῶν ἐθνῶν καὶ περιτομῇ διέκρινε καὶ οἰκείαν ἔχειν παρεσκεύασε χώραν καὶ ἀφωρισμένως ἐν τῷ ὄρει τῷ Σιὼν διὰ τῆς νομικῆς διατάξεως τὴν περὶ αὐτὸν προσέταξε ποιεῖσθαι θεραπείαν, ἵν᾽ ἐκ τοιούτων κατὰ τὰς προφητικὰς μηνύσεις καὶ

τὴν ἄνωθεν ἐπὶ τούτοις περὶ τὸν λαὸν γεγενημένην διάταξιν φανεὶς ὁ Δεσπότης Χριστὸς δῆλον ἅπασιν ἐργάσηται τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι οὐχ ὕστερον ἐκαινοτόμησεν ὁ Θεὸς τὴν ἁπάντων ἀνθρώπων σωτηρίαν, ἀλλ' ἄνωθεν καὶ πρὸ μακρῶν τῶν χρόνων τοῦτο προωρισ-
Fol. 35b. μένον κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον ἔχων παρ' ἑαυτῷ, ἐξελέξατο μὲν τὸν Ἀβραάμ, συνέστησε δὲ τὸ ἐξ ἐκείνου γένος, ἐπιμέλειαν δὲ αὐτοῦ καθ' ὃν εἰρήκαμεν πεποίηται τρόπον· ἵν' ἐξ αὐτῶν ὕστερον ὁ Δεσπότης Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα ἐπὶ τῇ πάντων ἀνθρώπων φανεὶς σωτηρίᾳ δῆλος ὑπάρχῃ κατὰ τὸν ἄνωθεν ὁρισμὸν ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν παρεληλυθώς. Ὑπὲρ δὴ τούτων καὶ μετοικισθῆναι τὸν λαὸν διὰ τῆς αἰχμαλωσίας παρεσκεύασεν ὅλον καὶ ἐπανήγαγεν ἐξ αὐτῶν οὓς ἐβούλετο, ὧνπερ οὖν ἡγεῖτο ἡ Ἰούδα φυλὴ μόνη ἡ πᾶσα τὴν ἐπάνοδον δεξαμένη, ἐπειδήπερ ἐξ αὐτῆς ἤμελλεν ἀναφαίνεσθαι τὸ κατὰ σάρκα ὁ Δεσπότης Χριστός· τῶν λοιπῶν γάρτοι φυλῶν ἀφ' ἑκάστης ἑπόμενοι ταύτῃ συνανῆλθον ὀλίγοι· ἵνα διὰ μὲν τῆς γεγενημένης αἰχμαλωσίας καὶ τῆς ἐπανόδου τοῦτον ἀποτελεσθείσης τὸν τρόπον δῆλος γένηται τῆς περὶ τὸν λαὸν ἐπιμελείας ὁ σκοπὸς τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τοῦ φανησομένου γε ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῇ πάντων ἀνθρώπων σωτηρίᾳ πάντα ποιοῦντος· ὥστε δὲ μὴ εἰς ἀπόγνωσιν παντελῆ καταστάντας ἐπιμιγῆναι τοῖς ἔθνεσι τὴν αἰχμαλωσίαν ὑπομεμενηκότας ἐκείνην, χώραν δὲ μηκέτι μήτε τὴν ἐπάνοδον ἔχειν μήτε τὸν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν χωρισμὸν ἄνωθεν διὰ τῶν προφητῶν καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν ἐσομένην ἐμήνυε καὶ τὴν ἐπάνοδον ἐπ' ἐκείνῃ· ἵνα ταῖς ἐλπίσι κρατούμενοι ταύταις·

E. In Amos 2, 3—5 v. Migne p. 256.

Fol. 36a. συντόμως τε εἰπεῖν, τοσοῦτος ὄλεθρος αὐτῶν ἔσται, ὡς μὴ κριτὴν αὐτῶν μηδὲ ἄρχοντα περιλειφθῆναι μηδένα πάντων αὐτῶν ἀπολωλότων καθάπαξ.

Οὕτω δὲ τὰ τοῖς περιοίκοις συμβησόμενα ὑπὲρ τῆς εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας παρανομίας εἰρηκὼς ὁ προφήτης τρέπεται λοιπὸν ἐπὶ τὰ τῷ λαῷ συμβησόμενα δεικνὺς ὅτι ἐκεῖνοί τε ὑπὲρ τῆς εἰς τούτους ἀδικίας ἤμελλον τιμωρεῖσθαι, ὡς ἂν εἰς Θεὸν ὥπερ προσήκειν αὐτοὺς συνέβαινε τοῦτο πλημμελοῦντες τῷ τρόπῳ· οὗτοί τε οὐ

διαφεύξονται τὴν τιμωρίαν ἀγνώμονες περὶ Θεὸν γεγονότες· μέμνηται μέντοι πρότερον τῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς ὡς ἂν μάλιστα τιμωρίας ἀξιῶν, ὑπὲρ ὧν περὶ τὸν ναὸν τυγχάνοντες τὸν θεῖον οὐδενὸς ἧττον ἠσέβουν· λέγει δὲ οὕτως· „Τάδε λέγει Κύριος· ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς.“ Ἠσεβηκότας καὶ τούτους πολλάκις μισεῖν λέγων, ἐπειδήπερ ἐπιμεμενήκασι τῇ ἑαυτῶν ἀσεβείᾳ· εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν λέγων τῆς τιμωρίας, „Ἕνεκεν τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον Κυρίου καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο· καὶ ἐπλάνησεν ἑαυτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν ἃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολούθησαν Fol. 36b.
οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν.“ Καὶ γὰρ καὶ οὗτοι τῶν μὲν νόμων καὶ τῶν προσταγμάτων τῶν ἐμῶν οὐδένα λόγον ποιεῖσθαι ἠβούλοντο, τῇ δὲ τῶν εἰδώλων προσανεῖχον θεραπείᾳ, ἀκόλουθα τοῖς ἑαυτῶν ἐργαζόμενοι πατράσι. Τί οὖν; „Ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἰερουσαλήμ.“ Ἀφανιῶ, φησί, διὰ τῶν πολεμίων τούς τε τῆς βασιλείας ἅπαντας ἐκείνης καὶ τὴν Ἰερουσαλὴμ σὺν αὐτοῖς. Εὔδηλον δὲ ὅτι περὶ τῶν Βαβυλωνίων ταῦτά φησιν· ἐκεῖνοι γὰρ τήν τε Ἰερουσαλὴμ κατήγαγον καὶ τοὺς τῆς Ἰούδα φυλῆς ἔλαβον αἰχμαλώτους· καίτοι γε ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα τὰ εἰς τὸν Ἰσραήλ, εἶτ' οὖν τὰς δέκα φυλὰς μηνύων κακὰ τῶν Ἀσσυρίων ὡς εἰκὸς ἐπιμέμνηται, οἵπερ οὖν αὐτοὺς καὶ αἰχμαλώτους λαβόντες ἀπῆλθον· ὡς δῆλον εἶναι ὅτι μίαν τινὰ αἰχμαλωσίαν ἡγεῖται τὴν περὶ τὸν λαὸν ὑπό τε Ἀσσυρίων γεγενημένην καὶ τῶν Βαβυλωνίων· εἰ καὶ ἕτεροι μὲν ἦσαν οἱ τὰς δέκα λαβόντες φυλάς, οἱ Ἀσσύριοι, λέγω· Βαβυλώνιοι δὲ οἱ τοὺς τῆς Ἰούδα λαβόντες φυλῆς· καί τις καὶ χρόνος ἐν μέσῳ γεγόνει· ἐπειδὴ τοῦ παντὸς λαοῦ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦτον συνέβη πληρωθῆναι τὸν τρόπον· ἀρξαμένην μὲν ἀπὸ τῶν δέκα, περαιωθεῖσαν δὲ εἰς τοὺς τῆς Ἰούδα φυλῆς· διόπερ καὶ οἱ προφῆται ἐξαγγέλλοντες

III. Fragmenta libri „de incarnatione."

Explicatur Galat. 3, 13: γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα; de usu vocis γενέσθαι in Scriptura S.

Fol. 3. Ecce, fui demens, quod vos me compulistis neque vero dicimus Apostolum esse dementem; sed hoc ab eo dictum est propter gloriationem eorum, qui scopum gloriationis ignorant, quod non dixit, ut eo uteremur, sed ad refutandos gloriosos. De Christo autem* „emit nos ab execratione legis et factus est (γενόμενος) execratio pro nobis, quia is qui in crucem agitur judicio legis devotus est." Dominus noster vocatur „execratio", non quod ipse in consecrationem conversus sit, sed tanquam in existimatione (γνώμῃ).** Nam Apostolus dixit „emit nos ab execratione legis et factus est execratio pro nobis" et affert post hoc „scriptum est, devotus est omnis qui in cruce suspenditur." Execratio igitur factus est in existimatione, propterea quod suscepit poenam, quam lex debitoribus ejus destinabat, quo execrationes supra nos solveret — is qui ab iis, qui non intelligebant magnitudinem gubernationis (divinae) et a peccatoribus Iudaeis execrationis instar aestimabatur. In apprehensione autem locali (γενέσθαι usurpatum est), ut Josua filius Nun dicit ad bellatores suos*** „videte, vos urbem circumdatis neque ab urbe separati eritis" (Septuag. γίνεσθε) — nam procul erant, separati ab ea. Tanquam in opinione, ut quod Apostolus

* Galat. 3, 13. ** Ad rem cfr. Iustinus, Dialogus cum Tryphone Judaeo capp. 89, 94, 95; Epiphanius, adv. Haereses lib. III tom. II cap. 10 in epistola Athanasii ad Epictetum Corinthium data. *** Josua 8, 4.

dixit de Domino nostro „factus est (γενόμενος) in similitudine hominis". In apprehensione autem opinionis (occurrit) ἐγένετο ut dicitur „inhabitavit etiam in sanctis(?)", tanquam si in amore cum iis fuerit neque separatus in natura. In accipiendo filios, ut dixit* „et Abraham erat filius centum annorum, quum ei natus est (ἐγένετο) Isaak"; de possessione auri, ut id quod dicitur de Isaak** „erant (ἐγένετο) ei boves et oves et servitium multum"; in paritate autem (quae est) in dignitate, ut id quod dicitur de eo*** „benedixit ei Deus et adultus est et ibat et invaluit usque eo ut admodum magnus esset (ἐγένετο)"; de incolumitate autem†, ut dixit „fuit pernicies carni."

Illud igitur „ἐγένετο" in multis significationibus usurpatur in Scriptis; verum etiam in multis modis apud nos in consuetudine adhibetur. Nam dicitur tum in actione tum in passione, tam etiam in conversionibus actionum et in moribus animi. Et nunc porro secundum opinionem multorum, qui veritatem rerum non sequuntur, in apprehensione quasi locali dicitur.†† Dicitur autem in essentia (*s. persona*) quoque. Ita enim accurate multi arbitrantur. In essentia autem dicitur in duabus speciebus aut ut existentia aeterna aut ut mutatio alius cujusdam rei. In actione ut dixit††† „est mihi Deus adjutor et refugium et redimas me" et alicubi*† „erat mihi Dominus refugium, et Deus meus adjutor." Quod adjutor et salvator est,dum non mutatur, sed misericors et adjuvans est, ad actionem pertinet. Ita quoque in sermone Apostolorum; B. Petrus dixit*†† „viri, fratres mei, decet ut compleatur liber, quem antea locutus est Spiritus ore Davidis de Jehuda, qui caput factus est (γενομένου) his integris." In actione igitur quoque dicitur; in facto enim erat princeps. In passione autem ut dixit*††† „et fui (ἐγενόμην) ut vir surdus, in cujus ore non est reprehensio" et iterum „et fui (ἐγενόμην) iis verbum"; neque vero ab eo, quod erat (muta-

Fol. 3b.

* Gen. 21, 5. ** Gen. 26, 14. *** Gen. 26, 13. † 1 Cor. 5, 5.? †† Duo versus sequentes tam mutilati sunt, ut sententiam perfectam non exhibeant. ††† Ps. 7, 2. *† Ps. 94, 22. *†† Acta 1, 16. *††† Ps. 37, 14.

tione erat quasi surdus), sed a multitudine angustiarum ejus nunc factus est talis, qui surdus est. Propter multitudinem igitur angustiarum passionis dicitur factus esse ut is qui non audit. In conversione actionum aut moribus animi, ut dixit de Christo* „erat (ἐγενόμην) sub lege, ut emeret eos qui sub lege erant.“ Dicitur enim „sub lege,“ quia ea gubernatus est (*secundum eam se gessit*), et omnia in ejus vita ei finita sunt. Et porro** „me imitamini“ (μιμηταί μου γίνεσθε). Et manifestum est etiam in conversione vitae. Ut autem multi putant, tanquam id quod non erat in actione, ut dixit de —

Judaei ad fidem in Christum adduci et debebant et poterant: propter pertinaciam suam justo poenam gravem luunt.

Fol. 5. Quum adventus quoque Magorum, qui ut ipsi dixerunt e terra longinqua venerant ut eum adorarent, nativitatem Christi magnopere et celebraret et divulgaret. Et eandem hanc (nativitatem) coram omnibus patefactam esse testatus est Evangelista qui dixit*** „turbatus est Herodes et tota urbs Jerusalem cum eo;“ et multa alia (testantur), quae vides facta esse secundum testimonium Johannis. Primum miracula ea, quae ab ipso Domino nostro perpetrabantur, admodum nova et mirabilia erant — et aliud quod etiam hoc majus est id est, quod discipuli ejus in ejus nomine manifesto miracula insignia perficiebant, quam potestatem iis dedit dicens† „ejicite daemones, mundate leprosos, aegrotos sanate; gratis accepistis, gratis date.“ Et id quod beati Apostoli in ejus nomine aperte haec faciunt multo majus est quam quod ipse facit. Non enim novimus in hominis nomine quenquam miracula unquam patravisse, non Josuam filium Nun in nomine Mosis, non Elisam in Eliae nomine, (Christus) autem donum spiritus quem (*a. quod*) habet in duplo acceperat. Quibus omnibus igitur quum cognoscamus etiam apud Judaeos Christum fuisse dominum, qui multo altior

* 1 Cor. 9, 20. ** 1 Cor. 11, 1. *** Matth. 2, 3. † Matth. 10, 8.

quam Moses et omnes prophetae erat, excusationem neque impudentiae suae neque inobedientiae erga Dominum nostrum juste habent. Decebat enim eos sequi eum tanquam qui multo et major et praestantior erat Mose prophetisque omnibus, quum iis quae ab eo dicebantur fides habenda esset. Illi autem ea quae necessaria erant reliquerunt et cogitarunt de eo ut eum cruci affigerent, quum justum impudentiae suae praetextum non haberent. Iam vero id, quo imprimis damnatio et poena eorum ingravescit, hoc est: post crucifixionem et mortem Domini nostri Apostoli manifesto coram iis signa perpetrabant, usque adeo ut umbra Beati Petri aegrotos in eorum conspectu sanaret; et cum hisce omnibus Judaei in pravitate animi, quanquam omnia haec mirabilia et praeclara videbant, perseverabant et Apostolos in ignominiam et carcerem saepenumero tradebant.

Nam si post crucifixionem redire voluissent, reversio eorum accepta esset. Videmus enim Beatum Petrum (*Johannem?*) iis qui in Juda erant, scriptoribus et Pharisaeis Fol. 5 b.
cum Sadducaeis et toto Judaeorum populo non solum de eo testatum „adest", sed etiam confessum esse eum multo excelsiorem esse quam se ipsum, tanto excelsiorem ut* „non dignus sim qui ligamina calceorum ejus solvam." Non igitur recipiebant sine dubitatione testimonium Johannis. Nam si hic, cujus fides Judaeis admodum nota erat, toto hoc testimonio sine dubitatione testatus erat, decebat eos credere in eum et eum sequi. Hoc autem non modo praedicabatur, sed ex testimonio Johannis vox patris ejus de coelo aperte testimonium Johannis confirmabat, hoc dico**: „filius meus et dilectus meus, in quo mihi complacitum est." Et imprimis porro descensione spiritus, qui aperte similitudo columbae erat, testimonium perspectum et confirmatum est.

Quae autem testimonia hisce graviora requirebantur? Ex hominibus enim testatus est Johannes, qui omnibus hominibus excelsior erat tempore illo, e coelo Deus, quem Judaei dominum universi confitebantur, denique Spiritus

* Luc. 3, 16. ** Matth. 3, 17.

Sanctus, de quo in testamento vetere scriptum est eum esse Deum et omnibus prophetis donum prophetiae dedisse.

Neque vero ea, quae ante haec acciderunt, parvi momenti erant. Nam antequam Johannes natus est, pater ejus Zacharia ab angelo nuntium accepit de nativitate ejus, quae statim etiam populo Judaeorum cuncto patefacta est. Ita enim ad eum dictum est de Johanne*: „hic erit magnus coram Domino et plenus erit Spiritus Sancti et ibit coram eo in potestate et spiritu Eliae prophetae, ut paret ei populum perfectum.“ Quae quidem aperte praeclaram de Christo notionem manifestabant. Ut igitur Johannes a Judaeis praeclarus et magnus habitus est, eo autem quod testatus est de Domino nostro, eum multo et incomparabili modo excelsiorem esse quam se ipsum, ita aperte confirmabatur testimonium ejus de Dno. nostro(?). Et cum his omnibus angelus quoque de nativitate Dei nostri testatus est, quum pastoribus appareret et ita diceret:** „hodie vobis natus est salvator, qui est Dnus. Christus.“ Et statim pastores in urbem venerunt. Et manifestum est haec omnia multa cum conturbatione dicta esse, res novae enim in ore multorum dici et narrari solent —

Fol. 6. fides et poenitentia eorum accepta esset. Propter haec ergo omnia juste iis aptatur judicium et poena paratur, quae respondet impudentiae eorum, quod cum omnibus his rebus in duritate animi perseverarunt neque adducti sunt ad persuasionem miraculis praeclaris, conspectu angelorum, adventu Magorum, qui e populo peregrino erant et ex terra longinqua venerant neque de nativitate Dei nostri comperissent nisi sidere et revelatione cognossent — et porro voce patris ejus, adventu Spiritus, testimonio Johannis, miraculis magnis, quae Dnus. noster manifesto perpetrabat — cum iis quae etiam discipuli in ejus nomine faciebant ante crucifixionem et post eam, omnibus illis signis quae ipso crucifixionis tempore contigerunt, quae omnia damnationem et poenam eorem magnopere ingravant.

* Luc. 1, 15—17. ** Luc. 2, 11.

Et porro in pertinacia sua donatione multa custodibus Fol. 6a.
Romanis persuaserunt, ut resurrectionem ejus celarent, ut Col. 2.
mentirentur dicentes:* „discipuli venerunt, eum furati sunt noctu.“ Haec autem omnia sufficiebant ut eos gradatim adducerent in hanc fidem, eum multo excelsiorem esse Mose et omnibus prophetis et decere credere in ea, quae ab eo dicebantur. Quod si credidissent, paullatim notionem et cognitionem Dei Verbi assecuti essent, ut Apostoli una cum reliquis qui crediderunt in eum. Haec igitur omnia, per quae Judaei ad fidem non adducti sunt, ab haereticis parva habentur. Et propterea sententiam damnationis et poenae gravis juste accipiunt. Quae quidem (*signa*) neque a Mose neque a reliquis prophetis post Mosem usque ad adventum Dni. nostri invenimus patrata esse. Quibus aperte perspicitur Christum Dnum. nostrum extra omnem comparationem excelsiorem quam Mosem omnesque prophetas fuisse.

Sed dicunt: si hominem in crucem egerunt, non dam- Fol. 6b.
nantur in judicio, ut etiam ii qui (sceleratorem) interfecerunt non damnantur, tanquam non accepturi sint poenam, qui Beatis Apostolis ignominiam intulerunt, quod manifesto a Christo Domino nostro discimus. Sc. quomodo poenam luit is qui erga Dominum nostrum peccavit (ܐܣܟܠ), ita quoque ii qui Beatos Apostolos ignominia affecerunt et in angustias redegerunt, supplicium et damnationem accipiunt. Et porro ut is qui Christum honorat, remunerationem pulchram accipit, ita praemium et remunerationem pulchram ii accipiunt, qui Apostolos ab eo missos receperunt et honorarunt, quum aperte sic dicat:** „is qui vos excipit, me excipit et qui me excipit, excipit eum qui me misit.“ Et alio loco*** dixit: „id quod fecistis uni horum parvulorum qui credunt in me, mihi fecistis et id quod uni horum non fecistis, mihi non fecistis.

Sodomae et Gomorrhae die judicii aut iis. Si autem Fol. 6b.
(respicis) hos, qui contemserunt neque honorarunt eos qui Col. 2.
in eum crediderunt, iis paratur haec comminatio judicii, quod

* Matth. 28, 13. ** Matth. 10, 40. *** Matth. 25, 40.

eos decet accipere, qui eum contemserunt. Ut ergo is, qui peccat erga hominem, damnationem et poenam luit, ita haeretici dicunt: si Judaei hominem in cruce penderunt neque damnatio nec poena iis est.

Sed manifesta est veritas harum rerum, quae memora-tae sunt et patet iis non esse cognitionem de Deo Ver neque naturam divinam, quae inhabitabat in homine, intelli-gebant. Et Judaeos juste luere poenam, quae impudentiae eorum respondet, satis demonstravimus. Multa enim eran per quae ad cognitionem veritatis et ad fidem in Christu adduci poterant. Hi autem spreverunt neque sibi persua-deri passi sunt. Quamobrem excusationem malitiae, quam in impudentia sua commiserunt, non habent. Explicit caput sextum.

Fol. 8. Ut etiam Apostolus dixit:* „nos loquimur in mysteri sapientiam Dei, quae occulta erat et quam Deus ante funda-menta mundi praedistinxit ad gloriam, quam nemo princi-pum hujus mundi cognovit; nam si cognossent, domi-num laudis non in crucem egissent.“ Sed ut scriptum est** „quod oculus non vidit, auris non audivit, quod in cor homi-nis non ascendit, quod Deus paravit iis, qui eum amant.“ De gloria (apparente) in homine, qui excelsus est et totam naturam humanam superat, revelatio iis data est; scien-tiam autem de eo accuratam non acquisiverunt, quam quidem Apostolos in fine acquisivisse ostendimus.*** Magni enim momenti erat, quod illo tempore revelabatur natura hominum, neque vero haec (*scientia*) propter profunditatem eorum quae dicebantur inter alios emanare poterat. Memo-ravit multitudinem gloriae, tacuit autem de his, quae illo tempore naturam superabant, et memorat humili modo de eo loquens:† „privasti eum a —

Fol. 8b. Ut qui tum erant, quantum poterant, id quod dictum est acciperent, posteriores autem, postquam exitu rerum ad (ܒܘܙ) scientiam gradatim promoti sunt, etiam a miraculis quae tum patrabantur, et ex testimoniis antea memorati

* 1 Ad Cor. 2, 7—9. ** 1 Ad Cor. 2, 9. *** Cfr Migne p. 9 fragm. primum. † Ps. 8, 6.

confirmationem sumerent, quum haec facta postrema cognitionem accuratam iis praeberent. Attamen cur haec dico? quum nobis facile sit e Scriptura secundum promissiones nostras argumenta nostra depromere. Cuique enim nota est vis psalmi, cujus prima verba de unico Dei filio, Deo Verbo sumi debent (?) et illud* „Domine, domine noster, quam laudatum est nomen tuum in toto mundo“ et illud „laus tua coelum superat“ et illud „ex ore infantis constituisti laudem tuam“ et illud „video coelos opus digitorum tuorum, lunam et stellas, quas constituisti.“ Et manifesto a Domino nostro didicimus, ut liber Beati Matthaei Evangelistae nobis tradit; narravit** enim, quomodo secundum verbum prophetiae Dominus consederit in asino et intraverit in urbem —

Universali rei nomine speciem non indicari.

Ut in inhabitatione etiam species inhabitationis cognos- Fol. 2.
citur. Decebat autem eos scire, inhabitationis nomen, quia universale est, non simul singularem inhabitationis speciem indicare. Neque in hoc solo ita esse invenimus, sed (*invenimus*) multa, quibus nomen universale est, et quorum singularia aliae res cognoscuntur esse. Non enim quia nomen animalis homo communicat asino tauro agno leoni reptili, cum quibus participat, etiam in singularitate sua cognoscitur, sed servatur etiam ita notio singularium uniuscujusque eorum.

In singularibus, quae quisque eorum habet separatim Col. 2.
a socio suo. Quid autem opus est stabilire opinionem nostram his documentis levibus, quum grave documentum habeamus ad vituperandam stultitiam eorum, qui putant in re universali necessarie speciem cujusvis rei cognosci. Hoc enim „est“ (ἔστι) (*id est*) quod commune est Dei et omnium rerum quae sunt. Dicimus enim „Deus est“ et

* Ps. 8, 1—3. ** Matth. 21, 10.

„omnia quae sunt sunt“, ne omnia singillatim referamus. Neque quoniam Deus est, dicimus alia non esse.

Fol. 2b. Quod, si quid universale est in nominatione ejus, singularitatem ejus non indicat; sed e contrario admodum diversas esse inter se natura et ordine (*singulas res, quae uno nomine universali comprehenduntur*). Et ita ea distinguunt, ut Deus et creatio ejus distinctionem admittit. Non enim hoc majus discrimen existit. In verbo autem universali (*res*) simul sunt, e singularibus autem dignitatem accuratam discimus. Ita quoque hoc nomen inhabitationis, quod universale est. Species autem inhabitationis apud quemque eorum invenitur. Neque vero paritas nominis inhabitationis etiam paritatem speciei manifestat (ܐܠ)*. Sed etiam contrarium invenitur in quaestionibus verborum. Quum autem dubitent de voce „inhabitatio“, verbum simplex a —

Col. b. Quum enim jusserit Dominus noster** „quando jejunamus, abluimus faciem et unguimus caput“ et ei qui orat*** „i in secretum et ora solus.“ Neque vero videmus haec peracta esse a primoribus, neque a jejunantibus neque orantibus. Si enim hanc consuetudinem orantes tenuissent, superflua esset congregatio ecclesiae. Et eo quod congregatim nos omnes oramus, redarguitur illud „i in coenaculum tuum et ora“ et illud „si homo jejunat, ungueat caput“, quod contrarium est illi „non possideas.“ Unde enim ei est pretium olei, si —

Adversus Apollinaris doctrinam de cognitione (νοῦς) tertia in Christo natura; explicatur Luk. 2, 52.†

Fol. 4. (*Anima*) procul dubio cognitione praedita est. Nam si mortales in ipsa vita sua motus naturales habent, multo magis immortales, quibus vita immortalis est, cognitionem penetrantem validamque habent. Jam vero forsitan dicunt „nos non dicimus, animam non esse cogitione praeditam.“ Dicant ergo nobis, quare requiratur natura tertia, quam appella-

* Propter hujus loci cum fragm. libri VII. (Migne p. 971 squ.) affinitatem hoc fol. inter fines librorum sexti et octavi inserui. ** Matth. 6, 17. *** Matth. 6, 6. † Cfr. Migne p. 980.

verunt „cognitionem“, et quid significet subsistentia ejus aut in quo adjuvet et finiat hominem. Si enim vita corporis ab anima gubernatur et cognitio in ea (*anima*) inest et per eam (*cognitionem*) intelligimus naturam divinam et constitutionem omnis effectus et oeconomiam gubernationis omnium rerum, quae factae sunt et erunt — haec enim omnia connexa sunt cum natura cognitione praedita — quid ergo haeretici dicunt opus esse natura tertia, quam finxerunt et „cognitionem“ appellaverunt? Non enim naturaliter anima usus et actiones habet ut corpus; naturaliter enim oculus aptus est ut videat, auris ut audiat, lingua ut moveatur ad voces (*producendas*) et omnia membra naturaliter suos Col. 2.
habent motus ut moveantur. Si itaque anima ita est, indiget ergo alia quadam re ad subsistentiam suam et vitam, ut etiam haec membra indigent anima, qua constituantur et moveantur ad usum effectus sui. Secessu enim animae non modo non inutilia (*inefficientia*) manent membra corporis, sed etiam dissolvuntur neque sufficiunt, ut cingant et constituant animam suam. Sin autem anima non ita est — ut etiam (*in veritate*) non ita est — nimirum in essentia (v. *persona*)* sua naturaliter Dei gratia vivit et corpori praebet vitam et subsistentiam, — notum ergo est eam esse immortalem neque motus naturales habere, sed cognitione ad quodcunque eligit, sese vertere.

Neque tamen haeretici haec omnia curant neque ita ut decet intelligunt neque in sententiam Librorum SS. inquirunt. Sed ut demonstrent opinionem suam, scilicet hominem tribus naturis constare, afferunt nobis testimonium a B. Paulo, quod dicit:** „Deus pacis sanctificet vos omnino Fol. 4b.
et totum animum vestrum et animam et corpus sine vituperatione usque ad adventum Dmni. nostri Jesu Christi.“ Et hoc testimonium, quod nobis interrogationis instar offerunt, stulte intelligunt. Hoc autem aliud (*testimonium*), quod Jesus*** „adultus est in aetate et sapientia et gratia apud Deum et homines“ Apollinaristae, qui negant cognitio-

* Ḳenûmâ et ὑπόστασις et πρόσωπον est. ** 1 Thessal. 5, 23.
*** Luk. 2, 52.

nem animae, atque Eunomiani, qui eorum similes rejiciunt assumtionem animae, investigare et intelligere nolunt; ambae* enim partes noverunt, hoc testimonium ipsorum doctrinae esse contrarium. Nam si secundum opinionem horum animam non assumsit, aut secundum illos animam assumsit, neque vero cognitionem — si quis contendere vult, animam hominis existere posse sine cognitione — quomodo Jesus adultus est in sapientia? Si vero dicere velit, Deitatem adultam esse in sapientia — neque hi tam impudentes sunt, ut (*hoc*) contendant in stultitia sua. Corpus autem non adultum esse in sapientia, manifestum est. Perspectum igitur est, eum assumsisse animam cognitione praeditam. Ita enim in sapientia adolescere poterat, quum cognitione acciperet doctrinam (ܠܡܠܦܢܘܬܐ) sapientiae. — Pertinaciter autem contendunt, eum adultum esse in eo, quod videbatur secundum opinionem hominum — non contemplantes id quod dictum est „in aetate et sapientia et gratia" neque hoc „apud Deum et homines." Nam si de eo confitentur, eum vere in aetate et sapientia et gratia adultum esse, perspectum est eum vere in aetate auctum esse, non in opinione hominum. Ita quoque in sapientia vere adultus est. Nam caute Evangelista verbum suum praeservavit neque pravae eorum arti locum dedit, quum diceret „apud Deum et homines."

Meditabimur secundum opinionem eorum, eum in opinione apud homines adultum esse, num etiam in opinione apud Deum adolescere posset. Nam si etiam apud Deum adolescebat et augebatur (?), perspectum —

Adversus Apollinarim; de assumtione; non dicendum „duo filii"; de cognitione natura tertia.

Fol. 7. Aut numquid propterea, quod non perfectus est, eum „filium" non appellet. Si igitur Deum Verbum „filium" vocant, illa autem alia (*persona*) extra naturam divinam, sive solum corpus sit sive corpus et anima, „filius Dei" appel-

* Apollinaristae et Eunomiani.

lari non debet. Et iterum homo perfectus non est. Quid igitur secundum opinionem eorum dicamus eum esse? Ad has autem cogitationes verbum, quod decet eas, nobis attuli. Si autem dicunt „ille, qui est assumtus, — sive sit corpus sive corpus cum anima dicere volunt — adjunctus et absolutus est in filium", quomodo fieri potest, quin intellexerint, hanc sententiam etiam nobis convenientem et aptam esse, quum confiteamur perfectum hominem esse assumtum? Nam si Deus Verbum in natura perfectus Dei filius est, quod attinet ad nativitatem a patre est. Is ergo, qui extra hanc naturam est, non solum ab essentia (s. *persona*) sua pro se nominatus est, sed propter copulationem (συναφείαν) exactam cum Deo Verbo, in nomine filii Dei confitemur. Et quod dicitur de filio Dei, patet intelligi etiam de eo, qui assumtus est, quanquam perfectus est. Neque urgemur, ut propter hanc causam dicamus „duo filii". Corpus enim et animam duas naturas esse neque inter se similes, manifestum est et etiam hi confitentur. Nam si duae naturae, quae assumtae sunt, non inter se similes sunt neque (*similes*) Deo Verbo, qui assumsit, neque aliam personam pro se constituunt propter copulationem (συναφείαν) cum Deo Verbo, — notum est, neque naturam tertiam, quae est cognitio, si secundum eorum opinionem addatur, hoc efficere. Si enim, dum ambo anima et corpus ad Deum Verbum pertinent, qui ea assumsit, et dum vere filius est, propter copulationem exactam (*haec ambo*) una cum eo (*filio Dei*) nominantur et agnoscuntur, vides, etsi sit natura tertia, hoc non infringere opinionem nostram in hac re. Ut enim hae duae naturae propter copulationem exactam nomine naturae potioris h. e. ejus, quae ea (*corpus et animam*) assumsit, nominantur et praedicantur, ita, etsi sit natura tertia, „filius Deus" nominatur et vocatur non distinctus a Deo Verbo. Neque concedimus, ut aliud quidquam extra naturam divinam, in essentia (s. *persona*) sua pro se intelligatur et appelletur „filius Dei"; sed nominatione „filius Dei" nos significamus etiam eum, qui assumtus est, quamvis homo perfectus sit. — Fol. 7b.

Attamen dicunt in dementia sua: „praestantior cogni-

tio est quam ejus natura divina* — quae cognitio in illo homine singularis est, et convenit, ut ab hac tanquam a potiori alia essentia (*persona*) naturae hominis nominetur." Haec enim a nobis dicta sunt, dum non curavimus sententiam eorum „cognitionem aliam naturam esse extra animam et corpus." Neque vero haec ita sese habere, auxilio Dei supra ante demonstravimus.

Sententia Apollinaris „Christum non vocandum hominem" refutatur 1. ex Scriptura S. 2. ex Jacobi testimonio, quod tradidit Hegesippus.

L. Attamen dicunt „neque nominatio „hominis" de Christo usurpari debet neque hac voce eum appellare decet" — quae quidem sententia documentum stultitiae eorum est et (*probat*) eos non in Scripturis SS. eruditos esse. Facile enim cuique, qui intelligere vult, cognoscitur, nos in multis locis in Scripturis SS. hanc nominationem invenire. Dominus enim noster ad Judaeos dicebat** „cur me vultis occidere hominem, qui verum vobiscum loquitur", et alio loco, quum calumniator eum tentaret; namque dixit:*** „lapides hi fiant panis" et respondit ei" scriptum est, non solum pane vivit homo." Perspicuum est, si hic qui assumtus est non fuisset homo et (*si*) certamen cum calumniatore constituisset, hic cum eo non pugnasset, ut eum tentaret. Hic enim talem eum esse putabat, qualis apparebat, quum naturam divinam, quae in eo inhabitavit, non sentiret. Quod si perspectum habuisset, non ausus esset, ut eum tentaret. Necessarie enim si cognosset naturam divinam, intellexisset etiam hoc, quod altior est quam qui tentationibus attingi possit. Non itaque apte respondit —

Fol. 14. Et propterea extra ecclesiam Dei sunt et patres nostri justum habuerunt eos abscidere tanquam membra putrida

* Cfr. Comment. in 1 Cor. 1, 24; Migne p. 877: σοφίαν τὸν θεὸν λόγον ὀνομαζόμενον. ** Joh. 8, 40. *** Matth. 4, 4, cfr. Migne p. 988 fragm. ult.

a corpore sano. Sed quum haec explanare voluerim, utrum etiam patres talia dixerint et nominationem hominis in consuetudine habuerint, et quum apud multos (*hunc*) usum invenerim, necessarie etiam eorum testimonio verbum meum munire volui et ex omnibus partibus circumspexi, et ex ordine actionum et ex probitate cogitationum et ex documento Librorum et ex usu universali eorum, qui ad fidem in Christum adducti sunt. Et ii, qui nobiscum in blasphemia sua disputant et erga haec omnia confirmant doctrinam suam, quae (*orta est*) ex innovatione nova neque verbo memoratā, acquisiverunt arma et magis quam omnes morbum suum magni aestimarunt, quum etiam tentent, ut alios ubivis a veritate deducant.

Primus igitur testis aptus testimonio verborum nostrorum Hegesippus venit, qui diebus Apostolorum erat. Hic autem est Jacobus frater Domini nostri, cujus verba (Hegesippus) in capite quinto posuit*, quum narrat de eo, quem finem habuerit, quomodo eum interfecerint Pharisaei, postquam nempe enarravit, ejus mores qui fuerint et qua ratione sese gesserit et quid ejus indumentum fuerit et quid multi propter praestantiam morum ejus de eo senserint, et eum Judaeos hortatum esse ut crederent in Christum. Et narravit: die azymorum multi Judaei in urbem capitalem congregati sunt et Scriptores et Pharisaei, qui ei dicunt: „multi sunt qui errant in Christo, tu autem, quum totus populus in te confidat propter probitatem tuam, ascende et sta supra pinnaculum templi et reduc omnes homines ab hac opinione.“ Ita autem dixit (scribo enim ipsa ejus verba), nam Scriptores et Pharisaei collocarunt Jacobum supra pinnaculum templi et clamarunt et dixerunt ei: „juste, cui nos omnes decet obsequi, quia populus in errore suo sequitur Jesum, doce nos quae sit porta Jesus.“ Et dixit iis voce valida: „quid interrogatis me de Jesu homine?“ His ergo ostendit **Fol. 14b.** (Hegesippus), eum alium ac Deum Verbum vocasse hominem et de hoc responsionem recusasse. Addit autem „et sedet in coelo ad dextram potestatis magnae et veniet supra nubes

* Eusebius, histor. eccles. II, 23.

coeli*." Nemo enim dicit, Deitatem quae ubivis est „venire supra nubes." Congruens autem homini est, quod venit supra nubes, qnanquam non separatus est a Deitate (*natura divina*). Neque vero hoc quidquam de unitate naturae humanae detrahit. — Quam narrationem Hegesippi Eusebius Caesareensis in libro historiarum ecclesiasticarum, quem fecit, tradit.

Huic ergo, quod dictum est, tres testes adsunt: Beatus et praestantissimus Jacobus frater Dni. nostri, et Hegesippus qui in libro suo id memoravit et Eusebius, qui testimonium Hegesippi verbis suis interposuit, qui si dubitasset, num conveniret animo Apostolorum, nunquam id in oratione sua posuisset. Memoravit autem, quoniam arbitratus est decorum esse et eum, qui dixit, et eum, qui tradidit. Ornatur autem etiam in historia (*lacuna in textu*) et Justinus — (*lacuna***) — dixit autem, Simeonem et Menandrum magos post eum et eos, qui Dominum nostrum hominem simplicem vocarunt, inde initium duxisse — neque propterea quod vocarunt hominem simplicem. Dixit autem ita***: post verba Menandri alius daemon apparuit tentans, ut eos projiceret ab amore Dei. Elegit et adduxit illos, qui sunt Ebionitae, qui primum in medium protulerunt, ut confiterentur Christum humili et paupere modo. Dicunt enim eum fuisse simplicem et tanquam consuetudine eum solum ut hominem justificatum esse." Antea „collectores aliarum rerum" eos vocavit non simpliciter, sed quia narravit ea, quae ad Simeonem et Menandrum pertinent, qui negant naturam humanam (*corporeitatem*) Dni. nostri dicentes „tanquam in spectris conspectus est." Justo collectores aliarum rerum eos vocavit, quum illi de natura humana errarint, hi autem in alio, quod naturam divinam (*Deitatem*) negarunt. Praedicarunt enim eum esse hominem simplicem, quamobrem eos vituperat —

* Cfr. Fritzsche p. 19 l. 25. ** Hic quatuor versus tam mutilati sunt, ut quid sibi velint extricare non possim. *** Sequentia, quae e libris Justini Martyris desumpta esse videntur, in Scriptis quae adhuc exstant non invenio; forsitan ad σύνταγμα κατὰ αἱρέσεων (Apologia I. cap. 26 in fin.) pertinent.

De adunatione naturarum
(ἕνωσις τῶν φύσεων).

Discipuli ejus, quod in coelum ascendit; Angeli iis dixerunt:* „Viri Galilaei, quid statis et spectatis in coelum? Hic est Jesus, qui ascendit a vobis in coelum. Ita ut vidistis eum in coelum ascendisse veniet." Πανταχόθεν ἄρα δῆλον, ὡς περιττὸν μὲν τὸ τῆς κράσεως καὶ ἀπρεπὲς καὶ ἀφαρμόζον [ἑκάστης τῶν φύσεων ἀδιαλύτως ἐφ' ἑαυτῆς μεινάσης.**] Προδῆλον δὲ ὡς τὸ τῆς ἑνώσεως ἐφαρμόζον· διὰ γὰρ ταύτης συναχθεῖσαι αἱ φύσεις, ἓν πρόσωπον κατὰ τὴν ἕνωσιν ἀπετέλεσαν. Ὥστε ὅπερ ὁ Κύριος ἐπί τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός φησιν. Ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία, εἴποιμεν ἂν καὶ ἡμεῖς εἰκότως κατὰ ἑνώσεως λόγον, ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο πρόσωπα, ἀλλ' ἕν, δηλονότι τῶν φύσεων διακεκριμένων· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ οὐ λυμαίνεται τῷ ἀριθμῷ τῆς δυάδος τὸ μίαν λέγεσθαι τὴν σάρκα, πρόδηλον γὰρ καθ' ὃ μία λέγονται, οὕτω κἀνταῦθα οὐ λυμαίνεται τῇ τῶν φύσεων διαφορᾷ τοῦ προσώπου ἡ ἕνωσις. Ὅταν μὲν γὰρ τὰς φύσεις διακρίνωμεν, τελείαν τὴν φύσιν τοῦ Θεοῦ λόγου φαμὲν καὶ τέλειον τὸ πρόσωπον· [οὐδὲ γὰρ ἀπρόσωπον ἔστιν ὑπόστασιν εἰπεῖν***.] τελείαν δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν καὶ τὸ πρόσωπον ὁμοίως. Ὅταν μέντοι ἐπὶ τὴν συνάφειαν ἀπίδωμεν, ἓν πρόσωπον τότε φαμέν. Nam si separamus naturam filii Dei, dicimus aliam esse naturam animae, aliam corporis, quum utri eorum personam et naturam esse cognoscamus et persuasum habeamus animam, ubi a corpore separatur, remanere in natura et persona sua. Itaque ab Apostolo† quoque discimus hominem interiorem et hominem exteriorem et singularitatem a re, quae ad universitatem pertinet, nominamus addentes „interior et exterior", ne eas nomine simplice appellemus. Ut enim dicimus, in uno connexas esse unam essentiam (ḳenūmā) et unam personam (parṣūpā) et ambas uno Fol. 10a.

* Acta 1, 11. ** Horum loco Syrus ἀλλὰ ἑκάστης τῶν φύσεων ἀδιαλύτως μεινάσης ἕνωσίς ἐστι. *** Quae uncinis inclusa sunt in Syr. desunt. † 2 Cor. 4, 14; cfr. Migne p. 1000 l. 1 squ.

nomine nominamus, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον κἀνταῦθα ἰδίαν φαμὲν τοῦ Θεοῦ Λόγου τὴν οὐσίαν, ἰδίαν δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου· διακεκριμέναι γὰρ αἱ φύσεις, ἓν δὲ τὸ πρόσωπον τῇ ἑνώσει ἀποτελούμενον. Ὥστε κἀνταῦθα ὅταν μὲν τὰς φύσεις διακρίνειν πειρώμεθα, τέλειον τὸ πρόσωπόν φαμεν εἶναι τὸ τοῦ ἀνθρώπου, τέλειον δὲ
Fol. 10b, καὶ τὸ τῆς θεότητος. Ὅταν δὲ πρὸς τὴν ἕνωσιν ἀποβλέψωμεν, τότε ἓν εἶναι τὸ πρόσωπον ἄμφω τὰς φύσεις κηρύττομεν, τῆς τε ἀνθρωπότητος τῇ θεότητι τὴν παρὰ τῆς κτίσεως τιμὴν δεχομένης καὶ τῆς θεότητος ἐν αὐτῇ πάντα ἐπιτελούσης τὰ δέοντα.

Sectiones capitis noni.

LXIII. Quomodo haeretici erga nos afferant illud, quod Verbum caro factum est.

LXIV. Quomodo haeretici erga nos afferant illud „similitudinem servi assumsit."

LXV. Secundum opinionem haereticorum Deum Verbum hominem cum corpore humano vocari non posse.

Caput nonum.

LXIII. His verbis, quae adhuc diximus, demonstravimus gravitatem et doctrinae ecclesiae, et apte dici „inhabitatio" (ἐνοίκησις) ex verbis Scripturae antea memoratis satis explanavimus, et ex libris ostendimus nos justo nominationem unionis (ἕνωσις) retinere et recusare nomen permistionis. Nos autem, postquam in dissertatione de his rebus pulchre disceptavimus, neque hoc admittimus, quod hi afferunt ad refutationem ambarum (*rerum*). Dicunt enim, se habere duo testimonia gravia et sufficientia ad confirmandum historias eorum novas, quae sunt (*unum*) ex Evangelio* „Verbum caro factum est", (*alterum*) ex Apostolo** „evacuavit se ipsum et assumsit similitudinem servi." O de multitudine dementiae! quod non intelligere possunt, quae iis conveniant;

* Joh. 1, 14. ** Philipp. 2, 7.

sed quam saepe dicunt, quae contra eos ipsos sunt! In quo enim simile est illud „caro factum est*“ illi „similitudinem servi assumsit“, quod secundum animum eorum in censum vocandum est? Manifestum enim est, rem quae existit non aliud quiddam esse, postquam facta est, atque id quod facta esse (ܗܘܬ) dicta est.

De assumtione; explicatur Philipp. 2, 6 squ.

Assumsit aut assumtus est, similitudo Dei aut similitudo servi. At dicitis: similitudo Dei est quae assumsit, similitudo servi quae assumta est. Quid ergo vobis opus est turpitudine quaestionum? et cur non sumitis distinctionem harum rerum ex libris divinis et cognitionem religionis cum puro animo affigitis in mente vestra? Quomodo enim is qui assumsit similis est assumto et quae aequalitas est inter Deum et hominem? servum et dominum, similitudinem Dei et similitudinem servi? — Tu autem videas, quomodo insigni ratione Apostolus de distinctione naturarum nos edocuerit et illum appellet similitudinem servi et hunc Dei, illum eum qui assumsit et hunc assumtum. Et has diversas res collegit et docuit nos unionem personae. Dixit enim** „sed evacuavit se ipsum et similitudinem servi assumsit et in similitudine hominis erat et in habitu ut homo habebatur“ et postquam testatus est de natura ejus humana, procedit ad res humanas, revelatione indicans copulationem (συναφείαν) Dei Verbi. Nam dicit*** „humiliavit se ipsum et obedivit usque ad mortem, mortem crucis.“ Et manifesto haec congruunt cum natura hominis, id quod cruci affixus est et secundum naturam suam mortem accepit. In eo autem „humiliavit se ipsum“ indicatio adunationis inest; nam hominis non erat, quum in se ipsum sumeret mortem, quae ab initio judicio Dei super naturam extensa est. „Humiliavit se ipsum et obedivit usque ad mortem, et maxime (*mortem*) in cruce“ — Fol. 12.

* Cfr. Fritsche p. 23 l. 17—22. Migne p. 982 fragm. libri IX primum.
** Philipp. 2, 6. 7. cfr. Comment. Migne. p. 924. *** Ib. 2, 8.

is qui a Deo Verbo assumtus erat et qui copulatione sua supra mortem esse poterat, sed ex suo arbitrio pro salvatione nostra passionem toleravit; et perseverat dicens ea, quae naturae humanae apta et congrua sunt. Addit enim iis et dicit:* „et propter hoc quoque Deus eum exaltavit et extulit et dedit ei nomen, quod superat omnia nomina.“ Quem autem exaltatum esse dicimus? Deum Verbum? Et is, qui erat similitudo Dei et imago Dei — neque hoc erat in parte rapinae (*tanquam arreptum quidquam*), sed ut quidquam, quod
Fol. 12b. naturam ejus decebat — et quanquam sciebat se esse patri aequalem, suapte voluntate propensus erat, ut gloriam suam velaret et in similitudine servi appareret nostrae salvationis causa. Accepit ut in altum efferretur. Haec enim de eo dixit Paulus. Num autem excelsiora sunt quam haec, quae dicta sunt? Accepit et exaltatus est. Aut quomodo exaltabat Deus eum, qui ei par erat aut majorem se ipso eum fecit? — quod turpe dictu est. Necessarie enim, si una res e rebus aequalibus in modo permanet, altera supra modum aequalitatis exaltatur, evanescit aequalitas. Perspicitur autem igitur magnum esse eum, cui ab initio aequalitas exacta fuit. Et porro — quomodo in iis rebus, quae pares sunt, una potest dare, altera autem indigere gratia? et quid ei datum est? Videamus verum etiam hoc, sc. nomen, et quid sit hoc (*nomen*)! Nimirum** „in nomine Jesu omne genu flectatur, quod est in coelo et terra et subter terram, et omnis lingua laudabit Jesum Christum in gloriam Dei patris ejus.“ Et hoc donum post mortem creator universi accepit, is a quo omnia facta sunt et sine quo nihil factum est ex iis, quae sunt et existunt. — Si vero quis dicat, hoc datum esse ipso Deo Verbo, quam impietatem multi antea committebant, in fine autem ad cognitionem veritatis sese verterunt et adoraverunt eum, eodem modo etiam pater hanc gratiam assumere videtur. Multi enim impii erant et post adventum Christi ad cognitionem se verterunt. Si vero decet accurate loqui, „pater potissimum accepit gratiam“ secundum horum opinionem. Ille enim qui adventu suo et passione effecit, ut qui-

* Philipp. 2, 9. ** Philipp. 2, 10. Rom. 14, 11.

vis homo ad cognitionem patris accederet et qui dominus noster est apud patrem suum, dixit:* „hominibus nomen tuum notum reddidi." Nimirum manifestum est haec de eo, qui assumtus est, esse dicta, cui gloria data est a tota creatione et confessio domini et adoratio ab omni, quod est in coelo et terra et subter terram. Hanc gratiam accepit is, qui assumtus est, quum non sit simplex et solus pro se, sed in unione Dei Verbi. Quum enim omnis gloria debeatur Fol. 13. unico Deo Verbo a creatione sua, quum omnia per eum facta sint, ii qui adorationem huic offerunt, quum sciant una cum eo esse similitudinem servi quae assumta est, gloria (*laude*) sua etiam similitudinem servi, quae assumta est, adorant, quum adunationem similitudinis servi cum Deo Verbo norint. Si quis ergo id, quod Dei est, de ipso Deo Verbo praedicare velit, ut id quod eum exaltavit, bene dixisse mihi videtur — et haec notio etiam sententiae Verbi aptum est. Assumsit enim similitudinem servi et unione cum se eum exaltavit et extulit et dedit ei, ut tota creatio eum adoraret. Quid igitur abhinc? extulit aut assumtus est, similitudo Dei aut servi? est creator universi, aut gratia (*lacuna*) accepit adorationem? At cesset omnis lingua blasphemans! Docet enim enim B. Apostolus manifesto, quid sit discrimen naturarum, quae gloria naturae quae assumsit, quis assumtus sit, et eum esse similitudinem Dei, hunc autem similitudinem servi et eum in misericordia sua subiisse, ut a gloria sua humiliaretur; hic autem in gratia ab eo assumtus est et propter gratiam a tota creatione adoratur. Et ad haec addit docens nos de unione. Hoc enim docet omnia in unum colligens; postquam enim dixit de Deo Verbo, eum esse similitudinem Dei ctr.* „et erat in similitudine Dei et in habitu repertus est ut homo" et addidit „humiliavit se ipsum et obtemperavit usque ad mortem, mortem crucis" — quae indicant res humanas; iterum dicit „propterea etiam Deus eum exaltavit" et quae omnia postea de eodem hoc dicit. Et intellegebantur haec contraria fuisse. Hoc autem imprimis admiratus sum, diligentiam verborum Apostoli, hoc

* Joh. 17, 6. ** Philipp. 2, 7.

dico quod primum dixit de eo qui assumsit, de eo qui assumtus est, et hunc vocat similitudinem Dei, hunc similitudinem servi — et postquam distinctionem naturarum accurate memoravit, tunc corporeitatem ejus quoque dicit
Fol. 13b. et mortem crucis et ea quae post mortem ei contigerunt, dico gloriam quam a tota creatione accepit. Et per haec unionem indicat. Assumtione enim, eo quod ille assumsit, hic assumtus est, et hoc quod ille est similitudo Dei, hic similitudo servi, naturas distinguimus. Gloria autem, quam Deo Verbo in morte et cruce communicat, unionem personae cognoscimus.

Hi autem haec quae dicta sunt considerare nolunt, et contemnunt, ut veritatem e Libris discant, et interdum interrogant „alius et alius est aut idem?“ et porro „misericors est an misericordia egens? adjutor an auxilio egens?“ Adversus haec autem ea quae dicta sunt sufficiunt, ubi distinctionem naturarum et unionem personae ostendimus. Et perspicitur illum in natura adjuvari, hunc adjuvare, quum nota sit unio ambarum (*sc. naturarum*), quae (*unio*) a tota creatione adorationem accipit. Diligenter ergo demonstrabimus et imprimis ex verbis B. Davidis, quum testetur de iis quae ab eo dicuntur aut explicantur, quomodo (*haec*) accipiantur a Domino nostro et ab Apostolis h. e. a Domino nostro — is enim etiam per Apost olos loquebatur. Beatus David gratia Spiritus Sancti totam gubernationem quae futura erat praevidit, et Deum creatorem universi propensum futurum et inhabitaturum esse in homine salvationis nostrae causa et eum similitudinem servi esse assumturum et eam secum unam (*parem*) redditurum et unione cum ea universum recturum esse. Miratus autem est de misericordia ejus et stupefactus est de multitudine honoris hominum, quod nos hujus dignitatis dignatus est, ut inhabitaret in natura nostra. Etiam hoc praevidit revelatione Spiritus, eum cuique homini notum futurum Deum et creatorem universi et in creatione nomen ejus laudem habiturum esse, et quemque hominem cogniturum esse creatorem suum, qui antea iis (*hominibus*) non notus fuerat

Et de his duobus miratus est, de uno quod eos qui ad malum ese verterunt, ad bonum reducit, de altero quod hanc actioiem agit in homine tanquam in vase — eo quem tanquam principium ab omni genere nostro assumsit et omnia in eo paravit ad salvationem vitae nostrae

De visionibus Dei et angelorum.

Ut ad duo quidquam accedat, pars ad chrysolithum, Fol. 11. pars ad ignem. A Jesaiah autem „vestimenta indutus" et „sanguis noster sanguinem inimicorum rubicundum reddit." Et iterum alicubi,* quod in corpore humano est sedens supra thronum, qui circumdatur a Seraphim. Necesse est autem, si visiones perlustramus, etiam hoc considerare iis non fuisse corpora humana, sed nova erant et contra consuetudinem universalem creata, tum iis fuisse alas et a quibus (*corporibus*) pennae eorum sint. Et dicimus aliud esse corpus quod assumtum est a Deo et Patre, aliud id (*quod assumtum est*) a filio, alia autem et diversa ea Angelorum, quod etiam a Bileamo conspectus est hominis instar gladium manu tenens — et porro a Josua in similitudine viri armati. Ne vero multa verba de his rebus extendamus, „et multa corpora" dicimus, si visionibus adducimur, est eas veras putemus. Si vero hoc fieri non potest — haec enim visiones usus cujusdam caussa spectantur ad auxilium eorum qui ea spectant — manifestum est etiam Abrahamo fuisse visionem, quae visa est utiliter a Deo —

Explicit liber X.

Sectiones libri XI. Fol. 11b. Col. 1.

Adversus eos, qui interrogant nos, utrum misericors sit an misericordia egens, adjutor an auxilio egens.**

Liber XI.

Ad*** haec igitur sufficiunt quidem et [quae diximus], ubi et [naturarum differentiam] ostendimus et [personae

* Cfr. Jes. 63, 1 et 6, 2. ** Fragmentum tituli sectionis secundae quid significet non video. *** Migne p. 983. 84 et 1002. quae uncinis inclusa sunt in fragmento syriaco leguntur.

unitatem], et quod secundum naturas iste quidem beneficium accipit, ille autem beneficium dat, certa constituta unitate, ex qua indivise ab universa creatura honor impletur.

Fol. 17b. Col. 2. De anima et cognitione argumentis sufficientibus usi sumus — veritati (*v. ad confirmationem* ܠܫܘܪܪܐ) eorum quae opus sunt; hoc solum hic demonstrare volumus. Attamen ex affluentia (*tanquam superfluum*) etiam hoc ostendemus, nos non simpliciter distinctionem naturarum e Libris didicisse, sed indicationem corporis et animae cognitione praeditae. E quibus conspicitur eum esse hominem perfectum. Consequenter autem id quod sequitur dispositionem ordinis orationis, apprehendemus. Hi enim multas quaestiones nobis afferunt ad refutationem veritatis — et tum dicunt „si dicimus „duo perfecti", necesse est dicere „duo filii"*, tum autem „non decet dicere alius et alius" et iterum „decet dicere"" Deus verbum crucifixus est, is qui Christus est neque alius quidam."" Contra has quaestiones ut decet respondimus. Et quum promiserimus, ut veritatem ecclesiae dissertatione demonstremus, quum autem in promissione nostra non mentiamur et quum perfecte quaestionem contra responsionem (*respons. c. quaest.* — ?) fecerimus, iterum cogimur ut agamus verbis, quae in argumentis exactis dicuntur — et antea.

Refutantur interrogationes „utrum misericors sit an misericordia egens, resuscitans an resuscitatione egens" ctr.

Fol. 9. Ut distinctione naturarum utamur. Hoc nos interrogant, utrum misericors sit an misericordia egens, adjutor an auxilio egens. Et hoc machinantur, ut probos rem acerbam et turpem interrogent nihil curantes, ut conveniens et aptum doctrinae ecclesiae sit. Etiam de his rebus ex Libris divinis demonstrare decet, etiamsi ex iis quae supra memoravimus ostendi possit. Quum enim naturae diversae sint, necessarie diversitatem earum etiam singularia earum sequun-

* Migne p. 985 l. 19b 22 εἰ δύο τέλεια φάσκομεν, πάντως δύο καὶ τοὺς υἱοὺς ἐροῦμεν.

ur, quando de ipsis naturis verbo interrogare volumus; hoc utem est propter fraudes eorum, qui, ut is qui aliquid novi nvenit (ܡܚܕܬܐ), interrogationem insolitam interrogant. Etiam hoc a nobis addatur, quomodo aperte intelligatur, llum esse adjuvantem, hunc adjutum. Et hoc primum ex Evangelio discimus, nam postquam Dominus noster in Jerusalem venit, incepit ex templo ejicere eos qui vendebant olumbas et oves, dixit iis:* „haec domus precibus est (*destinata*), non ut sejungatur commercio.“ Et hi ab eo signum rogarunt, ut ostenderet magnitudinem suam, qua onfirmatus (*fretus*) est et jusserat ut consuetudo (*commercium in templo*), quam (*Judaei*) per longum tempus tenue- Fol. 9b.
rant (ܠܒܟܘ), dissolveretur. Neque vero quidquam explanavit, sed dixit iis: „solvite hoc templum et in tribus diebus ego reconstituam“ et Evangelista interpretans dicit „hoc autem dixit de templo corporis sui.** — Ii autem accedunt et dicunt nobis (placet nobis verbis eorum adversus eos uti) „resuscitans est aut is qui resuscitari debet (*v. potest*)? resuscitans eum, qui solubilis est, aut solutionem excipiens?“, quae autem inter se contraria sunt neque congruunt. Solubilis enim eget resuscitatore suo, ille autem extra passionem est et potestate eum, qui solvitur, resuscitat. Dixerunt ergo nobis: quid erga hanc quaestionem dicere decet? — Facile autem respondemus dicentes: satis cognitionis de hac re ex Scriptura nobis est. Alius enim est, qui solvitur, alius qui resuscitat. Et ille est templum, quod solutionem excipit; ille autem, qui id resuscitat, Deus Verbum est, qui promittit se resuscitaturum esse templum ejus dissolutum. Et quomodo fieri potest quin (*haeretici*) ex his discant distinctionem naturarum et accedant ad cognitionem veritatis; sed quaestionibus turpibus periclitantur ut probos conturbent.

De adunatione personae.

Saepenumero etiam homines de iis dubitabant in per- Fol. 16a.
versitate sua. Abhinc autem manifestum est, quae apte de

* Joh. 2, 14 sq. ** Cfr. p. 62 fragm. 8.

natura humana dicantur et quae hoc earum (*sc. naturarum*) discrimen diversum reddant de natura divina, quum cada in copulationem (συνάφεια). Singularia omnium eorum quae de Dno. nostro et salvatore Jesu Christo dicuntur quando naturae separatim in significatione sua examinatur, est ubi quadrant in hanc (*naturam*) et est ubi in illam, in ordinem eorum, quae de utraque naturarum dicenda sunt. Si autem tenent adunationem personae, propter adunatione communiter ambae (*naturae*) dicuntur, etiam in re, qu quadrat in hanc (*utram naturarum* —). Ita enim etiam re quae natura distincta est, vides connexe dici propter ad nationem naturae

De genealogia et nativitate Christi.

Fol. 16 b. Quem creaverit et hic a quo et quem. In enarratio generum David et abinde secundum ordinem traditio remansit Jesus Christus in fine, quum dicat (*Matthaeus*) ita „Mattan creavit Jacobum, Jacobus Josephum maritum Mari a qua natus Jesus, qui vocatur Christus.“ Et his ape demonstrat se loqui de Christo in carne, quem dixit nat esse a Maria. Non enim de natura divina verba facie necessarium erat ostendere semen Mariae ortum esse Abrahamo. Et distinxit abhinc tres numeros, qui comp bant quatuordecim, ne ex ordine concluderetur, Christ quoque in eodem ordine natum esse. Dicit:** „Nativi autem Christi ita erat; desponsata erat Maria mater e Josepho. Antequam societatem habebant, inveniebat praegnans a Spiritu Sancto —

Fol. 17 a. Quod etiam dici decet „a Spiritu Scto. (*eum creat esse*)“, neque vero eum formatum esse in naturam divina Et postea dicit ut id quod Angelus dixit Josepho:*** Jose fili Davidis, ne metuas sumere Mariam uxorem tuam. N quod in ea creatum est, a Spiritu Sto. est.“ Quae eti apud B. Lukam invenis. Postquam enim dixit, quom Angelus ad Mariam venerit et ei annuntiarit eam esse p

* Matth. 1, 16. ** Matth. 1. 18. *** Matth. 1, 20.

reaturam, dicens:* ecce, concipies et procreabis filium" tr. et quum Maria de hoc dubitaret et diceret:** „quomodo oc erit, quum vir mihi non notus sit?", dixit (Lukas) id uod Angelus respondit eique dixit:***„Spiritus Sanctus veniet t vis excelsi te obteget, quia is qui a te procreatur, sanctus st et filius Dei vocabitur."

Explicatur Luk. 2, 40.

LXXVIII. Hisce ergo tractavimus de nativitate. Similia autem sunt quae sequuntur, scilicet eum lege gubernaum esse et omni cura studuisse, ut eam observaret. Satis libris divinis discimus, ubi Evangelista dicit:† „puer autem adolescebat, invalescebat spiritu, quum plenus fieret sapieniae et gratia Dei esset supra eum." Alius autem (*locus*)†† „et descendit cum parentibus suis et venit Nazaretham et obedivit iis." Et Apostolus dixit:††† „vero sublime est hoc mysterium, quod*† ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι. Δεδικαιῶσθαι ἐν Πνεύματι λέγων αὐτόν, εἴτε ὡς πρὸ τοῦ βαπτίσματος μετὰ τῆς προσηκούσης ἀκριβείας τὸν νόμον φυλάξαντα, εἴτε ὡς καὶ μετ' ἐκεῖνο*†† τὴν τῆς χάριτος πολιτείαν τῇ τοῦ Πνεύματος συνεργείᾳ μετὰ πολλῆς πληροῦντα τῆς ἀκριβείας. Nam etiam ad baptisma it. Decet etiam hoc brevibus memorare, ne longiorem reddamus sermonem nostrum. Fol. 17b.

Fol. 1. forsitan libro XIV. tribuendum est; Gennadius de viris ill. c. 12:

Quartum decimum autem hujus operis librum proprie de ctr. et de creaturarum ratione disserens pro sensu ctr. explicuit.

* Luk. 1, 31. ** Luk. 1, 34. *** Ib. 1, 35. † Luk. 2, 40. †† Luk. 2, 51. ††† 1 Tim. 3, 16. *† Migne p. 988. fragm. primum libri XIII. *†† Ita Graecus. Syrus τῇ τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος πολιτείᾳ καὶ τῇ αὐτοῦ ἀκριβείᾳ πεπληρωμένον.

Naturae inter se separatae sunt.

Fol. 1a. lin. 5 Ita igitur naturae una ad alteram contrarie accedere non possunt et propterea dominus naturarum naturas unam ab altera separavit, et supra ut in alto ignem posuit, infra autem terram. Atque aquam arena tanquam muro sepivit. Et distinxit eas invicem, et imperavit, ut aqua unam faceret collectionem, ne, commixta aqua cum natura terrae, (*aqua*) hanc (*terram*) demergat et naturam suam perdat hac (*terra*) admixta, neve, accedente (*aqua*) ad eam et superata ab ea (*terra*), propter crassitiem ejus evanescat (*aqua*), neve quum (*aqua*) validior igne sit, hujus naturam consumat, neve terra superet ignem, quem in se fert —

De conditionibus germinandi.

Fol. 1a. Col. 2. lin. 9. Terram reddit locum, ubi fructus germinant. Fructus igitur, si calor vehemens fit, hi magis quam socii pereunt; nam aere calido et frigido fructus arescunt, quum utri horum hic effectus sit. Viriditas aeris facile eos (*fructus*) exuberare potest. Ita quoque semina multa aqua oppressa (*in m. aq. immersa*) pereunt in terra. Si autem multitudo caloris iis (*seminibus*) adhaeret, (*terra*) parum ea germinare facit; sine auxilio usus eorum agricolae est, quum non inventa sit radix, quae in profundo stabiliri et tanquam si opus sit, terrae addi possit, ut in ea infigatur. Et iterum si frigus ingravescit, germinatio seminum marcescit et perit. Ita igitur hae naturae ad se invicem accedere non possunt.

De conditionibus mixtionis; vox „mixtura" in Scriptura S.

Fol. 1b. lin. 4. Ita enim dicimus, calida cum frigidis, aqua cum vino commisceri, et saepe dicimus aer commisceri; si nempe ejus frigus se adjungit calori, miscetur et fit aequalitas mixturae. Neque quisquam dicit, oleum cum oleo misceri, aquam cum

aqua, nisi si aridum vel calidum vel frigidum. Hoc enim est propter differentiam effectus eorum. Jure adhibitum est hoc nomen (*mixtura*). Invenimus quoque, quod Scriptura divina has res „mixturam" appellat. Beatus enim David dixit:* „scyphus in manu Dei et plenus mixturae vini turbidi" h. e. mixtus. Salomo sapiens dixit:** „sapientia aedificavit sibi domum et libavit libationem suam et miscuit crateres suos vino." In his locis librorum sanctorum invenimus nomen „mixturae". Et apud nos quoque usurpatur. Nam saepissime utimur voce „mixtura" etiam de homine, qui constat ex commixtione quatuor elementorum. Quae (*commixtio*) corpus constituit. Neque (*haec commixtio*) quanquam — terrae in eo invenitur et aer effunditur, in eo (*corpore*) cognoscitur, neque (*in eo cognoscitur*), quanquam Col. 2.
aqua in eo fluit. Sed effectus horum ubi miscetur, subsistentia corporis nobis consummatur — quum nempe miscetur vis effectūs horum h. e. caloris, frigoris, ariditatis, viriditatis secundum sapientiam mixtoris eorum. Constituuntur autem ad custodiendum corpus et ita quoque fructus cujusque generis constitui dicimus, quum non misceantur naturae ignis terrae aeris aquae atque haec faciant. Nam si hoc contigisset, in hoc toto tempore evanuissent elementa, ex quorum naturae parte ea, quae sunt, subsistentiam sumebant. Non enim naturae una ad alteram accedere possunt propter effectum contrarium, quem invicem habent.

De Melito Episcopo Antiocheno ejusque contra Arianos certamine***.

Multi abrepti sunt neque multum abfuit, quin tota Fol. 15.
populi congregatio in hoc errore periret. Et hac sententia tota oriens turbata erat. Ex eorum numero ii (*erant*), qui putabant se habere perfectam de filio Dei cognitionem in fide. Neque vero de Spiritu Sancto conscientia eorum sana

* Ps. 75, 8. ** Prov. 9, 1. *** Cfr. Epiphanius, adv. Haereses l. III. tom. I. c. 28—35.

erat. Et hi postea in scientia veritatis confirmati et consummati sunt. Eodem hoc tempore quum B. Episcopus Melitus* non tollens palmam dignitatis, quam habuit, ad regem et principes, de hac fide forti animo praedicaret et quamvis sciret fore ut post praedicationem suam abjiceretur a dignitate et amore, quo rex et principes eum prosequebantur, haec omnia contemsit et fretus fiducia alta voce fidem ecclesiae praedicavit. Decet autem ad investigationem et confirmationem verborum nostrorum ipsam ejus sententiam accurate proponere. Nam sic dixit: „tres intelligimus, (*est*) autem ac si de uno loqueremur." Et statim gravis conturbatio in ecclesia orta est et tumultus populi effervescebat. Omnes enim mirabantur de libertate doctrinae ejus et gratia Dei confirmavit animum populi totius. Graviter autem ingemebant adversarii veritatis, quum viderent brevi tempore omnia facinora sua dissoluta esse. Fiducia enim praedicationis et libertas doctrinae erat confirmatio religionis et vituperatio severa contra eos, qui gradatim confirmationem fidei diripiebant. Neque vero verbum doctrinae propter tumultum populi audiri poterat neque si quis cornu usus esset, praedicare potuisset propter tremendum tumultus magni sonum. Et tum B. Ep. Melitus sanctis suis manibus linguae locum implebat, quum optaret, ut omnia membra sua in formam oris sibi transformarentur et per omnia veritatem praedicaret. Et sanctificatus est Beatus confessione oris sui, quum etiam ante confessionem ecclesiae multi gravem persecutionem, comminationem mortis tolerarent, ut ministerium precis ministrarent atque ut offerrent gratias Deo domino universi. Neque iis licebat congregari. Nam Antiochiae Syriae reges multoties minitati sunt et imperârunt, ut in flumen dejicerentur. Tum temporis enim ad latus fluminis conveniebant et congregabantur. Et haec quidem verbis nostris non egent, sed ea ita sese habere ante verba nostra praedicant ipsa facta. —

Beatum autem Melitum episcopum, cujus memoria benedictioni sit, qui in veritate divina et in amore multo magnoque honore apud regem erat — quae caussa eum ex-

* Cfr. Migne p. 971, 2.

pulit ex urbe Antiochia et jecit in exilium? nonne libertas praedicationis ejus de doctrina religionis? quum nempe tota oriens in re fidei turbata esset. Non enim eo tempore haereticos distinguebant, sed in unum coetum miscebant et eos, qui studio doctrinam fidei religionis sibi comparaverant, et eos qui in animo suo dolum erroris sui occultabant, orthodoxis metuentibus, quominus veritatem fidei suae cum libertate praedicarent, quoniam eo tempore validiores erant (*haeretici*) quam ipsi et noti dominio et principibus, qui contrariam opinionem fovebant. Et hi voluntatem regis secundum arbitrium suum regebant. Atque porro donis praeclaris (*desumtis*) ex alimentis ecclesiae (*haeretici*) suo arbitrio subjecerant multos principes et omnes eos, qui in cogitationibus suis sani non erant, quum populus non jam assuetus esset, ut blasphemiam de Dei filio intelligeret. Illo enim tempore hoc scelus ortum est. Nam non ausi sunt, ut opinionem suam aperte proferrent, sed dolo errorem suum occultabant et fidem proborum gradatim spoliabant et trahebant eos in doctrinam perniciosam. Atque ita gradatim hunc errorem —

IV. Hymnus matutinus auctore B. Theodoro Commentatore.

Lux effulsit justis
et probis gaudium,
Jesus dominus noster Messias
effulsit nobis ex sinu patris sui.
Venit et eduxit nos e tenebris
et elucidavit nos luce sua gloriosa.
Dies effulsit supra homines
et fugit potestas tenebrarum.
Lux effulsit nobis ex luce ejus
et elucidavit oculos nostros tenebris obvolutos.
Gloriam suam revelavit in orbe terrarum
et dilucidavit abyssos imas.
Exstincta est mors et fugerunt tenebrae,
et fractae sunt portae orci.
Et elucidavit omnes creaturas,
quae prius in tenebris erant.
Resurrexerunt mortui sepulti in pulvere
et laudarunt, quod redemtionem assecuti sunt.
Redemtionem fecit et dedit nobis vitam
et exaltatus est ad patrem suum excelsum.
Et iterum veniet in gloria sua excelsa
et elucidat oculos omnium, qui eum expectarunt.
Rex noster veniet in gloria sua excelsa;
accendemus lucernas nostras et ei obviam ibimus,

Et gaudebimus in eo, ut gavisus est in nobis
et delectat nos luce sua gloriosa.
Laudem afferemus majestati ejus
et gratias agemus omnes patri ejus excelso,
Cujus misericordia magna est, qui misit eum ad nos.
Et attulit nobis spem et redemtionem;
Dies ejus subito effulget,
et sancti ejus ei obviam eunt,
Et lampades suas accendunt
omnes qui laborarunt, fatigati et praeparati sunt.
Gaudent angeli et coelorum custodes
de gloria proborum et justorum;
Coronas ponunt supra capita eorum (v. sua)
et simul laudant et laetantur.
Fratres mei, surgite et parate vosmetipsos,
ut gratias agamus regi et salvatori nostro,
Qui venit in gloria sua et delectat nos
luce sua gloriosa in regno (aeterno).

V. Theodorus laudatur.

1) Theodori ex libro contra Apollinarim.

Nam quum duae naturae perfectae in una persona unitae sint, Apostoli etiam talia, quae in duas naturas quadrant tanquam de una persona multocies praedicant.

2) Theodorus: Nam etiam ab initio unitus erat cum Deo Verbo, qui assumtus est in praescientia, et formatione in utero (*facta*) initium unionis accepit. Statim autem, ubi unionis dignus habitus est, omnia accepit, quae accipere decebat hominem unitum cum Unico et Domino universi, quum dignus haberetur rerum multo excelsiorum quam ceteri, quoniam ei exaltatio unionis erat, quae ab initio ei contigit.

3) Loquebatur autem nobis per hominem istum, qui assumtus est, et hic faciebat ea, quae faciebat, tanquam Deus. Loquebatur autem nobis talia quae decent.

4) Sed etiam rerum futurarum cognitionem, quantum usui erat, a Spiritu Sancto accipiebat.

5) Sed ita dicit: ut enim, quanquam e Bethlehem oriundus erat, Nazarenus appellatus est, quum assiduo ibi habitaret ibique educatus esset, ita etiam homo (*appellatus est*), quum in homine inhabitaret.

6) Confitemur autem Patrem perfectum in persona, talem Filium, talem Spiritum Sanctum, integra confessione religionis orthodoxae, quum Patrem, Filium, Spiritum Sanctum non tres οὐσίας diversas sed unam esse credamus, (*confitemur*) quanquam ipsa Deitatis οὐσία perspicua est, decere ta-

men etiam ob gubernationem pro redemtione nostra, gubernatione quam Dominus noster Christus Deus perfecit, cognoscere Deum Verbum hominem perfectum assumsisse, eum esse ex semine Abrahami et Davidis.

7) De eo quod dicitur „poenitet Deum" v. „poenituit." Theodori haeretici ex capite, quod scripsit de eo „decet nos ita, ut consentaneum est Deo, explicare ea quae in Libris sacris de eo praedicantur, quamvis humanum quoddam indicare videantur.

Dictum est „poenitet Deum", attamen non ut homines neque ita, ut consilium prius relinquens ad alterum procedat. Hanc enim passionem ii, quos poenitet, patiuntur. Ejus voluntas manet in aeternum et scriptum est* „veritas Domini in aeternum manet." Sin igitur non mutatur in consilio et voluntate, tempus postulat ut explicemus, quomodo eum, quanquam immutabilem, poenitere, quomodo mutari possit, et imprimis quum Apostolus dixerit** „ejus dona et vocationes sine poenitentia sunt." Huic enim doctrina divina contraria non est. In bonitate et misericordia sua donat et vocat eos qui digni sunt, qui vocentur et dona ab eo accipiant. Et quum voluerit ut donaret et vocaret, neque vero consilium ejus finem assequatur, non mutatur in iis, quae antea cogitavit. Quum enim, postquam Saulum ad regnum, Judam ad apostolatum antea vocavit, hi mali scelestique evasissent, vocationis et doni eum non poenituit (haec enim mutatio illorum est), sed hujus quod vocavit Saulum loco regis rebellis atque scelesti (!) et Judam apostolum, qui proditor factus est. Quum enim vocationis, quam donavit, eum non poeniteret, Davido loco Sauli, Matthiae loco Judae eandem dignitatem obtulit. Quum igitur vocatio et dona sine poenitentia maneant, eorum eum poenituit, qui acceperunt neque vero tenerunt ea quae data sunt. Nam dicit „poenituit me non quod unxi regem sed Saulum, non quod hominibus dedi apostolatum, sed quod tradidi Judae". Patebit autem hoc argumento, quod investigari potest, Deum, quum vellet, ut omnes homines viverent et cognitionem veritatis

*) Ps. 116, 2. ** Ad Rom. 11, 29.

assequerentur, remunerationes divinas iis promisisse, qui voluntatem ejus sequuntur, ut redimantur et cognitionem veritatis habeant. Atque quum omni tempore inveniantur homines virtute praediti, hos igitur, in decreto de renumerationibus scriptum est, quum diligentes et sancti sint, haereditatem accepturos esse, si in tali conditione perseverent. Si vero mutatio procedit ex voluntate eorum erga id quod iis praebetur, indigni sunt promissorum, quae proposita sunt bonis et haeredibus, non scelestis hominibus. Atque ita explicandum est, quod eum, qui promiserat, eorum poenituit. Nam passio ejus perspiceretur, si vellet ut homines mali, non boni ejus haeredes essent, quanquam in testamento scribit „homines boni.“ Nam si ab initio usque ad finem haec ejus est voluntas, ut viri boni ejus haeredes sint, dum iis qui e probis scelerati evadunt, non dat, haec non ejus est mutatio, sed horum qui non perseverarunt in communione virtutis.

8) Ad Joh. 2, 19.

Theodorus: ceteri quoque evangelistae retulerunt eum venditores ovium et boum ex templo ejecisse, quod hic quoque memoravit propter vim eruditionis, quae cum patratione miraculi conjuncta est. Ii enim solum narrarunt eum ejecisse, hic etiam ea quae Pharisaei dixerunt et ea, quae ipse dixit.

9) Ad. Joh. 3, 8.

Johannes* et Theodorus dicunt „hîc locutus est de Spiritu Sancto, cujus vox Jesus est“ i. e. cognitio adventus ejus. Pulchre autem dixit „cujus vox“, quum prior quoque descensio ad Apostolos audiendo perciperetur, sc. vocem quasi venti fortis audiebant. Pulchre igitur addit „talis est quisque a Spiritu natus“ i. e. quisque cujus partus spiritualis est, qui cogitationibus humanis attingi non potest.

* i. e. Chrysostomus.

Quae sequuntur translata sunt e P. Lagardii Analectis Syriacis pp. 100—108. Add. 12156.

Ex libro de incarnatione*, e capite cujus initium est sic: „Quoniam vario modo multi in doctrina incarnationis** erraruut“, ex sectione XI: Post resurrectionem autem quum discipuli a Spiritu perducerentur, tum revelatione quoque cognitionem perfectam accipiebant, ut scirent exaltationem ejus, quae praestantior est quam aliorum veritatis virorum, non in dignitate quadam simplici a Deo (*data*), qualis aliis hominibus data est, positam fuisse, sed in unione cum Deo Verbo, quam cum omni ejus dignitate ei communicat post ascensum in coelum.

Ex initio sectionis XXXIII: Quum enim Apostolus dixerit:*** „Sicut per unum hominem peccatum in mundum intravit, et per peccatum mors“, ita etiam gratia per unum hominem Jesum Christum in multos redundavit, quod omnium commune est id quod appetunt — ea quae ex edictis Apostolorum oriuntur (*v. concludi possunt*), si vere agnoscunt se verbis Apostolicis obtemperare. Neque vero hisce obtemperantes nos interrogant: „Quae est solutio quaestionis? — Et laeto cum animo hoc nos damus responsum, (*eum*) aestimantes gloriam nostram: „(*Solutio*) est apologia edictorum Apostolicorum“, et dicimus: Hominem moribus suis inobe- P. 101.

* Ms. ܡܠܒܪܢܫܘܬܐ ** Ms. ܡܠܒܪܢܫܘܬܐ *** Ad Rom. 5, 12.

dientiam relinquere (*dissolvere*) decebat. Quoniam autem homo simplex, ubi pugnabat cum peccato, tum ejus potestatem vincere non poterat (quum enim (*peccatum*) in natura nostra per longum tempus antea conditum esset, sibi acquirebat animam, quum haec (*anima*) facile subjiceret eum (*hominem simplicem*), qui cum eo (*peccato*) pugnare volebat; alioquin enim (*peccatum*) victum esset pugnâ cum eo), inhabitatio Dei Verbi requisita est, ut dum voluntas morum ab homine (*procedens*) integra servabatur, auxilio autem Dei Verbi qui dabat, ut perfecte valeret, a peccato facile sese liberaret atque inobedientiam, quae per principem formationis nostrae exstitit, dimitteret.

Ex sectione XXXV: Comparantur autem ἀγῶνες Domini nostri, quod non nobis commodum acquirebant, sed quia visibilitatis* cujusdam causa maxime fuerunt. Sin hoc dici non potest — nam notum est hoc nostra causa factum esse — magnum contra animae passiones certamen constituit, parvum autem contra passiones carnis, ut etiam accidebat multo melius his (*passionibus carnis*) resistere (!). Scilicet haec (*anima*) ea erat, quae praecipua sanitate indigebat. Et constat eum, postquam carnem et animam assumsit, per duas pro duabus in pugna stetisse, quum in carne peccatum exstirparet ejusque cupiditates coerceret. Et facit, ut cogitatione animae praeclara facile vincantur. Erudiebat autem animam et exercebat, ut et passiones suas superaret et carnis cupiditates infringeret. Deitas enim inhabitans haec omnia gubernare incepit. Et in hac re etiam gratia Spiritus Sancti adjuvabat ad hunc effectum, ut Beatus quoque Apostolus
P. 102 dixit**: „vere grande est arcanum timoris Dei, qui revelatus est in carne et justificatus in Spiritu"; quoniam nos quoque auxilium Spiritus accepturi eramus ad perfectionem justitiae.

Ex sectione XXXVI: „Nam quum hominibus posterioribus auxilio egentibus auxilium Spiritus ad consummationem virtutis perfectae daturus esset, primum hoc in eo, qui assumtus est, fecit."

Et porro: Sicut quum ad discipulos suos loqueretur

* Ms. ܡܬܚܙܝܢܘܬܐ ** 1 Tim. 3, 16.

le dono Spiritus, quod ad eos venturum erat, dixit:* „is me audabit, quoniam a me accipiet et referet vobis.“ Non lixit ܡܢܝ (ἐξ ἐμοῦ), sed ܡܢ ܕܝܠܝ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ).

Ex sectione XXXVII: Sed etiam Spiritu Dei eum dixit niracula patrasse. Nam si ego igitur Spiritu Dei daemones jicio, quis is est qui tam stultus, ut de Deo Verbo dicat um Spiritu Dei daemones ejicere, quia hoc hominum est, uorum potestas non sufficit ad miracula perpetranda. Iam ero quod de eo, qui assumtus est, ita dicimus, aptum est.

Ex sectione** XXXVIII: Docet autem etiam verbum)omini nostri, qui dixit***: non metuatis eos qui corpus nterficiunt neque vero animam interficere possunt; magis utem eum metuatis, qui animam et corpus in gehenna perlit.“ Ita igitur cogitatio eorum, quod stulta est, reprehenlitur. Nam is qui ad voluntatem animae spectat, eadem atione etiam assumtionem carnis cum anima, quod superacanea sit (*v. quae altior v. majoris momenti est*) reprehendit.)uod non ita est. Ex voluntate enim virtus oritur. Haec *voluntas*) autem etiam auxilio Dei ad hoc indiget, quia sua psius inclinatione ad peccatum trahitur. Et propterea Dominus noster, ubi hominem assumsit, magnam ei dedit felicitatem, quod peccatum stabilitum ex carne ejus sustulit, et x anima ejus multam inclinationem ad labendum in passiones, t inclinationem ad peccatum. Ita enim e carne aestum cupilinis, qui in ea inest, sustulit in anima dominium passionum irritum reddens, non ipsas passiones motusque tollens (— nam haec in ambobus (*anima et corpore*) usque ad hoc tempus moventur —), sed facultatem earum concutiens. Et moribus suis eruditionem, quae animae apta est, dedit; reddidit eam ut a passionibus suis superari non possit. Et introductione cogitationum bonarum expellitur bellum earum (*cogitationum*), quae malae sunt — etiam ad infringendas cupiditates in carne inclinatione in bonum, quum adjuvetur auxilio Spiritus. P. 103.

* Joh. 16, 14. ** Ms. ܪܫܐ *** Matth. 10, 28.

Ex sectione L: Quia per hominem mors est, propterea etiam per hominem resurrectio mortuorum est, ut manifestum est consentaneum non esse resurrectionem alia ratione hominibus datum iri ac per eum, qui in natura similis est, qualis in natura fuit is, qui causa mortis fuit. Qualis etiam is esse debet, qui causa resurrectionis est.

Ex sectione LI: Non enim dicitur, Deum esse indutum carne — nam nemo dicit „Deus carne indutus". Iterum autem dicimus „homo in quo Deus inhabitavit." Hoc nempe „Deo indutus" indecorum non est, id quod ii, tanquam si aperte indecorum sit, contenderunt ut tollerent. Si enim homo vocatur, ut ex Scriptura divina ostendimus, in hoc autem Deus Verbum inhabitabat, ergo in eo inerat aut, ut dicere volunt, turpe non est dictu „homo indutus est Deo, eo qui in eo inhabitavit." Et iterum: „Nam hoc imprimis interrogant, sitne alius Christus, alius filius Dei, aut hic Christus, ille filius Dei." Et si quis respondet et dicit eum esse eundem, statim putant* se hoc haeresis suae stabilimentum nactos esse.

Ex sectione LVI: „Sapientiam nempe inter perfectos loquimur."** Sapientiam autem vocavit totam de Christo praedicationem, qua omnes homines discebant, Deum Verbum quum inhabitaret, ita omnia per hominem gubernasse. Crucifixus autem pretiosus est non propter naturam ejus qui passus est, sed propter potestatem ejus qui assumsit.

Ex sectione LIX: Etiam Dominus noster, quanquam in iis quae secuta sunt, omnino perfecta ratione Deum Verbum in se agentem habuit, quum ita ut distingui posset totam actionem apud se non habuisset, sed etiam ante hoc saepissime in eo inerat, qui (*v. quod*) multa eorum quae requirebantur agebat. Quum ei permitteretur, ut momen-
P. 104. tum ante crucem propter eundem usum, ut voluntate sua virtutem pro nobis perficeret***, quum etiam in his ab eo incitaretur et confirmaretur ad perpetrationem eorum quae necesse erant perfectam.

* Ms. ܡܣܬܡܟܝܢ ** 1 Cor. 2, 6. *** Ms. ܢܫܡܠܐ

Et post alia, ex eadem sectione: Quoniam antequam infans sciat bonum vel malum, malo repugnat ut praeferat bonum. Nam si malo repugnat, praefert autem bonum, patet eum discriminatione illud in odio habuisse, hoc amasse. Nam discriminatione erga malum electio sine dubio oritur.

Et porro: Patet autem igitur etiam hoc, quod virtus diligenter et multa cum facilitate finivit plus quam poterat (*sola per se*) erga hos alios homines reliquos. Deus enim ut etiam in praescientia hujus, quomodo futurum erat, quum in ipso creationis nostrae initio eum secum univisset, auxilium magnum ex eo dabat ad finitionem eorum quae requirebantur, quum pro redemtione omnium haec de eo gubernaret*, et eum incitaret ad ea quae perfectissima sunt exonerans eum multitudine laborum, sive ad animam spectabant, sive per corpus oriebantur. Et hanc magnam finitionem et exonerationem virtutis ei parabat.

(Quae sequuntur Lag. p. 104, 16—19 translata sunt p. 60 fragm. 2.)

Ex eadem (LX) sectione: Nam quando loquimur tanquam de Deo atque creatore universi, et conaturali cum Patre et qui cum eo ob cognationem naturalem laudatur, naturam Verbi intelligimus. Quando autem ut de terminato loquimur atque de eo qui nunc supra coelum est, in fine autem motu transmigrationis hic venturus est, tum hominem intelligimus, eum qui unione cum eo (*Deo Verbo*) ab universo honorem accipit. Et hac laude tota dignus habitus est et veniet judex orbis totius.

(Quae sequuntur Lag. 104, 27—105, 24 translata sunt p. 43, 8—49, 9.)

Ex sectione LXVI: Etiam igitur ex testimoniis probantibus et ex ordine eorum quae dicuntur demonstratur, hominem honorari non posse Deum Verbum cum carne, sed hominem esse animal ut hoc (!). P. 105.

Et porro: Omni igitur ratione hi vituperandi sunt, quod stultissime loquuntur, quia cognomine hominis Deus Verbum cum carne non cognoscitur. Notum autem est Scripturam

* Ms. ܡܕܒܪ

semper, ubi cognomen hominis de Christo commemorat, indicare naturam hominis, quae perfecta ab eo assumta est ad redemtionem nostram, eam (*naturam*) quam Scriptura in consuetudine habet hoc cognomine appellare.

(Quae sequuntur Lag. 106, 4—8 translata sunt p. 47, 2—7; et Lag. p. 106, 9—14 v. p. 48, 13—20.)

Et post alia: Et haec quidem, ne nimis extendatur oratio, de naturis satis dicta sunt, et de eo quod anobis demonstratur ex Scriptura divina aperte probari illum esse adjuvantem, hunc auxilio egentem.

Ex sectione LXXVII: Et propterea haec nunc mittantur. Hoc autem Dei auxilio a nobis demonstrabitur, hominem esse qui assumtus est, per ea quae aperte dicuntur. Eum esse in natura alium ac Deum Verbum a nobis probatum est.

Et post alia: Eum enim decebat, per quem cujusque causa universum est (patet autem eum de Deo Verbo loqui), et multos filios in gloriam introduxit, eos qui adoptionis (υἱοθεσία) digni habiti sunt, ut finem vitae eorum passionibus consummaret (de homine qui ab eo assumtus est loquitur).

Et post alia: Satis igitur etiam ex his probatur filium Dei esse pro se (*ens distinctum ab aliis*). Homo vocatur is, qui a Deo Verbo assumtus est.

(Quae sequuntur ex „expositione fidei" Lag. 106, 29—107, 6 v. graece apud Migne, p. 1017 lin. 19 ab inf. (καὶ οὔτε) — lin. 8 ab. inf. (Κυρίου), et Lag. p. 107, 6—11 ib. p. 1020 lin. 4—11 (κυριότητος).)

P. 108. Ex libro ad baptizandos. Jesum enim, ait, de Nazareth, quem unxit Deus Spiritu Sancto et virtute, qui ubi unctionem meritus est, immaculatus effectus est per omnia. Dicit enim eum qui per Spiritum sempiternum immaculatum sese obtulit Deo, etiam conjunctionem cum natura divina meruisse.

Neque enim conjunctionem suscepisset illam, nisi prius immaculatus perfectus esset.*

Et post alia: Nunc igitur, dixit, unum dominum confitemur, qui a natura unus et divinus est, ad quem pertinet pater, qui hominem pro salvatione nostra assumsit, et quum in eo esset cognitionem de se omnibus praebuit; qui quomodo vocandus sit Angelus** dixit, qui unctus est Spiritu Sancto*** „quo immaculatus factus est justificatus est, sicut Beatus Paulus† dicit.“

Ex commentario Evangelii Matthaei: „Hic totus, ait, me altior est, ita ut dignus non sim qui ejus calceum portem††.“ Atque ne credamus, se hoc dixisse eum adulantem (*addit*): „hic vos baptizabit Spiritu Sancto et igni, is dabit vobis gratiam Spiritus.“ Quod ego vobis dare non possum, is vobis dabit — non propter naturam suam, sed propter potestatem quae in eo est.

(Quae sequuntur Lag. 107, 18—22 v. apud Migne p. 705—6 ad Matth. 3, 15.) Et post alia: „Liber γενέσεως Jesus Christi filii Davidis†††“. Paulus quoque dixit*†, quod cum hoc consentit: „de filio ejus, qui natus est ex semine Davidis in carne.“ Non enim iis dixit: Quid putatis de eo qui inhabitavit vel de Deo Verbo vel de filio Dei, qui ab eo natus est? in quem illud „a Davide“ referri non poterat.

Et post alia: Hoc igitur dicit: „is qui natus est ex semine Davidis in carne“ ut indicaret eum qui assumtus est esse natum et vere filium Dei probatum esse, quum potestate Spiritus Sancti exstiterit.

Ex commentario Matthaei: Quoniam autem tempus per- P. 108.
fectionis expectatae venerat, assumsit misit ad gubernationem

* Cfr. Migne p. 1014. Marii Mercatoris vestigia sequens transtuli. ** Hoc refero in Luc. 1, 32 καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται. *** Cfr. Migne p. 1015 lin. 3 squ. † 1 Tim. 3, 16. †† Matth. 3, 11. ††† Matth. 1, 1. *† Ad Rom. 1, 3.

pro nobis eum, qui ex nobis et pro nobis assumtus est, eum quem etiam ordine quo creavit per conjunctionem (συναφεία) cum Deo Verbo ostendit. Quem a muliere natum, quum necesse esset ut in natura esset homo, legi subjecit.

Ex commentario epistolae ad Hebraeos:* Et quis est qui in orbem intrat et dominium ejus accipit? quid est, cui contingit ut etiam ab Angelis adorationem habeat? — Neque enim quisquam, etiamsi deliraret, diceret Deum Verbum esse qui intrat, eum qui omnia quae non erant fecit, et potestate sua ineffabili id quod sunt iis dedit.

* Cfr. Ad Hebr. 1, 6.

Index locorum biblicorum.

Gen. 1, 26 = Pag. 14
1, 27 = „ 15
1, 28 = „ 16
1, 29 = „ 17
2, 1 = „ 18
2, 8 = „ 21
2, 10 = „ 21
2, 15 = „ 9
21, 5 = „ 29
26, 13 = „ 29
26, 14 = „ 29
Jos. 8, 4 = „ 28
Jes. 6, 2 = „ 49
Hos. 4, 12 = „ 6
Ps. 7, 2 = „ 29
8, 1—3 = „ 35
8, 6 = „ 34
37, 14 = „ 29
75, 8 = „ 55
94, 22 = „ 29
116, 2 = „ 61
Prov. 9, 1 = „ 55
Job 38, 7 = „ 3
Matth. 1, 1 = „ 69
1, 16. 18. 20 = 52
2, 3 = „ 30
3, 11 = „ 69
3, 17 = „ 31
4, 1. 11 = „ 13
4, 4 = „ 40
6, 6. 17 = „ 36
Matth. 10, 8 = Pag. 30
10, 28 = „ 65
10, 40 = „ 33
21, 10 = „ 35
25, 40 = „ 33
25, 41 = „ 12
28, 13 = „ 33
Marc. 12, 25 = „ 12
Luc. 1, 15—17 = „ 32
1, 31. 34. 35 = 53
2, 11 = „ 32
2, 40. 51 = „ 53
2, 52 = „ 37
3, 16 = „ 31
8, 30 = „ 12
Joh. 1, 14 = „ 44
2, 14 = „ 51
8, 40 = „ 40
16, 14 = „ 65
17, 6 = „ 47
Acta 1, 11 = „ 43
1, 16 = „ 29
Rom. 1, 3 = „ 69
5, 12 = „ 63
11, 29 = „ 61
14, 11 = „ 46
16, 25—27 = „ 11
1 Cor. 2, 6 = „ 66
2, 6—9 = „ 11
2, 9 = „ 14. 34
5, 5 = „ 29

Rom ~~1 Cor.~~ 8, 20. 21	=	Pag.	10
9, 20	=	„	30
11, 1	=	„	30
2 Cor. 2, 7—9	=	„	34
4, 14	=	„	43
Gal. 1, 8	=	„	12
3, 13	=	„	28
Ephes. 3, 10	=	„	13
Philipp. 2, 6. 7	=	„	45. 47
Philipp. 2, 7	=	Pag.	44
2, 8	=	„	45
2, 9	=	„	46
2, 10	=	„	46
1 Thessal. 5, 23	=	„	37
1 Tim. 3, 16	=	„	53 64. 69.
Hebr. 1, 6	=	„	70
1, 14	=	„	12

Addenda.

1) Ad descriptionem codicis Add. 14669 addendum est, nonnulli puncta diacritica a manu recentiore apposita esse. Iam vero quum non ubique pro certo distinguere possem, utra esset manus prior, utra posterior, atque quum haec non multo recentior sit quam illa, habitum textu in Cod. exhibitum retinui.

2) 13, 7 post „servitium" complendum „ejus vocavit, quoniam pr eo et erga eum peragebatur."

3) 32, 19. 20 pro „multa cum conturbatione" leg. „in tota Judaea".

4) 37, 8 pro „opus esse" leg. „quod sibi relit."

5) 42, 13 post „memoravit autem" lacuna; fortasse „propterea ܡܛܠ ܗܘ.

6) 44, 19 post „gravitatem et" adde „praestantiam."

7) Textus fragmentorum folii 2. (p. ܢܘ ad ܣ) in forma columnarum codicis typis descriptus est; ita fol. 11b Col. 1 (p. ܥܛ ad ܦ); f. 16 Col. 2; f. 17ab (p. ܦܛ ad. ܨ).

8) ܨܐ l. 2. 3 inter ܡܪ̇ܝ et ܕܡܫܝܚ lineola omissionem indicans invenitur, at additio marginalis oblita est.

9) Ad indicem add: 2 Cor. 5, 17. 18 pag. 10, 9 ab inf.

10) 56, 3 leg: „Melitus non curans dignitatis, quam habuit apud

11) 62, 6 ab inf. leg: Sancto: „vocem ejus audit" pro „Sancto, cuju vox Jesus est".

ܫܦܝܪ ܕܝܢ ܐܡܪ ܗܘ ܕܡܠܟ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܡܫܝܚܘܬܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܗܘܬ ܥܠ ܫ̈ܠܝܚܐ ܒܥܡܡܐ ܗܘܬ. ܘܠܐ
ܠܡ ܐܝܟ ܕܪ̈ܘܫܐ ܒܚܝܘܬܐ ܫܠܝܛܝܢ ܗܘܘ. ܫܦܝܪ ܡܕܝܢ
ܐܘܣܦ. ܕܡܠܟܐ ܐܝܬܘ ܥܠ ܕܠܒܪ ܡܢ ܪܘܫܐ. ܗ
ܕܡܘܠܕܐ ܪܘܚܢܝܐ ܕܠܐ ܡܛܠܐ ܕܒܬܪܟ ܡܢ ܫܘܒܚܐ
ܐܢ̈ܫܐ.

ANDOVER THEOL. SEMINARY.
MAY 9 1900
LIBRARY.

ܡܗܝܡ̈ܢܐ ܗܘܘ ܐܬܬܣܝܡܘ ܢܫܟܚܘ ܗܟܝܠ ܠܚܐܪܘܬܐ:
ܐܦ ܗܘ ܕܢܬܚܪܘܢ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ. ܐܦ ܕܝܢ ܟܘܠܗܘܢ
ܡܢ ܟܢܫܗܘܢ ܗܘܐ ܠܘܬ ܗ̇ܘ ܕܡܫܝܚܐ. ܠܐ ܡܟܝܠ
ܚܝܬܘܢ ܠܡܫ̈ܠܡܢܐ ܗܠܝܢ ܕܢܣܒܬܘܢ ܠܦ̈ܬܓܡܐ ܘܢܒܘܬܐ.
ܘܠܐ ܠܐܢܫܐ ܒ̈ܢܝܫܐ. ܘܗܕܐ ܐܬܚܙܝ̇ ܗ̇ܘ ܕܐܬܬܘܝ
ܟܠܗܘܢ ܗ̇ܘ ܕܡܠܟܝ. ܚܙܐ ܓܝܪ ܕܠܗ ܗܘܝܘ ܡܬܚܙܝܐ
ܗܘܝ̣. ܐܦ ܗܘ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܠܦ̈ܬܓܡܐ ܒܬܪ ܒܕܝܬܘܗ̇.
ܠܐ ܡܟܝܠ ܠܦ̈ܬܓܡܐ ܐܠܐ ܒܢ̈ܝܫܐ ܢܦܩܐ ܗܘܐ ܕܢܗܘܘܢ ܠܗ
ܪ̈ܬܐ. ܐܦ ܗܘ ܓܝܪ ܕܡܢ ܥܘܪܝܐ ܒܪܘܚܐ ܠܐܠܗܘܬܐ ܗܢܐ
ܗܘ ܒܢܝ̈ܫܗ: ܕܪܘ̈ܚܬܐ ܠܦ̈ܬܓܡܐ ܗܘ̣ܐ ܐܝܬ (!) ܠܗ. ܐܡܪܬܘ
ܕܠܗܝܢ ܕܡܢ ܒ̈ܢܝܐ ܦ̈ܘܠܐ ܗ̇ܘܘܢ ܠܐ ܫ̇ܡܥ: ܠܘ ܕܠܗ
ܐܬܚܫܒܘ ܦܘܠܘܣܐ. ܐܠܐ̇ ܕܗ̇ܘܢ ܕܠܐ ܒܪܘܚ
ܒܫܘܬܦܘܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ.

8) In Add. 14682 Fol. 15a. (Commentarius in Ev. Joh. auctore Lazaro a Beth-Kandasâ, transcriptus ab Hâreth b. Sîsîn a Sanbat. XI. saec.)

ܬܐܘܕܘܪܘܣ. ܕܐܦ ܗܟܝܠ ܡܢ ܗܟܠܐ ܠܡܪ̈ܩܝܘܢ
ܢܩ̈ܦܐ ܘܬܘܪܐ ܐܡܪܘ ܐܦ ܗ̇ܢܘܢ ܐܘܛܝܟܠܣܛܐ
ܐܣܝ̈ܢܐ. ܐܬܒܥܝܗ̇ ܕܝܢ ܐܦ ܗܢܐ ܡܟܝܠ ܣܝܠܐ
ܕܫܠܡܘܬܐ: ܕܢܦܫ ܠܡܫܡܠܝܘ̇ ܕܬܫܡܫܬܐ. ܗ̇ܢܘ
ܓܝܪ ܕܐܦܩ ܐܡܪܘ ܒܠܫܢܗ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܘܡ̈ܠܐ ܕܦ̈ܪܫܐ
ܘܕܠܗ.

9) Ib. Fol. 19a.

ܘܐܝܟ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܐܡܪܝܢ: ܕܟܠ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܐܡ̣ܪ ܗܪܟܐ: ܕܟܠܗ̇ ܥܡܗ: ܐܝܬ. ܗ ܪܘܚܢܝܬܐ ܕܐܡܬܬܝܗ.

ܘܡܗܝܡܢܘܬܗ ܘܬܪܝܨܘܬܗ. ܠܐ ܓܝܪ ܗܘ̣ ܒܡܕܡ ܡܬܚܫܒܐ
ܡܠܦܢܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ. ܡܟܟܝܢ ܘܦܢܐ ܕܠܡܠܦܢܘܬܐ
ܘܒܡܬܪܣܝܢܘܬܐ ܕܝܠܗ: ܠܗ̇ܘܢ ܕܒܢܝܢ ܕܬܘܕܝܘܢ.
ܘܢܚܫܘܢ ܡܢܗ ܡܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܐܟܙܢܐ ܕܒܥܝܢ
ܘܢܦܪܐ: ܬܘܕܝܬܗ ܕܝܢ ܕܠܐ ܥܘܠܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܠܐ
ܡܫܬܘܠܦ ܒܗܠܝܢ ܕܥܒܪ ܐܬܪܝܢ. ܡܛܠ ܕܟܕ ܦ̇ܓܥ
ܦ̣ܪܐ ܠܫܐܘܠ ܠܡܠܟܘܬܐ ܘܠܝܗܘܕܐ ܠܫܠܝܚܘܬܐ. ܟܕ
ܢܦܠܘ ܗ̇ܢܘܢ ܒܒܝܫܘܬܐ ܘܒܪܫܝܥܘܬܐ: ܠܐ ܟܠ ܦܪܝܫܬܐ Fol. 36a
ܘܡܗܝܡܢܘܬܐ ܐܬܬܘܝ. ܥܘܠܦܢܐ ܓܝܪ ܕܗ̇ܢܘܢ ܐܬܘܗܝ.
ܐܠܐ ܟܠ ܚܕ ܕܦ̣ܪܐ ܠܫܐܘܠ ܫܠܛ ܡ̇ܠܟܐ ܡܪܘܕܐ
ܪܘܚܐ (!) ܘܠܝܗܘܕܐ ܡܢ ܫܠܝܚܐ ܕܒ̣ܙܘܐ ܡܫܠܡܢܐ.
ܕܠܐ ܓܝܪ ܐܬܬܘܝ ܡܛܠ ܦܪܫܬܐ ܗ̇ܝ ܕܥܒܪ. ܠܫܐܘܠ
ܫܠܛ ܫܐܘܠ ܘܠܡܠܟܘܬܐ ܫܠܛ ܝܗܘܕܐ. ܠܗ ܠܝܗܘܕܐ
ܐܬܝܗ̇. ܡܟܝܢ ܟܕ ܗܘ̣ ܦܪܝܫܬܐ ܘܡܗܝܡܢܘܬܐ ܕܠܐ
ܡܬܬܘܝܢܘܬܐ ܡܬܬܪ̈ܝܢ ܒܠ ܗܠܝܢ ܕܢܦܫܘ. ܘܠܐ ܢܛܪܘ
ܗܠܝܢ ܕܐܬܝܗܒ ܐܬܬܘܝ. ܐܬܬܘܝܬ ܗ̇ܝ ܓܝܪ ܐܡܪ̈:
ܠܐ ܕܡܚܝܒܬ ܡܠܟܐ. ܐܠܐ̇ ܠܫܐܘܠ. ܠܐ ܕܫܠܝܚܘܬܐ
ܢܗ̇ܒܬ ܠܟ̈ܝܢ ܐܢܫܐ. ܐܠܐ ܕܠܝܗܘܕܐ ܐܬܠܝܗ̇.
ܬܘܗܐ ܕܝܢ ܓܠܝܬܐ ܟܕ ܬܘܒܬܐ̈ ܗܘܐ ܕܐܬܚܝܒܐ.
ܟܕ ܐܟܙܢܐ ܐܠܗܐ ܕܚܠܝܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܚܢܘܢ. ܘܠܝܩܪܬܐ
ܕܥܪܪܐ ܢܬܚܘ̈ܢ. ܦܘܪܥܢܐ ܐܠܗܝܐ ܐܬܥܘܕܘ ܠܗܠܝܢ
ܕܢܦܩܘ ܠܓܒܝܗ. ܐܚܒܐ ܕܢܬܘܪܒܘܢ. ܘܠܝܩܪܬܐ
ܕܥܪܪܐ ܬܘܗܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ. ܘܡܛܠ ܕܟܠ
ܘܟܡ ܡܫܬܟܚܝܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܠܟ̈ܝܢܐ ܘܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܡܬܗܪܬܐ.
ܗܠܝܢ ܒܥܘܕܪܐ ܕܡܛܠ ܦܘܪܥܢܐ ܐܬܥܕܒ. ܟܕ ܢܩ̈ܛܐ

ܦܠܓܐ ܠܝ ܡܠܬܐ ܕܕܝܠܬܐ ܬܪܝܨܬܐ. ܒܗܿܝ ܕܐܝܟܐ
ܡܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܡܕܝܢܐ. ܠܗ ܬܠܬ ܡܕܡ ܐܩ̈ܢܘܡܐ
ܡܫ̈ܠܡܬܐ ܦܪ̈ܨܘܦܝܢ ܐܠܗܐ ܚܕܐ. ܠܗܿܝ ܕܒܗܿܝ ܕܗܘܝ ܒܗ
ܗ̇ܝ ܕܐܠܗܘܬܐ ܡܬܝܕܥܐ. ܘܗܦ ܕܝܢ ܕܐܦ ܡܛܠ
ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܿܝ ܕܝܠܗ ܦܪܘܫܐ ܕܝܠܝ. ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܕܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܓܠܐ. ܢܕܥ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ.
ܒܪܢܫܐ ܡܫܠܡܢܐ ܓܒܠ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܙܒܢܐ
ܕܐܒܪܗܡ ܘܕܘܝܕ.

7) In Add. 17214 Fol. 35b. (Liber documentorum VII. cent.).

ܡܛܠ ܗܿܝ ܕܐܡܪܝܢܐ ܕܡܬܬܘܐ ܐܠܗܐ ܐܘ ܒܣܪ
ܕܐܬܬܘ. ܕܐܬܕܪܘܪܗ ܡܪܝܠܦܢܐ ܡܢ ܡܐܡܪܐ ܕܐܡܪ
ܠܗ ܡܛܠ ܗܿܝ ܕܐܡܝܢ ܕܦܐܝܐ ܠܐܠܗܐ ܕܗܘ (!) ܕܢܗܒ
ܐܠܝܢ ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ ܥܠܘܗܝ ܒܟܬܒܐ ܩܕ̈ܝܫܐ. ܘܐܦ
ܡܬܐܡܪ̈ܢ ܕܡܕܡ ܐܢܫܐ ܡܣܒܪܝܢ.

ܐܡܪܝܢܐ ܕܡܬܬܘܐ ܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܠܘ ܐܡܝܢ ܟ̈ܝܢܝܐ.
ܘܐܦܠܐ ܓܒܪ ܒܪ ܠܝܚܝܕܐ ܗܘ ܡܕܡܟܐ ܥܒܕ. ܠܐܚܪܢܐ
ܐܬܐ. ܠܗܘܢܐ ܓܒܪ ܚܕܐ ܗܘܢܗ ܕܡܬܬܘܝܢ ܫܟܠܝܢ.
ܝܚܝܕܘ ܓܒܪ ܠܟܠܢ ܐܝܬ. ܘܟܬܒ. ܥܪܝܩ ܓܒܪ ܕܡܕܡܐ
ܠܟܠܢ ܐܝܬ. ܐܝܟ ܗܘ ܡܚܝܠ ܕܠܐ ܡܬܬܚܝܠ ܒܬܪܝܢܘܬܐ
ܦܝܚܝܢܐ: ܘܒܟܝܢܐ ܗܘ ܕܢܐܡܪ. ܕܐܟܝܢܐ ܒܪ ܠܐ
ܡܬܚܝܠܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܡܬܬܘܐ ܘܡܬܬܚܝܠ. ܘܬܪܐܝܬ
ܡܛܠ ܕܐܡܪ̈ ܥܠܝܗ: ܕܐܠܐ ܡܬܬܘܝܢܘܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ

ܕܟܠ. ܟܕ ܡܫܬܥܝܘܬܐ ܗܘܐ ܠܬ̈ܘܪܒܬܐ* ܦܬܪ ܡܢ ܗܠܟ
ܐܚܪ̈ܢܐ. ܒܗܕܐ ܕܐܡܪܬ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܠܡܢܘܬܐ** ܕܫܡܥܘܬܐ
ܕܡܢ ܟܕܘ ܓܕܫܬ ܠܗ.

3) In iisdem codd. Fol. 95 b et Fol. 23 b.

ܬܐܕܘܪܘܣ. ܠܐ ܕܝܢ ܡܫܠܠ ܗܘܐ ܟܕ ܟܬܒܐ ܗ̇ܘ ܕ
ܕܐܬܦܫܩ. ܘܡܦܩܕ ܗܘܐ ܡ̈ܢ ܗ̇ܘ ܗܠܝܢ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ
ܐܠܗܐ. ܡܫܠܠ ܗܘܐ ܠܐ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܗܠܝܢ ܕܐܕܩ.

4) Add. 12157 Fol. 129 b.

ܐܠܐ ܘܕܒܝܬ̈ܝܬܐ ܠܦܘܬ ܗ̇ܝ ܕܫܝܫܝܐ ܗܘܬ
ܡܫܡܠ ܗܘܐ ܡ̇ܕܒܪܬܐ ܡܢ ܪܘܫܐ ܘܕܝܫܐ.

5) Ib. Fol. 140a et Add. 14533 Fol. 12b. (Liber documentorum VIII. IX. saec.).

ܐܠܐ ܐܝܟ ܐܡܪ̇. ܐܡܒܐ ܓܒܪ ܕܒܐ ܠܒ ܡܢ ܒܝܬ
ܠܒܝܫ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܐܬܘܪܝ. ܝܘܢܝܐ. ܡܦܠܦܠ
ܐܡܫܝܚܘܬܗ ܘܬܪܒܝܬܗ ܕܬܘܡܢ. ܗܟܢܐ ܘܟܬܒܝܐ ܡܦܠܠ
ܕܟܬܒ ܟܬܒܝܐ.

6) Ib. Fol. 141a.

ܡܟܕܝܢ ܕܝܢ. ܐܟܐ ܡܫܬܠܝܐ ܒܦܪܓܘܣܐ. ܘܟܬܐ
ܟܕ ܒܕܓܘܬܐ. ܘܪܘܚܐ ܕܝܢ ܡܕܒܪܐ ܗܘ̇ ܗܟܘܬ. ܟܕ

* Ita 17210; 12157 ܕܠܬ̈ܘܪܒܬܐ ** 17210 ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ

V. Theodorus laudatur

1) In Add. 14538 Fol. 100 b et Add. 12155 Fol. 111*

ܕܬܐܕܘܪܘܣ ܗܘ ܡܦܫܩܢܐ ܕܠܟܘܠܗ ܐܩܠܝܣܝܣ. ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܒܣܝܡ ܦܘܪܫܐ ܬܘܪܓܡܘܗܝ ܒܢ̈ܝܢܐ ܡܫܡܠܝܢ ܚܣܝܘܬܐ. ܐܝܟ ܕܡܛܠ ܣܝ ܦܘܪܫܐ. ܐܦ ܥ̈ܠܝܐ ܠܗܠܝܢ ܕܠܣܘ̈ܟܝܢ ܠܬܘܪܓܡܘܗܝ ܒܢ̈ܝܢܐ. ܕܣܢ̈ܐܬܐ ܩܘܠܐܝܬܐ ܐܟ̈ܪܝܢ.

2) In Add. 12157 Fol. 82 b et Add. 17210 Fol. 2a (Severus contra Johannem Grammaticum Caesareensem, prior VII. saeculi, posterior IX.)

ܬܐܕܘܪܘܣ. ܓܝܣܝ ܗܘܐ ܓܝܪ ܗܘ ܫܘܪܝܐ ܠܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܗܘ ܕܐܬܦܫܛ ܒܡܦܫܩܢܘܬܐ ܕܥܒܕܬܐ. ܘܒܗ̇ ܡܓܠܠܬܐ ܕܡܟܪܒܐ. ܫܘܪܝܐ ܠܣܝܡܘܬܐ ܦܓܠ. ܡܣܝܐ ܕܡ ܕܠܣܝܡܘܬܐ ܐܫܬܘܝ. ܟܠܗܘܢ ܦܓܠ ܐܝܠܝܢ ܕܘܠܐ ܗܘܐ ܠܟܪܝܗܐ ܕܢܦܠ ܕܟܝܫ ܠܣܝܡܘܬܐ ܘܠܡܟܪܗܐ**

* Ambo codd. sunt ܟܬ̈ܒܐ ܕܬܘ̈ܟܣܬܐ „libri documentorum“ v. catenae, prior decimi, posterior octavi saeculi.
** Add. 17210 ܘܠܡܟܪܗܐ

ܢܕܡ ܡܠܐܟܐ* ܘܡܒ̈ܪܟ ܫܡܝܐ

ܒܫܘܒܚܐ ܕܡܐ̈ܪܐ ܦ̇ܪܕ̈ܝܣܐ

ܦܘܡܗܘܢ ܡܠܝܠܐ** ܒܪ̈ܝܫܗܘܢ

ܘܐܟܘܬ ܡܫܒܚܝܢ ܦ̇ܬܓܠܠܝܢ

ܐܝ̈ܟ ܩܘܒܠܐ ܘܐܬܦܢܝܘ***

ܕܢܘܕܐ ܠܡܠܟ ܦ̇ܠܛܘܢ

ܕܐܬܐ ܒܫܘܒܚܗ ܦ̇ܪܘܩܐ ܠܢ

ܒܢܘܗܪܗ ܓܐܝܐ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ

* A ܠܐܟܐ ... ܢܪ ** C ܡ̈ܠܝܠܐ *** A ܘܢܬܦܢܝܘ
C ܘܐܬܦܢܝܘ

ܕܝܠܟ ܡܘܬܐ ܦܓܪܗ ܢܥܘܒܐ
ܘܐܬܬܚܪܘ ܬܘܪܟܐ ܕܢܫܘܠ*
ܘܐܢܗܪ ܠܟܠܗܘܢ ܒܪܝܬܐ
ܕܡܢ ܡܕܢܚ ܫܥܕܡ ܗܘܘ
ܦܡܗ ܡܫܠܬܐ ܥܡܡܐ** ܚܕܪܐ
ܘܥܒܝܘ ܕܗܘܝܐ ܠܗܘܢ ܦܘܪܩܢܐ
ܚܓܪ ܦܘܪܩܢܐ ܘܗܘܒ ܠܝ ܚܝܐ
ܘܐܬܬܠܒ ܠܗܬ ܒܪܟܝܗܘܢ ܪܡܙܐ
ܘܬܩܒ ܐܬܐ ܒܥܘܒܝܗ ܪܒܐ
ܘܡܚܘܪ ܚܬܢܐ ܕܟܠ ܕܦܓܥ ܠܗ
ܡܠܟ ܐܬܐ ܒܥܘܒܝܗ ܪܒܐ
ܢܒܘܪ ܥܪ̈ܟܝ*** ܘܢܩܘܡ ܠܐܘܪܚܗ
Fol. 151a. ܘܝܕܥܐ ܗܘ ܐܝܟ ܕܣܓܝ ܒܝ
ܘܡܚܘܕܐ ܠܝ ܒܢܘܗܪܗ ܓܠܝܐ
ܥܡܡܝܐ ܢܩܡ ܠܙܩܘܦܗ
ܘܟܠ ܢܘܗܪܐ ܠܐܟܡܗܘܢ ܪܡܙܐ
ܕܗܠܝܢ ܐܘܡܗܘܢ ܕܫܠܝܚܘ† ܓܐܪܝܢ
ܦܓܪ ܠܝ ܗܕܪܐ ܘܦܘܪܩܢܐ
ܘܡܗ ܐܢܫ ܡܢ ܝܠܕܐ
ܘܢܩܡ ܠܐܘܪܚܗ ܡܥ̈ܕܘܗܝ
ܘܡܢܗܘܢ ܠܡܚܪ̈ܝܗܘܢ††
ܥܠ ܕܡܢܓܠܗ††† ܦܠܐܝܘ ܘܐܬܓܠܝܘ

* A ... ܕܢ C ܕܢܫܘܠ ** C ܘܥܡܡܐ *** C ܥܪ̈ܟܐ B ܥܪ̈ܟܝ [ܥܪ] † C ܫܠܝܚܘ B ܘܫܠܝܚܘ †† C ܠܡܚܐܪ̈ܝܗܘܢ B ܠܡܚܪ̈ܝܗܘܢ ††† A ܥܠ . ܕܡܓܠܗ

*Add. 17,219. Fol. 150a.

ܕܦܘܪܐ ܕܥܒܝܕܐ ܠܛܘܒܢܐ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܡܦܫܩܢܐ**

1 ܢܘܗܪܐ ܕܢܚ*** ܠܙܕܝܩܐ
ܘܠܬܪ̈ܝܨܝ ܠܒܐ ܚܕܘܬܐ
ܝܫܘܥ ܡܪܢ ܡܫܝܚܐ
ܕܢܚ ܠܢ ܡܢ ܥܘܒܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܐܬܐ ܘܐܦܩܢ ܡܢ ܚܫܘܟܐ Fol. 150b.
ܘܐܢܗܪ ܠܢ ܒܢܘܗܪܗ ܓܠܝܐ
ܐܝܡܡܐ ܕܢܚ ܥܠ ܒܢ̈ܝܢܫܐ
ܘܥܒܪ ܫܘܠܛܢܗ ܕܚܫܘܟܐ
5 ܢܘܗܪܐ ܕܢܚ ܠܢ ܡܢ ܢܘܗܪܗ
ܘܐܢܗܪ ܒܥܝ̈ܢܝ ܚܫܘ̈ܟܬܐ
ܫܘܒܚܗ ܐܕܢܚ ܒܟܠܗ ܬܒܝܠ
ܘܐܢܗܪ ܠܬܗܘ̈ܡܐ ܬܚܬ̈ܝܐ

* A = Add. 17219. B = Add. 14677. C = Add. 14675.
** Titulus in C ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܘܪܝܐ. B ܬܫ[ܒܘܚܬܐ]
ܕܡܘܪܝܐ ܕܥܒܝܕܐ [ܠܛܘܒܢܐ ܬܐܘܕܘܪܘܣ] ܡܦܫܩܢܐ.
*** BC ܕܕܢܚ

ܕܐܠܗܐ. ܒܗ̇ܘ ܠ[ܒܪ] ܕܒܢܐ ܗ̈ܘܐ ܫܘܪܝܐ ܠܬܘܕܝܬܐ ܗܢܐ. ܠܟܠܗ[ܘܢ] ܓܝܪ ܠܐ ܡܫܬܪܝܢ ܗܘܘ ܕܢܬܒܣܘܢ ܢܒܚܫܘܢ. ܐܠ[ܐ] ܒܢܟܠܐ ܠܚܢܘܬܗܘܢ ܡܦܠܚ[ܝܢ] ܗܘܘ: ܘܒܥܠܠ ܥܠܠ ܒܡܦܩܢܘܬܐ ܡܫܠܡܝܢ ܗ[ܘ]ܘ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ: ܘܡܠ[ܕܝܢ] ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܠܢܘܟܪܝܐ ܕܐܬܚܙܝܐ: ܘܗܢܐ ܒܗ[ܠ]ܠ ܥܠܠ ܠܗܕܐ ܠܚܢܘ[ܬ]ܐ

ܒܬܪ ܕܣܘ̈ܪܒܐ. ܘܒܬ̈ܐ ܦܪ̈ܢܣܝܬܐ ܐܬܠܝܫܘ ܡ̈ܠܟܐ
ܘܥܘܕܘ ܕܒܝܙܬܐ ܢܣܬܒܘܢ. ܥܠ ܓܒܝܢ ܢܨܪܐ ܓܒ
ܡܬܬܥܕܪܝܢ ܗܘܘ ܘܡܬܒܣܝܢ ܗܘܘ ܡܢܗܘܢ. ܘܗܘܝܢ ܗܠܝܢ
ܠܐ ܗܘܐ ܥܠ ܡ̈ܠܝܢ ܗܘܝܢ: ܐܠܐ ܕܗܒܢܐ ܐܬܚܙܝܘܗܝ
ܡܢ ܩܕܡ ܡ̈ܠܝܢ ܡܟܪܙ[ܝܢ] ܗܘܘ ܣܘܒܪ̈ܢܐ... ܓܘ[ܒܢܐ
ܕܝܢ ܡܠܝܬܘܗ ܐܦܣܩܘܦܐ ܗܘ ܕܕܘܒܪܝܗ ܠܒܘܪܟܬܐ:
ܗܘ ܕܒܥܪ̈ܐ ܐܠܗܝܐ ܗܘܐ: ܘܒܝܫܐ ܦܪ̈ܢܣܐ
ܘܐܝܣܪܐ ܪ̈ܒܐ ܐܬܚܙܝܘ ܗܘܐ ܠܘܬ ܡܠܟܐ. ܐܝܟܐ
ܕܠܬܐ ܐܦܣܬܗ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ [ܕ]ܐܢܛܝܟܝܐ ܘܕܒܬܗ
ܠܐܒܗܘܪܢܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܦܪܘܣܐ ܕܒܪܘܪܘܬܗ ܕܥܠ
ܢܠܦܢܐ ܕܢܨܠܬ ܐܠܗܝ. ܕܒ ܓܒܪ ܡܒܠܒܠܐ ܗܘܬ
ܥܠܝ ܡܕܝܢܬܐ ܒܥܪܒܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܠܐ ܓܒܪ ܡܦܪܣܝܢ
ܗܘܘ ܡܪ̈ܘܬܦܐ ܗܢܘܢ: ܐܠܐ ܡܬܠܬܠܝܢ ܗܘܘ ܒܢܝܐ
ܒܢܘܬܐ: ܗܘܝܘ ܕܒܥܠ ܓܒܪܐ ܢܠܦܢܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܢܨܠܬ ܐܠܗܝܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ: ܘܗܘܝܘ ܕܒܪܝܫܘܗܝ Col. 2.
ܡܬܠܬܠܝܢ ܗܘܘ ܢܒܠܐ ܕܬܒܝܬܘܗܝ. ܕܒ ܕܢܠܝܢ ܡܗܝ̈ܡܢܐ
ܬܪܝܨܘܬ ܕܦܪܘܣܢܐ ܢܗܪ[ܘ] ܗܘܘ ܬܪܝܨܐ ܕܗܝܡܢܘܬܗܘܢ.
ܡܛܠ ܕܒܗܘ ܗܢܐ ܫܪܝܬ ܩܥܝܢ ܗܘܘ ܡܗܝܡܢܘܢ
ܘܕܝܢܝܢ ܠܘܬ ܡܠܟܘܬܐ: ܘܪ̈ܥܝܢܐ ܗܘܢ ܕܐܝܬ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ ܪ̈ܒܢܐ ܕܕܠܗܘܬܐ: ܘܗܢܘܢ ܗܠܝܢ ܓܒ̈ܝܢܐ
ܕܥܠܝܐ ܐܝܟ ܓܒ̈ܝܢܘܗܝ ܡܕܒܪܝܢ ܗܘܘ ܠܪ̈ܥܝܢܐ
ܬܘܒ ܦܪ̈ܢܣܐ ܠܬܒܝܢܘܗܝ ܥܡܕܘ ܐܝܟ[ܢ] ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ
ܪܘܒܪ̈ܬܐ ܕܡܫ[ܝ]ܚ ܦܘܪ̈ܫܢܐ ܕܒܥܕܬܐ: ܘܡܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܪ̈ܫܝܢ ܗܘܘ ܒܬ̈ܚܝܬܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܠ[ܐ] ܒܥܕܢ
ܡܬܩܢ ܗܘܘ ܗܘܐ ܒܟܠܐ ܠܡܬܬܠܘ ܦܠܘܓܬܐ ܕܥܠ ܒܪܐ

ܒܒܪܬ ܩܠܐ ܪܒܬܐ ܐܡܝܪ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܒܢܝܬܐ. ܕܕܡ
ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܫܡܫ ܠܒܪܬ ܩܠܐ ܕܡܠܬܗ ܫܬܝܬܐܝܬ
ܠ[ܕܘ]ܪܫܐ ܘܠܫܘܪܪܐ ܕܡ̈ܠܝܢ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܗܟܢܐ.
ܬܠܬܐ ܠ[ܡ] ܡܫܬܟܠܝܢ. ܐܝܟ ܕܒ[ܠ] ܚܕ ܕܝܢ
Col. 2. ܡܡܠܠܝܢ ܚܢܢ. ܘܡܚܫܒܢ ܦܫܝܛܬܐ ܘܦܫܝܩܐ ܗܘ̈ܝܐ
ܒܕܒܪܬܐ. ܘܡܬܒܪܝ ܗܘܐ ܪܘܚܐ ܕܢܒܝܐ. ܒܠܗܘܢ ܓܝܪ
ܡܬܕܡܪܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܦܪܘܫܘܬܐ ܕܡܠܦܢܘܬܗ ܘܦܘܫܩܬܗ
ܕܐܠܗܐ ܐܬܚܙܝܬ ܠܬܪܝܢܘܬܗ ܕܒܢܝܐ ܟܠܗ. ܡܬܬܚܙܝܢ
ܗܘܘ ܕܝܢ ܗܟܢ ܡܢܝܢܐܝܬ ܒܡ̈ܠܝܢܗܘܢ ܕܢܒܝ̈ܐ: ܕܫܡܥ
ܕܒܪܢܫܐ ܚܕܘܪܐ ܐܫܬܪܝ. ܒܠܗܝܢ ܪ̈ܥܝܢܘܗܝ. ܒܠܚܘܕ
ܐ̈ܦܐ ܓܝܪ ܕܒܪܘܪܬܐ ܘܦܪܗܣܝܐ ܕܡܠܦܢܘܬܐ. ܫܘܪܪܐ
ܗܘܐ ܕܕ[ܢ]ܚܬ ܐܠܗܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܪܒܬܐ ܠܘܬ ܒܢܝ̈ܢ
ܕܦܠܛ ܘܠܛ ܡܢܠܝܢ ܗܘܘ [ܫܘܪ]ܪܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ.
ܘܠܐ [ܡ]ܫܟܚܐ ܗܘܬ ܕܡܠܦܢܘܬܐ ܕܢܒܝܘܬܐ ܬܫܬܡܥ
ܡܛܠ ܪܘܚܐ ܕܢܒܝܐ. ܘܐܦ ܠܐ ܐܠܘ ܒܡܪܢܐ ܐܢܫ
ܐܬܚܫܚ ܡܫܒܚ ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܘ: ܡܛܠ ܘܠܐ
ܦܘܠܚܢܐ ܕܪܘܚܐ ܪܒܐ. ܘܗܢܝܢ ܦܘܠܚܢܐ ܡܬܦܠܓܘ
ܐܦܣܩܘܦܐ: ܒܐܬܪ̈ܘܗܝ ܘܡܫܬܪ̈ܐ ܒܛܠܐ ܗܘܐ ܕܢܒܘܬܐ
ܕܠܗܢܐ. ܟܕ ܢ̇ܦܩܐ ܗܘܐ ܕܠܗܘܢ ܡ̈ܕܒܪܢܘܗܝ. ܠܦܝܠܘܣܘܦܐ
ܕܣܦܪܐ ܢܬܒܝܢܘܢ ܠܗ. ܘܒܟܠܗܘܢ ܫܪܪܐ ܢܒܪܘ.
ܘܐܬܦܫܩ ܗܘ ܦܝܠܘܣܘܦܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܦܘܡܗ. ܟܕ ܐܦ
Fol. 15b. Col. 1. ܗܘ ܡܩܕ ܬܘܕܝܬܐ [ܕܒ]ܕܬܐ: ܠܡܫܡܫܢܘ ܬܫܡܫܬܐ
ܕܝܠܬܐ ܘܠܡܫܡܫܘ ܬܘܕܝܬܐ ܠܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܕܒܗ̇ܝ
ܡܬܪܒܝܢ ܗܘܘ ܡܫܝܚܐܝܬ ܒܟܢܫܐ ܕܡܗܝܡܢܘܬܐ ܘܠܐ
ܡ[ܫ]ܬܟܚܝܢ ܗܘܘ ܠܡܬܒܥܘ ܐܚܝܕܐ. ܒܐܦܠܓܘܬܐ

ܐܠܐ ܒܢ̈ܝ ܗܕܐ ܒܪ̈ܝܬܐ ܗܘܬ ܦܠܚܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ
ܐܣܛܘܟܣܐ ܒܗܘܢܐ ܟܠܗ ܘܒܢ̈ܝܐ. ܕܗܢ ܡܢܘܬܐ ܕܒܢܝܗܘܢ
ܥܒܠܝܢ ܗܘܘ ܡܢܝܢܐ ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܝܢ. ܕܡܢܝܢܗܘܢ ܓܝܪ
ܠܝܬ ܣ̈ܟܘܡܐ ܗܘܘ ܚܫ̈ܢܐ ܠܐ ܡܬܚܫܐ. ܡܛܠ ܡܣܒܪܢܘܬܗܘܢ
ܘܡܣܟܠܢܘܬܐ* ܕܡܢܝܢ ܠܝܬ ܣ̈ܟܘܡܐ [. ܐܠ]ܐ ܒܣܘܦܠܛܝܗܘܢ
ܐܦ [ ] ܡܦܠܓܝܢ ܗܘܘ.

Fol. 15a Col. 1.

ܫܐ̈ܠܬܐ ܐܬܦܪܫܘ : ܘܡܢ ܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܗܘܐ
ܕܟܠܗ ܥܘܠܡܐ ܕܒܗܬܐ ܟܠܗܘܢ ܗܕܐ ܕܐܟܢ : ܘܒܗܢܐ
ܐܢܫܐ ܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܡܟܠܟܠܐ ܗܘܬ : ܡܢܗܘܢ ܕܝܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܕܒܪܝܢ ܗܘܘ ܕܒܝܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܒܗܡܝܡܢܘܬܐ
ܕܟܠ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܟܠ ܢܘܗܪܐ ܠܐ ܕܝܢ
ܕܡܕܒܪܢܐ ܠܐ ܫܠܝܛܐ ܗܘܬ ܠܐܪܬܗܘܢ : ܘܗܘܝܘ
ܗܠܝܢ ܒܬܪܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܘܐܬܦܪܩܘ [ܒ]ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܪܝܐ:
ܒܗ ܒܟܢܐ ܗܘ. ܟܕ ܦܪܗܣܝܐ (!) ܘܟܢܘܬܐ ܦܠܚܘܬܐ
ܡܠܦܠܦ ܐܣܦܣܘܢܐ: ܟܕ ܠܐ ܥܒܠ [ܓ]ܦܬܐ ܕܐܝܠܪܐ
ܕܐܝܬ [ܗ]ܘܐ ܠܗ ܠܘܬ ܡܟܠܟܠܐ [ܘ]ܪܘܪܒܢܐ. ܐܡܪ
ܟܠ ܗܝܡܢܘܬܐ ܗܕܐ. ܘܟܕ ܢܒܥ ܗܘܐ ܕܗܢ ܟܬܪ
ܒܪܘܪܒܢܘܬܗ [ܕܝ]ܐܬܐ ܡܢ ܐܝܡܪܗ ܘܡܢܗܘܢ [ܕ]ܠܘܬ ܡܟܠܟܠܐ
ܘܪܘܪܒܢܐ. ܐܡܪ ܟܠ ܚܝܢ ܟܠܗܝܢ: ܘܡܟܠܢܘܬ ܐܦܩܐ

* Sic manus prior; altera secundum ܘ del.

ܐܚܝܢ [ܕܐܬ]ܡܢܝܢ. ܐܡܬܝ. ܕܡܪܢܝܘܬܗ [ܠ]ܐ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ ܬܦܩ [ܕ]ܬܡܢܝܢ ܘܫܘܡܠܘܬ* ܕܡܢܝܢܐ [ܬܗ]ܘܐ. ܘܠܐ ܐܝܟ ܐܡܪ [ܕܒ]ܬܡܢܝܢ ܡܫܝܚܐ ܒܡܫܝܚܐ [ܐܘ] ܡ̈ܫܝܚܐ ܒ̈ܬܝܐ. ܐܠܐ ܐܢ̱ [ܡܢ]ܝܢ ܐܘ ܫܡܝܢ ܐܘ ܡܪܝ [ܗܕ]ܐ ܒܪ ܡܛܠ ܫܘܠܡܐ [ܕܡܢܝ]ܢܐ ܦܘܪܫܢܘܬܗܘܢ̱. ܕܕܡܝܐܬ [ܐܬ]ܝܢܢ ܒܫܡܗܐ ܗܢܐ. [ܗ]ܠܝܢ ܐܦ ܠܬܠܬܐ ܐܠܗܝܐ [ܐܢ]ܫܝܢ ܕܐܡܪܝ ܡܢܝܢܐ. [ܘܠ]ܒܢܝܐ ܒܪ ܕܘܝܕ ܐܡܪ. [ܕܕ]ܘܐ ܠܐܢܫܗ ܕܡܪܝܐ [ܘܡ]ܠܐ [ܡܢ]ܝ̈ܢܐ ܕܫܡܪܐ [ܬ]ܠܡܝܕܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܢܝܐ. [ܡܢ]ܝܢܐ ܫܘܡܠܝܗ̱ ܐܡܪ. [ܘ]ܒܡܢܝܢܬܐ ܒܠܚܘܕ ܠܗ̇ ܒܠܬܐ. [ܘܕ]ܒܢܬܗ ܢܬܦܪܢܗ̇ ܘܡܢܝܢܬܐ [ܐ]ܟ̈ܚܕܗ̇ ܒܫܡܪܗ̇. ܒܗܠܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܫܡܗܐ ܕܡܢܝܢܐ ܒܬܠ̈ܬܐ. ܘܡܬܐܡܪ ܐܦ ܠܗܬ̱. ܐܡܪܝܢ ܕܝܢ ܒܡܬܐ [ܕ]ܬ̈ܠܬܝܢ ܡܢܝܢܐ ܐܦ ܠܗܬ [ܒ]ܪ ܐܢܫܐ. ܗ̇ܘ ܕܗܘܐ ܡܢ [ܚ]ܘܠܦܢܐ ܕܐܪܒܥܐ ܐܣܛܘܟܣܝܢ. ܕܡܫܡܫ ܠܦܘܫܡܐ. ܠܘ ܓܝܪ [ܚ]ܕܐ ܕܐܪܒܥܐ ܡܬܩܫܢܝܬܐ

Col. 2. [ܒ]ܗ ܘܠܐ ܓܝܪ ܡܬܐܫܕ ܐܬܪ ܡܬܦܠܓ ܒܗ ܘܠܐ ܓܝܪ ܕܗܝ ܒܗ ܡ̈ܢܝܐ. ܐܠܐ ܦܘܪܫܢܗܘܢ̱ ܕܗܠܝܢ ܓܝܪ ܬܬܡܠܝ. ܘܡܢܗ ܕܦܘܫܡܐ ܦܬܝܪ ܠܗ. ܓܝܪ ܒܪ ܬܘܠܬ [ܚܕ] ܦܘܪܫܢܗܘܢ̱ ܕܗܠܝܢ. ܗܢܐ ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܫܡܫܬܐ ܘܕܡܪܝܘܬܐ ܘܫܘܒܚܬܐ ܘܕܪܘܦܠܒܘܬܐ: ܐܝܟ ܫܡܫܬܗ ܕܡܫܠܡܢܘܬܗܘܢ̱. ܡܬܦܫܡܢ ܕܝܢ ܠܬܠܝܬܝܘܬܗ ܕܦܘܫܡܐ. ܘܗܢܝܐ ܐܦ ܦܐܪܐ ܕܟܠ ܓܢܣ ܐܝܠܢ ܐܚܝܢ ܕܡܬܦܫܡܝܢ. ܠܘ ܓܝܪ ܗܘܐ ܒܬ̈ܠܬܐ ܕܘܝܕܐ ܘܕܐܪܒܥܐ ܘܕܐܪܒ̈ܥܐ ܡܬܦܫܡܝܢ. ܘܗܕܐ ܦܪܝܡ.

* Ms. ܘܫܘܡܠܝܬ, sed correctum est.

ܢܬܦܠܓܘܢ܆ ܘܗܢܘܢ ܒܗ̇ ܒ[ܕ]ܝܢ ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܠܟܝܢ
ܕܗܕܐ ܝܚܝܕܝܘܢ. ܘܠܐ ܬܘܒ ܐܪܒܐ ܬܪܥܝܬ ܠܢܘܗܪ܆
ܕܬܫܡܠܝܬܗ ܒܗ̇.

Col. 2. lin. 9.

ܠܐܪܒܐ ܘܬܠܝܬܝܗ܆ ܕܬ[ܗܘܐ] ܡܡܠܝܘܬܐ ܕܦܐܪܐ
ܒ[ܐܪ̈ܐ] ܗܟܝܠ ܐܝܟ ܢܦܫ ܚܘ[ܡܐ] ܗܠܝܢ ܡܬܦܢܐ ܡܢ
ܚܒܠܐ ܐܟܕܡ. ܡܢ ܐܐܪܐ ܠ[ܒܪ ܚ]ܫܘܟܐ ܘܢܘܪܐ
ܡ̈[ܝܐ] ܒ[ܐܪ̈]ܐ. ܡܛܠ ܕܟܠ ܚܕ [ܡܢ] ܗܠܝܢ ܗܘܐ
ܡܚܒ[ܪܘܬܐ] ܐܝܬ ܠܗ. ܢܛܝܪܘܬ ܐ[ܐܪ]ܗ ܕܐܠܠܐܝܬ
ܗܘܝܐ ܕܬܫ[ܪܝܬ] ܐܝܢܘܢ. ܗܟܢܐ ܬܘܒ ܐ[ܦ] ܕܪ̈ܒܐ
ܐܢ ܢܬܦܠܓ[ܘܢ] ܒܗܘܠܐܝܬ ܡ̈ܢܝܐ [ܐ]ܒܕ[ܝ] ܟܠܗ
ܐܪܒܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܗܘܠܐܐ ܡܫܬܡܫܢܘܬܐ ܬܘ[ܒ]
ܠܗܘܢ. ܘܠܐܠܐܝܬ ܡܡܒ[ܥܐ] ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܒܡܕ̈ܒܪܝܢ
ܢܬܚܫܚܘܢ ܗܘܠܐ ܠܐܪܒ[ܐ] ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܫܬܟ[ܚܢ]
ܒܡܢܐ ܕܟܡܘܡܠܐ ܢܡܘܬ[ܬ] ܘܐܝܟ ܡܕܡ ܕܙܕܩ
[ܗܘ] ܢܫܬܘܬܦ ܠܐܪܒܐ ܕܒ[ܗ̇] ܢܬܠܒܟܝܢ. ܘܬܘܒ ܐܢ
ܡܘܪܟܐ ܢܚܒ. ܫܟܝܢ ܘܐܒ[ܕ] ܟܘܢܫܘܢ ܕܪ̈ܒܐ.
ܗܕܐ ܗܟܝܠ ܗܝܘ ܒܢ̈ܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܘܬ ܬ̈ܕܕܝ.
ܠܐ ܡܫܬܚܠܦܐ. ܡܢ ܡܕܡ ܠܒܪ

Fol. 1b. Col. 1. lin. 4

ܗܟܢܐ ܠܒܪ ܐܡܪܝܢ [ܕܐܝܬ]ܡܢܟܠܗ ܚܫܘܟܐ ܒܡܢܘܪܐ
[ܡ̈ܢ]ܐ ܒܫܒܪܐ. ܘܟܠ ܐܢܐ [ܒܡܟܐ] ܐܩܝܡ ܐܡܪܝܢ

ܕܐܬܓܠܝ ܒܒܣܪ. ܘܐܙܕܕܩ
ܒܪܘܚ. ܕܐܙܕܕܩ ܒܪ[ܘܚ]
ܐܡܪ ܠܗ. ܐܘ ܡܕܡ
ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܒܟܠܗ ܫܬܬܘܬܐ
ܢܛܪܗ ܠܢܡܘܣܐ. ܐܘ ܒܬܪ
ܗܕܐ ܕܒܕܘܒܪ̈ܐ ܕܠܒܘܫܬܐ
ܕܪܘܚܐ ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ
ܐܫܬܡܠܝ.* ܢܪܕܐ ܕܝܢ
ܐܦ ܠܘܬ ܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܘܠܐ ܓܒܪ ܕܐܦ ܗܘ
ܢܗܘܐ ܒܡܫ̈ܡܫܢܘܬܐ ܕܠܐ
ܢܬܪܨ ܡܠܬܗ ܒܪ ܓܒܪ

Fol. 1. Col. 1. lin. 5. ܗܟܢܐ ܗܟܝܠ ܗܠܝܢ [ܟ̈ܠ]ܗܝܢ ܕܢܟܐ[ܬ]ܘܢ ܘܡܘܬܠܐܬ ܠܘܬ ܫ̈ܕܕܐ ܠܐ ܡܚܝܢܐ ܘܡܬܠܠ ܗܘܝ ܡܪܐ ܟ̈ܢܫܐ ܠܗܘܢ ܠܒ̈ܢܝܐ ܡܢ ܫ̈ܕܕܐ ܐܦܪܘ ܘܠܟܠ ܐܝܟ ܕܒܪܘܡܐ ܗܢ ܠܢܘܪܐ ܠܬܚܘܬ ܕܝܢ ܠܐܪܥܐ. ܘܠܫ̈ܡܝܐ ܐܝܟ ܕܒܫܘܪܐ ܥܠ ܒܝܬܐ. ܘܦܪܫ ܐܢܘܢ ܡܢ ܫ̈ܕܕܐ. ܘܚܙ ܒܢܘܫܐ ܦܘܫ ܕܢܒܢܘܢ ܡ̈ܫܟܢܐ. ܕܠܐ ܒܪ ܫܒܝܚܝܢ ܡ̈ܫܟܢܐ ܒܒܢܝܗ ܕܐܪܥܐ. ܠܗܕܐ ܢܦܩܘܢ ܘܗܘܢ ܒܝܬܗܘܢ ܢܒܬܘܢ ܒܫܘܠܛܢܗܘܢ ܕܗܕܐ. ܘܠܐ ܬܘܒ ܒܪ ܡܬܡܪܢܝܢ ܠܘܬܗ ܘܢܕܒܘܢ ܡܫܝܚܐ. ܡܛܠ ܒܡܫܠܡ

* In marg. ܒܠ

ܬܘܪܐ. ܒܠܝܐ ܗܘ ܕܝܢ.
ܕܒܗܠܝܢ ܐܢ ܠܐ ܚܙ
[2. 3.] ܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܐܝܬ.

Fol. 17b. Col. 2. ܚܒܫ ܒܗܠܝܢ ܗܒܢܐ ܚܘܠܝܢ
ܕܟܠ ܡܠܬܐ. ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ
ܕܝܢ ܐܬܬܣܝܡ. ܐܦ ܐܬܠܝܢ
ܕܢܦܩܝܢ. ܕܗܘ ܗܘܐ ܠܒܪ
ܗܘ ܕܒܢܒܗܘܐ ܐܬܬܒܪ:
ܘܒܠܗ ܚܬܝܬܘܬܐ ܐܬܬܟܠܠ
ܠܗ ܠܡܦܪܫܘ. ܘܦܣܩܐܝܬ
ܡܢ ܚܘ̈ܒܐ ܬ̈ܠܡܝܕܐ ܢܠܦܝܢ
ܐܚܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢܐ
ܐܡܪ. ܦܠܓܐ ܕܝܢ ܪ[ܒ]ܐ
ܗܘܐ ܘܡܬܚܝܠ ܒܪܘܚܐ.
ܒܙ ܡܬܝܒܠܐ ܚܒܝܬܐ.
ܘܦܠܒܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬ
ܗܘܐ ܒܠܗܘܢ. ܐܚܪܢܐ
ܕܝܢ ܘܚܝܬ ܒܗܡܘܢ ܒܗ
ܐܒܗ̈ܘܗܝ. ܘܐܬܐ ܠܚܝܪܬ
ܘܡܬܬܒܒܙ ܗܘܐ ܠܗܘܢ.
ܘܡܠܝܚܐ ܐܡܪ. ܕܚܙܪܐܝܬ
ܪܒ ܗܘ ܐܪܙܐ ܗܢܐ.

ܠܐܠܗܘܬܐ ܠܐ ܠܡܫܝܚܐ.
ܘܒܬܪܟ ܐܡܪ ܐܝܟܢ ܗ̇ܘ
ܕܡܠܐܟܐ ܐܡܪ ܠܘܬ ܝܘܣܦ.
ܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ. ܠܐ
ܬܕܚܠ ܠܡܣܒ ܠܡܪܝܡ
ܐܢܬܬܟ. ܡܕܡ ܓܝܪ
ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ̇ ܡܢ ܪܘܚܐ
ܗ̇ܘ ܕܩܘܕܫܐ. ܕܐܝܟܢ ܗܠܝܢ
ܡܫܟܚ ܐܢܫ ܐܦ ܠܘܬ
ܦܘܪܫܢܐ ܠܘܡܐ. ܡܢ ܓܝܪ
ܐܡܪ ܕܐܝܟܢܐ ܐܬܐ
ܡܠܐܟܐ ܠܘܬ ܡܪܝܡ:
ܘܣܒܪܗ̇ ܕܢܠܕܐ ܟܕ ܐܡܪ:
ܕܗܐ ܐܢܬܝ ܬܩܒܠܝܢ
ܒܛܢܐ ܘܬܐܠܕܝܢ ܒܪܐ
ܘܕܫܪܒܐ: ܘܕܐܬܦܫܩܬ ܡܪܝܡ
ܟܠ ܗܠܝܢ ܘܐܡܪܬ:
ܕܐܝܟܢܐ ܬܗܘܐ ܗܕܐ
ܕܓܒܪܐ ܠܐ ܝܕܥܐ ܠܝ.
ܐܡܪ. ܕܦܫܝ ܦܬܓܡܐ
ܡܠܐܟܐ ܘܐܡܪ ܠܗ̇. ܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ ܬܐܬܐ. ܘܚܝܠܗ
ܕܥܠܝܐ ܢܓܢ ܥܠܝܟܝ. ܡܛܠ
ܕܗ̇ܘ ܕܡܬܝܠܕ ܡܢܟܝ.
ܩܕܝܫܐ ܗܘ ܘܒܪܗ ܕܥܠܝܐ

ܘܟܠܐܢܫ ܒܫܠܡ ܡ[ܚܘܐ]
ܕܟܠ ܡܫܝܚܐ ܕܒܣܪ
ܟܒܪ ܡܠܬܗ. ܕܠܗܘ ܕܐܬܝܠܕ
ܡܢ ܡܪܝܡ ܒܣܪ. ܠܐ
ܗܘܐ ܓܝܪ ܒܪ ܡܠܬܗ
ܥܠ ܐܠܗܘܬܐ ܚܒܪ ܗܘܐ.
ܕܡܢ ܐܒܪܗܡ ܐܬܝܠܕ
ܘܙܒܢ ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܐܡܠ
ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܘ. ܘܦܪܫ [ܡ]ܢ
ܗܪܟܐ ܠܬܠܬܐ ܡܫܝܚܝܢ
ܕܐܪܒܥܣܪܐ ܡܫܡܠܝܢ ܗܘܘ.
ܕܠܐ ܡܢ ܠܚܘܕܐ ܢܬܒܪ
ܕܒܗ ܟܠܚܘܕܐ ܐܦ
ܡܫܝܚܐ ܐܬܝܠܕ ܐܡܪ.
ܠܕܗ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚ̈ܐ ܗܘܦܟܐ
ܗܘ̈ܐ. ܒܪ ܡܟܢܫܐ ܗܘܬ
ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܠܝܘܣܦ. ܒܪ
ܠܐ ܢܬܬܘܟܣ: ܐܬܒܣܬ
ܟܠܗܝܢ ܡܢ ܙܪܥܐ ܕܗܘܕܝܐ:

ܒܒܪ ܗܘܐ. ܕܐܦ ܠܝܘܣܦ Fol. 17a. Col. 1.
ܠܡܬܐܡܪܘ ܕܡܢ ܙܪܥܐ
ܕܗܘܕܝܐ ܕܐܬܢܟܠ ܕܝܢ

ܘܕܐܠܝܢ ܡܩ̈ܠܣܝܢ ܥܠ ܐܠܗܘܬܐ ܦܘܪܫܢܝܗܘܢ [ܗ]ܢܐ ܒܝ ܬ̈ܚܠܝܢ ܒܢܦܫܗܘܬܐ. ܣܝܕܘܬܐ ܕܥܠܡܝܢ ܐܠܝܢ ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ. ܥܠ ܡܪܢ ܘܦܪܘ[ܩܢ ܝܫ]ܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܡܢܐ ܕܒ̈ܢܝܐ ܢܬܒܢܘܢ ܡܦܪܫܐܝܬ ܒܩܢܘܡܘܗܝ. ܐܝܬ ܐܝܟܐ ܕܠܒ̈ܢܝ ܠܗܢܝܐ ܘܐܝܬ ܐܝܟܐ ܕܠܗܢܝܐ. ܐܝܟ ܕܠܦܘܬܐ ܕܐܠܝܢ ܕܡܬܡ̈ܠܠܝܢ ܥܠ ܚܕ ܡܢ ܒ̈ܢܝܐ. ܐܡܬܝ. ܕܝܢ ܕܒܢܝܢܘܬܗ ܕܦܪ̈ܨܘܦܐ ܢܦܩܘܢ ܡܫܘܕܥܐܝܬ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܡܬܐܡܪܝܢ. ܘܒܡܕܡ ܕܠܝܬ ܠܗܢܝܐ ܡܛܠ ܚܕܝܘܬܐ. ܗܢܝܐ ܠܒܪ ܐܦ ܡܕܡ ܕܒܢܝܐ ܦܪܝܫ. ܡܬܚܙܝܐ ܗܘܐ ܕܢܦܫܐܝܬ ܡܬܐܡܪ ܡܛܠ [ܚܕܝܘ]ܬܗ ܕܦܪ̈ܨܘܦܐ.

Fol. 16b.
Col. 2.

ܕܠܒܢܘ ܝܠܕ ܘܕܗܘ
ܕܡܢܗ ܠܒܢܘ. ܒܬܫܡܫܬܐ
ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܬܝܐ [ܠܘ]ܬ ܕܘܝܕ.
ܘܡܢ ܗܪܬܡܢ ܒ[ܣܕ]ܪܐ
ܕܡܫܒܚܘܬܐ. ܦܪܝܟ [ܠܘ]ܬ
ܡܫܝܚܐ ܒܪܘܬܐ ܒܝ
ܐܡܪ ܗܟܢܐ. ܡܛܠ ܐܘܠܝ
ܠܒܢܘܦ. ܡܢܘܦ ܐܘܠܝ
ܠܝܘܦ ܒܠܝܗ ܕܡܪܝܐ.
ܕܡܢܗ ܐܘܠܝ ܝܘܒ
ܗܘ ܕܡܬܐܪܐ ܡܫܝܚܐ.

ܐܠܐ ܐܡܪ ܠܘܬܗܘܢ. ܒܪܐܘܗܝ ܠܡܠܟܐ ܗܢܝ
ܘܠܬܠܬܐ ܫܩܠܝܢ ܐܢܐ ܐܘܫܦܝܗܘܢ ܘܟܕ ܡܟܫܦ ܠܗ
ܐܘܨܠܘܦܐ ܐܡܪ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܗܘܐ ܥܠ ܗܝܟܠܐ
ܕܦܪܘܗ. ܒܥܕܢܐ ܕܝܢ ܕܩܡܘ ܘܐܡܪܘ ܠܗ. ܚܙܝ
ܗܘ ܚܙܝ ܕܒܢܝܢܝܗܘܢ ܢܬܚܣܪ ܠܗܘܢ. ܡܫܝܚܐ
ܗܘ ܐܘ ܡܬܢܝܚܐ. ܠܡܫܬܪܝܘ ܡܫܝܚ. ܐ[ܘ] ܚܪܝܐ
ܡܦܢܐ. ܕܠܗܝܟܠܐ ܚܙܝ ܕܫܪܪܐ ܐܫܬܡܝܢ ܘܠܐ
ܠܫܬܝܬܐ. ܡܫܬܪܝܐ ܚܙܝ ܥܠ ܡܫܝܚܝܗ ܗܘܝܐ. ܗܘ
ܕܝܢ ܠܒܪ ܡܢ ܚܙܐ ܗܘ ܘܡܫܬܠܛܘܗ ܡܫܝܚ ܠܗܘ ܕܡܫܬܪܝܐ.
ܐܡܪܘ ܠܗ ܗܝܟܠ ܡܢܐ ܗܘ ܠܡܐܡܪ ܠܗܘܬ ܗܢܐ ܫܘܐܠܐ.
ܐܠܐ ܒܪܝ ܕܠܝܠܐܝܬ ܢܚܦܝܢ ܦܬܟܪܝܐ ܘܐܡܪܝܢ.
ܕܗܦܟܐܝܬ ܬܒܥܐ ܕܗܕܐ ܡܢ ܚܕܬܐ ܐܢܬ ܠܗ. ܐܝܟܢܐ
ܗܘ ܚܙܝ ܗܘ ܕܡܫܬܪܝܐ ܘܐܝܟܢܐ ܗܘ ܕܡܬܚܝܠ. ܘܗܘ
ܐܬܬܗܘܝ ܗܝܟܠܐ ܕܚܪܝܐ ܡܬܚܠ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚ ܠܗ ܗܘ
ܐܠܗܐ ܠܬܠܬܐ. ܗܘ ܕܠܗܝܟܠܐ ܕ[ܠ]ܗ ܕܐܬܚܪ[ܝܐ] Col. 2.
ܡܫܬܪܝܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܠܗܐ ܢܠܦܝܢ ܡܢ ܗܠ[ܝܢ]
ܦܘܪܫܢܐ ܕܚܝܝܐ. ܘܡܪܒ[ܝܢ] ܠܬܫܒܘܚܬܐ [ܕ]ܚܪܝܐ. ܐ[ܠܐ]
ܒܬܘܐܠܐ ܢܚܝܢܐ [ܗܟܝܠ] ܠܡܪܘܗ ܠܥܘܠܐ

ܘܬܘܒ ܦܘܪܫܢܐ ܕ[ܒ̈ܢ]ܝܐ ܕܡܢ ܐܬܬܘܕܝ. ܗ [2. 3. Fol. 16a. Col. 1.
ܕܪܘܫ ܐܝܬ ܠܚܙܘܪܐ ܐܦ ܙܒܢ ܕܩܝܡ ܢܬܦܫܦܘܢ ܗܘܘ
ܚܠܝܦܝܗܘܢ ܐܢܫܝܢ ܒܡܫܡܫܬܗܘܢ. ܚܠܦ ܗܢܐ ܗܝ ܕܝܢ ܡܢ
ܗܪܟܐ. ܕܐܠܝܢ ܠܡܫܐܝܬ ܥܠ ܐܚܫܘܬܐ ܡܬܐܡܪܝܢ:

ܬܘܒ ܒܡ̈ܠܐ ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ ܒܬܘܣܦ̈ܬܐ ܢ̈ܬܬܬܐ ܢܬܐܠܝܢ
ܠܡܒܒܕ. ܘܠܘܡܕ

Fol. 9a. Col. 2. ܕܢܣܒܘܢ ܠܗ ܠܦܘܪܥܢܐ ܕܚܛ̈ܗܝ. ܗܕܐ [ܡܢ]ܐܠܗ ܠܗ ܗܠܝܢ ܕܡܚܝܢܐ ܠ[ܡ] ܚܝܒܘܬܐ ܗܝ ܐܘ ܡܬܚܝ[ܒܢܘܬܐ] ܡܬܡܪܢܐ ܗܝ ܐܘ ܡܬܒܕܪܢܐ. ܘܗܕܐ ܡܬܦܪܥܝܢ. ܕܡܒܕܪ ܕ[ܡܢ]ܬܪܝ ܘܪܢܝܢ ܢܦܐܠܗ̇ ܠܦܬܘܬ[ܐ] ܠܐ ܢܪܦܩܘܢ ܕܡܒܕܪ ܕܒܢܘܗܝ ܘܠܫܡ ܠܢ̈ܘܠܦܢܝܢ ܕܒܪܬܐ. ܘܗܦ ܕܝܢ ܕܐܦ ܟܠ ܗܠܝܢ ܡܢ ܟ̈ܬܒܐ ܐ̈ܠܗܝܐ ܠܡܣܡܝܘ: ܐܦ ܡܪܝܡܐ ܗܘܬ ܠܡܬܣܡܝܘ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܠܒܠ ܬܒܝܢ. ܒܕܡܫܚܠܦܝܢ ܠܒܢ̇ ܒܢ̈ܝ. ܐܠܝܐܝܬ ܒܬܪ ܒܘܫܠܡܗܿ ܐܦ ܡܬܕܪܫܘܬܗ ܪܗܛܢ. ܐܡܬܝ ܕܚܠܝܡܗ[ܘ] ܕܒ̈ܢܝܐ ܒܡܠܬܐ ܢܝܚܐ ܠܡܫܐܠܗ. ܗܘ ܕܝܢ ܡܛܠ ܬܠܡܝܕܘܬܗܘܢ ܕܗܠܝܢ. ܕܐܝܟ ܗܘ ܕܡܒܕܪ ܢܝܚܬ ܡܢܣܝܢ. ܒܫܐܠܬܐ ܕܠܒܪ ܡܢ ܒܢܝܐ ܡܫܐܠܝܢ ܬܬܘܗܘܢ ܐܦ ܗܕܐ ܡܢܝ. ܐܒܐ ܕܡܬܚܢܢܐ ܠܒܢܝܐܝܬ. ܕܗܘ ܡܒܕܪ ܘܗܢܐ ܡܬܒܕܪ. ܘܗܕܐ [ܘ]ܕܡܬܐܡܪ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܬܠܬܝܢ ܐܢܫܝܢ. ܒܕ ܒܢܝ ܐܬܐ ܡܢ ܠܐܘܪܫܠܡ: ܘܢܚܬ ܠܡܦܩܘ ܡܢ ܗܝܟܠܐ ܠܗܘܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܗ̈ܘܢܐ ܘܒ̈ܢܝܢܐ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܒܢܝܬܐ ܗܢܐ ܠܝܠܗܘܬܐ ܘܠܐ ܕܢܬܦܪܫ ܠ[ܒ] ܠܬܐܓܪܘܬܐ: ܘܬܟܒܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܦܘܠܘܣ ܐܝܟܢܐ

Fol. 9b. Col. 1. ܕܫܘܐ ܪܬܘܬܗ ܕܡܢܗ ܡܬܥܬܪ ܗܘܐ ܘܡܢܐ ܕܒܘܠܓܪܐ ܠܓܒܝ ܦܘܫ ܗܘܐ ܕܢܫܬܪܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܡܒܕܩ ܠܐ ܫܘܐ.

ܠܝ. — .

[ܡܐܡܪ]ܐ܆ ܕܫܒܥܣܪ..

ܐ ܕܡ̈ܠܐ ܒܬܪ܆
ܕܗܫܐ ܐܬܐܡܪ̇.
ܦܘܪܫܢܐ ܕܒܢ̈ܝܢ
[ܫܘܝ]ܘܬܗ ܕܦܪ̈ܨܘܦܐ.
[ܘ]ܕܡܐܬ ܒܗܠܝܢ
ܠܟܠ ܐܬܐܡܪ̇.

Col. 2. ܟܠ ܢܦܫܐ ܘܡܕܡܟܐ ܒܬܘ̈ܬܬܐ ܕܗܦܟܝ̈ܢ ܐܬܚܙܝܢ ܠܫܪܪܐ ܕܐܠܝܢ ܕܡܬܬ̈ܟܝܢ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܒܠܚܘܕ ܟ̇ܕܝܢ ܗܪܟܐ ܠܡܫܘܚܘ. ܐܠܐ ܡܢ ܬܘܪܘ ܐܦ ܗܕܐ ܚܘܝܐ. ܕܠܘ ܥܣܩܐܝܬ ܦܘܪܫܢܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܠܘܩܒܠ ܡܢ ܚܘ̈ܒܐ. ܐܠܐ ܫܘܘܕܥܐ ܕܦܓܪ̈ܢ ܘܕܢܦܫܐ ܡܫܬܚܫܚܬܐ. ܕܡܢ ܗܠܝܢ ܡܬܚܙܝܢ̇. ܕܡܬܠܡܕܢܐ* ܗܘ ܒܪ ܐܢܫܐ. ܢܦܩܐܝܬ ܕܝܢ ܠܡܕܡ ܕܬܟ̈ܒܐ ܗܘܝܘܬ ܠܒܫܢ ܕܡܠܬ̈ܐ ܢܐܫܘܕ. ܫܘ̈ܐܠܐ ܒܪ ܗ̈ܟܢܐ ܘܡ[ܫܘ]ܠܦܐ ܡܦܢܩܝܢ ܠܝ ܗܠܝܢ ܠܡܦܠܠܐ ܕܫܪܪܐ. ܘܒܕܝܢ ܐܡܪܝܢ. ܕܐ ܬܪ̈ܝܢ ܡܬ̈ܠܡܕܢܐ ܢܐܡܪ. ܡܢ ܡܠܦܢ ܬܪ̈ܝܢ ܒܢ̈ܝܢ ܐܡܪܝܢ ܐܢܫܝܢ. ܒܗܢ ܕܝܢ ܕܠܐ ܙܕܩ ܠܡܐܡܪ ܠܢ ܐܚܪܢܐ ܘܐܚܪܢܐ. ܘܬܘܒ ܕܙܕܩ ܠܡܐܡܪ. ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܐܙܕܩܦ ܕܗܘܘ ܡܫܝܚܐ ܘܡܕܡ ܐܚܪܝܢ ܠܗ. ܠܗܘ ܗܠܝܢ ܫܘ̈ܐܠܐ ܦܘܫ ܦܬܓܡܐ ܘܠܫܐܠܬ ܒܒܕܝܢ. ܘܐܫܬܘܕܝܢ ܕܒܗܢܝܐ ܢܫܘܕܒ ܫܪܪܗ ܕܒܬܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܠܐ ܢܗܒܒ ܒܫܘܘܕܝܢ: ܘܒܡܦܢܝܢܘܬ ܫܘܐܠܐ ܠܗܘܠ ܦܘܫ ܦܬܓܡܐ ܒܒܕܝܢ.

* Manus rec. add. in marg. ܓܗ

ܘܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ ܐܬܘܬܗܘܢ ܠܦܘܩܕܢܗܘܢ. ܘܕܐܬܚܙܝܐ ܦܓܪܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܐܒܐ ܐܡܝܢܝ ܚܝ: ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܒܪܝܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܘܡܦܪ̈ܫܐ ܕܡ̈ܠܐܟܐ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܠܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܒܪ ܐܢܫܐ ܐܬܚܙܝ ܒܗ ܐܢܫܝ ܦܓܪܐ ܒܐܝܕܗ. ܦ̇ܠܝܓܝܢ ܗܘܬ ܒܡܕܡܝܬ ܡܕܝܢܬܐ. ܕܠܐ ܕܝܢ ܡ̈ܠܐ ܫܘܠܡܐܬܐ ܢܫܬ̈ܟܚܘܢ ܒܗܠܝܢ: ܘܦܓܪ̈ܐ ܫܘܠܡܐܐ ܢܐܡܪ: ܐܝܟ ܗܘ ܕܟܬܒ ܚܘܪ̈ܐ ܢܩܝ̈ܦܐ ܕܐܬܚܬ̈ܬܐ ܐܢܘܢ: ܐܝܟ ܕܝܢ ܗܕܐ ܠܐ ܡܬܚܫܐ: ܚܘ̈ܪܐ ܗܘ ܒܪ ܗܠܝܢ ܡܛܠ ܚܫܝܚܬܐ ܡܬܚܫܚ ܗܘܐ. ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܚܫܝܫܘܬܗܘܢ. ܠܚܠܝܐ ܕܐܦ ܠܗܘܢ ܐܒܪܗܡ ܚܘܐ ܗܘܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܡܐܡܪܗ ܡܢ ܐܠܗܐ.

Fol. 11b.
Col. 1.
lin. 13.

[ܥܠܡ ܒ]ܐ[ܡܪ]ܐ ܕܒܡܐܪܐ
[ܪ̈ܫܐ ܕܡܐܡܪܐ]. ܕܚܕܒܫܒ̇
ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܐܠܝܢ.
ܢ̇ܘܟܪܝܐ ܗ̣ܘ̣
[ܐܘ ܡܬܚ]ܢܢܐ. ܡܕܒܪܢܐ
[ܗܘ ܐܘ] ܡܬܕܒܪܢܐ. —.
ܐܝܠܝܢ ܕܐܡܪܝܢ
ܡܕܢܚܐ ܕܠܐ
ܡܪܝ ܢܚܫܒ.
ܘܬܐ ܕܐܪ̈ܐ:
ܦܓܪܐ ܘܡܕܒܪܐ

ܟܠܗ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܥܠܝܬܐ ܠܥܡܘܐ. ܘܕܐܠܗܐ ܒܥܘܕܪܐ ܕܟܠ. ܟܠܗ ܗܘܐ ܕܐܝܠܦܢ ܘܢܣܒܪ ܒܒܪܢܫܐ ܡܟܝܠ ܦܘܪܩܢ. ܘܕܡܫܝܚܘܬܐ ܕܒܒܪܐ ܢܦܫ. ܘܢܣܒܪܝܗ ܚܕ ܒܚܕ. ܘܟܢܫܝܘܬܗ ܬܫܬܠܡ ܟܠ ܟܠ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܒܡܦܪܫܢܘܬܗ. ܘܐܬܕܡܪ ܒܪܥܘܬ ܐܝܟܢܐ ܕܒܢܝܢܫܐ: ܕܕܐܠܗܐ ܐܝܟܢܐ ܐܫܘܢ ܕܢܣܒܪ ܒܚܝܢ. ܦܪܩ ܕܝܢ ܢܒܝ ܗܘܐ ܐܦ ܗܕܐ ܡܫܠܡܢܐ ܕܪܘܚܐ. ܕܠܟܠܢ ܡܬܚܙܐ ܐܠܗܐ ܘܒܥܘܕܪܐ ܕܟܠ. ܘܕܒܪܢܘܬܐ ܡܫܬܒܚ ܫܡܗ. ܘܟܠ ܐܢܫ ܢܕܥ ܠܒܥܘܕܪܗ. ܗܘ ܕܡܢ ܡܢܝܚ ܠܐ ܢܒܥ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܘܟܠ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܐܬܕܡܪ ܟܠ ܚܕܐ. ܟܠ ܗܘ ܕܠܐܠܝܢ ܕܐܝܠܦܘ ܠܒܫܬܐ ܢܣܦܩܘܢ ܠܡܠܬܗ. ܟܠ ܐܚܪܬܐ ܕܝܢ. ܕܗܘ ܗܢܐ ܦܘܠܘܣ ܒܒܪܢܫܐ ܦܬܪ. ܐܝܟ ܕܡܫܡܠܝܐ. ܗܘ ܕܐܝܟ ܪܥܝܬܐ ܡܢ ܟܠܗ ܟܢܫܐ ܢܦܩ. ܘܟܠ ܒܗ ܟܬܒ ܠܦܘܪܩܢܐ ܕܚܝܝܢ. ܘܕܡܫܬܒܚܢܐ ܠܗ

Fol. 11a. Col. 1.

ܕܠܬܪܝܢ ܡܢܝܢ ܡܬܬܕܟܪܐ. ܡܢܗ ܠܬܪܝܢ ܘܡܢܗ ܠܚܘܪܐ. ܡܢ ܐܫܟܢܐ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܠܒܢܝ. ܘܕܡܢ ܕܡܟܐ ܕܒܟܠܕܝܒܐ ܡܫܦܢܐ. ܘܬܘܒ ܟܠܒ ܐܝܟܢ ܕܗܘ ܕܦܬܪܐ ܐܢܫܐ ܐܬܟܬܒ. ܟܕ ܢܦܩ ܟܠ ܒܦܘܪܣܐ ܕܡܬܢܝܕ ܡܢ ܦܘܪܐ. ܡܬܐܠܝܢ ܐܝܟܢ ܕܝܢ ܐܢܐ ܟܠ ܗܢ ܣܘܪܐ ܐܝܠܝܢ ܐܢܫܝܢ ܐܦ ܗܕܐ ܠܡܪܢܝ. ܕܠܘ ܦܓܪܐ ܐܢܫܝܐ ܐܬܬܣܝܡܘ ܗܘܘ. ܐܠܐ ܪܘܚܬܐ ܘܠܒܪ ܡܢ ܟܢܫܐ ܕܠܗܐ ܩܝܡ ܗܘܘ. ܘܕܐܒܪܐ ܐܝܬ ܠܗܘ[ܢ]

ܬ̈ܠܡܝܕܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܝܗܒܘ ܠܡܐܡܪ. ܕܠܘܬܢ. ܟܠ ܗܘ ܐܡܪ ܕܢܚܫܒ. ܟܠ ܗܘ ܕܝܢ ܕܐܬܚܫܒ. ܘܠܗܘ ܦܪܐ ܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܠܗܘ ܕܝܢ ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܘܡܢ ܚܠܦ ܕܥܒܕ ܚܫܘܫܘܬܗ ܒܦܓܪܢܘܬܗ ܕܥܒܕܐ. ܗܝܕܝܢ

Fol. 13b. Col. 1.

ܐܡܪ ܐܦ ܦܪܘܫܘܬܗ ܘܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܕܒܬܪ ܡܘܬܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܡܟܠ ܡܢ ܒܠܗ ܒܪܢܫܐ: ܘܡܫܠܡ ܚܕܘܬܐ ܡܥܒܕ. ܒܫܘܒܚܘܬܐ ܠܒܪ ܒܗܘ ܕܗܘ ܢܦܩ ܘܗܢܐ ܐܬܚܫܒ. ܘܒܗܘ ܕܗܘ ܐܬܬܘܗܝ ܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܘܗܢܐ ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܒܬܪܐ ܡܦܪܫܝܢ ܐܢܫܝܢ. ܒܐܝܢܐ ܕܝܢ ܕܡܫܬܡܠܝܐ ܠܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܒܡܘܬܗ ܘܒܝܠܕܗ. ܚܕܘܬܗ ܕܦܪܨܘܦܐ ܡܫܬܚܠܦܝܢ ܐܢܫܝܢ. ܐܠܐ ܗܠܝܢ ܠܐ ܢܪܓܫ ܠܡܚܫܒ ܒܐܝܠܝܢ ܕܐܡܪܝܢ. ܘܟܠܗܘܢ ܕܒܪܐ ܢܐܠܦܘܢ ܡܢ ܟܬܒܐ. ܘܡ[ܕ]ܐܝܠܝܢ ܒܗܝܢ. ܕܐܝܟܢܐ ܗܘ ܘܐܝܟܢܐ. ܐܘ ܗܘܝܘ ܒܗ ܗܘ. ܘܬܘܒ ܕܢܒܝܐ ܗܘ ܐܘ ܡܬܚܫܒܐ. ܡܬܕܪܢܐ ܗܘ ܐܘ ܡܬܒܕܪܢܐ. ܠܘܬ ܗܠܝܢ ܕܝܢ. ܗܦܟܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܡܠܠ. ܐܝܟܐ ܕܦܘܪܫܢܐ ܕܒܝܢܐ ܚܘܝܢ ܘܚܕܘܬܗ ܕܦܪܨܘܦܐ. ܘܕܒܝܢܬܗ ܗܘ ܐܬܒܕܪ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܕܒܕܪ. ܡܬܚܙܐ. ܒܗ ܚܕܝܐ ܚܕܘܬܐ ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ: ܕܡܫܠܡܐ ܦܓܪܘܬܐ ܡܢ ܒܠܗ̇ ܒܪܢܫܐ: ܢܫܘܐ ܕܝܢ ܡܟܝܠ ܫܬܐܣܬ. ܘܫܬܐܣܬ ܡܢ ܬ̈ܠܡܝܕܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܕܗܘܐ. ܒܗ ܗܘܐ ܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܒܝܢ ܡܬܐܡܪܢ ܐܘ ܡܬܦܩܕܝܢ. ܕܐܝܟܢܐ

Col. 2.

ܡܬܦܫܩܝܢ ܡܢ ܡܪܢ ܘܡܢ ܡܫܝܚܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܡܢ ܡܪܢ. ܗܘ ܠܒܪ ܐܬܬܘܗܝ ܕܐܦ ܒܡܫܝܚܐ ܡܡܠܠ ܗܘܐ. ܠܡܫܝܚܐ ܕܗܘܐ ܦܩܕ ܚܕܐ ܒܠܚܘܕܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ.

ܒܪܬܐ ܐܢܫ ܠܡܐܡܪ: ܐܝܟ ܗܘ ܕܩܘܡ ܟܠܢܝ. ܥܩܒܪ ܡܬܚܙܝܐ ܠܗ ܕܐܡܪ. ܘܠܝܬ ܫܘܚܠܦܐ ܗܢܐ ܐܦ ܠܒܢܝܢܗ ܕܡܠܬܐ. ܢܣܒ ܓܝܪ ܐܦ ܠܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܘܒܫܘܚܠܦܗ ܕܟܝܢܗ ܟܠܢܝ ܘܐܪܙܝܗܘܢ. ܘܢܣܒ ܠܗ ܠܫܘܬܦܘܬܢ ܡܢ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ. ܡܢܐ ܗܟܝܠ ܡܢ ܗܪܟܐ. ܡܫܡܠ ܣܥܠ. ܐܘ ܡܬܚܫܒܐ ܐܬܚܫܒ. ܕܡܘܬܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܐܘ ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܒܥܒܕܐ ܗܘ ܕܩܒܠ: ܐܘ ܒܠܒܘܫܬܐ ܕܠ ܡܚܠ ܦܓܪܬܐ. ܐܠܐ ܢܠܐ ܟܠ ܠܒܢܐ ܡܦܪܫܢܐ. ܠܘ ܠܝ ܕܝܢ ܠܦܘܢܝܐ ܥܠܝܡܐ ܠܐܝܬܘܗܝ. ܕܐܝܟ ܦܘܪܫܢܐ ܕܒܢܝܐ. ܘܐܝܟ ܐܣܩܪܐ ܕܒܢܝܐ ܕܢܣܒ. ܘܐܝܟ ܗܘ ܗܘ ܕܐܬܢܣܒ. ܘܕܗܘ
Col. 2. ܕܡܘܬܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ.
ܘܗܘ ܡܢܠ ܟܠܗܘܢ ܒܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܡܢ ܐܝܣܪܗ ܢܬܬܚܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܒܠܒܘܫܬܐ ܢܣܒ ܡܢܗ. ܘܒܠܒܘܫܬܐ ܡܫܬܠܚ ܡܢ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ. ܘܡܢ ܗܠܝܢ ܢܦܩ ܒܪ ܡܠܟ ܠܝ ܟܠ ܚܕܘܬܐ. ܡܠܟ ܓܝܪ ܠܗܕܐ. ܒܪ ܒܗܠܝܢ ܠܚܕ ܡܫܝܚ. ܒܪ ܓܝܪ ܐܡܪ ܟܠ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ: ܕܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܕܒܪܝܐ: ܘܕܒܪܝܬܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘܐ: ܘܕܐܠܗܐ ܐܬܚܙܝ ܐܝܟ ܒܪ ܐܢܫܐ: ܘܐܘܟܦ ܕܡܬܚܝܠ ܢܦܫܗ ܘܐܬܚܙܝ ܒܕܡܘܬܐ ܠܡܘܬܐ: ܡܘܬܐ ܕܝܢ ܕܨܠܝܒܐ: ܡܛܠ ܕܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ܡܘܕܝܢܐ ܕܐܢܫܘܬܐ. ܐܡܪ ܬܘܒ. ܕܡܛܠ ܗܢܐ ܐܦ ܐܠܗܐ ܟܠܝܗ. ܘܐܠܝܢ ܕܡܬܪܝܡ ܟܠܗܘܢ ܒܪ ܟܠܗܘܢ ܐܡܪ ܟܠܗܝܢ. ܘܡܬܦܫܢ ܗܘܝ ܕܠܗܘܒܠܐ ܐܬܬܣܝܡ ܗܘܐ. ܒܗ ܕܝܢ ܬܪܬܝܢ ܡܬܐܡܪܢ. ܒܡܬܬܬ

ܗ̇ܟܢܐ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܐܬܬܣܝܡܘ ܘܦܩܕܝܢ: ܐܝܟ ܕܝܢ ܐܡܪ ܢܒܝܐ ܕܗܘܐ ܐܬܬܣܝܡܬ ܠܗ ܠܐܠܗܐ ܡܠܬܐ:* ܕܩ̈ܛܠܐ ܘܕܟܐܢܘܬ ܡܪ̈ܕܝܢ ܗܘܘ: ܠܫܪܪܐ ܕܝܢ ܦܢܘ ܠܡܕܒܪܐ ܕܫܪܪܐ ܘܩܒܠܘ ܠܗ̇. ܠܐ ܡܕܡ ܕܝܢ ܡܬܚܙܐ ܕܐܦ ܐܢܫܐ ܢܦܩ ܗܕܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܩܢܘ̈ܢܐ ܒܬܪ ܐܝܟ ܗܘܐ ܕܡܪ̈ܕܝܢ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܡܬܚܙܝܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ· ܠܡܕܒܪܐ ܦܢܘ. ܐܝܟ ܕܝܢ ܕܐܬܐ ܠܡܥܡܕ ܫܬܬܐܣܬ ܐܒܐ ܢܦܫܗ ܫܘܪܝܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܝܟ ܡܠܬܗܘܢ ܕܗܠܝܢ. ܗܘ ܒܬܪ ܕܡܥܡܕܝܢܘܬܗ ܘܒܢܝܫܗ: ܕܠܡܕܒܪܐ ܕܐܝܟܐ ܢܬܦܪܫ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫ ܒܝܕ: ܘܩܡ ܡܢ ܒܪ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܐܡܪ ܕܐܘܕܥܬ ܫܡܥܝܢ ܠܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ. ܓܠܝܐ ܗܘ ܓܝܪ ܕܗܠܝܢ ܟܠ ܗܘ ܕܐܬܬܣܝܡ ܐܡܪ̈ܢܝ. ܕܠܗ ܐܬܚܙܝ ܐܝܟܐ ܡܢ ܟܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ: ܘܬܘܕܝܬܐ ܕܡܕܒܪܬܐ ܘܫܦܝܪܘܬܐ ܕܡܢ ܟܠ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ ܘܕܐܪܒܥܐ: ܘܕܠܘܬܗ ܡܢ ܐܪܒܥܐ. ܠܗܕܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܢܦܩ ܗܘ ܕܐܬܚܝܒ. ܠܘ ܒܪ ܐܢܫܘܬܗ ܫܡܫܐ ܘܠܡܣܝܒܪܢܘܬܗ. ܐܠܐ ܒܝܫܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܡܛܠ ܒܬܪ ܕܟܠ ܐܢܫ ܡܬܚܙܝ

Fol. 13a. Col. 1. ܠܫܪܝܐ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܡܢ ܒܪܬܗ: ܡܛܠ ܕܟܠ ܒܐܝܕܗ ܗܘܐ. ܗܠܝܢ ܕܡܕܒܪܬܐ ܠܗܢܐ ܡܦܪܢܝܢ: ܒܪ ܢܫܡܬ ܕܐܬܬܣܝܡ ܒܗ ܚܕ ܕܡܕܒܪܬܐ ܕܒܓܘܐ ܕܐܬܚܫܒܬ. ܘܒܐܦܪܘܗܝ ܘܩܕܡ ܐܦ ܠܡܕܒܪܬܐ ܕܒܓܘܐ ܕܐܬܚܫܒܬ. ܒܪ ܢܫܡܬ ܚܕܘܬܐ ܕܡܕܒܪܬܐ ܕܒܓܘܐ ܘܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܐܝܟ ܗܟܢ ܗܘ ܕܐܠܗܐ: ܟܠܗܘܢ ܟܠ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ

* Hoc in marg. add. a manu recent.

ܥܒܼܕܐ ܕܡܫܬܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܝܢ. ܠܐܠܗܐ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ
ܕܐܬܝܠܕ. ܠܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܗܟܢܐ ܕܡܫܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܐܝܬܘܗܝ ܗܟܢܐ ܦܫܝܛܐ ܕܐܠܗܐ:
ܘܠܐ ܒܡܫܘܚܬܐ ܕܣܘܦܩܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܗܟܢܐ ܗܕܐ: ܐܠܐ
ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܦܐܐ ܠܚܝܠܗ: ܘܟܕ* ܡܟܝܠ ܕܐܝܬܘܗܝ Fol. 12a. Col. 1.
ܦܪܘܫܐ ܡܢ ܐܟܘܬܗ: ܐܝܟܠܒ ܒܢܝܢܗ ܕܬܫܒܘܚܬܗ
ܢܦܩܐ: ܘܒܝܕܥܬܐ ܕܒܪܝܐ ܢܬܚܙܐ ܡܛܠ ܦܘܪܫܢ:
ܡܛܠ ܗܟܢܐ ܕܠܘܩܒܠܢܐ ܢܬܚܠܐ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܐܡܪܢ
ܠܟܠܗܝ ܦܠܠܘܢ. ܡܢܐ ܕܝܢ ܕܡܫܬܪ ܡܢ ܐܢܝܢ ܕܐܬܐܡܪ
ܡܛܠ ܘܐܬܬܪܝܡ. ܐܘ ܐܝܟܢܐ ܡܕܡ ܗܟܢܐ ܐܠܗܐ
ܠܗܘ ܕܝܕܥ ܗܟܢܐ ܒܟܠܗ. ܐܘ ܟܕ ܕܝܢ ܡܢܗ ܒܟܠܗ.
ܗܘ ܕܠܐܡܪܝܢܢ ܥܒܝܕܐ ܗܘ. ܡܢ ܩܠܝܠ ܓܝܪ ܐܝܠܝܢ
ܕܝܕܥܝܢ: ܡܢܐ ܕܚܙ ܡܢܗܘ ܢܦܩܐ ܒܡܫܡܫܬܐ ܐܚܪܢܐ
ܕܝܢ ܢܬܪܡ ܠܟܠ ܡܢ ܡܫܡܫܬܐ ܕܦܘܩܕܬܐ ܒܒܪܝܐ ܠܗ
ܦܘܩܕܬܐ. ܡܬܚܙܐ ܕܝܢ ܕܝܢ ܡܛܠ: ܗܘ ܕܡܢ ܡܕܡ
ܥܒܘܕܬܐ ܫܬܐܬܐ ܐܬܝܗ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܐܝܟܢܐ ܬܘܒ ܒܐܠܝܢ
ܕܝܕܥܝܢ: ܚܕ ܡܢܗ ܠܡܬܠ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܦܘܫ ܟܠ
ܠܥܒܘܕܬܐ. ܘܡܢܐ ܟܕ ܐܬܚܙܝ ܠܗ. ܚܙܐ ܓܝܪ ܐܦ
ܗܕܐ. ܥܒܕܐ ܠܗ. ܘܐܝܢܐ ܗܘ ܗܕܐ. ܕܥܒܕܐ ܠܗ
ܕܝܗܒ ܟܠ ܒܪܘܟ ܬܟܘܦ. ܕܥܒܕܢܐ ܘܒܐܪܥܐ
ܘܕܠܬܚܬ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܘܟܠ ܠܗܝܢ ܢܘܕܐ ܕܡܪܝܐ ܗܘ
ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ: ܠܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܗܝ. ܘܗܕܐ
ܡܫܡܫܬܐ ܟܬܒ ܡܫܘܬܐ ܡܛܠ ܒܒܘܕܐ ܕܟܠ: ܗܘ
ܕܒܐܝܕܗ ܐܬܒܪܝ ܟܠ: ܘܒܠܒܘܫܗ ܐܦ ܠܐ ܡܕܡ Col. 2.

* Supra h. pag. ܡܐܡܪܐ ܕܢܚܡܝܪ

ܗܠܝܢ. ܘܒܪܓܫܐ ܕܓܘܐ ܒܢܦܫܟܘܢ ܦܩܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܝܕܥܬܐ ܕܕܚܝܠܬ ܐܠܗܐ. ܡܛܠܐ ܠܒܪ ܕܗܟܢܐ ܗܘ ܕܢܦܫܟ ܗܘ ܕܐܬܝܗܒ. ܐܘ ܐܢܫܐ ܢܡܘܣܬܐ ܐܝܬ ܠܟ ܠܐܠܗܐ ܠܐܢܫܐ: ܠܚܒܪܐ ܘܠܡܪܐ: ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܐܠܗܐ ܠܡܫܡܫܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܐܝܬ ܕܝܢ ܚܕ. ܐܝܟܢܐ ܪܘܪܒܐܝܬ ܦܘܪܫܢܐ ܕܥܒܕܐ ܚܕܝܢ. ܘܠܗܘ ܦܪܐ ܕܡܫܡܫܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܠܗܢܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܠܗܘ ܕܢܦܫ ܘܠܗܢܐ ܕܐܬܝܗܒ. ܠܗܢܝܢ ܡܦܪܫܬܐ ܒܪܐ ܘܡܦܠܓ ܚܝܘܬܗ ܕܦܪܨܘܦܐ. ܐܡܪ ܠܒܪ. ܐܠܐ ܢܦܫܗ ܗܘܝܘ. ܘܕܡܫܡܫܬܐ ܕܥܒܕܐ ܢܛܪ. ܒܕܡܘܬܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘܐ. ܘܒܐܣܟܡܐ ܐܫܬܟܚ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ. ܘܗܝ ܒܬܪ ܕܚܙܐ ܦܓܪܢܘܬܗ. ܡܟܝܟܐ ܘܬ ܐܢܫܘܬܐ. ܒܗ ܒܟܠܗܘܢ ܡܛܘܠ ܢܦܫܘܬܗ ܕܐܠܗܐ

Col. 2. ܥܠܬܐ. ܐܡܪ ܠܒܪ. ܡܟܝܟ ܢܦܫܗ ܘܐܫܬܡܥ. ܒܕܡܘܬܐ ܡܘܬܐ. ܡܘܬܐ ܕܝܢ ܕܙܩܝܦܐ. ܘܟܠܝܐܝܬ ܗܠܝܢ ܒܢܝܐ ܕܐܢܫܐ ܥܠܡܝܢ: ܗܘ ܕܒܙܩܝܦܐ ܐܬܡܟܟ: ܡܘܬܐ ܐܝܟ ܒܢܝܗ ܡܟܠ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܟܝܟ ܢܦܫܗ ܐܝܬ ܗܘ ܙܕܩܐ ܕܚܝܘܬܐ. ܠܗ ܠܒܪ ܕܐܢܫܐ ܗܘܬ ܒܗ ܟܠ ܦܓܪܐ ܢܦܠ ܡܘܬܐ: ܗܘ ܕܡܢ ܒܪܝܫܝܬ ܟܠ ܒܢܝܐ ܟܪ ܕܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܐܬܡܟܟ: ܡܟܝܟ ܢܦܫܗ ܘܐܫܬܡܥ ܕܡܟܐ ܠܡܘܬܐ: ܘܬܬܪܐܝܬ ܒܙܩܝܦܐ: ܗܘ ܕܡܢ ܠܗܐ ܡܠܬܐ ܐܬܝܗܒ: ܘܡܟܝܟ ܗܘܐ ܕܡܟܠܠ ܢܦܫܗ ܠܟܠ ܡܢ ܡܘܬܐ ܢܗܘܐ. ܒܝܬ ܒܢܝܗ ܕܝܢ ܚܠܦ ܘܪܘܡܝ ܗܘܦܪ ܚܝܐ. ܘܡܟܬܪ ܒܗ ܐܠܝܢ ܕܠܚܘܒ ܘܦܩܘܕ ܢܦܫܐ ܐܢܫܝܐ ܡܟܠܠ. ܡܛܠܬ ܠܗܝܢ ܠܒܪ ܘܐܡܪ. ܟܠܠ ܗܢܐ ܘܐܦ ܐܠܗܐ ܚܠܒ ܘܐܪܝܟܗ. ܘܡܢ ܠܗ

ܟܕ ܠܒ ܒܫܘܠܡܐ ܕܟܠ ܗܠܝܢ ܥܒܪ ܐܬܦܫܩܝܢ. ܐܦ ܠܐ ܗܕܐ ܢܛܪܐ. ܡܛܠ ܕܡܚܠܦܝܢ ܗܠܝܢ ܠܥܘܗܕܢܐ ܕܬܬ̈ܝܚܣܢܝܢ. ܐܡܪܝܢ ܓܝܪ ܕܬܬ̈ܝܚܝܢ ܗܘ̈ܝܘ ܐܢܬ ܠܗܘܢ: ܕܣܓܝܢ ܘܗܦܟܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܒܡܬ̈ܝܚܘܬܗܘܢ ܣܬ̈ܪܬܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܐܬܦܫܩܝܢ: ܡܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܠܡ ܗܝ ܕܡܠܬܐ ܒܣܪܐ ܗܘܐ. ܡܢ ܥܠܝܟܐ ܕܝܢ ܗܝ ܕܣܪܩ ܢܦܫܗ ܘܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕ[ܐ] ܢܣܒ. ܐܘ ܡܢ ܡܠܝܘܬܐ ܕܣܘܪܘܬ ܐܢܫܐ. ܐܡܬܝ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܬܒܢܘ ܐܦܠܐ ܐܝܠܝܢ ܥܠܡ [ܠܗܘܢ] ܐܠܐ ܕܠܗܘܦܟܐ ܕܢܦܫܗܘܢ ܒܥܒ[ܐ] ܘܩܒܝ. ܐܡܪܝܢ: ܒܐܝܕܐ ܓܝܪ ܕܡܠܟܐ ܗܝ ܕܒܣܪܐ ܗܘ̈ܐ. ܠܗܝ ܕܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܢܣܒ: ܡܠܐ ܕܐܝܟ ܕܣܓܝܐܘܢ [ܗ]ܝ ܕܗܘܬ ܬܬܪܟܐ. ܠ[ܒܝ]ܐ ܗܝ ܓܝܪ ܕܡܛܠ ܕܗܘܬ ܠܐ ܡܛܠ ܐܚܪܝܢ ܐܬܦܘܗܝ ܡܢ ܟܠܗ ܕܦܓܪܐ: ܐܠܐ ܗܘ ܡܛܠ ܕܐܬܐܡܪ ܕܗܘܬ. ܐܡܬܝ ܕܗܝ ܕܗ[ܘܐ] ܒܫܘܠܡܐ ܬܬܒܥܒ ܕܦܓܪܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܢܦܫ. ܐܣܝܪܐ ܡܛܠ ܠܒܪ ܡܢܗ ܡܬܐܡܪ ܕܢܦܫ. ܕܐܝܟ ܐܡܪܢܐ ܟܠ ܐܠܗܐ ܦܓܪܢ ܡܢ

ܢܣܒ ܐܘ ܡܬܢܣܒܐ ܐܬܢܣܒ. ܕܡܗܘܬܐ ܕܐܠܗܐ. Fol. 12a. Col. 1.
ܐܘ ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܐܠܐ ܐܡܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܣܒ. ܕܡܘܬܐ ܕܝܢ ܕܥܒܕܐ ܕܐܬܢܣܒܬ. ܠܡܢܐ ܗܟܝܠ ܡܬܬܒܥܐ ܠܟܘܢ ܫܘܝܘܬܐ ܕܥܡ ܐܠܗܐ. ܘܠܡܢܐ ܕܝܢ ܠܐ ܢܗܘܝܢ ܐܢܬܘܢ ܡܢ ܬ̈ܠܬܐ ܐ̈ܠܗܐ ܦܘܪܫܢܐ

ܡܫܝܚ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ ܘܚܝܠܐ ܐܢܫܝܐ. ܘܟܕ
ܝܕܝܥܝܢ ܒܢܝܢ. ܚܕ ܦܪܨܘܦܐ ܕܫܪܝܪܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ.
ܒܥܘܡܩܐ ܐܡܪܬ. ܕܒ[ܬ]ܪ ܢܦܫܐ ܠܡܫܬܟܠܘ ܐܡܪܝܢ
ܡܫܝܚ: ܕܡܫܬܟܠܢܐ ܗܘ ܒܝܕܥܬܐ ܒܥܘܡܩܗ. ܐܡܪܝܢ
Fol. 10b. Col. 1. ܡܫܝܚ ܕܐܦ ܡܫܬܟܠܢܐ ܗܘ ܐܠܗܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܫܪܝܪܘܬܐ
ܢܦܫܐ ܠܡܫܬܟܠܘ. ܚܕ ܦܪܨܘܦܐ ܘܚܕ ܩܢܘܡܐ
ܒܬ[ܪܝܢ] ܐܡܪܝܢ ܠܟܝܢܘܗܝ ܒܢܝܐ. ܒܪ ܕܡܢ ܐܡܪܝܢ
ܡܛܠ ܫܪܝܪܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܐܢܫܝܘܬܐ ܡܢ ܒܪܬܐ
ܕ[ܡܪ]ܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܠܗܘܬܐ ܒܗ ܥܠ ܡܕܡ
ܘܒܪܐ . . .

ܪܝܫܐ ܕܡܐܡܪܐ ܕܬܫܥܝܬܐ

ܦ̄ܠ ܕܐܡܝܢܐ ܡ[ܢ]ܬܢ ܠܡܩܒܠ ܗܪܣܝܣ ܠܗܘܢ
ܡܠܬܐ ܒܗܪܐ ܗܕܐ . . .

ܦ̄ܕ ܕܐܡܝܢܐ ܡܬܠܝܢ ܠܡܩܒܠ ܗܪܣܝܣ ܠܗܘܢ
ܕܡܫܘܬܐ ܕܒܒܝܐ ܢܩܒ . . .

ܦ̄ܗ ܕܠܐ ܡܣܝܟܐ ܡܢ [ܡ]ܠܬܗܘܢ ܕܗܪܣܝܣ ܕܒܪ
ܕܝܢܐ ܠܬܡܪܐ ܐܠܗܝܐ ܡܠܬܐ ܒܥܡ ܦܓܪ[ܐ ܐܢܫܝܐ]*

ܡܐܡܪܐ ܕܬܫܥܝܬܐ

ܦ̄ܠ ܒܗ[ܠܝܢ] ܡ̈[ܠܐ ܕܡܕ]ܡܝܢ ܐܡܪܝܢ. ܐܘܕܝܢ
ܕܢܣܒ ܫܠܡܘܬܐ ܘܡ[ܬܪܘ]ܬܐ ܕܢܘܠܦܢܐ ܕܒܕܬܐ.
ܕܡܬܩܪܐ ܠܡܫܬܐܠܘ ܡܬܐܡܪ. ܡܢ ܡ̈ܠܐ ܕܒܬܪܐ
ܕܡܕܡܢ ܬܫܝܢ: ܦܩܐܬ ܫܘܝܢ. [ܕܠܝܬ]ܡܦܩܐ ܕܫܪܝܪܘܬܐ
ܡܢܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܕܡܐܬ: ܘܕܡܫܬܐܠܝܢ ܚܝ ܬܘܒ ܡܢ
ܢܩܒܐ ܕܡܘܠܕܐ. ܡܢ ܡܬ̈ܠܐ ܫܘܝܢ. ܐܢܫܝܢ ܕܝܢ

* v. ܦܓܪ[ܢܘܬܐ]

ܟܝܢ ܢܦܩܘ ܒܢ̈ܝܐ ܘܚܕ ܦܪܘܫܐ ܒܒܪܘ ܒܚܕܝܘܬܐ.
ܘܐܦܢ ܗ̇ܘ. ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܥܠ ܟܪܙܐ ܘܐܬܘܬܐ ܕܠܐ
[ܐܝܬ̈ܝ]ܗܘܢ ܬ[ܪ̈ܝ]ܢ ܡܟܝܠ ܐܠܐ ܚܕ ܒܣܘܪ. ܗܟܢܐ
ܐܦ ܚܕ ܐܡܪܝܢ ܐܢܫܝܢ ܐܝܟ ܡܠܬܐ ܕܚܕܝܘܬܐ̇. ܕܠܐ
ܡܟܝܠ ܐܝܬܝܗܘܢ ܬܪ̈ܝܢ ܐܠܐ ܚܕ. ܘܟܠܗܝܢ ܗ[ܝ]
ܕܟܕ [ܡܫ̈]ܚܠܦܝܢ ܒܢ̈ܝܐ. ܐܡܪܢܐ ܟܝܢ ܕܠܗܠ ܠܐ
ܡܣܬܪܩܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܬܪ̈ܝܢ ܕܡܬܐܡܪܝܢ ܚܕ ܒܣܪܐ.
ܠܟܠܗ ܗܘ̣ ܟܝܢ ܐܡܪܝܢܐ ܡܬܐܡܪܝܢ: ܗܟܢܐ ܐܦ
ܗܪ[ܟܐ ܠܐ] ܡܬܚܠܦܐ ܚܕܝܘܬܗ [ܕܦ]ܪܘܫܐ ܡܢ
ܒܘܣܠܦܐ ܕܒܢ̈ܝܐ. ܡܢܐ ܟܝܢ ܕܟܠ ܒܢ̈ܝܐ ܐܢܘܢ ܐܢܫܝܢ
ܡܬܚܠܦܝܢ ܒܢܝܐ ܐܠܗܝܐ ܒܫܘܡܗ ܘܒܢܝܐ ܐܢܫܝܐ:
Col. 2. ܡܢܐ ܕܝܢ ܕܒܢܘܦܘܬܐ ܢܫܘܪ. ܚܕ ܦܪܘܫܐ ܘܚܕ ܩܢܘܡܐ.
ܐܡܪܝܢ ܐܢܫܝܢ. ܐܡܪܢܐ ܟܝܢ ܕܡܢܐ ܕܡܦܪܫ[ܝܢ] ܐܢܫܝܢ
ܒܢܘܗ ܕܟܝܢ ܐ[ܢ]ܐ ܐܡܪܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܐܝܬܝܢ ܗܘ
ܒܢܘܗ ܕܢܦܫܐ ܘܐ[ܝܬ]ܝܢ ܕܦܓܪܐ: ܒܪ ܠܚܕ ܚܕ
ܡܢܗܘܢ ܩܘ[ܡ]ܐ ܘܒܢܝܐ ܡܕܡ ܐܢܫܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܘܡܦܣܝܢ ܕܟܕ [ܡܬ]ܦܪܫܐ ܢܦܫܐ ܡܢ ܦܓܪܐ ܡܫܘܐ
ܒܢܝܢܗ ܘܒܩܘܡܗ: ܘܟܠ ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܒܢܝܐ
ܘܩܢܘܡܐ ܐܝܬ ܠܗ: ܗܟܢܐ ܟܝܢ ܐܦ ܒܪܢܫܐ
ܠܗܘܢܐ ܘܒܪ ܐܢܫܐ ܒܪܢܫܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܠܟܝܢ ܐܢܫܝܢ:
ܘܢܣܒܝܢܘܬܗܘܢ ܡܢ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܠܗܘܢ ܢܫܡܬܗ
ܒܬܘܦܣܬܐ ܗܘ̇ ܕܠܗܘܢܐ ܘܕܒܪܐ: ܕܠܐ ܒܒܪܬ ܡܠܐ
ܥܒܝܕܬܐ ܢܫܡܬܗ ܐܝܟ. ܗܟܢܐ ܟܝܢ ܕܢܣܒܝܢ ܒ[ܚܕ]
ܚܕ ܩܢܘܡܐ ܘܚܕ ܦܪܘܫܐ ܐܡܪܝܢ ܚܢܢ ܠܗܘܢ. ܘܠܬܪ̈ܝܗܘܢ
ܒܚܕ ܡܫܡܫܝܢ ܐܢܫܝܢ: ܗܘ ܒܪܢܐ ܐܦ ܗܘܢܐ ܐܡܪܝܢ

ܘܠܐ ܡܬܠܠ ܕܡܢܘ ܒܪ ܐܢܫܐ ܚܫܝܫܐ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܗܒܝܠܐ. ܒܬܪ ܬܠܬܗܝ ܕ[ܡ]ܫܝܪܘܗܝ: ܐܝܟܢܐ ܕܢܗܘܐ ܒܢܝܐ ܒܗ ܡܒܘܥܐ ܠܡܪܥܝܬܗ ܐܢܘܢ. ܡܢ ܣܘܓܐܗ ܕܐܠܗܐ: ܠܒܐ ܘܡܪܒ ܠܗܘܢ ܕܐܬܬܣܝܡܘܢ ܐܪܒܥܝܢܐ: ܕܩܘܡܘܢ ܡܬܡܨܝܐܬ ܐܢܫܘ ܕܢܘܕܘܢ ܒܡܫܝܚܝܐ ܡܬܒܥܝܐܬ ܘܡܬܒܥܝܐܬ. ܚܫܝܫܐ ܠܒܪ ܐܡܪܝܢ ܕܐܬܬܗܘܢ. ܗܟܢܐ: ܘܐܝܟ ܕܒܟܬܒܐ ܗܘ ܒܠܫܢܗܘܢ ܐܝܟ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܐܙܕܩܦ: ܠܗܘܢ ܒܒܢܝ ܐܢܫܘܬܐ ܡܢܐ ܐܢܘܢ ܠܗ ܫ[ܘ]ܒܚܐܝܬ. ܐܠܐ ܡܬܠܠ ܕܐܫܬܒܚ ܗܠܝܢ ܕܠܘܬ ܗܘܝܢܗ ܘܡܫܝܚܘܬܗ: ܗܢܘܢ ܕܫܪܝܪܘܬܗ ܕܡܪܢ ܡܬܠܠܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܐܡܪܝܢ: ܐܝܟ ܕܒܦܪܨܘܦܘܬܐ ܐܬܚܙܝ. ܘܐܬܡܠܟ ܒܒܢܝ ܐܢܫܘܬܐ ܡܢܐ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܡܢ ܕܗܢܘܢ ܒܫܪܝܪܘܬܐ ܐܬܗܒܠܗ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܒܐܢܫܘܬܐ. ܕܒܐܠܗܘܬܐ ܒܦܪܘ. ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܕܚܫܝܫܐ ܗܘ ܐܡܪܘ. ܕܡ[ܢ] ܗܕܐ ܚܙܠ ܠܗܘܢ ܒܗ.

Fol. 10a. Col. 1. ܒܗ ܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܕܡܫܬܘܠܠ ܠܡܫܝܚܐ ܡܬܠܐܟܐ ܐܡܪܘ ܠܗܘܢ: ܒܪܢܫܐ ܕܠܝܠܝܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢܗܘܢ ܐܢܬܘܢ ܘܢܚܪܘܢ ܠܡܫܝܚܐ: ܗܢܐ ܥܒܕ ܕܐܫܬܠܡ ܡܫܝܚܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܗܟܢܐ ܢܬܐܬܐ ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܢܬܚܘܝܘܗܝ ܕܗܠܝܢ ܠܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܗܠܝܢ ܡܬܠܠ ܒܠܗܘܢ ܒܠܚܘܕ ܗܘ. ܕܐܬܬܪܝܐ ܗܘ ܡܠܬܐ ܕܡܘܠܕܐ. ܘܠܐ ܢܚܫܒ ܘܠܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܠܐ ܒܗ ܡܬܬܪܝܢ ܒܢܝܐ ܕܠܐ ܚܘܪܐ ܐܬܬܪܝ ܚܕܘܬܐ. ܒܗ ܗܕܐ

Fol. 14b. Col. 1.

.[ܡܫܘܒ ܒܢܝܐ ܕ]ܐܢ[ܫ]ܐ. ܡܕܝܢ [ܒܫܠܝܢ] ܢܘܗܝ
ܕܐܣܝܐ ܠܒܪ [ܡܢ ܐܠ]ܗܐ ܡܠܬܐ ܗܕܐ [ܒܪ] ܐܢܫܐ.
ܘܕܟܠ ܗܘ ܕܐܙܕܩܦ ܐܫܬܐܠ ܦܢܝ ܦܬܓܡܐ. ܡܛܠ
ܕܝܢ ܘܗܘ [ܝܬ]ܒ ܒܥܡܕܐ ܡܢ ܡܟܝܠܐ [ܕܢܚ]ܬܐ ܪܒܐ.
ܘܡܬܝܕ [ܕܕ]ܐܬܐ ܥܠ ܒܢܝ[ܢ] ܥܡܝܩܐ. [ܠ]ܘ ܓܒܪ
ܠܐܠܗܘܬܐ ܐܡܪ ܐܢܫ ܕܐܬܝܐ ܥܠ ܒܢܝܐ: ܗܘ ܕܒܟܠ
ܕܘܟ ܐܬܝܗ̇. ܕܐܬܝܐ ܕܝܢ ܥܠ ܒܢ̈ܝ ܠܒܪ ܐܢܫܐ
ܠܝܒܢܐ: ܐܦ ܒܗ ܠܐ ܦܪܫ ܡܢ ܐܠܗܘܬܐ ܐܝܬܘܬܗ.
ܗܕܐ ܓܒܪ ܠܐ ܡܬܝܕܥܐ ܡܕܝܢ ܡܢ ܡܫܝܚܘܬܗ̇
ܕܐܢܫܘܬܐ. ܠܗܕܐ ܕܝܢ ܬܫܡܫܬܗ ܕܐܝܟܘܢܘܡܝܐ:
ܐܘܣܒܗ ܩܝܪܝܐ ܒܡܬܠܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܪ̈ܘܚܢܝܬܐ ܕܒܒܢܝ
ܠܒܝ ܣܐܡ. ܗܕܐ ܗܟܝܠ ܕܐܬܐܡܪܬ. ܬܠܬܐ ܣ̈ܗܕܝܢ
ܒܠܒܗ. ܦܠܘܓܐ ܘܡܬܘܪܐ ܢܩܘܒ ܐܣܘܗܝ ܕܡܒܪ:
ܘܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܗܘ ܕܗܕܡܘܗܝ ܒܟܬܒܗ̇. ܘܐܦܣܩܘܦܘܣ ܗܘ
ܕܗܕܡܘܬܗ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܒܟ̈ܬܒܘܗܝ ܩܪܐ. ܗܘ ܕܐܠܘ
ܡܬܦܠܓ ܗܘܐ ܒܠܒܗ ܕܠܐ ܠܫܒܩܐ ܠܪ̈ܚܝܩܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ.
ܠܐ ܡܬܦܣ ܒܟ̈ܬܒܘܗܝ. ܘܐܝܟ ܗܘܐ ܠܗ̇. ܒܗܕܐ ܕܝܢ
ܡܠܠ [1. 2. ܕܦܫܐ ܗܘ ܗܘ ܕܐܡܪܢܢ ܘܗܘ ܕܒܗܕܐ.
ܡܬܟܠܡ ܕܝܢ* ܐܦ ܒܬܫܡܫܬ [2. 3. ܘܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܗܘ ܕܗܕܡ
[7. 8. ܠܓܒܪܐ ܪܒܝܐ ܘ [7 ܘܐܦ ܗܘ ܒܗ ܡܟܢܘ[ܕܒ] Col. 2.
ܕܡܟܠܘ ܘܐܬܡܛܝ ܪܝܫ ܗܘ [3. 4. ܗܘܐ: ܐܡܪ ܕܝܢ
ܕܗܝ[ܡܢ] ܘܡܟܝܢܘܬܗ ܒܬܪܗ ܫܪ̈ܒܐ ܘܗܘܝܘ ܕܐܡܪܘ
ܒܪ ܐܢܫܐ ܥܣܩܐ** ܠܒܪ ܡܢ ܬܡܢ ܢܣܒܘ ܥܒܪܝܐ.

* Hic lineola signum lacunae. ** Add. in marg. a manu recent.

ܠܗܘܢ ܠܦܪܢܣܘܬܗܘܢ܀ ܟܕ ܐܦ ܠܐܣܝܪ̈ܐ ܡܚܝܣܝܢ
ܥܠ ܕܘܟܐ ܠܡܫܡܫܘ ܡܢ ܥܒܪ̈ܐ. ܘܕܘܟܐ ܗܟܝܠ:
ܗܕܐ ܕܝܢܐ ܠܬܘܣܦܬܐ ܕܩܠܝܠ ܐܓܘܣܛܘܣ ܢܬܪܐ:
ܘ ܕܟܘܡܪ̈ܘܬܗܘܢ ܕܥܠܝ̈ܢܐ ܐܬܝܗܒܘ ܗܘ̣ܐ*. ܗܘܐ
Col. 2. ܡ ܒܥܘܕ ܐܢܫܘܗܝ [ܕ]ܡܢܝ [ܡܫܝܚܐ] ܕܠܬܠܡ̈ܝܕܘܗܝ.
ܡ ܗܘ ܐܝܟ[ܗܢܘܢ] ܒܡܐܡܪܐ ܕܡܫܝܚܐ [ܟܕ]
ܬܠܡܝܕܬܐ ܟܠܗܘܢ ܕܐ[.ܒܐ] ܫܪܝܬܐ ܗܘܬ ܠܗ ܘܐܕܐ[ܒܝܢܐ]
ܦܠܓܗܘܢ ܦܪܝܫܐ. ܟܕ ܠ[ܢ]ܐ ܐܬܥܒܕ ܕܘܒܪܗ ܕܐܕ[ܒܐ]
ܬܘܗܝ ܗܘܐ: ܘܐܕܐ[ܒܐ] ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܡܫܡܠܝܢ:
ܡܢ[ܐ] ܗܘܬ ܬܠܡܝܕܘܬܗ: ܘܐܕܝܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܟܠܗܘܢ ܕܗܝܡܢ̈ܐ ܡܛܠ ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܕܒܪ̈ܘܗܝ:
ܕܠܗܝܡܢ̈ܐ ܡܗܕ̈ܝܢܐ ܢܦܫ ܕܗܝܡܢܘ ܒܡܫܝܚܐ:
ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܒܡܫܝܚܐ ܕܦܠܝ̈ܓܐ ܗܝܡܢ̈ܐ ܡܗܕ̈ܝܢܐ ܒܥܒܘ
ܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ: ܘܗܦܪ̈ܟܐ ܘܦܪ̈ܝܫܐ ܕܐܬܡܢܝܘ
ܘ: ܕܗܝܡܢ̈ܐ ܐܬܬܘܣܦܘ ܗܢܘܢ ܕܦܠܚܘ ܒܡܫܝܚܐ:
ܠܐ ܐܬܬ ܡܛܠ ܕܟܠܗ̇ ܒܥܠܡܐ ܡܬܦܠܓܘܢ ܗܘܘ ܡܦܠܓܘ
ܬܘܬܒܘܬ ܕܡܥܒ̈ܪܢܝ: ܗܘ ܗܘܐ ܥܠ ܒܢܝܐ ܕܗܝܟܠܐ.
ܐܗܦܟ ܠܡܒܠ ܐܢܫ ܡܢ ܗܢܐ ܙܒܢܐ. ܐܡܪ ܕܝܢ
ܘܗܒܐ. ܐܦܝܣ ܗܢܘ ܠܗܠܝܢ ܠܬܠܡ̈ܝܕܘܗܝ. ܐܦܝܣܘ ܗܢܘ
ܦܪܐ ܘܦܪ̈ܝܫܐ ܠܡܥܒܕ ܥܠ ܒܢܝܐ ܕܗܝܟܠܐ. ܘܦܩܕ
ܐܡܪܘ ܠܗ. ܒܐܝܕܐ ܕܠܗ̇ ܗܘ ܠܟܠ ܠܡܬܦܠܓܘ. ܡܛܠ
ܒܡܕܐ ܦܓܐ ܗܘܪ ܢܥܘܕ ܕܐܘܪܘܦ. ܐܘܕܥ ܠܗ ܡܢܘ
ܪܒܗ ܕܢܥܘܕ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܒܗ[ܠ]ܐ ܒܥܝܢܐ.
ܬܢܐ ܡܥܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ ܟܠ

* Hoc add. in marg. a manu recent.

ܐܠܐ ܠܐ ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ [ܗܘ]ܐ ܗܿܘ ܕܐܬܚܫܒ: ܘܡܢ ܐܦܠ ܦܪܨܐ ܐܟܘܬܗ [ܕܒ]ܪ ܗܘܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ ܡܦܪܢܣ ܗܘܐ ܕܢܫܘܗܝ. ܗܘ ܓܝܪ ܡܕܡ ܕܡܬܚܫܚܐ ܗܘܐ ܡܬܒܥܐ ܗܘܐ [ܕ]ܐܬܝܬܘܗܝ ܒܗ ܠܐ ܙܒܢܝ ܗ[ܘܐ] ܒܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ ܕܡܫ[ܪ] ܗܘܐ ܒܗ. ܘܐܠܐ ܚܕ ܗܘܐ̈. ܠ[ܐ] ܡܡܚܪ ܗܘܐ ܕܢܫܘܗܝ. ܐܠܝܐܝܬ ܓܝܪ ܐܠܐ ܙܒܢܝ ܗܘܐ ܒܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ ܚܕ ܗܘܐ ܐܦ ܗܕܐ ܕܡܟܠ. ܗܘ ܡܢ ܟܘܠ ܢܦܘܫܝܢ. ܠܐ ܗܒ[ܠ] ܫܥܒܕܘܬ ܦܪ[ܝ ܒ]ܬܟܠܬܐ

Fol. 14a. Col. 1. lin. 6.

ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܠܒܪ [ܡ]ܢ ܒܥܕܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܬܬܣܝܡܘܢ: ܘܐܝܟ ܗܕܡ̈ܐ ܕܗܘܝܢ ܡܢ ܓܘܫܡܐ ܚܠܝܡܐ ܐܚ̈ܝܢ ܘܗܘ ܕܢܦܫܘ̈ܗܝ ܐܢܘܢ. ܐܠܐ ܒܪ ܠܒ ܗܠܝܢ ܐܢܐ ܒܚܝܠ ܠܡܘܕܝܘ: ܐܢ ܗܘ ܕܐܦ ܠܐܚ̈ܝܢ ܐܡܪܢ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ: ܘܡܕܒܪܝܢ ܗܘܘ ܒܥܘܡܩܐ ܕܒܪܢܫܐ: ܘܒܪ ܠܗܘܢ ܦܠܚܢܐ ܣܓܝܐܬܐ ܐܬܒܣܡ. ܐܠܝܐܝܬ ܐܦ ܡܢ ܗܘܦܟܝܗܘܢ ܕܐܬܕܪܫܬܗ ܠܡܠܬܗ ܕܝܢܬܗ ܘܡܢ ܟܘܠ ܓܒܝܢ ܣܘܬ: ܘܡܢ ܓܒܗܘܢ ܕܣܘܒܪ̈ܢܐ ܘܡܢ ܬܪܝܨܘܬܐ ܕܣܘܟ̈ܠܐ: ܘܡܢ ܬܫܘܒܘܬܐ ܕܬ̈ܚܬܝܐ ܘܡܢ ܚܣܝܘܬܐ ܕܟܘܠܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܬܗܝܡܢܘ ܒܡܫܝܚܐ: ܘܕܝܠܝܢ ܒܗܢ ܟܘܠܗܘܢ: ܘܠܘܩܒܠ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܘܠܦܘܫܗܘܢ ܡܙܕܩܝܢ: ܗܿܘ ܕܡܢ ܚܘܕܬܐ ܚܕܬܐ ܘܠܐ ܡܬܐܡܪ ܒܡܠܬܐ ܗܘ ܕܝܢܐ: ܘܦܪܘܩܗ ܠܒ ܡܢ

ܠܐ ܡܬܦܪܫ ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܘܠܐ ܡܬܦܩ ܚܢ ܡܢܢ ܐܡܝܪ ܠܒܪ ܡܢ ܒܢܝܐ ܐܠܗܐ: ܕܒܦܪܨܘܦܗ ܡܢܗ ܘܠܗ ܢܬܝܕܥ ܘܢܬܚܙܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܒܩܢܘܡܐ ܕܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܬܝܕܥ ܚܕ ܐܦ ܠܗܘ ܕܐܬܢܣܒ. ܐܝܟ ܢܫܐ ܕܒܪܢܫܐ ܗܘ ܡܫܠܡܢܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܐܡܝܪ ܒܚܫܘܚܬܗ܇. ܕܡܛܠ ܗܘ ܡܕܡܐ ܡܢ ܐܠܗܘܬܗ ܕܢܣܝܒܐ ܒܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘ̇. ܘܒܗܕ ܕܡܢܗ ܐܝܟ ܕܡܢ ܡܬܚܙܐ ܢܬܝܕܥܗ ܦܪܨܘܦܐ ܐܚܪܢܐ ܕܒܢܝܐ ܕܒܪܢܫܐ. ܡܠܝܢ ܓܝܪ ܐܡܝܪܝܢ ܠܢ. ܒܗ ܐܗܡܢ ܒܡܠܬܗܘܢ ܕܐܬܝܗܒܘ. ܡܕܒܪܐ ܐܚܪܢܐ ܒܢܝܐ ܠܒܪ ܡܢ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ. ܘܕܠܐ ܗܘܐ ܗܒܢܐ ܐܬܝܗܝܢ. ܡܕܡܝܢ ܚܘܝܢ ܡܢ ܠܒܪ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ܀

ܢ̄ ܐܠܐ ܐܡܪܝܢ. ܕܐܦ ܠܐ ܩܢܘܡܐ ܕܒܪܢܫܐ ܕܗܘ ܕܒܠ ܡܝܢܐ ܢܬܝܕܥܗ. ܘܠܐ ܦܠܐ ܕܒܗܕܐ ܒܪܬ ܡܠܐ ܢܬܡܪܐ. ܕܗܢܐ ܗܕܐ ܕܬܬܕܪܒܘܢ܇: ܬܫܘܒܬܐ

Col. 2. ܗܒ ܕܗܕܝܘܠܦܘܬܗܘܢ܇ ܘܕܠܐ ܙܕܩ ܒܬ̈ܘܬܐ ܡܪ̈ܝܐ. ܦܫܩܐܝܬ ܒܪ ܡܬܬܕܒܪܢܐ ܠܟܠ ܡ̈ܢ ܕܢܝܚܐ ܕܫܬܟܠ. ܒܕ[ܝܘܬ̈]ܐ ܦܠܚ̈ܘܬܐ ܡܫܡܫܝܢ ܚܢ ܠܫܘܡܠܝܐ ܗܢܐ ܒܬ̈ܘܬܐ ܡܪ̈ܝܐ. ܗܘ ܒܪ ܡܪܢ ܠܗܘܬ ܩ̈ܘܕܫܐ ܐ[ܡ]ܪ ܗܘܐ. ܡܢܐ ܒܪ ܝܩܝܪ ܐܢܬܘܢ ܠܩܘܠܒܝܢ. ܒ[ܪ] ܐܢܫܐ ܕܒܪܝܬܐ ܡܢܗܠܠ ܐܢܫܐ ܡܢܗܘܢ. ܘܒܪܘܟܬܐ ܐܚܪܬܐ ܒܪ ܐܢܫ ܡܢܝܢ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ. ܠ[ܗ]. ܐܡܪ ܠܟ ܕܡܫ̈ܦܐ ܗܠܝܢ ܢܗܘܘܢ ܠܫܡܝܐ. ܘܦܢܝ ܠܗ ܦܬܓܡܐ ܕܡܬܒ. ܕܠܐ ܗ[ܘܐ] ܒܠܚܘܕܝܗ ܚܢܐ ܒܪ ܐܢܫܐ. ܐܡܪܝܢܐ ܗܘ.

ܒܚܝܠܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ܆ [ܐ]ܠܗܝܐܝܬ ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ [ܐ]ܒܐ. ܐܝܟܢܐ ܗܟܝܠ [ܕ]ܐܝܬܘܗܝ ܠܒܪ ܡܢ ܗܘ [ܒ]ܝܕܥܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܡܢ [ܦ]ܘܪܫܢܗ ܡܚܝܗ ܘܠܗ Col. 2. [ܐ]ܝܬܘܬܗ. ܐܠܐ ܡܛܠ [ܢܣ]ܝܒܘܬܐ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܡܬܬܘܕܐ ܒܫܡܐ ܕܒܪܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܡܕܡ ܕܡܬܐܡܪ ܥܠ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ. ܡܬܝܚܐ ܗܝ ܕܡܫܬܡܥ ܐܦ ܥܠ ܗܘ ܕܐܬܢܣܒ ܐܦ ܡܫܠܡܢܐ ܗܘ. ܘܠܐ ܡܬܐܠܨܝܢ ܚܢܢ ܕܢܐܡܪ ܡܛܠ ܗܕܐ ܬܪ̈ܝܢ ܒ̈ܢܝܐ. ܕܬܪ̈ܝܢ ܓܝܪ ܒ̈ܢܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ ܘܠܐ ܕܡܢ ܠܬܪܬܝܢ. ܗܕܐ ܓܝܪ ܠܝܠܗ ܘܐܦ ܗܢܘܢ ܡܗܕܝܢ. ܐܢ ܓܝܪ ܬܪ̈ܝܢ ܒ̈ܢܝܢ ܕܐܬܝܠܕܘܒܗ ܠܐ ܕܡܢ ܠܬܪܬܐ ܘܠܐ ܠܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܕܢܣܒ܆ ܘܠܐ ܐܢܫܐ ܦܪ̈ܨܘܦܐ ܡܣܝܡܝܢ ܡܢܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܡܛܠ ܢܣܝܒܘܬܗܘܢ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܡܬܝܚܐ ܗܝ ܕܐܦܠܐ ܒܢܝܐ ܕܬܠܬܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܬܝܚܐ܆ ܐܝܟ ܡܠܬܗܘܢ ܐܢ ܢܬܬܗܘܦ ܗܝ ܗܕܐ ܦܟܪ. ܐܢ ܓܝܪ ܒ̈ܪ ܐܝܬܝܗܘܢ ܬܪ̈ܝܢ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܕܢܣܒ ܐܝܟܢ܆ ܘܡܪܝܪܐܝܬ ܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܒܪܐ ܡܫܬܡܗܝܢ ܘܡܬܡܗ ܡܬܬܘܕܝܢ ܡܛܠ ܢܣܝܒܘܬܐ ܫܘܬܦܘܬܐ. ܡܬܝܚܐ ܗܝ ܕܐܦ ܐܝܬܘܗܝ ܒܢܝܐ ܕܬܠܬܐ. ܠܐ ܡܕܡ ܢܦܠ ܠܚܠܘܦ ܒܪܝܟܐ ܗܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ Fol. 7b. Col. 1. ܕܗܘܢ ܬܪ̈ܝܢ ܒ̈ܢܝܐ ܒܫܡܐ ܕܒܢܝܐ ܡܬܩܪܝܢ܆ ܗܘ ܕܝܢ ܕܗܘ ܕܢܣܒ ܐܝܟܢ ܡܫܬܡܗܝܢ ܘܡܬܬܘܕܝܢ ܡܛܠ ܢܣܝܒܘܬܐ ܫܘܬܦܘܬܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܐܝܬܘܗܝ ܒܢܝܐ ܕܬܠܬܐ. ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܬܩܪܐ ܘܡܬܐܡܪ. ܒܗ

ܐܦ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ ܡܝܬܪܐܝܬ ܪܒܐ ܗܘܐ. ܘܒܬܪ ܟܢ ܐܘܦܠܡܦܠܐ ܢܦܠ [ܙ]ܗܝܪܐܝܬ ܡܠܬܗ. ܘܠܐ ܚܫܒ ܐܬܪܐ ܠܚܫܝܒܘܬ ܐܘܣܛܢܘܬܗܘܢ ܒܗܘ ܕܐܡܪ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܠܘܬ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ. ܢܬܒܥ ܐܝܟ ܡܠܬܗܘܢ: ܕܡܫܡܫܢܘܬ[ܐ] ܠܘܬ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ ܪܒܐ ܗܘܐ. ܕܠܡܐ ܐܦ ܠܘ[ܬ] ܐܠܗܐ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ[ܐ] ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܢܦܫܗ. ܐ[ܢ] ܕܝܢ ܘܠܘܬ ܐܠܗܐ ܪܒ[ܐ] ܘܡܬܬܟܫܦ ܗܘܐ. ܚܫܒ[ܐ]

ܕܐܬܝܬܘܗܝ. ܐܘ ܕܠܡܐ ܡܛܠ ܕܠܘ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܗܘ̇: ܠܐ ܡܫ[ܡܫ] ܠܗ ܠܐܠܗܘܬܐ ܕܒܪܐ. ܐܢ ܗܟܝܠ ܠܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܩܕܡ ܠܗ ܒܪܐ: ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܐܢܫܝܐ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬܐ ܐܠܗܝܐ: ܐܢ ܦܓܪܐ ܠܒܫ. ܐܘ ܐܢ ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ܕܡܬܦܪܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐ ܢܦܫܐ: ܘܒܪ ܐܢܫܐ ܡܫܠܡܢܐ ܬܘܒ ܠܐ ܐܝܬܘ[ܗܝ]. ܡܛܠ ܗܟܝܠ ܕܐܟܪ[ܙ] ܕܐܬܝܬܘܗܝ ܐܝܟ ܡܠܬܗܘܢ. ܠܗܠܝܢ ܟܢ ܣܘܥܪ̈ܢܐ* ܡܠܬܐ ܕܚܙܐ ܠܗܘܢ ܐܬܬܘܬ ܠܝ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܕܡܫܦ ܗܘ ܗ̇ܘ ܕܐܬܢܣܒ: ܐܦ ܦܓܪܐ ܗܘܐ ܘܐܦ ܦܓܪܐ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܐܢܫܝܘܬܗ̇ ܘܡܠܟ ܗܘ ܠܚܕ ܒܪܐ. ܐܝܟܢܐ ܠܐ ܐܣܬܟܠܘ ܕܐܦ ܠܝ ܗܝ ܗܕܐ ܡܠܬܐ ܒܗܘܢ ܘܠܣܟܐ. ܒܙ ܡܩܕܡ ܚܙܝ ܕܒܪܢܫܐ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܐܬܚܫܒ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܐܬܬܘܗܝ.

Fol. 7a. Col. 1.

* a manu recentiore.

ܠܗ ܠܟܘܠܐ ܡܠܐܟܘܬܟ ܚܕܝܢ. ܠܗܘ ܕܝܢ ܐܚܪܬܐ ܕܚܘܒ ܪܒܐ ܗܘܐ ܒܫܘܡܬܐ ܘܒܫܡܡܬܐ ܘܒܠܒܘܫܬܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܠܘܬ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܕܒܢܬ ܐܦܠܝܢܘܣ ܕܗܦܟܝܢ ܒܡܕܒܪܐ ܕܦܢܝܐ. ܘܠܐ ܕܒܢܬ ܐܘܢܩܝܣ ܘܕܐܒܘܬܗܘܢ ܕܠܐܠܡܝܢ ܡܫܡܫܢܝܢ ܕܦܢܝܐ: ܝܠܝܢ ܕܚܣܝܪܘܢ ܒܗ ܘܕܫܡܫܬܗܘܢ. ܬܪܝܨܘܢ ܠܒܪ ܠܒ̈ܢܐ ܚܕܝܢ: ܕܕܠܡܘܒܠܐ ܐܚܬܗ ܕܚܠܦܝܗܘܢ ܫܘܕܥܬܐ ܗܕܐ. ܐܢ ܠܒܪ ܐܚܝܟ ܡܠܬܗܘܢ ܕܪܚܡܝܢ ܢܦܫܐ ܠܐ ܢܦܫ: ܐܘ ܐܚܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܗܠܝܢ ܢܦܫܐ ܢܦܫ: ܡܢܬܐ ܕܝܢ ܠܐ: ܐܢ ܐܚܬ ܐܚܕ ܕܐ[ܡܪ] ܕܐܚܬ ܢܦܫܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܕܕܠܐ ܡܢܬܐ ܐܚܬܝܗ̇. ܐܝܟܢܐ ܚܫܘܒ ܪܒܐ ܗܘܐ ܒܚܫܡܬܐ. ܕܐܝܟܢ ܕܝܢ ܕܐܠܗܘܬܐ ܪܒܐ ܗܘܬ ܒܚܫܡܬܗ̇. ܘܐܦܠܐ ܗܘܝܘ ܡܩܪܒܝܢ ܠܦܐܝܪ ܠܗ ܒܪܘܚܬܗܘܢ. ܕܦܓܪܐ ܕܝܢ ܠܐ ܪܒܐ ܗܘܐ ܒܚܫܡܬܐ ܗܕܐ ܠܒܪܐ ܗܘ. ܡܛܠ ܚܕܐ ܗܘ ܕܢܦܫܐ ܢܦܫ ܚܘܫܒܢܘܬܐ. ܗܟܢܐ ܠܒܪ ܡܢܟܣ ܗܘܐ [ܕܪܒ]ܐ ܒܚܫܡܬܐ. ܒܗ̇ܘ ܕܡܟܣܠ ܗܘܐ ܒܡܕܒܪ ܕܦܠܚܐ ܕܚܫܡܬܐ. ܐܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܘܐܡܪܝܢ. ܕܪܒܐ ܗܘܐ ܒܗ̇ܘ ܕܡܬܚܙܝܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܡܫܒܪܢܘܬܐ ܕܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ ܒܪ ܠܐ ܚܙܝܢ ܒܗ̇ܘ ܕܐܡܪܝܢ: ܕܒܫܡܡܬܐ ܘܒܫܡܡܬܐ ܘܒܠܒܘܫܬܐ. ܘܠܐ ܒܗ̇ܘ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܠܘܬ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ. ܐܢ ܠܒܪ ܡܚܕܝܢ ܒܠܗܘܢ ܕܒܫܡܡܬܐ ܘܒܫܡܡܬܐ ܘܒܠܒܘܫܬܐ ܫܪܝܪܐܝܬ ܪܒܐ ܗܘܐ. ܚܕܝܐ ܗܘ ܕܐܝܟܢܐ ܕܒܫܡܡܬܐ ܫܪܝܪܐܝܬ ܪܒܐ ܗܘܐ: ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܡܫܒܪܢܘܬܐ ܪܒܐ ܗܘܐ ܗܘܝܐ

Col. 2.

[ܠ]ܗ̇ ܠܢܦܫܼܝ ܚܫܝܼܫܬܐ [ܘܣ]ܡܪܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ [ܠܒ]ܪܬܐ. ܒܝܕܐܝܬ ܒܪ ܡܠܟܐ [ܒܝܕ]ܐ ܕܫܝܢܐ. ܘܒܝܕܐܝܬ [ܡܠ]ܟܐ ܐܝܕܐ ܕܬܫܡܫ. [ܘܡܠ]ܟܐܝܬ ܡܠܟ Col. 2. ܠܥܝܢܐ [ܕܬ]ܬܚܙܐ ܠܡܠܟܐ ܕܡ̈ܠܟܐ. ܘܟܠ ܚܕ ܚܕ ܡܢ ܗܕܡ̈ܝܗ̇. ܒܝܕܐܝܬ ܐܝܬ ܠܗ ܙܘܕܐ ܕܬܬܚܙܐ. ܘܐܦ ܢܦܫܐ ܬܘܒ ܗܝܟܠܐ ܐܝܬܘܗ̇. ܚܝܘܡܐ ܗܘ. ܡܕܝܢ ܥܠ ܡܕܡ ܐܚܪܢ ܠܦܘܠܚܢܗ̇ ܘܠܫܘܬܦܘܬܗ̇. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܘܠܗ ܗܕܡ̈ܐ ܚܝܝܢ ܥܠ ܢܦܫܼܝ. ܕܒܗ̇ ܡܬܚܝܝܢ ܘܡܬܬܪܝܡܢ ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܕܫܘܒܚܪܘܬܗܘܢ. ܒܫܘܝܢܐ ܒܪ ܕܢܦܫܐ ܠܐ ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ ܦ̈ܛܠܐ ܦܫܝܩ ܗܕܡ̈ܐ ܕܦܓܪܐ ܐܠܐ ܐܦ ܡܬܕܪܘ ܡܬܕܪܝܢ. ܘܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܚܘܒܐ ܘܠܡܘܠܟܢܐ ܕܢܦܫܗܘܢ. ܘܐܦ ܢܦܫܐ ܠܐ ܗܘܐ ܗܝܟܠܐ ܐܝܬܘܗ̇: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܠܐ ܗܝܟܠܐ. ܗܘ ܒܪ ܒܡܘܡܗ ܚܝܐ ܒܝܕܐܝܬ ܡܢ ܦܠܚܘܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܘܠܦܓܪܐ ܡܦܪܢܣܐ ܚ̈ܝܐ ܘܡܘܡܝܐ. ܐܝܕܐ ܗܝ ܡܕܝܢ ܕܠܐ ܡܚܝܬܬܐ ܗܘ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܙܩܦܐ [ܒܝܕ]ܐ ܐܝܬ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܠܐܝܕܐ ܒܝܬܐ ܕܢܒܝܐ ܡܫܦܠܐ ܐܠܐ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܒܥܝܢ ܗܕܝܘܛܐ ܘܠܐ ܡܫܬܟܠܝܢ ܘܠܝܬܐ. ܘܠܐ ܒܪܝܢܐ ܕܬܬܒܥܐ ܡܢ ܡ̈ܕܢܚܐ ܡܬܒܥܝܢ. ܐܠܐ ܠܬܘܣܦܬܐ ܕܫܠܡܘܬܗܘܢ ܒܗ̇ ܕܡܢ ܬܠܬܐ ܒܢ̈ܝܢ ܡܚܝܡ ܒܪܢܫܐ. ܡܫܬܘܡ ܠ ܡܫܪܘܬܐ ܡܢ ܦܘܠܚܢܐ ܦܠܘܣܘܦܐ ܗܝ ܕܐܡܪ. ܕܐܠܗܐ Fol. 4b. Col. 1. ܕܥܠܡܐ ܢܦܫܥܒܘܢ ܒܦܪܢܐܝܬ. ܘܟܠܗ̇ ܪܘܚܢܘܢ ܘܢܦܫܘܢ ܘܦܓܪܘܢ: ܕܠܐ ܪܫܝܢ ܒܡܕܡܐ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܝܢ ܚܘܒܐ ܡܫܝܚܝܐ ܀ * ܘܡܕܐ ܡܫܘܬܐ ܕܢܝܚܘܢ

* In margine ܡ̣ܢ.

ܠܟ ܠܬܘܕܝܟ ܘܓܠܐ. ܗܘܝ
ܬܘܒ ܕܡܢܐ ܕܓܐܪ ܐܢܫ
ܢܚܣܘܢ. ܪܚܡ. ܕܠܦܘܠܚܢܐ
ܗܝ ܕܗܝ ܕܡܕܒܪ ܠܐ
ܬܘܒܐ. ܡܢ ܐܢܚܢܐ ܠܗ
ܒܪܟܡܪ ܕܩܕ̈ܫ ܡܫܝܚܐ : ܐ̄

Fol. 4a. Col. 1.

ܥܠ ܦܪܘܣ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܠܗܝܬܗ. ܐ̄ ܒܪܟܡܪ ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܟܡܘܢ ܟܫܝܫܘܢ ܐܝܬ ܪ̈ܘܚܐ ܟܝܢܝ̈ܐ. ܡܬܐܡܪܬ ܠܐ ܡܫܘ̈ܚܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܫ̈ܟܢܐ ܠܐ ܡܫܘ̈ܚܬܐ: ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܡܕܒܪܢܐ ܥܒܪܐ ܘܡܫܠܡܢܐ. ܐܠܐ ܒܪ ܐܡܪܝܢ ܕܠܐ ܗܘܐ ܗܕܐ ܐܡܪܝܢ ܚܢܢ ܕܐܝܬܘܗ̇ ܢܦܫܐ ܠܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܡܕܡ ܢܐܡܪܘܢ ܠܡ ܕܡܢܟܐ ܡܬܒܥܝܐ ܚܢܢܐ ܕܛܠܬܐ ܕܚܝܘܗܝ ܡܕܒܪܐ. ܘܡܢܟܐ ܡܣܘܪܒ ܘܡܘܡܝܗ. ܐܘ ܕܡܢܟܐ ܡܢܟܪ ܘܡܫܬܡܠܝܐ ܠܒܪ ܐܢܫܐ. ܐ̄ ܒܪܟܡܪ [ܫ̈ܪ]ܐ ܕܦܠܓܘܬܐ ܡܢ ܢܦܫܐ ܡܬܦܪܫܝܢ: ܘܡܕܒܪܐ ܬܘܒ ܐܝܬ ܒܗ̇ ܕܒܗ ܡܫܬܟܠܐ [ܒ]ܠ ܚܢܢܐ ܐܠܗܝܐ ܘܒܠ ܬܘܩܢܐ ܕܟܠܗ̇ ܒܒܪܘܝܘܬܐ: ܥܠ ܦܘܪܫܐ ܕܒܗܠܝܢ [ܡ]ܕܒܪܢܘܬܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܗܘܝ [ܘ]ܕܐܝܠܝܢ ܕܥܬܝܕ̈ܢ: ܗܠܝܢ [ܠܒ]ܪ ܒܠܗܝܢ ܢܦܩܢ ܠܚܢܢܐ [ܡܕ]ܘܒܠܢܐ. ܡܟܝܠ ܗܢܘܢ [ܐ]ܡܪܝܢ ܗܪܣܝܘܛܐ. ܕܐܝܬ [ܪ]ܒܢܐ: ܒܚܢܢܐ ܬܠܝܬܝܐ [ܕܒ]ܪܘ ܘܡܫܡܫܝܢ ܡܕܒܪܐ. [ܠ]ܘ ܒܪ ܚܢܢܐ ܐܝܬܘܗܝ

ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܡܫܬܒܚ.
ܘܠܗ ܦ̇ܘܩܕܢܗ ܕܫܡܝܐ
ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܦ ܫܘܬܦܘܬܗ
ܕܢܚܐ ܠ[ܠ]ܐ. ܐܠܐ ܐܦ
ܕܠܡܠܐܟܐ [ܐܫ]ܬܒܚ ܒܫܘ̈ܒܚܐ
ܕܡ̈ܠܐ. [ܒܗ ܕܝܢ] ܡܬܦܠܚܝܢ
ܟܠ ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܡܫܡܫܢ̈ܐ.
ܡܠܬܐ ܥܫܝܢܬ̈ܐ ܡܢ

ܦ̇ܠܘ ܠܝ. ܒܗ ܟܝܢ ܘ[ܫܒ]
ܡ̈ܢܝ ܕܐܡܬܝ ܕܢܡܢܘܢ ܐܝ[ܟܢ]
ܢܣܒܝ ܣ̈ܦܩ ܘܡܫܬܘܫ ܪܫ[ܐ].
ܘܠܗ̇ܘ ܕܡܝܠܐ ܕܒܗܠ ܠ[ܟ]
ܠܟܘ ܘܝܠܐ ܒܠܘܕܝܢ. ܘܠܐ
ܫ̇ܘܢ ܚܢܢ ܕܐܫܬܠܝܢ ܗ[ܢܝܢ]
ܡܢ ܦ̇ܘܡܗܘܢ ܡܕ̈ܡܝܢܐ. [ܠ]ܐ
ܠܐܝܠܝܢ ܕܝܡܝܢ ܘܠܐ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܡܝܠܝܢ. ܐܠܐ ܟܢܝܢ ܗܢܐ
ܒܕܝܐ ܠܘܬ ܐܝܠܝܢ ܕܡܝܠܝܢ
ܠܒܝܫܝ ܗܘ̈ܝ. ܬܪܝܐ ܗܘܐ
ܒܠܘܫܝܢ ܕܒܕܬܐ. ܘܒܗܝܢ
ܕܒܝܫܐܝܬ ܚܠܡ ܡܝܠܝܢ ܚܝܢ:
ܡܬܒܣܪܐ ܠܗ ܗܘ ܕܒܘܠ

ܐܝܬܘܗܝ. ܕܠܐ ܟܘܠ ܚܕ
ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܬܠܬܐ. ܘܠܐ
ܡܛܠ ܕܐܝܬ[ܘܗ]ܝ. ܐܠܗܘ̈ܬܐ
ܐ̈ܝܬܝܘܬܐ ܐ[ܡ̈ܪ]ܝܢ ܐܝܬܝܢ
ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܝܢ. ܐܦ ܠܐ
ܕܝܢ ܒܗ̇ܘ ܕܐܡ̈ܪܝܢ ܐܝܬܝܢ
ܕܐܝܬܝܗܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ.

Fol. 2b. ܕܠܘ ܐܢ ܐܝܬ ܡܕܡ [ܠܒܪܝܐ]
ܗܘ ܒܨܒܝܢܘܬܗ̇. ܠܝܬܝܪܘܬܗ
ܥܒܕ ܠܗ. ܐܠܐ ܕܠܘܩܒܠ
ܕܢܦܠ ܦܪܨܘܦ ܡܢ ܫ̈ܘܕܥܐ
ܒܚܘܒܐ ܘܒܠܒܘܫܐ. ܘܗܒܢܐ
ܢܦܪܘܩ ܐܢܫ. ܐܝܟ ܡܢܐ
ܕܡܩܒܠ ܦܘܪܩܢܐ ܐܠܗܝܐ
ܘܡܪܢܘܬܗ. ܠܝܬ ܓܝܪ ܡܕܡ
ܦܘܪܩܢܐ ܕܪܒ ܡܢ ܗܢܐ.
ܒܡܠܬܐ ܕܝܢ ܕܠܗܐ ܐܝܬܝܗܘܢ
ܐܚܝܕ. ܡܢ ܡܫܝ̈ܚܘܬܐ ܕܝܢ.
ܐܢܫܝܐ ܫܘܬܦܬܐ ܠܟܘܢ ܫܢܝ.
ܗܢܐ ܐܦ ܗܘܦܟ ܥܒܕܐ
ܕܡܡܘܪܢܐ ܕܠܗܐ ܗܘ. ܕܝܢ
ܕܝܢ ܕܡܡܘܪܢܐ ܛܒ ܟܘܠ

ܘܠܒܪ̈ܝܬܐ ܘܠܐܪ̈ܥܐ ܘܠܡܠܐܟܐ
ܘܠܪ̈ܘܚܐ ܕܡܫܡܫܬܗ ܒܫܡܗ̈ܘܢ .
ܐܦ ܒܚܕ̈ܝܘܬܗ ܡܫܒܚܐ .
ܐܠܐ ܢܦܪ ܗܘ ܐܦ ܗܫܐ .
ܫܘܒܚܐ ܕܚܕ̈ܝܘܬܐ ܕܟܠ
ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ . ܗܠܝܢ ܓܝܪ

ܕܓܘܐ ܕܢܘܗܪܐ ܘܕܠܐ
ܡܠܠܘܬܐ . ܒܚܕ̈ܝܘܬܐ ܦܐܫܐ
ܟܠ [ܚܕ]ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܦܪܝܫ
ܡܢ [ܚܒ]ܪܗ . ܡܢܐ ܕܝܢ
ܡܬܒܥܐ ܕܢܗܘܢ ܬܫܒ̈ܘܚܬܐ
ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܡܛܠܬܗ ܢܝܠ :
ܒܕ ܐܝܬ ܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܪܒܬܐ : ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܦܠܚܘܬܗܘܢ ܕܪ̈ܘܚܢ ܕܫܡܝܢ .
ܕܡܫܡܫܝܢ ܕܕܓܘܐ ܗܘ ܡܢ
ܟܠ ܦܪܘܣ ܕܡܫܘܚܬܐ ܕܟܠ
ܡܕܡ ܡܬܝܕܥܐ . ܗ̇ܘ ܓܝܪ
ܕܐܝܬܘܗܝ . ܕܓܘܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ
ܘܕܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ .
ܐܡܪܝܢ ܚܢܢ ܓܝܪ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܐܠܗܐ . ܘܟܠܡܕܡ ܕܐܝܬ

ܕܡܢ ܦܘܡܐ ܕܠܘܬܐ ܬܫܡܫ ܬܫܡܫܬܟܝ. ܗܘܝ ܕܐܝܟܢܐ
ܥܬܝܕܝܢ ܒܒܢܐ ܕܢܚܬܟܝ. ܗܘܪܐ ܘܡܘܒܒܐ ܕܬܫܡܫܬ.
ܘܟܠܝܠܬ ܡܢ ܡܪܢ ܠܟܘܢ. ܐܝܟ ܕܚܬܢܐ ܕܠܘܒܒܐ
ܡܛܠ ܐܘܢܓܠܝܘܢܐ ܡܫܠܡ ܠܟ. ܐܫܬܒܚ ܡܪܢ. ܐܘܡܢܐ
ܐܝܟ ܡܠܟܬܐ ܕܒܢܘܬܐ ܢܛܪ ܡܪܢܐ ܥܠ ܫܡܝܐ ܘܥܠ
ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܘܡܢܐ.

Fol. 2a. ܡܛܪ ܡܢ ܗܠܝܢ. ܐܝܟ
ܗܘ ܕܒܡܘܪܬܐ. ܐܦ ܗܢܘܢ
ܕܒܡܘܪܬܐ ܡܬܝܕܒ. ܘܠܐ
ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܠܡܕܒܪ:
ܕܠܘ ܡܛܠ ܕܒܡܘܪܬܐ ܥܡܟܐ
ܗܘ ܕܠܗܘܐ: ܦܪܫ ܐܦ
ܗܢܐ ܚܝܕܐ ܕܒܡܘܪܬܐ.
ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܗܕܐ ܒܠܚܘܕ
ܡܥܒܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܗܒܢܐ
ܐܬܬܝܗ. ܐܠܐ ܡܟܬܒܢܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܥܡܟܐ ܕܠܗܘܐ.
ܘܐܝܠܝܢܬܐ ܕܝܢ ܡܬܝܕܒܝܢ
ܚܕܝܬܗܘܢ. ܠܘ ܒܪ ܡܛܠ
ܕܒܥܡܟܐ ܕܚܘܒܬܐ ܡܥܠܘܦ.
ܒܪ ܐܢܫܐ: ܠܚܡܪܐ ܘܠܬܘܪܐ

ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܠܐ ܫܠܝܦ. ܡܛܘܠ ܕܐܠܒܫ ܐܠܗܐ ܠܒܪܢܫܗ ܠܗ. ܟܠ ܐܝܡܐ ܕܠܘܬ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܡܟܠܝܐ ܗܘ ܘܪܟܐ ܠܟܠ ܚܝܠܐ ܐܢܫܝܐ. ܚܠܝܫܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܕܝܕܥܬܐ ܕܝܢ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܠܐ ܩܝܡ ܗܘܘ: ܗܘ ܕܐܦ ܬܠܝܫܐ ܠܫܪܪܐ ܡܢܗ ܫܡܝܢ. ܪܒܐ ܗܘܬ ܒܪ ܗܕܐ ܕܗܘܝܢ ܠܚܝܠܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ ܫܘܟܠܐ. ܘܠܐ ܡܨܝܐ ܗܘܬ ܡܫܠܛ ܒܗܘܢܐ ܕܐܢܫ ܕܡܬܬܟܠܠ ܕܒܐܝܕܝܐ ܗܕܐ ܬܫܘܥ. ܒܗܕ ܕܒܗܬܗ ܕܐܝܡܪܐ. ܫܒܩ ܕܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܡܟܠܝܢ ܗ̈ܘܘ ܒܗܘ ܕܒܢܐ ܡܢ ܚܝܠܐ. ܘܡ̈ܕܒܪ ܒܗ ܒܡܐܢܬ ܡܟܠܠ ܚܠܘܗܝ. ܒܪܬܗܘܢ ܡܠܝܐ ܡܢ

Fol. 8b.
Col. 2.

ܠܗ. ܕܗܘܝܢ ܕܗܘܝܢ ܐܝܟ [ܕܒܗ] ܝܘܡ ܗܘܘ ܢܣܒܠܘܢ [ܠ]ܐܝܕܐ ܕܐܬܐܡܪܬ. ܫܢܘܢ [ܕ]ܝܢ ܕܡܬܪܕܝܢ [ܡܢ] ܒܬܪ ܕܡܬܕܪܟܝܢ ܒܡܟܣܢܘܬܗܘܢ ܕܝܠܝܦܘܬܐ ܕܠܘܬ ܐܝܕܥܬܐ: ܘܡܢ ܬܘܕܝܬܐ ܕܗܘܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܘ ܘܡܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܩܕܡ ܐܬܐܡܪ. ܢܣܒܠܘܢ ܫܘܪܪܐ. ܒܗ ܕܝܢ ܓܘܢܐ ܘܡܢܗ̈ܝܢ ܕܫܪܬܐ ܕܝܕܥܬܐ ܫܘܬܦܘܬܐ ܢܣܒܝܢ ܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܡܢܐ ܗܠܝܢ ܐܡܪ ܐܝܟܐ: ܒܗ ܕܠܟܠ ܠܝ ܕܡܢܗ ܕܬܒܥܐ ܐܝܟ ܬ̈ܘܕܝܢ ܢܒܥܐ ܬܘܟ̈ܠܬܐ. ܗܘ ܓܒܪ ܫܠܡ ܕܡܫܡܠܝܐ ܓܠܐ ܗܘ ܠܟܠ ܐܢܫ. ܕܟ̈ܠܗܘܢ ܡܫܡ̈ܠܝܬܐ. ܟܠ ܚܝܠܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܪܒܐ ܕܢܬܪܝܢ. ܘܗܘ ܕܡܒܪܝܐ ܡܢ ܡܟܐ ܡܫܒܚܐ ܫܡܝܢ ܒܒܘܠܗ ܐܪܒܥܐ. ܘܗܘ ܕܢܒܥ ܫܘܒܚܝܢ ܠܟܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܗܘ

ܕܢܦܠܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܠܗ ܥܠܘܗܝ. ܐܡܪܝܢܐ ܗܟܝܠ ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܦ ܕܢܦܠ ܒܒܪܢܫܐ. ܕܢܒܐ ܘܫܡܥܬܐ ܘܡܛܠ ܒܪܢܫܐ. ܐܡܪܝܢ ܗܪܛܝܩܘܬܐ. ܕܐܢ ܒܪܢܫܐ ܙܩܦܘ ܡ̈ܫܝܚܐ: ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܫܡܥܬܐ ܘܡܛܠ ܒܪܢܫܐ. ܐܠܐ ܡܠܐ ܗܘ ܙܪܥܐ ܕܗܢܝܢ ܕܐܡܪܢ: ܘܕܡܥܬܐ ܥܠ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܠܝܬ ܠܗܘܢ. ܘܠܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܗܘܘ ܚܢܢܐ ܐܠܗܐ ܕܒܫܪ ܗܘܐ ܒܒܪ ܐܢܫܐ. ܘܕܒܐܢܫܘܬ ܡܫܡܠܝܢ ܡ̈ܫܝܚܐ ܡܛܠ ܒܪܢܫܐ ܕܒܢܝܐ ܡܪܝܡܬܗܘܢ ܫܡܥܘܬ ܚܘܝܢ: ܫܠܡ̈ܬܐ ܗܘܝ ܠܒܪ ܗܢܝܢ ܕܒܗܘܢ ܡܫܡܠܝܢ ܗ̇ܘܘ. ܕܢܐܬܘܢ ܠܫܡܥܬܐ ܕܒܪ̈ܢܐ ܘܠܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܫ̣ܡܥܘܢ ܕܝܢ ܐܡܪܗ ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܡܬܠܦܘ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܫܘ ܒܪܘܚܐ ܥܠ ܦܘܢܩܐ ܕܡܪܢܘ ܒܡܪܢ[ܘ]ܬܗܘܢ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ.

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܫܬܐ

Fol. 8a. Col. 1.

ܕܡܬܐܡܪ̈ܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܫܠܝܚܐ ܐܡܪ. ܕܡܡܠܠܝܢ ܐܝܟ ܫܡܥܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܐܪܙ. ܗ̇ܘ ܕܡܟܣܐ ܗܘܬ ܘܦܪܫ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܦܪܝܫܐ ܡܢ ܩܕܡ ܥܠܡ̈ܝܢ ܠܬܫܡܫܬܗ ܕܠܡܐ ܠܫܘܒܚܐ ܕܝܠܢ. ܗܝ ܕܐܝܟ ܡܢ ܫ̈ܠܝܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܠܐ ܝܕܥܘܗ̇. ܐܠܘ ܓܝܪ ܝܕܥܘܗ̇. ܠܘ ܠܡܪܝܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܙܩܦܝܢ ܗܘܘ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ. ܕܡܕܡ ܕܥܝܢܐ ܠܐ ܚܙܬ. ܘܐܕܢܐ ܠܐ ܫܡܥܬ. ܘܥܠ ܠܒܐ

Fol. 6b. Col. 1. lin. 4. ܐܠܐ ܗ[ܠܝܢ] [ܕܒܗ]ܕܝܘܛܘܬܗܘܢ ܒܚܕ [ܐ ܡܢ] ܗܠܝܢ ܠܐ ܚܙܝܢ. ܐ[ܠܐ] ܐܡܪܝܢ ܕܐܢ ܒܪܢܫܐ ܢ[ܩܘܡ] ܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܒܕܒܪܐ. ܐܝܟ [ܡܢܐ ܕ]ܐܦܠܐ ܐܝܠܝܢ ܕܡܛܠܠܗ [ܪܥܝܢܐ] ܡܬܦܢܝܢ. ܐܝܟ ܗܘ ܕܠܐ ܒܬܪܝܢ ܕܢܦܠܘܢ ܡܫܟ [ܒܪ]ܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܐܣܟܠܘ ܝܗܒܐ ܠܫ̈ܠܝܚܐ ܦܘܩ̈ܕܢܐ. ܕܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܪܢ ܚܠܝܐܝܬ ܢܠܦܝܢ ܣܒܝ. ܕܐܡܝܢܐ ܕܡܩܒܠ ܡܫܟ ܒܪܢܫܐ ܐܢܫܐ ܕܒܗ ܒܡܪܢ ܐܣܟܠܘ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܦ̇ܢܘ ܝܗܒܘ ܘܐܚܝܘ ܠܫ̈ܠܝܚܐ ܦܘܩ̈ܕܢܐ. ܡܩܒܠܝܢ [ܕܝ]ܢܐ ܘܣܒܠܬܐ. ܘܗܟܢܐ [ܬܘ]ܒ ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܡܩܒܠ [ܠܘ]ܩܒܠܢܐ ܦܠܓܐ ܐܢܫܐ ܕܠܡܫܝܚܐ ܢܡܪ. ܗܟܢܐ ܡܩܒܠܝܢ ܐܓܪܐ ܘܦܘܪܥܢܐ [ܟܠ]ܐ ܐܝܠܝܢ ܕܫ̈ܠܝܚܐ ܕܡܢܗ ܐܬܓܠܝܘ ܗܘܘ ܡܟܠ [ܘܡ]ܢ ܪܘ ܒܗ ܐܡܪ ܚܠܝܐܝܬ ܗܟܢܐ ܗܘ ܡܢ ܕܠܟܘܢ ܡܩܒܠ [ܠܝ] ܗܘ ܡܩܒܠ ܘܗܘ ܡܢ ܕܠܝ ܡܩܒܠ ܡܩܒܠ ܠܡܢ [ܕܫ]ܕܪܢܝ. ܘܒܕܘܟܬܐ ܐܚܪܬܐ [ܐ]ܡܪ. ܗܘ ܠܟ ܡܕܡ ܕܥܒܕܬܘܢ ܠܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܙܥܘܪܐ [ܕܡܢ]ܗܘܢܝܢ. ܒܗ ܠܝ ܗܘ [ܥܒ]ܕܬܘܢ ܘܐܝܟ ܡܢܐ ܕܠܐ [ܥ]ܒܕܬܘܢ ܠܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ [ܙܥܘܪܐ] ܠܝ ܗܘ ܠܐ ܥܒܕܬܘܢ.

Col. 2. lin. 7. ܠܗܕܘܡ [ܘܡܟ]ܘܪܐ ܒܫܡܝܐ ܕܕܒܝܚ ܐܘ ܠܗܘܢ. ܐܢ ܕܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܥܠܘ ܘܠܐ ܢܦܪܘ ܠܐܝܠܝܢ ܕܗܢܝܟܘ ܒܗ: ܗܢܐ ܠܦܬܓܡܐ ܕܕܒܝܚ ܡܬܠܟܕ ܠܗܘܢ: ܗܘ ܕܕܪܫ

ܬܠܡܝܕܐ ܒܫܡܗ ܡܫܪܝܢ ܗܘܘ. ܡܛܠ ܕܬܫܡܫܬܐ ܘܒܬܪ ܕܬܫܡܫܬܐ. ܘܒܗܝܢ ܟܠܗܝܢ ܐܬܘܬܐ ܕܥܒܪ̈ܬܐ: ܕܒܗ ܒܝܕ ܕܬܫܡܫܬܐ ܗܘ̈ܝܢ ܗܘܝ. ܕܗܢܝܢ ܗܠܝܢ [ܕ]ܬܬܝܪܐܬ ܡܦܩܝܢ ܟܠܗܘܢ ܚܝܒܘܬܐ ܘܡܫܡܫ ܒܪܢܫܐ: ܕܒܗ ܡܠܠ ܡܠܠ

Fol. 6a. Col. 2. lin. 6.

ܘܬܘܒ [ܒ]ܟܬܒܐ ܕܬܘܬܒܘܬܗܘܢ: ܒܫܘܪܝܐ ܘܠܝܟܐ ܐܦܝܣܘ ܠܗܘܡܝܐ ܗܠܝܢ ܕܢܛܪܝܢ ܗܘܘ ܕܢܗܘܐ [ ] ܟܠ ܥܒܕܬܗ. ܘܕܢܛܠܘܢ ܘܢܐܡܪܘܢ: ܕܬܠܡܝܕܐ ܐܬܘ ܠܒܝܬܗܘܢ ܟܠܠܝܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܟܠܗܝܢ. ܗܦܟܘ ܗܘܘ ܕܢܕܪܫܘܢ ܐܢܘܢ ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܗܕܐ: ܕܡܟܝܠ ܗܘ ܠܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܘܡܢ ܢܒܝܐ ܟܠܗܘܢ. ܘܕܢܫܘܐ ܗܘ ܕܢܬܗܝܡܢ ܒܐܝܠܝܢ ܕܟܝܢ ܡܬܬܟܠܝܢ. ܘܡܢ ܒܬ[ܪ] ܕܗܝܡܢܘ.. ܒܟܠܠ ܡܠܠ ܡܕܪܫܝܢ ܗܘܘ ܠܥܘܠܐ ܘܠܕܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܐܝܟܢܐ ܕܢܒܝܐ ܒܗ ܕܝܒܐ ܕܗܝܡܢܘ ܒܗ. ܕܒܗܘܢ ܐܝܟ ܡܫܒܚ ܠܦܪܘܣܘܦܐ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܕܒܗܝܢ ܠܐ ܐܬܦܠܣܘ ܫܘܕܥܐ. ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ ܕܢܦܩܬ ܡܬܟܠܝܢ ܠܐ ܕܢܕܐ ܕܚܝܒܘܬܐ ܘܡܫܡܫ ܒܪܢܫܐ ܪܒܐ. ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܡܝܢ ܗܠܝܢ ܠܐ ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܒܝܕ ܢܒܝܐ ܕܢܒ̈ܝܐ. ܕܡܢ ܒܬܪ ܡܫܝܚܐ ܒܝܕܐ ܠܫܠܝܚܘܬܗ ܕܡܪܢ ܡܫܝܚܝܢ ܕܐܬܬܪ ܕܒܗܝܢ ܠܟܠܐܝܬ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܪܢ. ܕܕܠܐ ܦܘܫܛ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܘܡܢ ܢܒܝܐ ܟܠܗܘܢ ܡܟܠܠ ܗܘܐ. ܪ̈ܒܝܒܐ

ܗܘܝ. ܟܡ[ܐ] ܗܟܝܠ ܕܡܬܥܪ ܗܘܐ ܘܪ[ܒ] ܠܒ ܝܘܚܢܢ ܒܒܢ̈ܝ ܝܗ̈ܘܕܝܐ: ܒܗܘܢ ܕܝܢ ܕܫܡܥܘ ܗܘܐ [ܟܠ] ܡܪܢ ܕܫܘܒ ܘܕܠܐ ܡܬܩܢܝܢ[ܬ]ܐ ܡܟܠܠ ܗܘܐ ܡܢܗ. ܗܟܢܐ [ܟܠ]ܗܝܐܝܬ [ܡܢ] ܬܪܬܐ ܗܘܬ ܩܢܘܡܗ [ܒ]ܠ ܡܪܢ ܘܟܡ ܗܠܝܢ ܒܠܚܘܕ ܐܫܟܚ [ܐ]ܦ ܡܠܐܟܐ ܟܠ ܠܝܘܬܗ [ܕܡܢ] ܪ̈ܒܢ ܟܕ ܐܬܝܘ ܠܬ̈ܫܒܘܚܬܐ ܘܐܡ̈ܪܝܢ ܗܟܢܐ. ܫܘܒܚܐ ܐܬܝܠܕ ܠܟܘܢ ܦܪܘܩܐ ܕܐܝܬܘܗܝ [ܡܪܝ]ܐ ܡܫܝܚܐ ܘܡܪܝܡܘܬܗ [ܐ]ܘܬ ܪ̈ܡܘܬܐ ܠܡܫܡܥܬܐ: ܘܡܢ[ܡ] ܠܐ ܐܢܫ ܐܫܬܘܕܥܘ. ܘܟܠܝܐ [ܗ]ܝ ܕܗܘܝܢ ܗܠܝܢ: ܒܟܠܗ [ܢ]ܘܕ ܡܬܡܟܠܠ ܗܘܘ. ܫܪ[ܬܬ]ܐ ܟܢܪ ܡܟܝܢ ܐܢܝܢ ܕܝܬ[ܐܡ]ܪ ܘܢܬܬܝܢ ܒܦܘܡ ܦ[ܬܓܡ]ܐ.

Fol. 6a.
Col. 1.
lin. 6.

ܡܬܡܠܠܐ [ܗܘܬ] ܡܫܝܚܘܬܗܘܢ ܘܬܫܒܘܚܬܗܘܢ. ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܗܟܝܠ ܒܠܚܘܕ ܒܐܝܕܝܬ ܡܬܠܒܫ ܠܗܘܢ ܕܝܢܐ. ܘܡܛܠܬ ܠܗܘܢ ܡܛܠ ܒܪ̈ܢܫܐ ܕܢܗܘܐ ܡܪܚܡܢܘܬܗܘܢ: ܕܢܗܘܢ ܒܗܠܝܢ ܦܫܘ ܒܡܫܝܚܘܬ ܪ̈ܚܡܝܢ. ܘܠܐ ܐܬܦܠܣܘ ܒܬܫܒ̈ܚܬܐ ܪܘܪ̈ܒܬܐ. ܒܫܝܢܬܐ ܕܡܠܐ̈ܟܐ. ܒܡܫܬܘܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ: ܕܟܡ ܒܗܢܐ ܗܘܘ ܢܨܒ̈ܝܢ. ܘܟܡ ܐܬܪܐ ܪܢܝܐ ܐܬܝܢܝܢ ܗܘܘ. ܘܠܐ ܢܫܝܢ ܗܘܘ ܡܛܠ ܠܝܘܬܗ ܕܡܪܢ: ܐܠܐ ܡܢ ܒܫܒܚܐ ܘܒܠܝܢܐ ܠܐ ܐܫܬܘܕܥܘ. ܘܬܘܒ ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܐܝܟܢܐ. ܘܒܡܫܬܘܬܐ ܪܘܚܢܐ. ܘܒܫܘܕܥܬܐ ܕܢܘܚܡ. ܘܒܬܫܒ̈ܚܬܐ ܪܘܪ̈ܒܬܐ ܕܗܘܐ ܡܪܢ ܠܝܠܕܘܬ ܦܬܓ ܗܘܐ. ܟܡ ܐܠܝܢ ܕܐܦ

ܠܐ ܗܘܐ ܗܟܝܠ ܕܕܠܐ ܦܘܠܓ ܢܦܠܘܢ ܙܕܝܩܘܬܗ ܕܢܘܚ. ܐ[ܠܐ] ܟܕ ܗܘ ܢܘܚ ܕܡܬ[ܕܟܪܐ] ܗܟܢ ܥܒܪܐܝܬ ܣܗܕ[ܘܬܗ] ܠܫܘܪܝܐ ܟܕ ܗܕܪ[ܐ ܠܘܬ] ܙܕܝܩܘܬܐ ܐܘ[ܗ]ܕܪ ܠ[ܟ]ܘܠܗܝ ܕܠܐ ܦܘܠܓ. ܕܗܘ [ܗ]ܘܐ ܠܗܘܢ ܕܢܣܒܘܢ ܟܕ ܘ[ܢܬ]ܦܫܘܢ ܠܗ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܟܠܢܫ ܗܪܟܐ ܡܬܚܘܝܐ ܗܘܬ ܐܠܐ ܟܕ ܙܕܝܩܘܬܗ ܕܢܘܚ ܟܕ ܘܠܐ ܕܐܟܘܬܗ ܡܢ ܥܡܐ ܠܟܠܢܫ ܡܫܪܪܐ ܗܘܬ ܙܕܝܩܘܬܗ ܕܢܘܚ. ܗܘ ܠܡ ܟܕ ܘܫܒܩܗ ܕܟܠ ܐܣܛܠܝܬ ܘܪܘܒܐܝܬ ܬܟܘܢ ܡܬܚܙܝܐ ܘܡܬܝܪܬܐ ܗܘܬ ܙܕܝܩܘܬܐ ܒܡܚܫܚܘܬܐ ܕܪܘܚܐ. ܗܘ ܕܟܠܢܫܝܬ ܕܡܛܘܬܐ ܕܢܘܚܐ ܗܘܐ ܗܘܬ. ܐܝܟܢ ܟܕ ܙܕܝܩܘܬܐ ܕܪܘܚܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܡܬܟܬܒܢ ܗܘܝ. ܡܢ ܒܢܝܢܫܐ ܟܕ ܐܣܗܕ ܢܘܚ. ܗܘ ܕܡܟܠܠ ܗܘܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܕܒܕܪܐ ܗܘ ܘܡܢ ܥܡܐ ܐܠܗܐ. ܕܡܛܠܗܘܢ ܕܫܘܕܪܐ ܡܪܢܐ ܕܟܠ ܡܬܬܘܕܝܐ ܗܘܐ. ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܗ[ܘ] ܕܒܪܝܬܐ ܟܠܗܘܢ ܐܬܬ[ܢܝܚ] ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܘܠܒܢܝܐ Col. 2.
ܟܠܗܘܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܢܒܝܘܬܐ ܢܣܒ ܗܘܐ. ܠܐ ܟܕ ܕܒܗܝܢ ܗܘܐ ܐܦ ܗܠܝܢ ܕܩܕܡ ܗܘܝ.. ܡܢ ܩܕܡ ܟܕ ܢܘܚ. ܕܒܪܐ ܐܒܗܘܗܝ ܐܬܟܬܒ ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܥܠ ܠܫܪܘܬܗ ܕܢܘܚ ܗܘ ܕܒܪܝܫܝܬܗ ܐܬܟܠܝܬ ܐܦ ܠܟܠܗ ܥܡܐ ܕܫܘܪܝܐ ܐܬܐܡܪ ܠܗ ܟܕ ܡܚܒܐ ܥܠ ܢܘܚ. ܕܗܢܐ ܢܗܘܐ ܪܒ ܩܕܡ ܡܪܝܐ. ܘ[ܪܘܚ]ܐ ܕܩܘܕܫܐ ܬܫܠܐ. ܘܩܘܡ ܕ[ܐܪ]ܥ ܡܬܒܣܡܝܢ. ܒܫܠܡܐ ܘܒܪܘ[ܚܐ] ܕܐܠܗܐ ܢܚܬܐ. ܕܢܦܩ ܠܡܪܝܐ ܥܡܐ ܟܢܝܫܐ. ܕܗܘܝܢ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ. ܘܡܠܐ ܪܒܐ ܥ[ܠ] ܡܫܝܚܐ ܡܕܝܢ

ܡܬܩܪܒ ܡܫܝܚܐ ܡܪ[ܐ] ܐܦ ܠܘܬ ܩܘܪܒܢܐ: ܕܗܟܢ
ܡܟܝܠ ܗܘܐ ܡܢ ܡܘܫܐ ܘܡܢ ܢܒܝ̈ܐ ܟܠܗܘܢ. ܘ[ܕܒ]ܐܝܬ
ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܡܦܩ ܒܪܘܚܐ ܥܠ ܡܪܝܫܘܬܗܘܢ. ܘܠܐ
ܡܬܦܠܣܦܘܬܗܘܢ ܕܠܘܬ ܡܪܢ. ܘܕܦ ܗܘܐ ܠܗܘܢ
ܟܕ ܕܢܬܦܠܣܦܘܢ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܦܢ ܕܪܒ ܘܡܢܗܪ ܦ[ܒ]
ܡܢ ܡܘܫܐ ܘܢܒ[ܝ̈]ܐ ܟܠܗܘܢ [ܕ]ܡܕܡܕܡܘܢ. ܐܬܓܠܝ
ܗܘܘ. [ܒܪ] ܓܒܪܐ ܗܘ ܕܢܬܡܣܟܢ ܒܗ[ܠܝܢ] ܕܡܟܢܫ
ܡܬܡܠܠ ܗܘܐ. [ܦܘ]ܩ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܕܡܬܡܟܢ [ܗܘܘ]
ܢܟܘܣ. ܘܐܬܪܝܢܘ ܟܠܗܘܢ ܕܢ[ܬܦܠܣ]ܦܘܢ. ܒܪ ܠܝܬ
ܗܘܐ ܟܠܬܐ ܕܒܐܝܢܘܬܐ ܠܡܪܝܫܘܬܗܘܢ ܗܢܘ ܕܝܢ
ܕܢܬܪܐܝܬ [ܡܬ]ܒܝܢܐ ܟܠܗܘܢ ܣܒܬܐ ܘܡܗܝܡܢ ܒܪܝܐ
ܐܢܬܬܗ ܗܕܐ ܕܒܬܪ ܘܦܘܩܕܢܗ ܘܡܒ[ܘ]ܬܗ ܕܡܪܢ:
ܟܠܐܝܬ ܬ̈ܠܝܬܐ ܡܕܡܟܝܢ ܐܬ̈ܘܬܐ ܡܚܙܝܢ ܗܘܘ.
ܕܡܟܐ ܕܦܠܠܘܬܗ ܕܦܠܟܝܐ ܦܠܝܢܘ: ܒܪ̈ܝܫܐ ܘܩܕܡ
ܕܝܢ̈ܘܢ ܡܟܐܫܐ ܗܘܬ. ܘܟܘܠܗܝ ܟܠܗܝ ܡܫܘܕܥܐ̈
ܒܝܫܘܬ ܪ̈ܝܫܘܢ ܡܩܘܡ ܗܘܘ. ܒܪ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ
ܡܫܝܢܘܬܐ ܪܘ̈ܚܢܬܐ ܫܪܝܢ ܗܘܘ. ܘܠܗܘܢ ܠܥܠܡܝ̈ܐ
ܠܒܪ̈ܝܐ ܘܠܟܝܢܬ ܐܢܫܝ̈ܐ ܘܟܝܢܬܐ ܫܦܝܪ̈ܬܐ ܡܥܠܝܢ
ܗܘܘ. ܐܠܐ ܟܕ ܒܬܪ ܘܦܘܩܕܢܘܬܐ ܗܟܢ ܕܢܬܩܒܠܘܢ:
ܡܬܦܩܕܐ ܗܘܬ ܬܫܡܫܬܗܘܢ [ܚ]ܢܢ ܟܕ ܠܦܘܩܕܢܐ
ܦܘܪܫܘ [ܘ]ܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܟܗܢܘܬ: ܗܦܟܐ ܘܦܪ̈ܝܫܐ
[ܒ]ܗ [ܕܡܘ̈ܣ]ܝܐ ܘܡܥܡܐ ܟܠܗ ܕܢܫܘ̈ܐ. ܠܐ ܗܘܐ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܢܫܘܬ ܟܠܗܘܢ ܕܡܬܚܝܢܐ [ܐ]ܠܐ ܐܦ ܕܗܟܢ
ܡܢܗ ܡܟܠ[ܝ] ܡܘܕܐ ܗܘܐ. ܘܗܡܝܢܐ ܠ[ܗ] ܡܟܠܝ.
ܕܠܐ ܓܒܪܐ ܐܢܫܐ ܠܗ [ܕܐ]ܢܫܐ ܒܪܢܫܐ ܕܡܬܩܒܠܘܢ

ܡܬܐܡܪ ܡܛܠ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ. ܘܠܡܥܒܕ ܒܚ[ܝ̈ܘ]ܗܝ
ܠܗ ܫܠܝܛ. ܘܐܬܐ ܐܬܕܒܪܗ ܒܗ. ܘܚܠܦܝܗ ܗܘ̇ ܘܡܗܘܡܢܐ
ܕܫܢ̈ܝܐ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܕܡܫܬܥܒܕܝܢ ܠܡܚܠ̈ܦܝܐ: ܐܝܟ
ܗ̇ܘ ܕܠܐ ܐܬܝܕܥ ܗܘܬ ܒܡܫܒܚܬܐ. ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܐܡܪ ܒܠ

ܟܕ ܐܦ ܡܬܬܐܬܝܐ ܕܡܠܟܘ̈ܬܐ. ܡܘܪܒܐ ܘܡܠܟܐ Fol. 5a.
ܗܘܬ ܠܒ ܒܠ ܠܡܠܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܗ̇ܘ ܕܡܢ ܐܬܪܐ Col. 1.
ܕܡܫܒܐ ܐܬܐܠܝܢ ܕܡܠܟܘ̈ ܠܗ ܐܝܟ ܡܗܘܡܢܬܐ
ܕܡܠܟܘܢ ܘܕܐ̇ ܗܘܐ ܗܘܐ ܡܪܡ ܡܠܟܐ ܐܬܚܠܦ. ܐܡܝܪ
ܐܘܪܫܠܡ ܕܐܡܪ.* ܐܬܪܥܒ ܠܗ ܗܪܘܕܣ ܘܟܠܗ̇
ܐܘܪܫܠܡ ܥܡܗ. ܘܡܠܟܘ̈ܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢ
ܕܐܬܚܙܝ ܡܢ ܒܬܪ ܡܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚ. ܡܕܡܟܝܬ
ܬܕܡܪܬܐ ܗܘܝܢ ܕܡܢܗ ܕܡܢ ܡܫܬܒܚܝܢ ܗܘܘ̇. ܡܛܠ
ܚܕܬ ܘܬܚܘܝܬܗܝܢ ܗܘܝ. ܘܐܚܪܢܝܬܐ ܕܢܒܐ ܐܦ ܡܢ
[ܗ]ܕܐ. ܕܡܢܗܘܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܒܫܡܗ. ܬܕܡܪܬܐ
ܪܘܪܒܬܐ [ܒ]ܠܐܝܬ ܡܢܗܘܢ ܗܘܘ. ܕܗܘܐ ܡܢܗ ܠܗܘܢ
ܒܫܠܝܚܐ ܗܢܘܢ ܟܕ ܐܡܪ. ܕܢܦܩ ܐܦܝܗ. ܚܙ̈ܝܢ
ܕܢܘ. ܒܪ̈ܢܫܐ ܐܢܫ. ܡܛܠ ܢܦܩܘ̈ܬܐ ܡܛܠ ܗܢܘ.
ܘܕܫ̈ܠܝܚܐ ܠ[ܡ̈ܕܝܢܬܐ] ܒܫܡܗ ܠܟܠܐܝܬ ܗܠܝܢ ܢܦܩܘ̈
ܡܛܠ ܕܡܢܐ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܗܘܐ ܢܦܩܘ. ܠܐ ܓܝܪ ܡܫܬܟܚ
ܒܫܡܗ ܕܒܪܢܫܐ ܡܬܚܙܝܐ ܕܡܢܪ ܬܕܡܪܬܐ: ܠܐ ܢܦܩ
ܒܪ ܢܫ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܠܐ ܐ[ܠܐ] ܒ ܒܫܡܗ
ܕܐܠܗܐ: ܟܕ ܓܝܪ ܡܗܡܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܒܗ ܐܝܬ
ܒܐܒܗܐ ܡܢܠ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܒܢܝܐ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ

* Matth. 2, 3.

ܒ[ܬܐ]ܡܪ ܐܦ ܒܫܘܒܩܘܬܐ ܕܐ [4] ܐܘ ܕܦܘܫܩܐ ܐܘ ܕ . ܡܬܐܡܪ ܕܝܢ ܐܦ ܒܫܘܡܗܐ. ܗܪܟܐ ܠ[ܢ]ܝ ܓܝܪ ܐܝܟܐ ܡܬܚܙܝܐ ܕܐܬܬܐܝܬ ܡܫܬܡܗܢܐ. ܒܫܘܡܗܐ ܕܝܢ ܒܬܪ̈ܝܢ ܦܪ̈ܨܘܦܝܢ ܡܬܐܡܪܢܐ. ܐܘ ܐܝܟ ܗܘܝܐ ܕܗܡ ܒܬܪ[ܬܝ] ܐܘ ܐܝܟ ܫܘܠܦܐ ܕܡܕܡ ܐܚܪܝܢ. ܒܡܫܘܚܬܐ ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܡܪܢ. ܗܘܝܐ ܠܐ ܐܠܗܐ ܡܕܪ̈ܢܐ ܘܒܬܪ ܠܗܘܢ ܘܦܪܘܫܘ. ܘܡܫܘܚܬܐ ܐܚܪܬܐ ܘܗܘܐ ܠܐ ܡܕܪܢܐ ܒܬܪ ܠܗܘܢ ܘܐܠܗܐ ܡܕܪܢܐ. ܕܗܘܐ ܠܝ ܐܠܗܐ ܡܕܪܢܐ ܘܦܪܘܫܐ ܠܗ ܒܪ ܡܫܬܠܛ. ܐܠܐ ܒܪ ܡܪܫܟ ܘܡܕܪܢ. ܡܕܡ ܕܐܬܬܗܘ ܕܡܫܘܚܬܐ. ܗܕܢܐ ܐܦ ܒܦܪܨܘܦܐ ܕܩ̈ܠܝܣܝܢ. ܠܘܒܢܐ ܦܠܪܘܦ

Col. 2. ܐܡܪ. ܠܒܪܢܐ ܐܚܪܝܢ: ܦܠܐ ܗܘ ܕܡܫܬܠܡ ܒܬܒܐ ܕܡܕܡ ܐܡܪ ܪܘܚܐ ܒܪ ܦܘܡܐ ܕܪܘܚ ܒܠ ܫܘܪܐ ܘܗܘ ܗܘܐ ܪܫ[ܐ] ܠܗܘܢ ܡܬܠ̈ܡܕܐ. ܒܡܫܘܚܬܐ ܗܟܠ ܡܬܐܡܪܐ ܐܦ ܗܪܐ. ܒܫܘܒ[ܪܢܐ] ܠܒܪ ܗܘܐ ܪܫܐ. ܒܫܢܝܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܡܪܢ. ܘܗܘܝܬ ܐܝܟ ܠܒܪܢܐ ܕܠܐ ܫܡܫ: ܘܠܝܬ ܡܫܘܚܬܐ ܒܦܘܡܗ. ܘܬܒܥ ܗܘܝܬ ܠܗܘܢ ܠܡܬܠܐ. ܠܘ ܠܒܪ ܡܢ ܗܝ ܕܗܘܐ: ܒܫܘܠܦܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܠܐ ܫܡܫ. ܐܠܐ ܡ[ܢ] ܦܘܠܐܐ ܕܒܫܘܬܗ [ܗܫ]ܐ ܗܘܐ ܠܒܪ ܕܠܐ [ܫܡ]ܫ. ܒܦܘܠܐܐ ܗܟܠ ܕܒܫܘܬܗ ܕܫܢܝܐ ܡܬܐܡܪ ܗ[ܘ ܐ]ܘ ܐܝ[ܟ] ܡܢ ܕܠܐ ܫܡ[ܫ. ܒ]ܗܘܦܟܐ ܕܝܢ [ܕܗܘܒܪ̈ܢܐ] ܐܘ ܒܘܒܪܐ ܕܬܪܒܝܬܐ ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܡܪ ܟܠ [ܡܫܝܚܝܐ] ܕܗܘܐ ܗܝܬ ܢܡܘܣܐ ܕܐܠܗܝܢ ܕܬܗܝܬ ܢܡܘܣܐ ܐܘܢ ܢܗܝ. ܕܗܘܝܐ ܠܒܪ ܗܝܬ ܢܡܘܣܐ

ܕܚܠܒܝܢ. ܗܘ ܕܐܠܐܠܝܢ ܕܠܐ ܢܚܡ ܪ̈ܒܘܬܗ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܘܠܫܠܝܚܐ ܩܕ̈ܝܫܐ. ܐܝܟ ܠܛܠܝܬܐ ܡܣܬܒܪܢܐ ܗܘܬ (leg. ܗܘܐ). ܒܠܒܘܫܬܐ ܕܝܢ ܕܒܪܢܫܘܬܐ. ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܢܣܒ ܒܪ ܢܫܐ ܐܡܪ ܠܘܬ ܩܪ̈ܝܒܘܗܝ. ܚܢܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܪܚܡܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܠܐ ܬܗܘܘܢ ܦܪܝܫܝܢ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܗܘܝܢ ܗܘܘ ܓܝܪ ܡܢ ܪܘܫܥܐ ܒܗ ܦܪܝܫܝܢ ܡܢ ܠܘܬܗ. ܐܝܟ ܕܒܬܪܝܢܘܬܐ ܕܝܢ. ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܐܡܪ ܥܠܝܗܐ ܥܠ ܡܪܢ. ܕܗܘܝܢ ܒܕܡܘܬܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ. ܗܘܐ ܓܝܪ ܒܠܒܘܫܬܐ ܕܬܪܝܢܘܬܐ. ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܡܬܐܡܪ ܕܒܥܪ ܐܦ ܒܡܕܝ̈ܢܬܐ. ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܗܘܐ ܠܘܬܗܘܢ ܒܫܘܒܚܐ. ܘܠܐ ܦܪܝܫ ܒܟܝܢܐ. ܒܡܫܒܚܐ ܕܝܢ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ. ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܐܡܪ: ܘܐܒܪܗܡ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܪ ܡܐܐ ܫܢܝܢ ܟܕ ܗܘܐ ܠܗ ܐܝܣܚܩ. ܥܠ ܡܢܝܢܐ ܕܝܢ ܕܗܘܝܢ. ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܬܐܡܪܐ ܥܠ ܐܝܣܚܩ. ܕܗܘܐ ܘܗܘܐ ܠܗ ܬܘܕܝܬܐ ܡܢܝܢܐ ܘܫܘܠܡܐ ܡܫܝܚܐ. ܒܫܘܡܠܝܐ ܕܝܢ ܕܐܝܣܚܩ: ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܬܐܡܪܐ ܒܠܘܬܗ ܕܒܪܗ ܡܪܝܐ ܘܝܗܒ ܠܒܪܗ ܗܘ. ܘܐܙܠ ܗܘܐ ܘܒܢܝܢ ܒܡܕܒܚܐ ܕܝܗܒ ܠܗ. ܥܠ ܫܘܠܡܐ ܕܝܢ: ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܐܡܪ ܕܗܘܐ ܫܠܡܐ ܠܚܕܪܐ. ܗܢ ܩܛܠ ܕܗܘ̇ܐ. ܒܦܪ̈ܨܘܦܐ ܡܫ̈ܝܚܐ ܐܡܪܝܢܐ ܕ̈ܡܬܘܬܐ. ܒܦܪ̈ܨܘܦܐ ܕܝܢ ܡܫ̈ܝܚܐ ܐܦ ܒܚ[ܕ]ܐ ܠܘܬܗ ܡܬܐܡܪܢܐ. ܡܬܐܡܪܢܐ ܓܝܪ ܒܪܚܝ ܒܡܫܒܘܪܬܐ. ܒܪܚܝ ܕܝܢ ܒܫܢܬܐ. ܒ[ܪܚܝ] ܕܝܢ ܒܡܫܒ̈ܚܐ ܕܫܘܒܚܐ ܘܒܕܘܒܪܐ ܕܬܪܝܢܘܬܐ. ܘܗܫܐ ܬܘܒ ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܡܣܬܒܪܐ ܠܡܫ̈ܝܚܐ ܕܠܐ ܢܣܦܩ ܠܪ̈ܓܙܗ ܕܫܘܒܚܐ ܡܬܐܡܪ ܒܠܒܘܫܬܐ ܐܝܟ ܕܒܪܢܫܘܬܐ.

Fol. 3b. Col. 1.

III. Fragmenta libri „de incarnatione."

Fol. 3a.
Col. 1.

ܢܦܫܗ. ܗܐ ܗܘܬ ܫܘܦܪ ܕܒܢܝܢܐ ܕܐܝܬܘܬܗ
ܐܠܗܘܬܗ. ܘܠܐ ܐܡܪܝܢ ܚܢܢ ܕܫܘܦܪ ܕܒܢܝܢܐ ܐܝܬܘܬܗ̇
ܥܠܝܡܐ. ܐܠܐ ܗܕܐ ܐܡܪܝܢܐ ܠܗ̇. ܡܛܠ ܫܘܒܗܪܐ
ܕܐܠܝܢ ܕܠܐ ܡܕܡ ܢܣܒܗ ܕܫܘܒܗܪܐ. ܕܠܐ ܗܘܐ
ܐܝܟ ܕܢܬܚܫܚ ܒܗ ܐܡܪܝܢܗ. ܐܠܐ ܠܐܠܗܘܬܐ ܕܫܘܒܗܪ̈ܐ.
ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ. ܡܫܝܚܐ ܗܟܢ ܡܢ ܠܐܠܗܘܬܗ
ܕܢܫܡܫܐ̇. ܘܗܘ̣ܐ ܫܠܡ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܠܝܬ
ܗܘ ܡܬܪ ܕܢܦܫܗ ܕܢܫܡܫܐ ܗܘ̇ ܕܡܬܬܠܐ ܗܘܐ ܥܠ
ܡܫܚܐ: ܡܛܠ ܕܝܢ ܗܘ ܕܢܬܬܠܐ ܥܠ ܡܫܚܐ̣. ܡܬܐܡܪ
ܡܢ ܠܐܠܗܘܬܐ̈. ܠܘ ܒܪ ܗ̣ܘ ܗܘ ܐܬܗܦܟ ܠܠܐܠܗܘܬܐ.
ܐܠܐ̣ ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܗ̣ܘ ܒܪ ܥܠܝܡܐ ܐܡܪ.
ܕܡܫܝܚܐ ܗܟܢ ܡܢ ܠܐܠܗܘܬܗ ܕܢܫܡܫܐ̇. ܘܗܘ̣ܐ ܫܠܡ
ܠܐܠܗܘܬܐ. ܘܡܬܠܐ ܒܬܪܗ̇. ܕܒܬܪ ܕܠܝܬ ܗܘ ܒܥܠ
ܗ̇ܢ ܕܡܬܬܠܐ ܥܠ ܡܫܚܐ. ܗܘܐ ܡܛܠ ܠܐܠܗܘܬܐ̣
ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܒܗ̇ ܕܡܛܠ ܡܫܡܫ ܒܪܢܫܐ ܐܢܫܐ ܕܥܠ
ܫܟܢܗ. ܡܬܬܐ ܗܘܐ ܢܫܡܫܐ. ܕܒܗ ܢܣܒܪܐ ܠܐ̈ܠܗܘܬܐ

ܗܘܘ ܐܝܠܝܢ ܕܕܟܝܘ ܠܗܘܢ ܒܣܘܪܐ ܫܦܝܪܐ ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܢ ܐܬܘܪܝܐ: ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܕܕܟܝܘ ܠܥܠܡܐ
ܕܢܗܘܪܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܟܠܗܝܢ. ܐܦ ܕܟܝܐ ܡܕܡ ܗܘܐ
ܒܡܠܟܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܢܟܝܢܐ ܕܟܠܗ ܒܟܒܝ ܒܗܘܢܐ
ܕܢܐ ܠܒܫ ܕܢܬܟܠܐ. ܒܗ ܓܝܪ ܗܘ ܒܣܘܪܐ ܫܦܝܪܝܢ
ܘܐܫܬܟܚ ܒܗܠܝܢ ܕܒܝܬ ܢܘܗܪܐ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܢܟܝܢܐ
ܒܗ ܡܟܝܢܝܢ

ܐܝܟ ܗܿܝ ܕܩܘܝܢ ܬܐܘܪܝܬ ܥܡܡ ܠܡܫܡܥ ܒܪܢܫܐ.
ܡܛܠ ܗܿܘ ܕܟܕ ܟܠ ܓܒܪ ܡܫܠܡ ܐܠܗܐ ܠܥܠܡܐ ܒܡܟܢܫ:
ܒܗ ܒܪܫܝܬܐ ܐܪܥܒܘ ܘܐܦ ܗܿܘܢ. ܐܡܪ ܕܝܢ
ܡܫܝܚܐ ܿ ܗܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܫܠܝܚܐ. ܟܠ ܬܠܬܐ
ܫܘܦܪܗ ܕܫܘܪܝܐ. ܘܕܐܪܒܥܐ ܠܐ ܐܫܬܟܚ
ܡܢܗܘܢ ܟܕ ܡܛܠ ܕܐܪܒܥܘ ܐܦ ܗܿܘܢ ܒܡܥܠܬܐ
ܐܡܪ ܕܗܘܐ ܠܗܘܢ: ܫܘܪܝܬܐ ܟܠ ܕܗܘܘ ܒܗ
ܒܪܫܝܬܗܘܢ. ܘܡܢ ܟܕ ܡܛܘܒ ܐܦ ܟܠܬܗ ܕܡܫܡܥ
ܒܪܫܝܬ ܐܡܪ . . . ܟܠ ܕܐܫܠܝܘ ܢܡܘܣܗ
ܕܡܪܝܐ ܘܦܘܩܕܢܘܗܝ ܠܐ ܢܛܪܘ: ܘܐܬܓܠܝ ܐܝܟ
Fol. 36b.
Col. 1.
ܗܪܛܝܩܘܬܗܘܢ ܗܠܝܢ ܕܐܝܟ ܐܢܫܝܢ ܒܪܝܫܝܬܐ.
ܘܐܦ ܠܡ ܓܒܪ ܗܠܝܢ ܠܐ ܐܬܪܝܘ ܠܡܟܐܒܘ ܕܢܩܫܘܢ
ܘܢܦܩܘܢ. ܐܠܐ ܐܬܟܘܫܘ ܠܫܘܠܛܢܐ ܕܦܬܓܡܐ.
ܟܕ ܗܟܢܐ ܐܠܝܢ ܕܠܫܡ ܠܗܠܝܢ ܕܫܒܩܘ ܐܚܪܢܝܗܘܢ.
ܡܢܐ ܗܟܝܠ ܐܡܪ ܿ ܐܫܬܪܝ ܢܡܘܣܐ ܒܫܘܪܝܐ ܘܐܬܒܛܠ
ܫܘܦܪܗܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܐܝܟܢܐ ܠܡ ܟܕ ܟܠܗܝܢ
ܠܗܠܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܗܿܝ ܐܬܚܝܬܘܢ
ܘܠܐܘܪܫܠܡ ܒܡܢܗܘܢ. ܓܠܝܐ ܗܘ ܓܒܪ ܕܟܠ ܥܒܕܐ
ܕܟܠܝܠܐ ܐܡܪ ܗܠܝܢ. ܗܿܘܢ ܓܒܪ ܒܡܪܘܗ ܠܐܘܪܫܠܡ:
ܘܠܗܠܝܢ ܕܥܒܕܐ ܕܫܘܪܝܐ ܕܟܝܪܘ ܒܥܒܝܕܘܬܐ. ܘܗܘܐ
ܟܕ ܓܒܪ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܡܟܝܪܘ ܟܠ ܒܢܝ̈ܬܐ ܗܠܝܢ ܕܠܘܬ
ܐܝܣܪܐܝܠ ܕܐܬܚܙܝܘܢ ܒܐܪܥܐ ܥܡ̈ܡܝܢ: ܠܐܬܘܪ̈ܝܐ
ܡܬܚܙܝܢ ܗܠܝܢ ܕܕܟܪܘ ܐܝܟ ܒܥܒܝܕܬܐ ܘܐܝܠܝܢ. ܐܝܟ
ܕܬܘܕܝܐ ܢܕܡܟ. ܕܚܕ ܥܡܡܐ ܚܙܐ ܠܗܘܢ ܕܢܘܩܐ
ܡܢ ܐܬܘܪ̈ܝܐ ܘܟܠܕܝܐ ܠܗܘܢ ܒܥܡܐ: ܐܦܢ ܐܚܪ̈ܢܐ

ܘܒܝܕ ܦܘܢܝܐ ܕܒܗܘܢܐ ܘܠܐ ܐܬܚܒܠ. ܢܬܝܗܒ ܢܚܫܐ ܕܡܬܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܕܠܘܬ ܒܢܝ̈ܢ. ܕܥܠ ܐ̈ܦܝ ܗܘ ܕܡܬܚܫܢܐ ܡܚܝܘܗܝ ܡܛܠ ܦܘܪܥܢܐ ܕܓܘܐ ܕܥܠܝܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܥܠ ܓܒܪܐ ܗܘܬ. ܘܐܝܟ ܕܠܐ ܡܢ ܢܬܦܢܘܢ ܠܘܬ ܦܫܘ ܡܟܪܐ ܢܬܠܘܚܘܢ ܒܒܫ̈ܝܐ ܡܢܐ ܕܐܬܬܚܝܕܘ ܒܚܘܒܐ: ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܡܢܐ ܡܢ ܗܪܬܡܝܢ ܐܬܪܐ ܦܢܝܢܘܢ: ܘܠܐ ܦܘܪܥܢܘܢ ܕܡܢ ܒܒܫ̈ܝܐ. ܡܢ ܡܕܡ ܒܗ ܢܒ̈ܝܐ ܡܬܩܢ ܗܘܐ ܘܡܬܒܕܩ ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܒܬܪܟ. ܠܗܘܢ ܘܥܠ ܦܘܢܝܐ ܕܒܬܪܗ ܢܛܪ ܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܒ ܢܬܒܥܘܢ ܒܡܣܒܪܐ

E. In Amos 2, 3—5.

Fol. 36a. Col. 1.

ܡܪܝܐ. ܘܐܝܟ ܕܒܦܘ̈ܩܕܢܐ ܠܡܐܡܪ ܗܢܐ ܥܠܗ ܬܗܘܐ ܚܪܒܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܠܐ ܕܢܝܐ ܢܬܚܫܒ ܒܗܘܢ ܘܠܐ ܥܠܝܠܐ. ܒܕܥܠܘܗܝ ܐܒܕܘ ܠܓܒܪܐ...ܡܢ ܕܐܡܝܪ ܡܛܠ ܢܒܝܐ ܗܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪ ܠܘܬ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܡܫܪ̈ܝܘܗܝ ܥܠ ܐ̈ܦܝ ܒܗܠܝܢ ܒܐܡܪ̈ܝܢ. ܗܢܐ ܡܦܩܢܐ ܠܗ̇ ܡܛܠ ܠܡܠܬܐ ܠܘܬ ܗܠܝܢ ܕܓܕܫ ܠܘܬ ܒܢܝ̈ܐ. ܘܡܚܘܐ ܕܗ̇ܢܘܢ ܥܠ ܐ̈ܦܝ ܒܗܠܝܢ ܕܗܠܝܢ ܒܬܪܟܢ ܡܣܬܒܪ ܒܪܢܫܐ ܠܡܡܠܠܘ. ܐܝܟ ܡܢ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܠܗ ܘܕܗܝܢ ܗܘܐ ܐܡܠܠ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܠܐ ܡܣܬܒܪܝܢ ܡܢ ܡܣܬܒܪ ܒܪܢܫܐ. ܥܠ ܕܗܘܘ ܠܦܬܟ̈ܪܐ ܠܘܬ ܐܠܗܝܢ. ܡܬܚܫܒ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܗܠܝܢ ܕܥܒܕܐ ܕܥܒܬ ܡܫܘܕܝܐ.

ܠܘܬܗ ܕܟܠ ܒܡܟܝܢ. ܒܠ ܐ̈ܦܐ ܡܬܘܣܝܬܗ ܕܡܪܢ
ܡܚܝܢܐ ܚܕܐ ܗܘܐ ܠܗ̇ ܐܠܗܝ. ܕܗܘܝܐ ܒܠ ܐ̈ܦܐ
ܦܘܪܩܢܐ ܕܓܘܐ ܕܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܗܘܐ. ܘܡܢܟܘܢ ܦܪܫ
ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܡܢ ܒܥ̈ܒܕܐ. ܘܬܘܒ ܐܢܘܢ ܒܝܕ ܟܪܘܙܘܬܐ:
ܘܒܬܪ ܐܢܘܢ ܕܢܗܘܘܢ ܦܢܝܢ ܐܬܪܐ ܕܦܠܚܢܗܘܢ: ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܟܦܘܪܐ ܕܢܗܘܘܢ ܦܓܪ ܕܬܫܡܫܬܐ ܬܫܡܫܬܗ ܐܝܟ
ܦܘܪܩܢܐ ܕܡܗܝܡܢ. ܡܛܠ ܕܒܪ ܡܢ ܐܠܗܝܢ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ
ܐܝܟ ܒܢܘܢܐ ܕܒܢ̈ܝܐ: ܘܦܘܪܩܢܐ ܕܗܢ ܡܢܝܫ ܗܘܐ
ܠܘܬ ܒܡܟܐ ܟܠ ܐ̈ܦܐ ܗܠܝܢ: ܒܪ ܢܬܚܝܢܐ ܡܪܢ

Fol. 35b. Col. 1. ܡܫܝܚܢ. ܬܗܘܐ ܡܕܒܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܝ ܕܠܗ
ܠܫܪܬܐ ܘܡܫܟܢܐ ܫܪܬܐ ܡܢܐ ܐܠܗܐ ܕܚܫܫ ܠܦܘܪܩܢܐ
ܕܠܟܘܢ ܒܒܢ̈ܝܐ. ܐܠܐ ܒܪ ܡܢ ܡܢܝܫ ܘܡܢ ܒܠܗ ܡܢܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܕܝ. ܒܪ ܫܪܟܐ ܠܘܬܗ ܐܝܟ ܒܪܬ ܩܠܗ
ܕܦܠܚܢܐ ܦܘܠܚܢܗ ܒܗܘܢ ܠܐܒܪܗܡ. ܘܐܝܟ ܠܒܢܝܐ
ܕܡܫܝܚ. ܘܝܘܦ ܕܠܗ ܐܝܟ ܕܡܢܗ ܐܡܪܢ. ܐܝܟ ܕܒܪ
ܢܬܚܝܢܐ ܡܫܝܚ ܡܪܢ ܡܚܝܢܐ ܠܦܘܪܩܢܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܒܒܢ̈ܝܐ. ܢܗܘܐ ܡܢܗ ܕܐܝܟ ܫܘܪܝܐ ܕܗܢ ܒܠܗ
ܐܬܐ ܠܘܬ ܡܢܟܝܢܘܬܐ. ܘܒܕܓܘܢ ܐܦ ܒܬܪ
ܕܢܬܝܢܐ ܒܡܟܐ ܩܠܗ ܒܪ ܥܒܕܐ. ܘܐܦܐ ܡܫܝܚܘܢ
ܠܗܠܝܢ ܕܢܓܕܐ. ܗܠܝܢ ܕܡܟܪܙܝܢܘܢ ܐܬܚܙܝܘ ܗܘܐ
ܥܒܕܐ ܕܡܘܕܐ. ܗܢܐ ܕܗܘ ܒܠܫܢܗܘܢ ܩܠܘ ܒܠܗ.
ܒܡܟܝܢܗ ܒܬܪ ܗܘܐ ܠܡܬܚܝܢܘ ܡܪܢ ܡܫܝܚܐ. ܡܢ
ܥܒܕܐ ܕܡܢ ܕܡܫܬܠܚ ܕܠܟܠܗܐ ܩܠܘ ܒܡܟܝܢ ܡܢ ܟܠ ܚܕ ܚܕ

Col. 2. ܡܫܝܚܘܢ ܒܪ ܢܦܩܢ ܠܗ. ܡܛܠ ܕܟܝܪ ܥܒܕܐ ܕܗܘܐ

ܒܠܗܘܢ ܠܐ ܗܠܝܢ ܕܠܘܬ ܦܠܘܪܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܘܢ ܡܬܟܬܒܝܢ:
ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܬܘܒ ܦܘ[ܠܚܢܐ] ܕܗܘܘ [ܠܐܠܗܐ] ܠܣܡ ܠܗܘܢ
(lacuna) ܦܘ ܬܘܒ ܘܡܛܠ ܥܒܕܘܬܐ ܕܦܓܪ̈ܐ ܗܕܐ Col. 2.
ܕܕܘܡܐܝܬ ܡܢ ܟܬܒ ܕܐܬܘܬܗ ܥܠ ܬ̈ܘܒ ܗܠܝܢ ܕܢܦܠܘ ܫܡܗܘܢ
ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ. ܘܕܡܫܬܟܚܐ ܠܗܘܢ ܒܪܒܢܐ ܕܒܗܘܢ
ܚܫܝܫܘܬܐ ܕܡܦܠܓܪܐ ܕܕܘܡܐܝܬ ܐܝܟ ܕܐܦ ܕܒ̈ܒܐ ܕܚܝܢ
ܡܢ ܐܪܒܥܐ ܘܦܓܪ̈ܐ ܕܡܢ ܐ̈ܢܫܐ ܡܬܪܬܚܫܐܝܬ ܢܣܘܘܢ
ܦܢܝ . . . ܘܐܦܪܘܚܘܗܝ ܚܘ̈ܬܐ ܕܐܓܠ ܡܥܝܢܐ ܘܕܝܠܐ
ܘܟܪ̈ܘܪܐ ܘܡܫܟܠܐ: ܚܠܦ ܙܒܢܐ ܕܥܕܪܬ ܒܠܒܘܗܝ.
ܘܬܐܟܠܘܢ ܘܬܣܬܒܥܘܢ. ܘܬܥܒܕܘܢ ܠܥܡܗ ܕܡܨܪܝܐ
ܐܠܗܝܟܘܢ: ܕܚܒܝܢ ܒܡܟܘܢ ܬܕܡܪ̈ܬܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܢܚܘ[ܬ]
ܒܡܢܐ ܕܐܠܐ ܠܟܠܡ

D. Ex introductione in Amos.

[ܦܘܫܩܐ ܕܦܘܠܓܢܐ ܕ]ܥܡܘܤ [ܢܒܝܐ. ܡܬܚܫܒܐ
ܠܡ] ܗܟܝܠ [ܕܐܦ] ܦܘܠܓܢܐ ܕܥܡܘܤ ܢܒܝܐ: [ܐܝܟ]ܐ
ܕܗܫܐ ܗܘܐ ܠܝ ܠܡܦܫܩܘ ܟܦܠܓܘܬܗ ܕܐܠܗܝ. ܥܠ
ܗܠܝܢ ܕܒ̈ܢܝܢ ܠܘܬ ܒܢܝܐ ܐܡܪܢ ܒܪܝܢ ܩܠܝܠ ܒܡܠܬ
ܢܒܘܬܗ. ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܐܬܘܪ̈ܝܐ ܩܒܠܝܢ ܠܗܘܢ ܒܗܪܐ
ܥܬܝܕܝܢ. ܘܗܠܝܢ ܕܠܘܬ ܐܘܪܫܠܡ ܘܫܒܛܐ ܕܝܗܘܕܐ:
ܘܠܘܬ ܗܠܝܢ ܕܫܪܟܐ ܕܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܗܝ ܐܝܬܝܗܘܢ
ܕܬܫܥ ܠܫܒ̈ܛܐ ܡܢ ܚ. ܒ̈ܬܠܝܐ. ܢܦܩܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ
ܢܒ̈ܝܐ ܕܗܘܐ ܠܗ ܗܟܠܘܗ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܒܠܒܠܘܬܐ

ܐܝܟܐ ܠܗ ܠܐܒܕܢܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܒܕܡܘܬ ܗ̇ܝܠܘ ܕܡܬܦܠܓܝܢ
ܘܡܬܝܢ ܠܓܒܪ.. ܠܐ ܬܬܦܠܓܐ ܡܢ ܐܢܫ ܬܡܝܗܘܬܗܘܢ.
ܘܪܝܚܐ ܣܪܝܐ ܕܫ̈ܠܕܝܗܘܢ. ܗܕܐ ܓܝܪ ܐܡ̇ܪ ܗ̇ܝ
ܕܣܘܬܦ̣*. ܬܡܣܘܬܐ ܘܡܣܪܚܘܬܐ. ܐܝܟ ܕܒܠ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܢܬܘ ܡܢ ܒܪܘ ܘܫܪܝܢ ܒܠܒ̈ܝܗܘܢ. ܗ̇ܝ ܕܝܢ ܕܬܘܣܦ.
Col. 2. ܕܢܐܡܪ ܕܬܫܬܡܥ ܠܟܠ. ܐܝܕܐ ܗܝ ܕܝܢ ܒܠܬܐ ܕܗܠܝܢ
ܒܠܗܝܢ ܐ̇ܡܪ ... ܡܛܠ ܕܙܘܕܩܝܢ ܒܢ̈[ܝܘ]ܗܝ. ܡܚܣܢܐ
ܠܡ ܓܝܪ ܐܠܗܐ ܪ̈ܒܘܬܐ ܕܒܢ̈[ܝܘ]ܗܝ. ܒܡܚܣܢ ܒܪܫܐ
ܕܠܒܗܘܢ. ܘܡܢ ܢܨܝܦܐܝܬ ܡܢܬܗ̇ ܘܐܡ̇ܪ ... ܠܐ
ܬܕܚܠܝܢ ܐܡܪܐ ܫܪܝ ܘܕܘܟ̈ܝ. ܡܛܠ ܕܐܣܟܡ ܡܪܝܐ
ܠܡܒܒܕ. ܠܐ ܬܕܚܠܝܢ ܚܝܘܬܐ ܕܒܪܐ. ܡܛܠ ܕܒܓܐ ܬܬܐܐ
ܒܚ̈ܝܐ ܕܡܕܒܪܐ. ܘܐܝܠܢܐ ܝܗܒ ܦܐܪ̈ܘܗܝ. ܘܓܦܬܐ
ܘܬܬܐ ܝܗܒ ܚܝܠܗܝܢ. ܒܚܕܘܬܐ ܠܡ ܬܗܘܐ ܐܪܒܐ
ܥܠ ܛ̈ܒܐ ܪ̈ܒܘܬܐ ܕܗܠܝܢ ܕܗ̇ܘܝ ܡܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܕܝܗܒ
ܬܗܒ ܘܡܟܠܬ ܡܦܪܢܣܘܬܐ ܕܦܐܪ̈ܐ. ܒܗ̇ ܕܝܢ ܒܕܡܘܬܐ ܘܐܦ
Fol. 34b. ܫܘܬܐ ܕܒܪܐ ܡܬܒܪܬܢܐܝܬ ܡܕ[ܡ ܠܒܘܫܡܐ] ܕܙܒܢܐ.
Col. 1. ܒܡ ܒܠܗܝܢ ܕܝܢ ܘܐܦ ܡܛܠ ܕܦܐܪ̈ܐ ܕܡܢ ܐܝ̈ܠܢܐ ܥܦܒܕܐܝܬ
ܡܬܗܡܝܢ ܠܡܫ̈ܝܚܐ ... ܘܒܢ̈ܝ ܨܗܝܘܢ ܕܗܘܝ ܘܚܕܘ
ܒܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ. ܕܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܠܙܕܝܩܘܬܐ.
ܘܡܚܬ ܠܟܘܢ ܡܛܪܐ ܒܟܝܪܐ ܘܠܩܝܫܐ ܐܝܟ ܕܡܢ
ܠܘܩܕܡ. ܘܢܬܡܠܘܢ ܐܕܪ̈ܐ ܒܥܘܪܐ. ܘܢܦܩܘܢ ܡܥܨܪ̈ܬܐ
ܚܡܪܐ ܘܡܫܚܐ. ܠܗܠܝܢ ܕܐܡ̇ܪ ܕܡܬܚܫܒܢ ܡܫܝܚܘܢ
ܒܗܠܝܢ ܒܠܬܗ̇. ܗܢܝ ܐܡ̇ܪ ܕܡܬܦܫܝ ܠܗܘܢ ܗܫܐ.

* ἡ σαπρία αὐτοῦ.

(lacuna) [ܡ]ܥܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ [ܬܘܒ]ܐ ܐܠܗܐ [ܥܠ] ܕܠܐ Fol. 33b. Col. 1.
ܪܚܡ ܢܡܘܣܐ ܗܘ ܕܠܚܡ ܟܠܒܘܢ ܡܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ.
ܕܢܦܩ ܠܡܫܠܡܐ ܠܟܠ ܚܘܒܐ ܘܡܦܩܬܐ. ܟܕ ܒܐܝܕܝܬ
ܒܒܢܝܢ ܘܡܥܪܦܠܐ ܡܡܠܟ ܟܠ: ܠܐ ܬܬܡܪܚܘܢ ܘ ܠܡܫܪܐ
ܘܠܡܫܪ. ܥܦܪ ܕܝܢ ܠܘܬ ܦܠܘܪܐ ܕܢܗܘܢ ܦܪܐ ܠܟܠ.
ܗܘ ܕܒܗ ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܕܡܒܥܐ ܡܬܚܫܒܐ ܗܘܬ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܠܗܘܬܐ ܠܡܬܚܫܒܘ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܠܗܠܝܢ
ܒܡܫܪܐ ܥܒܠܝܢ ܕܢܦܩܘ ܠܦܠܚܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܬܡܢ:

Quatuor versus desunt.

ܐܢܘܢ ܕܗܘ ܡܫܚܐ ܟܕ ܡܬܡܫܚ ܗܘ ܒܫܘܬܗܘܢ. ܢܛܦܘܢ Col. 2.
ܠܘܬ ܦܠܘܪܐ ܕܢܗܘܢ. ܘܠܘܬ ܡܪܐ ܕܟܠ ܗܘ ܕܬܡܢ
ܡܬܚܫܒܐ ܬܫܒܘܚܬܗ ܘܐܝܩܪܗ. ܕܗܟܢܐ ܢܩܒܠܘܢ
ܥܒܪܐ ܕܒܢ̈ܝܬܐ ܗܠܝܢ ܘܪܕܘ̈ܬܐ ܕܡܩܦܣܝܢ ܠܗܝܢ. ܘܗܝ
ܗܕܐ ܡܟܝܠ ܐܝܟ ܕܗܘܬ ܠܟܢܫܬ ܒܢܘܗܝ ܕܐܝܣܪܝܠ:
ܟܕ ܚܙܘܐ ܡܬܚܙܝ ܗܘܐ ܥܠ ܕܒܝܬ ܡܘܕܐ: ܠܘܬ ܗܠܝܢ
ܕܢܝܪ̈ܝ ܕܟܗܢܘܬܐ ܗܝ ܒܥܒܕܝܢ ܗܘܘ... ܐܝܟ ܥܦܪܐ
ܡܬܦܪܣ ܥܠ ܦܠܘܪܐ. ܚܒܬܐ ܦܓܝܐܐ ܘܫܠܝܬܐ
ܕܐܒܘܬܗ ܠܐ

C. In Joel 2, 20—26.

Fol. 34a. Col. 1.
ܟܕ ܡܫܠܡ ܐܢܐ ܠܗܘܢ ܠܫܠܡܐ ܓܡܝܪܐ. ܘܠܡܕܡ
ܟܕ ܒܩܠܝܠܐ ܫܐܩ ܐܢܐ ܒܪܥܐ ܕܐܬܘܪ̈ܝܐ. ܘܡܬܪܡ
ܟܕ ܦܘܫܩܐ ܡܚܘܝ ܐܢܐ ܠܒܩܠܝܠܐ. ܘܗܢܐ ܟܠܗ ܚܒܪ

ܕܡܕ̈ܒܪܐ ܘܕܢܩ̈ܘܫܐ ܚܪ̈ܒܬܐ. ܗܠܝܢ ܕܒܗܘ ܘܐܬܐܟܠܘ
ܐܝܟ ܕܠܦܘܠܚܢܐ ܕܦܬܟܪ̈ܐ. ܐܝܟ ܡܠܟܘ̈ܬܐ ܡܕܡ
ܕܡܬܟܪܐ ܐܣܟܝܡܘܬܗ ܠܦܘܠܚܢܗܘܢ.

B. In Joel 1, 19—2, 2.

Fol. 33a. Col. 1. [ܡ]ܫܐܠܝܢ [ܚ]ܢܢ ܡܛܠܝ ܕܒܫܡܝܢ ܠܡܕܢܚܐ. ܡܛܠ
ܕܢܗܘܬ ܢܘܪܐ ܐܬܪ̈ܐ ܥܠܘܗ̇ ܡܢ ܐܝ̈ܠܢܐ ܕܒܗ ܚܪܒ.
ܢܘܪܐ ܚܕܐ ܕܡܕܒܪܐ ܐܡܪ̇. ܠܕܘܟ̈ܝܬܐ ܗܠܝܢ ܕܐܝܬ
ܟܠܦܘܪ̈ܐ [ܕܝܫ]ܢ ܠܗܘܬ ܬܪܥܝܬܐ ܕܪ̈ܥܝܐ. ܗܠܝܢ
ܕܡܕܡܝܢ ܦܓܪ̈ܐ ܒܡܠܬܐ ܕܟܘܪܐ ܐܦ ܚܢ ܠܡܥܢܝܐ.
ܕܐܡܝܪ̈ ܕܟܠܗܘܢ ܕܡܫܬ̈ܐ ܘܟܠܗܘܢ ܐܝ̈ܠܢܐ ܐܬܝܒܫܘ.
ܐܝܟ ܗܘ̇ ܕܒܢܘܪܐ ܡܕܡ ܐܬܚܪܒܘ܀ ܘܐܦ ܚܫܘܬܐ
ܕܕܝܪ̈ܐ ܚܪܬ ܠܗܘܢ ܡܛܠ ܕܢܒܥܘ ܡܬ̈ܘܒܐ lacuna)
Col. 2. (versuum quatuor ܒܠܥܘܬܗ ܡ[ܫܦܪ]ܐ ܠܐ ܡܨܝܢ [ܡܬ̈ܢܐ]
ܠܡܥܕܪܘ. ܘ[ܬܘܒ] ܕܪܘܚܐܝܬ ܥܘ[ܒܕ] ܥܠ ܦܘܠܚܢܐ
ܕܒܢ̈ܬܐ. ܡܬܝܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܕܡܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܡܢ ܠܒܪ
ܘܐܡܪ*܀ ܩܥܘ ܒܫܝܦܘܪܐ ܒܨܗܝܘܢ. ܐܟܪܙܘ ܒܛܘܪܐ ܩܕܝܫܐ
ܘܬܬܙܝܥܘܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡܘܪ̈ܝܗ̇: ܡܛܠ ܕܩܪܝܒ ܗܘ ܝܘܡܗ
ܕܡܪܝܐ. ܡܛܠ ܕܩܪܝܒ ܝܘܡܐ ܕܚܫܘܟܐ ܘܕܥܡܛܢܐ
ܝܘܡܐ ܕܥܢܢ̈ܐ ܘܕܥܪܦܠܐ. ܟܕ ܠܡ ܗܘܐ ܡܬܦܫܛ
ܐܬܘܢ ܒܡܘܥܕܐ ܕܡܪܝܐ ܐܝܟ ܥܢܢܐ ܕܡܬܚܙܐ. ܥܡܐ

* Cap. 2, 1.

ܒܪ ܠܐ ܡܫܬܘܡ ܐܢܘܢ ܐܦ ܠܐ ܠܚܕܐ ܚܘܫܒܬܐ...
ܚܙܘ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܠܝ. ܐܬܪܒܝ ܠܡ ܠܘܬ ܗܘܓܝܐ
ܟܕ ܒܟܠܝܠܬܗ ܕܒܠܗܘܢ. ܘܠܐ ܐܬܓܠܒ ܠܡܟܐܪܦ
ܕܠܝ: ܕܒܠܬܐ ܕܗܠܝܢ ܒܠܚܘܕ ܦܬܓܡܐ ܗܘܬ ܠܗ. ܐܠܐ
ܗܟܢ ܒܬܘܡܕܢܘܬܗ ܐܝܠܝܢ ܕܠܗ ܐܬܝܢ ܕܠܚܡ ܠܓܒܗ.
ܗܕܐ ܗܝ ܓܝܪ ܗܝ ܕܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܀ ܐܦܪܝܡ ܡܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܝܠܗ. ܘܟܕ ܠܐ ܠܡ [4]] ܠܗܠܝܢ ܕܗܢܝܢ [ܐ]ܬܦܢܝܘ Fol. 32 b. Col. 1.
ܠܘܬ ܒܠܚܘܕܘܬܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܢܬܠܡ ܒܒܝ̈ܬܐ.
ܘܕܐܝܬ ܠܡ ܟܕ ܢܬܒܥܒܕܘܢ ܠܒܠܚܘ̈ܕܝܗܘܢ܆ ܢܬܟܠܘܢ
ܢܓܒܬܐ ܕܗܠܝܢ ܕܐܬܒܚܪܘ ܘܐܬܒܘܠܘ ܟܕ ... ܘܡܛܠ ܐܒܝܢ
ܐܝܟܢ ܡܟܢܫ* ܐܢܐ ܠܗܘܢ ܠܡ ܒܐܬܪܐ ܕܐܬܘܪ. ܟܕ
ܓܝܪ ܐܢܐ ܠܗܘܢ ܠܓܘܗ ܟܕ ܚܒܝܫܐ. ܐܝܟ [ܕ]ܢܬܟܠܘܢ
ܗܢܘܢ ܢܓܒܬܐ ܕܒܠܚܘܕܝܗܘܢ. ܐܝܟ ܘܟܐܢܐ ܕܬܚܘܬܐ
ܐܡܪ ܀ ܘܢܦܩܘܢ ܠܘܬ ܡܢ ܕܠܡܣܒܪܝܢ ܡܠܟܐ ܘܫܠܝܛܐ.
ܢܦܩܘܢ ܠܡ ܓܝܪ ܡܢ ܕܢܫܡܥܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܗܠܝܢ
ܘܪ̈ܚܡܬܐ ܕܠܒܪ ܡܢ ܢܡܘܣܐ. ܟܕ ܡܬܪܕܝܢ ܟܕ ܚܒܝܫܐ
ܘܡܟܠܝܢ ܢܓܒܬܐ ܕܢܦܫܬܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܐܦܪܝܡ
ܡܕܒ̈ܪܢܐ ܠܢܦܫܐ ܗܘܘ ܠܗ. ܐܦ ܓܝܪ ܠܡ ܕܕܐܝܬ
ܫܒܠܝܢ ܗܠܝܢ ܟܠ ܕܐܝܟܢܐ ܡܠܟܘܬܐ ܗܝ ܢܓܒܬܐ.
ܡܛܠ ܕܠܗ ܐܫܒܚܘ ܐܘܪܚܐ. ܕܫܓܝܐܬ ܒܕܡܘ̈ܬܗ
ܢܒܕܘܩܘܢ ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܕܬܕܒܪܐ. ܘܡܕ̈ܒܪܢܐ ܫܓܝ̈ܐܐ
ܘܡܫ̈ܬܠܡܢܐ ܢܗܘܘܢ. ܗܠܝܢ ܕܟܠ ܕܢܦܩ ܒܗܘܢ.
ܬܢܐܝܬ ܗܟܝܠ ܕܗܢܐ ܘܕܐܝܬ ܀ ܐܬܬܘܒ ܠܗ ܗܘܓܝܐ
ܕܢܦܫܗܘܢ ܘܒܡܫܘ̈ܚܬܗܘܢ. ܗܕܐ ܠܡ ܫܓܝܐܘܬܐ

* Leg. ܡܟܢܫ.

II. Fragmenta commentarii in Prophetas Minores.

A. In Hos. 8, 7—12.

Fol. 32a. Col. 1. ܕܡܛܐ ܕܢܒܥܝܢ ܡܢ ܙܪܥܐ ܕܙܪܥܘ ܘܡܬܬܣܝܒܠܝܢ: ܠܐ ܢܥܒܕ ܠܓܡܪ ܠܬܪܥܝܬܐ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܡܛܠ ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܢܒܠܥܐ ܘܐܟܪܝܐ. ܘܐܬܬܣܝܡܘ ܕܠܐ ܢܬܪܘܢ ܠܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ. ܒܕܠܐ ܡܢܝܢ ܠܡܥܒܕ ܡܢܣܒܐ ܠܢܣܒܬܐ ܕܡܬܒܪܬܐ. ܐܦ ܕܝܢ ܢܗܘܐ ܕܢܬܩܝܡ ܠܡܥܒܕ.. ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܣܒ ܡܬܢܣܒ ܠܡܒܠܥܬܐ ܕܢܘ̈ܟܪܝܐ ܒܗ ܕܝܢ ܒܢܝܐ ܘܐܦ ܦܠܚܐ ܕܬܠܬܐ̈ ܡܢܝܢܐ ܐܬܬܣܝܡܘ ܠܗܘܢ ܘܡܕܡ ܠܐ ܡܗܢܐ ܠܗܘܢ. ܘܐܢ ܕܝܢ ܢܗܘܐ ܕܢܣܒܘܢ ܡܕܡ ܡܢ ܥܠܡܐ ܐܚܪܢܐ. ܢܘܟܪܝܐ ܕܒܥܠܕܒ̈ܒܐ ܢܗܘܐ ܘܐܦ ܗܢܐ ܡܛܠ ܙܘܥܒܐ

Col. 2. ܕܐܬܐ ܒܗܘܢ. ܐܬܒܠܥ ܐܝܣܪܝܠ. ܘܗܫܐ ܗܘ̣ܐ ܒܝܬ ܥܡ̈ܡܐ. ܐܝܟ ܡܐܢܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܚܦܝܘ. ܡܛܠ ܕܗܢܘܢ ܣܠܩܘ ܠܐܬܘܪ. ܥܘܒܠܐ ܠܗ ܕܠܓܡܪ ܥܠ ܐܦ̈ܪܝܡ ܗܠܝܢ ܐܫܬܠܡܘ. ܘܗܝ ܡܫܬܘܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܐܬܘܪܝܐ. ܐܬܗܦܟܘ ܒܝܬ ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܐܝܟ ܡܐܢܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܚܦܝܘ ܠܓܡܪ.

ܗܘܐ. ܘܬܘܒ ܒܕܪܓܐ ܢܒܝܐ ܠܡܕܒܪܘ ܥܠ ܦܐܝܘܬܗ ܕܦܪܕܝܣܐ: ܠܐ ܒܠܚܘܕ ܥܠ ܫܘܦܪܐ ܕܐܝ̈ܠܢܘܗܝ ܐܡ̣ܪ ܐܦ ܥܠ ܪܒܘܬܗ: ܡܛܠ ܕܐܡܝܢܐ ܕܐܡܪܬ ܥܠ ܐܡܝܪܐ ܗܠܝܢ ܡ̈ܫܒܚܢ ܗܘ̈ܝ ܕܗܘ̇ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܘ ܬܡܢ ܡܫܩܐ*.. ܕܢܗܪܐ ܠܒܪ ܢܦܩ ܡܢ ܓܘܗ̇ ܠܡܫܩܝܘܬܗ ܠܦܪܕܝܣܐ. ܘܡܢ ܬܡܢ ܦܪܫ ܠܐܪܒܥܐ ܪ̈ܫܝܢ. ܫܡܗ ܕܚܕ ܦܝܫܘܢ. ܗܘ ܕܚܕܪ ܠܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܚܘܝܠܐ. ܕܬܡܢ ܕܗܒܐ. ܘܕܗܒܗ̇ ܕܐܪܥܐ ܗܝ ܫܦܝܪ. ܬܡܢ ܐܝܬ ܒܕܘܠܚܐ ܘܟܐ̈ܦܐ ܕܒܘܪܠܐ. ܘܫܡܗ ܕܢܗܪܐ ܬܢܝܢܐ ܓܝܚܘܢ. ܗܘ ܕܚܕܪ ܠܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ ܕܟܘܫ. ܘܫܡܗ ܕܢܗܪܐ ܕܬܠܬܝܐ ܕܩܠܬ. ܗܘ ܕܐܙܠ ܠܘܩܒܠ [ܐ]ܬܘܪ. ܘܢܗܪܐ ܕܐܪܒܥܝܐ ܗܘ ܦܪܬ. ܠܐ ܕܝܢ ܡܪܝܡܘܬܐ ܡܬܚܙܝܐ ܗܠܝܢ [ܢܒܥܐ ܐ]ܠܗܝܐ. ܠܐ ܓܝܪ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܚܙܝܢ ܠܗܘܢ ܒ̈ܢܝܐ ܠܡܚܙܝܗܘ *

Fol. 31, ubi a) de Gen. XXII v. 4 et b) de XXII v. 13 agitur, tam mutilatum est, ut restitutionem non pericliter.

* Gen. 2, 10. ** Versus ultimus deest.

ܐܘܪܒ ܐܟܣܢܕܪܐ. ܥܠ ܟܬܒܐ ܕܐܠܗܝܐ ܘܕ[ܝܪ̈]ܝܐ ܕܡܨ̈ܪܝܐ ܐܝܟܢ ܘܡܫ̈ܬܠܡܢܐ: ܐܚܪܢܝܐ ܕܐܦ ܠܐ ܒܡܠܬܐ [ܡ]ܫܬܡܥܝܢ ܐ݂ܢ ܗ݁ܘ ܕܐܝܟ ܢܝܚܐ ܠܡܫܡܥܐ ܐܝܟܢ ܚܣܝܪ: ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܡ̈ܦܩܬܐ ܐܝܟܢ ܘܡܦ̈ܪܫܐ: ܐܝܟ ܟܢܘܫܗ ܕܐܠܗܐ ܒܢܕܐ ܡܠܬܐ ܠܗܘܢ ܡܬܒܥܝܢ ܗܘܘ: ܗܟܢܐ ܒܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܟܢܘܫܗ ܕܐܠܗܘ̈ܬܐ ܐܦ ܫ̈ܢܝܢ ܢܟܝܢ ܗܘܘ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܥܦܝ̈ܪܐ ܗܘܘ ܘܦ̈ܩܝܪܐ. ܢܓܕܐ ܠܡܬܟܬܒܘܬܗ ܠܦܪ̈ܫܐ: ܕܗܘܝܐ ܚܢܝܢ ܠܡܫܪܢܗ ܕܒܪ ܐܢܫܐ. ܗ̇ܢ ܗܟܝܠ ܕܐܘܟܝܢ ܬܘܒ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܪܚܡܝܢ ܠܡܢܫܐ ܘܡܦܢܪ ܠܡܐܒܠ: ܐܠܗܘܬܗ ܠܗ̇ܢ ܕܢܝܒ ܐܠܗܐ ܦܪܘܫܐ. ܒܗ̇ܢ ܕܢܝ ܗܘ ܣܘܠܩܝܢ. ܐܝܟܢ ܕܒܢܝ ܐܠܗܐ ܦܪܘܫܐ ܒܡܕܢܚܐ. ܕܒܗ ܣܘܟܗ ܠܒܪ ܐܢܫܐ. ܠܗܘ ܕܒܐܬ̈ܠܝܐ ܡܦܪ̈ܫܐ ܘܥܘܦܪ̈ܐ ܢܓܕܗ: ܘܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܠܝܫܢܬܐ ܦ̈ܢܝܢ ܘܠܡܬܒܠܠܘܬܐ ܗܢܝܢ ܒܒܪ [ܒܗ]. ܘܐܝܠܝܢ ܕܫ̈ܢܝܐ ܒܡܬܒܝܠܘܬܗ ܕܦܪ̈ܫܐ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܢܝܟܬܐ ܕܠܒܬܐ ܘܒܥܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܡܬܒܥܐ ܠܗܠܝܢ. ܕܐܟܡܪ ܕܒܠܗܘܢ ܐܢ̈ܫܝܐ ܕܦܪ̈ܫܐ ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܟ ܗ̇ܢܘܢ ܗܘܘ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܐܦ ܐܝܠܝܢ ܕܫ̈ܢܝܐ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܢܝܟܬܐ ܕܠܒܬܐ ܘܒܥܘܬܐ ܒܡܬܒܝܠܘܬܗ ܕܦܪ̈ܫܐ. ܡܛܠ ܟܢ ܕܠܐ ܡ̈ܦܩ ܗܠܝܢ ܒܬܪ ܗܘܐ ܠܡܬܗܦܟܘ ܦܘܢܝܐ ܠܐܕܫ. ܐܝܟܢܐ ܒܡܬܒܝܠܘܬܗ ܕܦܪ̈ܫܐ ܐܢܬܘܢ ܗܘܘ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܗ̇ܘ ܕܦܘܢܝܐ ܡܟܬܠ ܗ݁ܘܐ. ܒܡܬܒܝܠܘܬܗ ܒܬܪ ܗܘܐ ܠܡܗܘܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܟܝܢ ܗܘܐ ܢܬܝܢ. ܕܫܡܠܝܐ ܕܟܠܗ ܦܪܘܫܘܬܐ ܘܒܫܘܫܛܐ ܡܢ ܟܠܗ ܡܝܢܐ

ܐܡܪܝ ܗܟܝܠ. ܕܡܢ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ ܠܓܒܐ ܡܕܢܚܝܐ ܐܬܪܐ ܕܡܬܩܪܐ ܥܕܢ: ܘܗܘ ܬܘܒ ܠܦܪܕܝܣܐ ܟܕ ܢܦܩܘ ܒܐܬܪܐ ܕܐܕܡ ܒܥܬܗܘܢ ܘܡܬܐܒܠܘܬܗܘܢ*. ܘܗܘ ܗܡܘܢ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܕܢܦܩܐ ܕܒܡܢܪܘܗܝ ܒܪܓܠܐ ܕܣܦܪܘܗܝ: ܘܬܘܒ ܡܘܫܐ ܕܐܘܕܥ ܠܢ ܬܘܒ ܡܢܗܪܐ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܒ ܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܠܡܢܝܢܐ ܘܫܘܪܝ ܠܡܐܟܠ. ܐܘܕܥ ܐܦ ܗܘܢ: ܕܗܘܢ ܕܢܦܩ ܠܬܘܫܒܚܬܐ ܐܡܪܗ ܕܟܠܠܬܗ ܕܐܠܗܐ ܘܗܘ ܒܪ ܕܐܡܪ ܕܐܘܕܥ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܒܗ ܕܒܟܘܪܐ ܕܡܬܟܢܫܬܐ ܕܐܬܠܝܐ ܕܡܢ ܐܪܥܐ ܦܫܛ ܕܬܚܘܡܐ. ܠ ܕܡ ܗܕܐ ܐܡܪ. ܕܒܣܘܪܬܐ ܒܓܒ ܕܐܠܒܘ ܡܢ ܐܪܥ ܐܬܠܝܘܗܝ ܕܦܪܕܝܣܐ. ܗܐ ܒܪ ܐܦ ܠܬܘܫܬ ܐܡܪ ܕܓܠܠ ܬܘܒ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܟܠܗ [ܚ]ܘܬܐ ܕܒܪܝ' ܘܟܠܗ ܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܠܘ ܕܚܝܘܬܐ ܐܚܪܢܝܬ' [ܒ]ܬܪܟܢ ܒܓܒ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܐܠܐ ܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܒ ܩܕܡ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒܐ ܐܡܪ. ܡܛܠ ܐܢܫܐ ܕܡܫܟ ܗܘܬ ܠܗ ܠܡܐܟ[ܘܠܬܗ ܕܡ ܗܝ ܕ]ܬܘܒ ܡܢ ܚܝܘܐ ܕܠܟܝ: ܒܪܘܝܐ ܡܘܫܐ [ܗܘܐ ܠܗ. 5] ܗܟܝܠ ܐܦ ܗܪܓܐ ܐܢܫ Fol. 30b. ܗܘ ܕܐܘܕܥ ܬܘܒ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܪܥܐ. [ܘ]ܒܗ ܟܠ ܐܬܠܝܐ ܕܦܪܕܝܣܐ: ܐܡܬܝ ܕܐܦ ܗܘܝܘ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܐܪܥܐ ܒܪ ܕܐܡܪ ܬܘܒܐ ܐܪܥܐ ܬܐܬܐ ܒܒܣܪ: ܕܢܦܩ ܙܪܥܐ ܐܝܟ ܓܢܣܗ ܘܐܝܟ ܕܡܬܘܬܗ: ܘܐܝܠܢ ܦܐܪܐ ܕܥܒܕ ܦܐܪܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥܗ ܒܗ ܐܝܟ ܓܢܣܗ ܠ ܐܪܥܐ: ܘܡܛܠܬܐ ܗܕܐ ܐܬ[ܒܪܝ]: ܟܠ ܟܠܗܘܢ ܐ

* Ms. ܒܡܬܐܒܠܘܬܗܘܢ.

Fol. 30a. ܐܘܪܚܐ ܡܟܝܠ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܗܘܐ ܒܗܘ ܕܩܘܝܡܐ ܗܐ [[3]] ܘܟܕ ܐܢܫܐ ܡܫܘܕ[ܥ]. ܕܡܫܚܐ ܕܝܢ ܕܒܕܗ̇ ܦܪ̈ܝ. ܠܐܘܪܚܐ ܐܝ[ܟܢܐ] ܕܡܒܪܢܫܐ ܐܬܘܗܝ: ܕܒܗ ܐܬܘܗܝ ܐܦ ܦܪܕܝܣܐ. ܒܗ ܠ[ܐ] ܠܐܘܪܚܐ ܕܒܘܪܐ ܕܐܪܒܥܐ ܡܒܘܥܐ ܗܘܢܐ. ܕܪܟܐ ܠܒܪ ܐܬܘܗܝ ܗܘ̣ ܦܕܝܣܐ* ܡܬܕܒܪ: ܐܝܟܢܐ ܕܢܗܪܐ ܕܡܫܩܐ ܠܗ: ܡܢ ܬܚܝܬ ܥܩܒܐ ܕܛܘܪܐ ܡܟܐ ܕܢܦܩ ܠܒܪ: ܐܪܒܥܐ ܢܗܪ̈ܘܬܐ ܗܘ[ܝܢ]ܐ ܪܘܪ̈ܒܝܢ ܗܦܩܝܢ ܡܢܗ. ܐܝܟܢܝܬ ܗܘܐ ܡܒܠ ܡܬܢܚܬܐ ܕܡܬܟܐܐ ܪ[ܒ] ܗ̣ܘ. ܐܘܪܚܐ ܕܒܗ ܐܬܘܗܝ ܦܪܕܝܣܐ ܡܢܗ ܕܦܪܕܝܣܐ. ܒܗܘ ܕܟܠ ܐܘܪܚܐ ܕܐܝܬ ܡܬܚܙܝܐ̇ ܕܡܬܟܐܐ ܪܒ ܡܢ ܗ̇ܘ ܡܪܘܡ ܕܒܗ ܐܬܘܗܝ. ܘܡܒܘܥܐ ܕܒܗ̇ ܠܗ ܒܠܚܘܕ ܠܦܪܕܝܣܐ ܡܫܩܐ: ܐܠܐ ܐܦ ܠܐܘܪܚܐ ܡܫܩܝܐ ܕܠܒܪ ܡܢܗ. ܒܗ ܡܢܬܐ ܡܫܩܝܢ ܕܐܬܘܗܝ ܕܐܘܪܚܐ ܗ̇ܘ [ܕܡܬܩܢܐ]ܐ ܒܗ̇: ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܩܐ ܠܦܪܕܝܣܐ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܒܠ ܩܐܡ ܡܒܘܥܐ ܐܡܝܪ. ܘܢܦܩ ܩܐܡ ܡܢ ܩܕܡ ܡܕܢܚܐ. ܘܡܫܩܐ ܠܐܪܥܐ ܕܢܘܕ ܠܟܘܠ ܒܗ̇. ܡܛܠ ܕܡܢ ܩܕܡ ܒܩܕ[ܪܘ] ܗܘܘ ܬܡܢ ܒܗ̇. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܠܚܘܕ ܐܠܗܐ ܡܬܚܒܠܐ ܗܘ̇ܐ. ܡܢ ܒܬܪ ܕܝܢ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܗ̇ܘ: ܒܕܐܬܛܘܪܕܘ** ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܛܠ ܣܘܟܠܗܘܢ ܒܝܫܐ: ܒܐܘܪܚܐ ܐܚܪܢܐ ܡܒܠ ܒܥܒܪܘ ܗܘܘ. ܕܡܬܩܪܐ ܗܘ̣ܬ ܢܘܕ. ܗ̇ܘ ܕܐܬܘܗܝ ܗܘܬ ܠܟܘܠ ܒܗ̇. ܐܘܪܚܐ ܕܒܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܥܡܪܝܢ ܗܘܘ. ܗܘܝܐ ܠܒܪ ܐܦ ܒܠ ܐܕܡ ܡܢ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ܐܡܝܪ. ܕܥܡܪ ܠܟܘܠ ܦܪܕܝܣܐ.

* Leg. ܦܪܕܝܣܐ. ** Leg. ܒܕܐܬܛܪܕܘ.

ܢܟܬܒܘܢ. ܟܕ ܢܟܬܒܐ ܕܐܬܘܪܝܣܘܢ ܡܫܡܫܗ: ܠܐܝܠܝܢ ܕܟܬܪܝܢ ܒܠܚܘܕ ܡܫܬܡܫܐ. ܐܠܘܬ ܕܝܢ: ܕܥܠ ܐܠܗܐ ܣܘܟܠܐ ܫܬܝܬܝܐ ܒܠܚܘܕ ܟܬ̈ܒܘܗܝ ܐܝܠܝܢ ܕܟܬܒ. ܕܠܐܡܪ ܕܥܒܕ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ. ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܬܪܬܝܗܘܢ ܣܘܟܠܐ ܫܬܝܬܝܐ. ܟܕ ܠܐ ܥܒܕ ܡܕܡ ܕܘܒܪ ܗܘܐ ܠܡܬܬܩܢܘ ܠܒܪܝܬܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܨܒܐ ܗܘܐ. ܡܛܠ ܕܗܘ ܒܪܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ: ܣܘܟܠܐ ܫܬܝܬܝܐ ܫܡܥܠ ܠܟܠ: ܐܡܬܝ ܕܐܦ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܒܨܪܬܐ ܕܠܗܘܢ ܥܒܕ: ܟܕ ܟܠܗܘܢ ܒܨܠܡܗ: ܘܒܗ ܠܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܐܣܪ. ܡܛܘܠ ܗܢܐ. ܕܐܬܬܢܝܚ ܣܘܟܠܐ ܫܒܝܥܝܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܐܝܠܝܢ ܕܥܒܕ ܐܠܗܐ ܠܡܥܒܕ. ܣܘܟܠܐ ܕܝܢ ܫܬܝܬܝܐ ܐܡܪ ܕܥܠ ܗܘܐ ܕܟܠܗܝܢ. ܣܘܟܠܐ ܕܝܢ ܫܒܝܥܝܐ ܕܥܠ ܗܘܐ ܡܢ ܕܠܡܥܒܕ. ܒܗܘ ܕܠܟܠܗܘܢ ܫܡܠܝ ܣܘܟܠܐ ܫܬܝܬܝܐ.. ܐܠܐ ܗܘ ܕܝܢ. ܕܠܘ ܡܕܡ ܬܘܒ ܚܕܬ ܗܘܐ ܒܪܐ ܢܘܗܪܐ ܕܫܬܐ. ܟܕ ܐܬܚܝܠܘܬ ܗܘܘ ܙܕܩܐ ܘܢܟ̈ܬܐ ܘܚܝ̈ܘܬܐ. ܐܠܐ ܠܘ ܚܕܬܐܝܬ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܕܗܘ ܡܕܡ ܗܘ̈ܝ: ܘܠܘ ܒܚܕܬܐ ܡܫ̈ܬܝܢ ܠܡܗܘܐ: ܐܠܐ ܡܢ ܗܘ ܗܘܐ ܐܝܟ ܬܫܡܫܬܐ ܘܐܝܟ ܦܘܫܕܐ ܐܘ ܒܘܪܟܬܐ ܕܒܠܚܘܕ ܐܬܬܩܢܬ: ܒܠܚܘܕ ܒܟܠ ܝܘܡ ܡܬܬܪܥܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܗܠܝܢ ܚܝܘܬܐ ܕܗܘ̈ܝܢ ܕܗܠܝܢ ܘܢ̈ܦܫܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܕܥܠܡܐ ܘܐܪܥܐ ܘܐܢܫ

ܗܪܟܐ ܒܬܪ ܗܘܝܗ ܕܒܪ ܐܢܫܐ. ܫܦܝܪ ܐܬܚܙܝܬ ܠܗ ܕܢܫܬܟܚܘܢ ܥܠ ܟܠܗܝܢ ܨܒܘܬܐ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܐܦ ܠܐ ܐܡܪ ܐܝܟ ܕܥܠ ܗܠܝܢ ܡܕܡ̈ܝܢܘܬܐ ܗܘ̇ ܕܫܦܝܪ. ܐܠܐ ܐܘܣܦ ܘܟܠ ܫܦܝܪ̈ܢ. ܕܢܘܕܥ ܕܡܛܠ ܕܡܢ ܒܬܪ ܟܠܗܝܢ ܒܒܪܝܗ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘܬܐ ܣܘܬܐ ܡܫܘܬܪܬܐ: ܘܒܬܪܗ ܫܡܠܝ ܠܟܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ: ܒܗ̇ ܠܡܠܝܐ ܚܒܠ ܐܢܫܐ ܕܒܗ ܟܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ ܗܘܬ ܠܡܬܩܢܘ: ܒܗ̇ ܒܐܝܕܗ ܘܒܐܝܠܝܢ ܕܠܬܘܬܗ ܡܫܬܘܕܥ̈ܢ ܡܬܘܬܪܐ ܠܒܪܘܫܗ: ܗܝܕܝܢ ܫܦܝܪ
Fol. 29b. ܐܬܚܙܝܬ ܠܗ ܕܢܐܡܪܝܗ̇. ܒܫܠܝܬ ܗܘܐ ܬܘܒ ܡܕܡ ܕܢܦܫܪ ܠܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܗܠܝܢ ܕܐܬܒܪܝ. ܘܕܢܬܚܫ ܠܬܘܩܢܗܘܢ. ܡܢ ܒܬܪ ܗܟܝܠ ܕܐܡܪ ܗܕܐ ܡܘܫܐ.. ܕܗܘܐ ܠܗ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܫܬܐ. ܗܝܕܝܢ ܐܘܣܦ ܗܕܐ. ܒܗ̇ ܟܠܗܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒܝܘܡܬܐ ܕܫܬܐ ܗܘ̈ܝ ܫܡܠܝ ܬܫܡܫܬܗܘܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܥܠ ܗ̇ܘܝܘ ܘܗ̈ܘܝܬܐ ܐܡܪ̈ܢܐ ܒܒܗ. ܒܗ̇ ܒܟܠ ܝܘܡ ܐܡܪ ܗܘܐ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܒܗ ܗ̈ܘܝ ܗ̈ܘܝ: ܡܢ ܒܬܪ ܕܝܢ ܫܘܠܡܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܗ̈ܘܝ ܡܘܫܐ ܗܘܐ: ܗܘ ܕܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ ܐܦ ܕܐܬܒܪܝܐ. ܘܬܘܒ ܠܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܫܘ̈ܡܠܝܐ ܡܘܫܐ**. ܘܫܠܡܘ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܟܠܗ ܨܒܘܬܗܘܢ. ܘܫܠܡܬ ܐܘܪܚ. ܕܫܡܝܐ ܗܘ̇ ܡܕܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܒܗܘܢ ܗܘܬ. ܒܪܝܬܗ̇ ܒܪܝܬ ܐܘܪܚ ܕܗܘܘ ܒܗ̇ ܟܠܗܝܢ* ܗ̈ܘܝ ܕܒܗܘܢ ܐܬܒܪܝ. ܒܗܘ ܕܒ̈ܢܝܐ ܗܠܝܢ ܕܒܪܝܐ ܐܬܚܙܝܘ. ܘܟܠܗܝܢ ܗ̈ܘܝܬܗ ܕܒܪܝܬܐ ܨܒܘܬܗܘܢ ܣܓܝܐܐ. ܐܘܣܦ ܗܟܝܠ ܬܘܒ ܐܦ ܗܘ ܕܟܠܗ

* Gen. 1, 31. ** Gen. 2, 1.

ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܒܘܣܡܝܗ̇. ܘܡܛܠܬܗ ܥܠ ܢܦܫ ܚܝܐ ܘܥܠ ܦܐܪܬܐ ܕܝܒܝܫܐ. ܘܥܠ ܥܠܬܗ̇ ܕܒܪܝܬܐ. ܘܥܠ ܥܠܬܗ̇ ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ. ܘܥܠ ܥܠܬܗ ܪܚܫܐ ܕܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܥܠܠܐ ܗܝ ܓܝܪ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܘܪܟܬܐ ܗܕܐ ܐܘ ܬܘܣܦܬܐ ܗܘܐ ܕܒܗ ܒܘܪܟܬܐ ܡܬܠܝܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܡܬܝܪܬܘܬܗܘܢ ܕܗܠܝܢ ܦܪܝ: ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܐ ܥܠܝܗܘܢ ܒܬܪ ܗܘܐ ܠܡܬܬܠܝܘ ܘܠܡܫܡܫܘ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ. ܘܡܘܣܦ ܒܬܪܗ*. ܕܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܗܐ ܝܗܒܬ ܠܟܘܢ ܟܠܗ ܥܣܒܐ ܕܡܙܕܪܥ: ܕܙܪܥ ܙܪܥܐ ܥܠ ܐ̈ܦܝ ܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ. ܘܥܠ ܐܝܠܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܦܐܪ̈ܐ ܕܙܪܥ ܙܪܥܐ: ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. ܘܠܟܠܗ̇ ܚܝܘܬܐ ܕܒܪܝܐ. ܘܠܟܠܗ̇ ܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܠܟܠܗ ܪܚܫܐ ܕܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܬܐ ܕܚܝܐ. ܘܟܠܗ ܝܘܪܩܐ ܕܥܣܒܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. ܕܢܐܡܪ ܕܠܐ ܒܠܚܘܕ ܠܒܪܢܫܐ ܒܒܪܝܬܗܘܢ ܡܛܝ̈ܒܐ: ܐܠܐ ܐܦ ܠܟܠܗܘܢ ܦܓܪ̈ܐ ܕܐܪܥܐ: ܐܘ ܕܒܗ ܙܪܥܐ ܘܐܘ ܕܒܗ ܐܝ̈ܠܢܐ ܠܟܘܢ ܡܫܟܚܬܗ. ܘܠܫܘܬܦܘܬܐ ܗ̇ܢܝܢ ܕܐܝܬ ܫܘܠܛܢܟܘܢ ܐܬܬܣܝܡ. ܥܠ ܗܠܝܢ ܡܘܣܦ ܢܒܝܐ ܕܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܠܬܘܕܝܬܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܚܙܐ ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܗ̈ܘܘ. ܠܐ ܒܠܚܘܕ ܗܟܢܐ: ܐܠܐ ܐܦ ܒܬܪܗ ܟܠܗ̈ܝܢ ܠܡܚܙܐ ܫܘܠܡܐ. ܐܬܝܐܬ ܗܟܢܐ ܐܦ ܦܫܝܛܐ ܐܝܟܐ ܕܗܘ ܐܠܗܐ ܐܬܦܫܛ ܥܠܝܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܒܗ ܡܢܟ ܠܗܘܢ ܒܪ ܐܡܪ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܟܠܗܘܢ ܕܥܒܕ ܘܗܐ ܛܒ ܫܦܝܪ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ ܕܒܟܠܗܝܢ ܕܗܘܝ ܠܟܠ ܒܐܝܕܐ ܒܥܒܕ: ܗܝ ܗܕܐ ܐܦ

* Gen. 1, 29.

ܠܡܫܬܘܕܝܘ ܒܡܠܬܐ ܚܣܝܢ. ܐܠܝܐܝܬ ܓܝܪ ܙܕܩ ܠܗ ܠܡܘܕܝܘ ܗܕܐ. ܕܡܢ ܒܬܪ ܕܐܡܪ ܥܠ ܗܘܢ ܕܦܪܝܫܬܐ ܘܕܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܩܕܝܫܐ ܗܘ̈ܝ: ܐܝܟܐ ܕܒܘܠܗܐ ܡܫܝܚܝܐ ܬܘܣܦܬܐ. ܐܘܣܦ ܕܒܪܝܟ ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ ܟܕ ܐܡܪ. ܙܕܩ ܘܫܦܝܪ. ܕܗܢܝܐ ܕܝܢ ܘܕܫܘܝܘܬܐ ܘܕܐܪܒܥܬ ܬ̈ܠܝܬܝܢ ܘܕܒܢܝܐ: ܟܕ ܐܡܪ ܥܠ ܗܘܢܝܢ ܕܒܘܠܗܐ ܫܬܝܬܝܐ. ܠܐ ܐܘܣܦ ܗܘ̇ ܕܒܪܝܟ ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ ܘܐܡܪ. ܕܙܕܩ ܘܫܦܝܪ. ܟܕ ܠܟ ܡܕܡܐ ܗܘ̣ ܕܐܦ ܗܠܝܢ. ܒ̈ܢܝܢܐ ܗܘ̣ ܕܐܠܗܐ ܒ̈ܢܝܢܘܗܝ ܡܫܬܘܕܝܢ: ܐܝܟ ܦܪܝܫܬܐ ܘ̈ܚܫܝܐ ܕܡܢ ܩܕܝܫܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܗܘܝܐ ܕܗܢܝܐ ܘܕܐܪܒܥܬ ܬ̈ܠܝܬܐ: ܠܐ ܒܠܚܘܕ ܕܠܗܘܢ ܬܘܒ ܒܘܠܗܐ ܫܬܝܬܝܐ: ܐܠܐ ܒܗ ܒܪܝܫܗ ܐܦ ܠܒܪ ܐܢܫܐ: ܒܕܐܬܒܪܝܬ ܠܗ ܕܒܗ ܒܘܠܗܐ ܘܠܐ ܕܒܢ ܒܪܢܫܐ ܢܗ̈ܘܝܢ ܫܘܝܘܬܐ ܕܐܪܒܥܬ ܬ̈ܠܝܬܝܢ: ܡܛܠ ܕܐܠܝܐܝܬ ܒܗ̇ܝܢ ܠܡܫܬܘܕܝܘ: ܒܗ̇ ܕܐܦ ܠܐ ܠܡܫܬܘܕܝܘ ܒܦ̈ܠܝܓܘܬܐ ܗܠܝܢ ܐܚ̈ܝܢܝܬܐ ܡܬܩ̈ܢܝܢ ܕܠܐ ܬܫܬܘܕܝܢ ܕܗܠܝܢ: ܡܛܠ ܗܕܐ ܠܒܪܝܬܐ ܕܐܪܒܥܬ ܬ̈ܠܝܬܝܢ ܐܠܐ ܒܪܝܬܗ ܕܒܪ ܐܢܫܐ: ܒܗ̇ ܕܬܪܬܝܢ ܒܗ ܒܘܠܗܐ ܡܝܬܐ. ܘܡܢ ܕܐܡܪ ܥܠ ܗܘܢܝܢ:

Fol. 29 a. ܐܘܣܦ ܗܘ̣ ܕܒܪܝܟ ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ ܘܐܡܪ ܙܕܩ ܘܫܦܝܪ. ܡܛܠ ܕܟܠܗܘܢ ܒܪܝܬܐ ܕܠܗܬ ܒܪ ܐܢܫܐ: ܐܦ ܚܝܘܬܐ ܕܫܘܝܘܬܐ ܗܠܝܢ ܕܒܗ ܒܘܠܗܐ ܗ̈ܘܝ. ܓܘܐܝܬ ܡܬܒܪܝܟ. ܒܗ̇ ܕܒܘܐܝܬ ܐܝܟ ܓܢܣܐ ܕܚ̈ܝܝܢ ܐܢܫܐ ܡܫܬܘܕܝܢ ܒܗ ܘܡܠܬܐ ܕܡܢ ܒܪܝܬܐ ܐܦ ܓܢܣܐ ܕܗܠܝܢ ܐܠܝܢ ܕܐܠܝܐܝܬ ܗܘܐ ܥܠ ܬܫܬܘܕܝܢ ܘܥܠ ܢܝܫܗܘܢ ܗܘܘ ܗܘ̣ܐ. ܡܢ ܕܐܡܪ ܓܝܪ ܕ[ܙܕܩ]ܘ ܘܫܦܝܪ: ܐܘܣܦ

ܒܒܪܗ܆ ܐܘܣܦ ܗ̇ܘ ܕܕܒܪܐ ܘܢܡܘܣܐ ܚܒܒ ܐܢܘܢ ܠܗ ܥܒܕܐܝܬ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܦܫܘ ܐܒܚܝܪܐ ܕܒܪܝܐ ܘܢܡܘܣܐ ܦܫܝܩ ܗܘܘ܆ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܝܗܒ ܐܠܗܐ ܠܡܥܒܕ ܐܢܘܢ܆ ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܢܗܘܢ ܡܢ ܩ̈ܛܠܐ ܘܡܢܗܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ܆ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܠܐ ܒܢܝܐ ܕܐܝܟ ܗܢܐ ܗ̣ܘܐ܆ ܠܗ ܚܢܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܕܒܪܐ ܐܬܓܠܝܬ ܢܡܘܣܐ܆ ܐܠܐ ܐܬܒܪܝ. ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܒܪܐ܆ ܢܡܘܣܐ ܕܝܢ ܡܬܠܬܐ ܕܡܢ ܗ̇ܘ܆ ܐܠܗܐܝܬ ܐܘܕܥ ܠܢ ܗ̇ܘ ܕܕܒܪܐ ܘܢܡܘܣܐ ܒܒܢܝ ܐܢܘܢ. ܡܛܠ ܕܡܦܪܫܐܝܬ ܘܠܘ ܒܥܝܐ ܥܡܘܐ ܗ̈ܘܘ. ܒܪ ܡܘܕܥ ܕܐܝܟ ܗ̈ܝ ܗܘ ܗܢܐ ܕܗܘܝܗܘܢ ܡܫܟܠ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ [ܕܒ]ܒܢܝܗܘܢ܆ ܐܠܐ ܫܪ ܡܕܡ ܐܢܘܢ ܬܪܝܗܘܢ. ܘܫܪ ܚܫܐ ܕܬܪܝܗܘܢ ܕܕܒܪ̈ܐ ܘܕܢܡܘܣܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܟ ܕܟܠܗܝܢ ܫܘܬܐ ܕܗܘ̈ܝ ܒܠ ܐܪܥܐ. ܥܦܪ ܕܝܢ ܡܢ ܕܐܝܟܢ ܘܡܬܚܘܐ ܗ̇ܘ ܕܕܒܪܐ܆ ܒܬܪܝܢ ܐܘܣܦ ܗ̇ܘ ܕܢܡܘܣܐ ܗܘܬ. ܡܛܠ ܕܗܢܐ ܗ̣ܘܐ ܗܘܐ ܠܓܡܫܐ ܕܒܬܪܗܘܢ. ܒܪ ܠܘܩܒܠ ܕܒܪܐ ܗ̣ܘ ܗܘܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܢܡܘܣܐ. ܘܐܬܒ ܡܘܣܦ..* ܘܐܡܪ ܐܢܘܢ ܠܗ ܐܠܗܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܦܪܘ ܘܣܓܘ. ܘܡܠܘ ܐܪܥܐ ܘܟܒܫܘܗ̇. ܘܐܫܬܠܛܘ ܒܠ ܢܘܢܝ ܝܡܐ ܘܒܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܒܠ ܟܠܗ̇ ܒܥܝܪܐ ܘܒܠ ܟܠܗ̇ ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ. ܘܒܠ ܟܠܗ̇ ܪܚܫܐ ܕܪܚܫ ܒܠ ܐܪܥܐ. ܗ̇ܢܝܢ ܚܢܢ ܕܐܡܪ ܕܡܢ ܡܠܬܗ ܕܐܠܗܐ ܐܬܐܡܪ ܠܡܘܫܐ. ܕܗܘܐ ܥܡܡܠܠܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܘܕܥ ܒܐܝܕܐ ܕܫܘܥܝܬܗ. ܒܪ ܐܘܣܦ܆ ܕܢܫܒܘܩ ܫܠܝܐ ܒܝܕ ܒܘܪܟܬܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ܆

* Gen. 1, 28.

ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܠܘܬ ܗܠܝܢ : ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܘܗܝ. ܘܥܡ
ܥܠ ܡܬܝܠܝܬܐ. ܘܬܘܒ ܟܕ ܐܝܟ ܒܝܕܗ ܡܘܫܐ ܡܒܝܢ
ܥܠ ܬܘܠܐ ܕܬܫܒܘܚܬܗ : ܠܫܘܕܥܐ ܫܬܝܬܝܬܐ ܕܐܠܗܝܢ
ܕܗܕܝܢ ܗܘܝ : ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܡܪ ܥܠ ܢܒܝܐ ܟܕ ܐܡܪ
ܠܟܠ ܓܘܐܝܬ : ܕܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܢܒܝ̈ܐ ܟܪܘܙܐ ܕܥܡܡܐ
ܠܡܥܩܪܘ ܥܠ ܐܪܥܐ : ܘܠܡܦܪܥ ܒܝܬ ܐܘܡܡܐ ܠܠܠܝܐ :
ܒܬܘܠܐ ܕܝܢ ܕܬܫܒܘܚܬܗ ܐܡܪ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܢܒܝܐ
ܪ̈ܘܪܒܐ : ܠܢܒܝܐ ܪܒܐ ܠܫܘܠܛܢܐ ܕܐܘܡܡܐ : ܘܠܢܒܝܐ
ܙܥܘܪܐ ܠܫܘܠܛܢܐ ܕܠܠܝܐ ܘܠܡ̈ܠܟܐ : ܕܒܬܪ ܗܠܝܢ
ܕܐܟܠ ܡܫܝܚܐ ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܢܣܝܐܬ ܢܘܕܥ : ܕܡ̈ܠܟܐ
ܕܠܫܘܠܛܢܐ ܕܐܘܡܡܐ ܗܘܐ : ܘܡ̈ܠܟܘ ܗ̈ܘ ܕܠܫܘܠܛܢܐ
ܕܠܠܝܐ : ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܪܟܐ ܥܠ ܡܠܬܗ ܕܐܠܗܐ
ܓܒܐܝܬ ܗܟܢ. ܗܘ ܕܢܒܝܐ ܟܕ ܐܡܪ : ܗܘ ܕܐܬܘ̇ܗܝ ܗܘܬ
ܕܓܒܐ ܕܕܒܪܐ ܘܕܢܒܝܘܬܐ. ܒܬܘܠܐ ܕܝܢ ܕܬܫܒܘܚܬܗ :
ܡܢ ܕܐܡܪ ܕܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܡܠܟ ܐܠܗܐ.
ܐܘܣܦ ܗܘ ܕܕܒܪܐ ܘܢܒܝܘܬܐ ܒܒܝܬ ܐܒܘܗܝ : ܐܝܕܐ
ܕܗܘ ܡܬܦܪܫ ܒܝܬ ܕܓܒܐ. ܥܠ ܫܘܬܐܗ ܗܘܝܠ ܠܐ ܐܡܪ
ܕܒܪܐ ܘܢܒܝܘܬܐ. ܟܕ ܢܒܝܐ ܗܘ ܕܗܒܝܐ ܗܘܝ ܐܦ
ܗܠܝܢ. ܐܠܐ ܟܠܗܘܢ ܐܡܪ. ܕܐܡܪ ܐܠܗܐ ܦܐܪ̈ܐ
ܘܪ̈ܒܐ. ܘܟܠ ܢܒܝܐ ܕܫܘܬܐ ܕܪ̈ܘܫ[ܬܐ] ܕܐܪܫܥܘ
ܥ̈ܒܕܐ ܠܓܢܣܗܘܢ. ܘܟܠܗ ܦܪܫܬܐ ܕܓܒܐ ܠܓܢܣܗ.
ܘܬܘܒ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܫܘܬܐ ܕܐܪ̈ܥܐ ܠܓܢ̈ܣܝܗܝܢ.
ܘܒܥܝܪܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܟܠܗ ܪܚܫܐ ܕܐܪ̈ܥܐ ܠܓܢܣܗ.
Fol. 28b. ܟܕ ܕܒܪܐ ܘܢܒܝܘܬܐ ܒܓܘܗ ܠܐ ܐܘܫܦ. ܬܠܝܢ ܕܝܢ
ܡܢ ܕܐܡܪ. ܕܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܒܪ ܐܢܫܐ : ܡܠܟ ܐܠܗܐ

ܗܘܐ ܗܘܝܐ ܠܝ. ܟܕ ܐܢܫܐ ܠܒܪ ܗܘ [ܕܡܬܠ]ܠ ܦܘܪܫܢ ܐܬܦܪܫ ܡܢ ܒܢܝܐ ܐܠܗܝܐ: ܗܘ ܕܠܝܘܕܥܬܐ

Fol. 28a. ܕܟܠܗ ܗܘ ܕܗܘܝܐ ܘܕܐܝ[ܡܟܢܐ] ܗܘܐ: ܘܐܝܢܐ ܦܘܪܫܢܐ ܐܝܬ ܠܗ ܠܘܬ ܗܠܝܢ ܐܚܪܢܝܬܐ. ܐܝܟܐܝܬ ܕܡܠܠ ܕܬܘܢܐ ܕܬܫܡܫܬܗ ܟܕ ܐܡܪ.* ܘܥܒܕ ܠܗ ܐܠܗܐ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܒܨܠܡ ܐܠܗܐ [ܥܒ]ܕܗ. ܕܒܪܐ ܘܢܩܒܬܐ ܥܒܕ ܐܢܘܢ. ܟܕ ܐܡܪ ܐܢܫܐ ܕܐܦ ܥܠ ܗܠܝܢ ܐܚܪܢܝܬܐ. ܕܥܒܕ ܠܗ ܕܢܓܒܐ ܠܡܘܗܒܐ ܘܐܫܬܘܕܝ ܠܡܥܒܕ: ܗܢܐ ܐܦ ܗܘܐ ܘܐܫܬܠܛ ܥܠܝܗܘܢ. ܟܕ ܡܫܘܐ ܕܝܢ ܐܦ ܒܬܘܢܐ ܕܬܫܡܫܬܗ: ܕܗܕܐ ܗܘܬ ܡܬܪܥܝܬܐ ܕܗܘܝܘܗ ܕܟܕ ܐܢܫܐ ܗܘ ܕܒܨܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ: ܐܡܟܢܐ ܠܒܪ ܕܟܕ ܗܠܝܢ ܐܚܪܢܝܬܐ: ܒܬܘܢܐ ܕܬܫܡܫܬܗ ܐܘܪܒ ܡܬܪܥܝܬܐ [ܕܟ]ܠ ܚܕܐ ܚܕܐ ܡܢܗܝܢ: ܘܕܡܬܠܠ ܡܢܐ ܗܘܬ: ܗܢܐ ܕܝܢ ܗܘ [ܒܨܠܡ] ܐܠܗܐ ܥܒܕܗ. ܕܢܣܒܐ ܕܗܕܐ ܗܝ ܗܘ ܕܡܬܪܥܝܬܐ ܒܬܘܢܗ: ܕܐܠܗܝܢ ܒܗ ܗܘ ܡܬܒܢܝܢ: ܕܒܐܝܕܗ ܐܝܟ ܕܒܨܠܡܐ ܢܬܩܪܒܢ ܠܐܠܗܐ. ܟܕ ܡܫܬܠܝܢ ܢܦܫܬܐ ܕܬܚܝܢ ܐܬܬܦܫܩܘ ܒܝܕ ܬܫܡܫܬܗܘܢ ܕܠܘܬ ܗܢܐ. ܡܬܪܚܝܢ ܕܝܢ ܠܝܘܒܠܐ ܕܢܦܫܬܐ. ܒܡܬܠܝܘܬܐ ܕܠܘܬ ܗܢܐ. ܕܟܕ ܐܠܗܐ ܠܐ ܦܢܝܐ ܘܠܐ ܡܬܚܫܢܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܦܪܐ ܕܠܗ ܕܝܢ ܡܦܪܢ

* Gen. 1, 27.

ܢܗܘܐ: ܒܬܪܟ ܕܝܢ ܠܘܬ ܗܢܐ ܡܕܝܢܬܐ ܢܓܝܪܐ. ܟܕ ܠܘ ܡܢ ܬܘܬܐ ܡܢ ܗܢܐ [ܘ]ܕܡܕܝܢܬܐ ܠܘܬ ܗܢܐ ܕܬܪܬܝܢ ܡܕܝܢܐ ܠܝ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܡܢ [ܘ]ܘܕܡܢ ܗܝܡܢܐ ܡܕܡ ܦܪܝܕ. ܕܠܘܩܕܡ ܒܗܢܐ ܠܫܘܐ ܘܒܬܪܟ [ܒܗ] ܕܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܠܘܒܢܐ ܦܘܠܘܣ ܐܡܪ. ܗܢܐ ܕܡܕܡ ܦܪܝܫ [ܐܠ]ܗܐ ܡܢ ܡܕܡ ܒܠܥܕܝܗ ܠܥܘܒܕܐ ܕܝܠܝ. ܐܝܠܝܢ ܠܡ ܕܒܥܝܢ ܠܐ ܝܕܥܘ. ܘܐܕܢܝܗ ܠܐ ܫܡܥܬ. ܘܥܠ ܠܒܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܠܐ ܣܠܩ: [ܡܕ]ܡ ܕܛܝܒ ܐܠܗܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܪܚܡܝܢ ܠܗ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܟܠ [ܗܢܝܢ] ܕܒܟܬܒܐ ܐܡܪ. ܗܠܝܢ ܕܓܠܝܢ ܚܒܪ ܠܝ ܐܠܗܐ: ܟܕ [ܡܟܪ]ܒܪܘܬܐ ܕܒܒܪܐ ܡܫܝܚܐ ܫܘܕܥܬܐ ܗܘ ܝܗܒ ܠܝ: ܕܒܗ [ܒܬܪ]ܕܝܢ ܚܢܢ ܠܡܬܒܣܡܘ: ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܒܣܝܡܘܬܗܘܢ ܗܠܝܢ ܕܠܐ [ܡܬ]ܡܠܠܢ. ܐܦ ܗܟܝܠ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܦܪܝܫܝܢ ܗܠܝܢ ܠܐܠܗܐ. [ܠ]ܐ ܓܝܪ ܕܝܠܗ ܒܠܚܘܕ ܗܢܝܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܢܗܝܪ ܘܗܢܝܢ ܬܪܝܨܘܬܐ. ܐܠܐ ܒܠܚܘܕ ܕܗܠܝܢ ܬܪܝܨܘܬܐ. ܟܕ ܢܘܗܪܐ ܡܬܒܪܟܐ: ܐܝܟܢܐ [ܕܒ]ܗ ܒܡܟܕܝܢ ܚܢܢ. ܒܥܡܐ ܚܢܢ ܕܐܡܪܐ ܘܕܒܪܐ ܘܪܘܚܐ [ܕܩ]ܘܕܫܐ ܒܡܟܕܝܢ ܚܢܢ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܗܪܟܐ ܫܘܕܥܬܐ ܕܡܢ ܕܪܫ [ܡ]ܩܒܠܝܢ ܚܢܢ. ܘܡܟܝܠ ܗܘ ܕܐܦ ܕܝܠܗ ܐܬܘܬܗܝ ܒܠܚܘܕ ܕܗܘܝܢ [ܡܕ]ܡܥܝܢ ܡܗܝܡܢܝܢ ܚܢܢ. ܥܒܕ ܗܟܝܠ ܠܐ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܕܠܐ [ܠ]ܒܪ ܗܢܝܢ ܘܠܐ ܥܠ ܚܘܫܒܐ ܚܪܝܬܐ ܗܝ ܡܠܬܐ ܗܢܐ: ܐܝܟܢܐ [ܕܠ]ܡ ܚܕܝܘܬܐ ܕܒܝܬܐ: ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܐܚܪܢܐ ܕܦܪܨܘܦܐ ܢܚܕܐ ܗܘܬ ܠܝ: ܐܝܟܢܐ ܕܠܗ ܒܠܚܘܕ ܕܬܘܩܢ ܒܬܪܝܢ ܗܘܝܢ ܠܡܫܒܚܘ. ܐܠܐ [ܒ]ܠ ܬܠܬ ܐܝܟܢܐ ܒܠܚܘܕ ܐܝܟ ܕܡܩܠܬܐ ܡܬܒܠܥܝܢ ܚܢܢ [ܡ]ܠܬ ܐܠܗܐ. ܗܪܟܐ ܕܐܦ ܡܢܗܘܢ ܒܬܪ ܗܕܐ ܠܡܗܘܐ [ܗܘ] ܕܒܠܚܘܕ ܠܡܠܟܘܬܐ

ܕܐܦ ܩܘܡܬܐ ܕܒܪܬܐ ܘ[ܕ]ܒܬܐ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܫܒܚܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܘܟܠܗ ܟܕ ܐܝܠܝܢ ܕܠܘ[ܬܗ] ܐܬܐܡܪ. ܒܠܬܐ ܕܗܘ ܕܐܡܝܢ ܕܒܦܠܐܬܐ ܒܒܪܗ ܡܘܕܐ: ܠܬܠܝܬ[ܐ] ܗܘ ܕܐܡܝܢ ܕܟܠ ܚܕ ܡܚܘܐ: ܗܕܐ ܡܟܝܟܐ ܐܝܟ ܠܡܐܡ[ܪ] ܡ[ܢ ܚ]ܘܫܒܢܐ ܫܘܬܦܘܬܐ. ܐܘܣܦ ܕܝܢ ܐܦ ܗܘ ܕܐܡܝܢ ܨܠܡܐ ܕܝܠܢ:* ܘܠܐ ܐܡܝܢ ܨܠܡܢ ܐܡܪ. ܐܠܐ ܐܡܝܢ ܨܠܡܐ ܕܝܠܢ: ܕܬܬܐܡܪ ܢܫܪܪܘܢܝ ܠܗܘܢܗ ܕܗܘ ܕܢܝܒܒ. ܕܡܢ ܡܠܬܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܬ[ܒܐ] ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ: ܘܡܢ ܥܘܡܩܗ ܕܨܠܡܐ ܐܠܗܐ ܕܐܡܝܢ [3 [ܐܬ]ܐܡܪ: ܕܚܕ ܗܘ ܒܢܝܐ ܐܠܗܐ ܠܬܪܬܐ. ܡܢ ܗܘ ܕܝܢ ܕܬܒ[ܕܘ] ܡܢ ܗܘ ܕܐܡܝܢ ܕܒܨܠܡܢ: ܢܫܠܝܘܗܝ ܠܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܦܬ[ܓܡܐ ܗ]ܘ ܕܨܠܡܢ ܒܢܝܐ ܐܠܗܐ ܡܬܚܫܒ: ܒܕ ܒܒܪܢ[!] ܚܝ [2.3 [2 ܕܟܠ ܚܕ ܩܢܘܡܐ. ܐܡܝܢܐ ܠܒܪ ܒܪܬ ܡܠܐ ܗܘ ܕܐܡ[ܪ]

Fol. 27b. lin. 2.

[4 ܚܕܝܘܬܐ. ܐܝܕܐ ܕܗܘܝܐ ܡܫܘܬܪܐ ܡܢ ܡܕܡܝܘܬܐ: ܘܗܟܢܐ [3 ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܡܕܡܝܢܐ ܒܪܘܚܐ ܬܪܝܢܐ ܢܦܩܪ. ܐܝ ܕܝܢ [ܠ]ܐ ܗܘ ܗܕܐ ܘܕܘܡܝܐ ܠܦܓܪܗ ܘܠܡܐܡܪ ܗܟܢܐ: ܢܒܝܐ ܗܘ ܕܒܥܘܡܩܐ ܕܐܝܢܐ ܕܒܗ ܚܕܝܘܬܐ ܕܡܢ ܕܘܟ ܡܬܚܠܦ ܚܝ: [ܒ]ܗ ܒܗܘܢܐ ܡܬܗܦܟܝܢ ܚܝ ܕܐܬܒܪܝ ܚܝ ܐܦ ܡܢ ܡܕܡ. ܐܝܢܐ ܐܡܝܢ ܚܝܠܗ ܘܫܒܝܚܘܬܗ ܐܬܓܠܝܬ ܠܗ ܕܡܕܡܬ ܒܗܘ

* Gen. 1, 26.

ܕܠܐ ܗܘܐ ܠܡܣܒܪ ܐܠܐ ܐܦ ܡܠܦܢܐ ܕܟܠ ܟܠ ܡܢ ܐܠܗܐ

Fol. 27 a. lin. 2.

ܒܚܪܬܐ ܕܝܢ ܕܒ: ܠܡܫܝܚܐ ܟܠܗ̇ [ܗܘܐ ܠ]ܡܫܬܠܡܘ : ܗܠܝܢ ܐܫܠܡ ܠܗܘܢ. ܕܗܢܘܢ ܢܕܒܪܘܢ ܘ[ܠܒܠܗܘܢ] ܩ̈ܢܝ ܐܢܫܐ ܢܠܦܘܢ. ܬܒܠܐܝܬ ܕܝܢ ܐܡ̈ܪ ܐܢܫܐ. ܕܐܦ ܠܒ[ܢ̈ܝܐ] ܛ̈ܠܝܐ ܘܠܐ ܡ̈ܬܚܫܚܢ. ܘܕܡܝܢ ܒܥܠܡܬܐ ܢܕܒܪܬܐ ܕܗܕܐ [ܘ]ܢܗ: ܟܕ ܡܠܬܐ ܐܚܕܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܐܬܐܡܪܬ ܗܘܬ ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܝܢ ܚܬܝܬܬܐ ܗܕܝܢ ܗܘܬ ܠܗܘܢ: ܕܒ ܠܥܠܝܢܐ ܡܢܝ̈ ܡܫܝܚܐ ܢܫܠܡ ܗܘܐ ܠܗ. ܐܝ ܟܢ ܫܪܝܪܐ ܗܘ ܕܐܡܒ[ܪܐ] ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܦܘܠܘܣ: ܕܬܬܝܕܥ ܠܗ ܗܫܐ ܠܐܪܥܗ ܘܠܫ̈ܠܝ[ܚܐ] ܕܡܫܝܚܐ: ܟܕ ܚܕܬܐ ܫܡܫܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐܝܬ ܦܘܪ̈ܫܢܐ ܗܘ ܕܢܕܥ ܦܪܫ ܡܢ ܡܕܡ ܟܠ̈ܗܢܐ ܘܡܕܒܪܗ̇ ܒܡܫܝܚܐ ܘܗ[ܒ] ܡܢܝ̈: ܐܡܝܢܐ ܠܗ ܕܦܠܚܘܬܐ ܗ̇ܝ ܗܝ ܡܫܝܚܐܝܬܐ: ܕܡܫܡܫܬ[ܐ] ܕܐܠܗܐ ܐܡܝܢܐ ܕܠܡܘܫܐ ܕܒܪܬܐ ܐܬܓ̈ܠܝܬ ܒܡܒܝܢܘܬܐ ܕܡܢܝ̈ ܡܫܝܚܐ: ܕܠܘ ܗܫܐ ܐܬܝܕ̈ܥܬ ܠܒ̈ܢܝܐ ܠܐ ܡ̈ܬܚܫܚܢܐ ܢܐܡܪ. ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܝܢ ܚܬܝܬܬܐ ܕܒܢܝܐ ܐܠܗܝܐ: ܗܝ ܕܒܪܐ[ܟܐ] ܘܡܕܒܪܐ ܘܡܦܪܢܣܢܐ ܕܗܘܕܝܐ ܡܬܝܕܥܐ: ܗܝ ܕܒܗ̇ ܗܘ[ܝܢܐ ܕܒ]ܕܬܐ ܐܫܬܪܪ ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܘܬܗ ܕܡܪܢ: ܢܐܡܪ [ܕܠܘ ܡܢ] ܘܢܕܡ ܘܕܟܝܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ: ܟܠܗܝܐ ܗܘ ܟܢ: ܕܡܫܠܠ ܘܗ[ܘܝܢܐ ܕܒ]ܬܢܝܢܐ ܟܕ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܗܕܐ ܐܫܬܪܪ: ܗܝܕܝܢ ܡܕܝܢ[ܐ ܫܬ]ܝܬܗ̇ ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ. ܐܫܬܡܠܝ

(lac.) ܐܦ ܠܝ ܡܣܬܦܩ ܠܡܬܦܢܝܘ ܠܘܬ ܐܚܘܟ ܕܢ̈ܟܦܝܢ (lac.) ܕܢܟܦܝܢܘܗܝ ܒܝܫܐ ܕܫܐ̈ܕܐ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܡܬܒܣܡܝܢ ܡܢ (lac.) ܕܠܘܬ ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ: ܐܝܟܐ ܕܕܠܡܘܒܠܐ ܕܢ̈ܦܫܬܗܘܢ ܕܐܠܗܐ (lac.) ܐܦ [2. 3 ܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܒܣܘܟܐ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܒܬܪ ܡܬܝܕܥ. ܒܗܿܝ ܕܗܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܢ̈ܦܫܐ ܐ̈ܠܗܐ: ܟܠ ܡܕܡ ܣܠܩ ܦܘܪܫܢ ܠܦܘܬ ܦܘ̈ܪܫܢܐ ܕܡܢ ܬܡܢ [ܐܬܝ]ܗܒܘ ܒܦܣܝܩܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܡܟܪܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܦܘܠܘܣ ܐܡܪ. ܠܐܠܗܐ ܟܠܗܘܢ ܕܘ̈ܪܫܐ ܐܝܟܢ ܡ̈ܫܡܫܢܐ: ܘܡܬܕܪܝܢ ܒܬ[ܫܡܫܬܐ] ܡܛܠ ܐܝܠܝܢ ܕܥܬܝܕܝܢ ܠܡܐܪܬ ܚ̈ܝܐ: ܘܡܫܘܚܐ ܕܠܒܠܗܘܢ ܒ̈ܢܝܐ ܡ̈ܠܟܐ ܘܠܐ ܡ̈ܬܚܫܢܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܝܪ̈ܬܐܘܬ ܦܘܩܘ ܠܘܬ ܐܠܗܝ: ܗܘ ܒܕܡܘܬܗ ܐܬܒܢܝܬ ܘܕܠܐ ܥܠܝܟ ܕܗܿܘ ܕܟܠ ܙܡܢ ܠܦܘܪܫܢܐ ܐܠܗܝܐ ܢܫܡܫܘܢ: ܗܿܢܘܢ ܕܡܛܠ ܦܘܪܩܢ ܡܬ[ܢܛ]ܪܝܢ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܓܝܪ ܐܡܪ ܟܠܗܘܢ ܐܦ ܦܘܠܘܣ ܡܬܠ: ܕܦܪܩ[ܘ ܠܢ] ܘܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܠܒܢ̈ܝ ܡܢ ܒܬܪ ܕܒܘܬܐ ܕܠܘܩܒܠ ܣܓܝܐܐ [ܬܫ]ܡܫܬܐ ܓܝܪ ܐܝܟܐ ܕܠܘܬܗ ܟܠ ܚ̈ܕ ܦܘܪܩܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ ܡܫܬܟܠܝܢ ܗܘܘ: ܟܕ ܡܫܡܫܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐܠܗܐ ܥܒ̈ܕܝ. ܬܫܡܫܬܐ ܕܝܠܗ ܒܢܝܫ. ܒܗܿܝ ܕܝܠܦܘܗܝ ܘܠܘܬܗ ܡܬܬܦܪܐ ܗܘܬ. ܟܠ ܙܘܢܐ ܕܡܢܕܥܐ ܗܟܝܠ ܐܡܪ ܕܐܫܘܗ ܠܡܕܒܪܢܐ. ܟܠ ܗܿܢܘܢ ܕܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܪܢܝܬ ܘܡܫܬܠܛܢܝܬ ܐܝܠܝܢ ܕܥܒ̈ܕܝ ܠܗ [ܣ]ܓܕ ܗܘܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܗܕܪܢܝܬ ܠܦܘܬ ܢ̈ܦܫܬܐ ܐܠܗ̈ܝܬܐ: ܬܫܡܫܬܐ ܠܘܬܗ [ܡܫ]ܡܠܝܢ ܗܘܘ: ܕܠܐ ܕܝܢ ܒܠܚܘܕ ܡܢ ܢ̈ܦܫܬܐ [ܐ]ܠܝܢ ܗܘܘ ܗܘ ܡܟܐ

ܘܦܘܪܥܢܐ ܕܝܠܛܬܐ ܕܐܡܠܝܢ ܕܚ̈ܛܗܝܢ ܡܬܝܗܒ ܠܗܘܢ. ܠܒܪ ܕܢܒܝܐ ܕܝܢ ܡܣܬܟܠܝܢ: ܐܢ ܗܘ ܕܠܘܬ ܒܥܕܬܐ ܢܛܠܠܗ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܟܠܗܘܢ ܡܢ ܚܘܒܐ ܐܠܗܝܐ ܡܛܝܐ ܐܢܫ ܠܡܐܠܦ ܕܢܫܐܝܬ. ܡܢܐ ܓܝܪ ܕܐܡܪ ܛܘܒܢܐ ܦܘܠܘܣ: ܕܐܦ ܚܢܢ ܐܘ ܡܠܐܟܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܢܣܒܪܟܘܢ ܠܒܪ ܡܢ ܡܢܐ ܕܩܒܠܬܘܢ ܢܗܘܐ ܚܪܡ. ܒܠܐܝܬ ܡܘܕܒ. ܕܡܢܝܢ ܐܢܘܢ ܠܡܛܠܠܘ ܠܘܬ ܒܥܕܬܐ ܒܕܡܘܬܗ ܐܢ ܗܘ ܕܢܒܝܐ. ܘܠܒܪ ܕܢܒܝܐ ܐܡܘܬܗ ܢܛܪ ܠܗܘܢ: ܐܢ ܗܘ ܕܠܘܬ ܒܥܕܬܐ ܢܛܠܠܗ. ܐܦ ܠܐ ܓܝܪ ܡܢ ܐܡܪ ܗܘܐ: ܕܠܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܠܫܘܒܩܢܐ ܒܪܘܚܐ ܐܠܗܝܐ ܕܡܠܝܢ ܠܟܠ ܩܢܝܐ ܘܠܡܠ̈ܟܘܬܗܘܢ: ܐܠܘ ܠܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ ܐܝܠܝܢ ܕܡ[ܫܬܘܬ]ܦܝܢ ܥܡ ܫ̈ܪܝܐ ܒܫܘܬܦܘܬܐ: ܕܫܘܐܝܬ ܒܟܢܫܗܘܢ ܐܦ ܓܝܪ ܕܢܒܝܐ ܡܫܡܠ[ܝ] ܐܡܪ ܗܘܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܥܠ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ ܛ̈ܠܝܐ ܐܡܪ. ܫܘܝܢ ܐܢܘܢ ܓܝܪ ܥܡ ܡܠܐܟܐ. ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܒ̈ܢܝܐ ܕܐܠܗܐ ܒܗܘܘ ܒ̈ܢܝܐ ܕܩܝܡܬܐ. ܠܘ ܓܝܪ ܕܫܘܝܢ ܥܡ ܡܠܐ̈ܟܐ ܘܒ̈ܢܝܐ ܕܩܝܡܝܢ ܐܡܪ ܗܘܐ: ܐܠܘ ܠܐ ܕܡܫܡܠܝܬ ܚܘܒܐ ܗܘܐ ܪܘܚܐ ܕܒܥܘܕܗܘܢ ܐܝܟ ܕܒܝܫܘܥ: ܘܚܘܒܐ ܗܘܐ ܒܟܠܗܘܢ.

Fol. 26b. (lac.) ܡܫܬܪܪܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܠܝ ܒܢܝܚܘܬܐ ܫ[ܝܢܬܐ] (lac.) ܡܢ ܡܫܬܪܪܬܐ: ܐܢ ܗܘ ܕܗܘ ܕܢܦܩ ܠܘܬ ܒܥܕܬܐ (lac.) ܡܟܢܝܢ ܐܦ ܕܗܘܐ ܠܡܟܢܟ ܒܐܝܟܢܘܬܗ

ܒܪܢܫܘܬ ܘܡܢ ܡܘܬ ܟܠܗܘܢ ܕܪ̈ܐ ܡܢܗܘܢ ܗ̈ܘܘ ܗܠܝܢ ܠܐܠܗܐ
ܠܡܥܒܕ: ܘܡܩܝܡ ܗܘܐ ܒܗ ܘܡܫܬܪ̈ܝܢ [ܘܕ]ܠܐ ܡܬܡܠܠ.
ܐܬܟܠܝ ܕܝܢ ܒܚܪܬܐ ܘܐܬܬܪܝܡ ܟܠܗܘܢ:*

Fol. 26a. [ܡܬ]ܬܚܝܢ. ܘܐܠܗܐ ܢܬܠܘܢ ܠܐ ܡܬܬܚܝܢ.
ܘܬܬܪܬܝܗ [ܝܢ ܗܠܝܢ ܟܠܝܢ] ܡܝܢ ܚܢܝ: ܗܘ ܕܐܠܗ ܢܦܫܐ
ܗܟܢܝܢ ܚܢܝ: ܘܐܠܗܐ ܢܬܠܘܢ ܠܐ [ܗܟܢܝܢ ܚܢܝ]. ܟܠܢܝ
ܚܢܝ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܕܡܦܪܐ ܠܝ: ܡܬܗܦܟ ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܕܒ [7]
ܗܠܝܢ ܡܢܟܐ ܗܘ. ܕܠܟܝܢܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܬܚܝܢܐ ܗܢܘܢ
ܕܡܬܠܠܐ [6] ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ: ܕܒܗܢܐ ܠܦܫܩܐ ܐܪܬܝ
ܐܢܘܢ: ܠܝܬ ܐܢܫ ܕ [5] ܡܢ ܗܢܘܢ ܕܕܝܢ ܒܟܬܒܐ
ܐ̈ܠܗܐ.. ܗܘ ܓܝܪ ܕܡܟܠܠܢܐ [ܐܝܬ]ܝܗܘܢ ܕܡܬܦܠܓܢܘܬܐ
ܠܟܠܐ ܗܘ. ܡܢ ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܬܚܝܢܐ ܡܫܬܥܐ [ܗܘܬ] ܘ
ܕܕܝܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܢܝ ܒܪ ܐܢܫܐ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ
ܐܝ[ܬ ܝ]ܗܘܢ ܗܘܘ. ܐܝܟ ܕܠܦܝܢ ܬܬܘܪܐ ܒܢܒܝܘܬܐ
ܕܒܡܦܪܫܘܬܗܘܢ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܦ
ܒܪܒܝܢܘܬܗܘܢ ܟܠܝܢ ܡܬܝܪܬܘܬܐ. ܒܗ ܓܝܪ ܠܡܦܠܓܘ
ܓܝܪ ܒܢܬ̈ܐ ܐܢܝܢ ܗܘ ܕܗܕܐ ܢܦܫܗ. ܘܐܝܬ ܠܗܘܢ
ܢܦܫܬܐ ܕܒܗܘܢ ܦܠܐ ܠܗܘܢ ܠܡܬܕܒܪܘ. ܐ[ܝܟ]ܢ ܕܒܗ
ܢܦܪܘ ܐܢܝܢ ܓܒܝܢܗܘܢ ܦܠܓܐ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܡܚܝܠܝܢ.
ܒܗ ܕܝܢ ܒܚܒܪܘ ܡܢܝܢܗܘܢ ܡܬܚܫܚܐ ܒܥܒܕܘܗܘܢ. ܘܒܗ
ܢܬܪܘܢ ܒܐܝܠܝܢ ܕܪ̈ܫܝܢ: ܘܡܠܦܢܐ ܕܡܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ

* Quinque versus sequentes mutilati sunt.

ܠܗܘܬܐ . ܕܗܢܝܢ ܗܠܝܢ.. ܟܕ ܗܠܝܢ ܗܟܝܠ ܕܕܟܠܗ ܠܗܘܐ ܕܒܪܝܬܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܦܠܓܘܬܐ ܕܬܘܩܢܐ ܕܟܬܒ. ܩܦܝܐܝܬ ܐܘܕܥ. ܐܝܟܐ ܕܪܝܫܝܬܐ ܕܡܢܝܢ ܟܕ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܣܘܦ ܐܠܗܐ . ܕܗܘ ܡܕܡܝܬ ܒܡܬܒܪܢܘܬܐ ܦܠܓܐܝܬ ܒܒܪ: ܗܘ ܡܢܐ ܕܝܗܒ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܒܟܬܒ ܒܬܪܡ ܠܡܫܠܡܘ . ܕܠܘ ܕܝܢ ܒܣܪܬܐ ܐܬܚܙܝ ܗܠܝܢ ܠܐܠܗܐ: ܐܠܐ ܕܗܢܝܢ ܡܕܡ ܦܫܝܛ ܗܘܝ ܒܬܪܒܝܬܗ ܘܡܬܕܒܪ. ܠܡܗܘܐ. ܬܫܡܫܬܐ ܓܠܝܬܐ ܡܛܠ ܠܝ ܠܦܘܩܕܢܐ ܥܠܝܫܢ ܕܝ ܐܒܘܢ . ܫܡܫܬܐ ܡܫܠܡܝܢ ܣܝܡ ܒܦܓܪܐ . ܫܡܫܬܢ ܠܐ ܕܗܘܐ ܒܠܚܘܕܐ. ܐܦ ܠܐ ܕܡܠܝܠܘܬܗ ܕܒܠܚܘܕܐ ܗܘܐ ܕܡܬܡܠܠܝܢ. ܐܠܐ ܡܫܠܡܝܢ ܣܝܡ ܫܡܫܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܐܪܙ. ܗܝ ܕܡܫܡܫܐ ܗܘܬ . ܗܝ ܕܗܘܝܘ ܦܪܨܘܦܗ ܐܠܗܐ ܡܢ ܩܕܡ ܒܠܚܘܕܐ ܠܡܫܡܫܐ ܕܠܝ . ܗܝ ܕܐܦ ܠܐ ܚܕ ܡܢ ܡܠܐܟܘܗܝ ܕܒܠܚܘܕܐ ܗܘܐ ܢܕܥܗ . ܐܠܐ ܠܒܪ ܢܕܥܗ ܠܐ ܠܡܪܗ ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܘ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ. ܕܥܝܢܐ ܠܐ ܚܙܬ ܘܐܕܢܐ ܠܐ ܫܡܥܬ. ܘܥܠ ܠܒܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܠܐ ܣܠܩ ܡܕܡ ܕܛܝܒ ܐܠܗܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܪܚܡܝܢ ܠܗ.. ܘܬܘܒ ܒܕܘܟܬܐ ܐܚܪܬܐ . ܠܗܘ ܠܡ ܕܡܫܡܫ ܕܢܙܕܪܩܘܢ ܒܐܘܪܫܠܝܗܘܢ ܕܠܟ : ܗܘ ܕܐܬܒܪܝ ܥܠ ܫܘܒ ܡܫܝܚܐ ܒܓܠܝܢܐ ܕܐܪܙܐ : ܕܗܢܝܢ ܢܬܒܘ ܒܠܚܘܕܐ ܡܫܡܫ ܗܘܐ: ܐܬܓܠܝ ܕܝܢ ܒܪܒܢܐ ܗܢܐ ܟܕ ܬܘܒܐ ܕܢܒܝܘܗܝ: ܘܟܦܘܪܢܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܟܠܢ: ܐܬܝܗܒ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܠܡܫܡܫܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ: ܕܗܘܘ ܫܡܫܐ ܒܠܫܘܕܗܘܢ . ܕܫܝܫܐ ܟܕ ܫܘܒ ܡܫܝܚܐ ܠܟܠܢ ܒܠܚܘܕ: ܐܡܝܢ.. ܒܬܪܝܗܘܢ ܠܒܪ ܗܠܝܢ ܦܫܝܛܘܬܐ ܗܠܝܢ ܐܘܕܥ . ܕܗܢܝܢ

ܕܒ̈ܪܝܘܬܐ ܡܫܚ̈ܠܦܬܐ ܘܒ̈ܢܝܢܐ ܡܫܚ̈ܠܦܐ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܫܠܝܚܐ ܦܘܠܘܣ ܡܛܠ ܗܡ ܒܬܪ ܐܢܫܐ ܒܪ ܢܫܐ: ܒܡܠܟܐ ܕܡܦܪ ܚܘܕܬܗܘܢ ܕܡܢ ܕܐܝܬ: ܗܘ ܕܒܪܐ ܡܒܪܝܢܘܬܗ ܕܡܦܪ ܡܫܝܚܐ ܐܘܕܥ: ܘܒܚܕܬܐ ܡܬܚܘܬܐܘܬܗ ܠܥܘܠܡܐ ܗܘ ܕܡܢ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕܒܬ̈ܪܬܐ ܡܫܬ̈ܚܠܦܬܐ ܐܡܪܬ: ܘܡܕܡ ܬܬܚܕܬܗ ܕܒܪܝܬܐ ܚܕܐ ܗܘܐ ܒܬܪܒܝܬܗ: ܘܐܝܬܝ ܠܥܘܠܡܐ ܒܠܝܘܗܝ ܕܡܦܪ ܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܥܡܟܐ. ܕܬܘܪܓܡܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܠܗܘܢܐ ܠܟܠܗ ܒܥܐ: ܘܫܘܕܬܐ ܕܡܢ ܕܐܬ ܘܚܘܠܦܐ ܡܬܬܪ. ܗܘܐ ܠܫܠܝܚܐ ܦܘܠܘܣ.* ܒܪ ܐܢܬ ܐܡܪܬ ܕ[ܐܡܪ] ܡܢ ܕܒܡܫܝܚܐ ܗܘ ܒܪܝܬܐ ܗܝ ܚܕܬܐ. ܡܕ̈ܡܬܐ ܥܒܪ. ܘܗܐ ܟܠ ܡܕܡ ܐܬܚܕܬ. ܘܐܝܬ ܐܡܪܬ ܕܐܡܪ** ܠܫܘܚܠܦܐ ܒܪܝܬܐ ܐܫܬܥܒܕܬ. ܠܐ ܒܨܒܝܢܗ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܡܢ ܕܫܥܒܕܗ ܥܠ ܣܒܪܐ ܕܐܦ ܗܝ ܒܪܝܬܐ ܬܬܚܪܪ ܡܢ ܥܒܕܘܬܐ ܕܚܒܠܐ [ܒܚܐܪܘܬܐ] ܕܫܘܒܚܐ ܕܒ̈ܢܝܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܠܘ ܠܗܘܢ. ܕܐܒܕ[ܝܢ ܒܢ̈ܝ ܕܟܠܗ] ܒܪܝܬܐ. ܡܬܚܝܢܐ ܘܡܫܟܠܝܢ ܒܕܡܐ ܠܗܕܐ ܘܠܐ [ܟܠܗܘܢ ܗܢܝ]. ܐܠܐ ܐܦ ܚܢ] ܕܐܝܬ ܒ ܪܚܡܬܐ ܕܪܘܚܐ. ܘܚܢ ܒܢܦܫܢ [ܡܬܬܚܝܢ ܘܡܣܟܝܢ ܠܡܦܬܩܢܘܬܐ ܠܦܘܪܩܢܐ] ܕܦܓܪ̈ܢ ܘܗܢ [desunt 3. 4. voces]

[7. ܕܒܪܝܬܐ ܘܒܟܠܗ ܐܦ ܚܢ ܡܢ ܗܢ ܡܕܡ Fol. 25b.
ܡܬܬܚܝܢ [ܗܘܝܢ] ܒܕܡܝ̈ܢܐ ܗ̈ܘܝ ܟܠܢ ܒܢ̈ܬܐ ܕܒܗܘܢ ܐܝܕܝܢ ܗܘܝܢ. ܘܗܢܐ ܡܢ[ܐ ܕܝ]ܡܒܢ ܡܘܠܟܢܐ ܟܠ ܕܠܡ̈ܬܝ: ܐܝܟ ܗܘ ܕܢܟܠܝܢ ܚܢ ܒܕ [3. 4]ܝܢ ܚܢ ܠܐܠܝܢ ܕܠܡ̈ܬܝ: ܒܕ ܗܘܝܢ ܚܢ ܘܡܣܟܝܢ ܚܢ ܠ [3

* 2. Cor. 5, 17. 18. ** Rom. 8, 20. 21.

ܐܘ ܕܫܐܠܬܗ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܗܢ ܗܟܝܠ ܕܫܡܥ ܠܗ [ܕܕ]ܩܒܠܘܗܝ ܘܢܛܪܘܗܝ: ܠܘ ܐܝܟ ܗܿܝ ܕܝܫܘܥ ܠܝܠܦܘܬܗ ܡܢ ܟܠ [ܦ]ܪܘܫ ܐܡܪ. ܐܠܐ ܒܕܘܟܝ̈ ܠܡܟܬܒܘ ܟܠ ܥܘܠܝܢܗ [ܐܬܬ̇ ܒ]ܢܚܘܫܐ. ܕܟܝܪ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܩܕܡܝܐ

[2 ܕܒܬܪ ܗܿܘ ܕܒܗ ܒܠܚܘܕ ܚ̈ܕܬܝ ܕܡܢ ܒܪܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܢܬܩ̈ܢܘܢ: ܒܗ̇ ܓܒܪ ܕܡܘܬܐ ܘܫܒܠܐ ܘܫ̈ܒܝܐ. ܒܗ ܡܬܘܣܒܠܐ ܣܝܡܬܐ ܘܡܫܬܪܝܐ ܥܘܠܝܢܐ ܕܪ̈ܘܚܐ. ܒܗ ܦܘ̈ܝܢ ܟܠܗܘܢ ܕܟܘܫ̈ܦܐ[ܬܐ] ܢ̈ܡܘܣܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܗܘ̈ܢܝܟ ܡܥܒ̈ܕܝܢ ܠܝ. ܡܛܠܒܐ ܕܝܢ ܟܠ ܟܠ ܣܘܥܪ̈ܢܐ ܘܦܘܠ̈ܚܢܐ ܟܡ ܠܐ ܡܫܘܬܘܬܐ ܘܠܐ ܡܬܦܠܓܘܬܐ ܘܓܡܝܪܬܐ ܕܡܢ ܣܝܡܬܐ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܟܠܗܘܢ ܠܐܠܗܐ ܗܘ̇ ܒܪܘܝܐ ܘܡܪܝܐ ܕܟܠ: ܡܢ ܒܪܝܬܗ ܡܩܪ̈ܒܢ ܗܘ̈ܝ. ܘܫܠܡ̈ ܟܠܗܘܢ ܒܬܪܒܝܬܗ. ܘܒܪܐ ܠܒܪܝܬܐ ܐܡܬܝ ܕܝܒܫܐ. ܘܫܪܝ ܒܗ̇ ܠܦܘܫܩܐ ܕܡܒܪܝܢܘܬܗ ܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܝܡ ܣܓܝܐ ܗܘܬ ܠܗ. ܘܐܝܬܝ ܠܥܒܕ̈ܗ. ܐܡܬܝ ܕܠܗ ܛܘܒ ܐܬܛܝ̈ܒܬ ܕܗܕܐ ܥܒܝܕܐ. ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܠܘ ܟܠܗܘܢ ܒܐܝܠܝܢ ܕܗ̈ܘܘ ܒܬܪ ܗ̇ܘܐ ܠܡܒܪܝܐ ܡܫܡܫ ܗܘ̇ܐ: ܐܠܐ ܐܦ ܒܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܪ̈ܝܐ ܒܬܪܗܘܢ ܗ̈ܢܘܢ ܠܡܫܡܫܘ: ܐܢ ܡܢ ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ ܘܐܢ ܡܢ ܒܢ̈ܝܐ ܠܐ ܡܬܚܫܚܝܢ. ܐܠܗܝܐܝܬ ܡܢ ܒܪܝܬܗ ܒܗ ܦܪܥ ܘܡܫܠܡ. ܟܠܗ ܬܘܩܢܗ ܕܒܪܝܬܗ ܐܬܬܩܢܘܗܝ ܗܘ̇ܐ: ܗܘ̇ ܕܒܗ ܒܣܪܬܐ ܒܬܪ ܗܘ̇ܐ ܠܡܫܡܫܘ ܠܘܬ ܒܪܝܬܐ ܠܘܬ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܕܟܠ. ܗܘ̇ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܡܬܝ ܕܗܘܝܢ ܘܐܝܬ ܐܡܬܝ ܕܗܘܐ ܗܢܘ. ܘܒܬܪܟ ܐܝܢܐܝܬ. ܘܗܕܐ ܒܡܫܬܘܕܥܘܬܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܟܠܗܘܢ ܗܢܘ ܗܘ̇ܐ. ܡܛܠ

ܢܦܘܩ ܠܝ ܡܛܠ ܒܡܘܙܢܐ ܕܐܠܗܐ. ܠܘܬ ܦܘܫܩܐ ܕܦܬܓܡ̈ܐ: ܡܫܡܥܝܢ ܣܝܢ ܓܪ ܕܫܘܓܐܐ ܣܓ̈ܝܐܝܢ ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܠܥܠ ܐܡܪܝܢ: ܠܢܘܗܪܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܟ̈ܬܝܒܢ ܠܡܬܐܡܪܘ: ܡܫܬܒܚܐ ܓܪ ܠܘܒܢܐ ܡܘܫܐ ܒܟܬܒܐ ܗܘ ܕܒܪܝܬܐ: ܠܗ ܒܠܚܘܕ ܗܘ ܗܘܝܝܢ ܕܗ̈ܘܝܢ ܕܗܘܝ. ܐܠܐ ܐܦ ܥܠ ܟܠܗܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒܗ ܡܢ ܐܝܟ ܫܪܝ. ܐܠܗܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܠܡܗܘܐ ܒܐܝܕܐ ܒܐܝܕܐ ܠܘܬ ܬ̈ܢܢ ܐܝܟܢܐ: ܒܪܡܫܐ ܠܡܟܠܠܘܬܗ ܕܛܘܒܢܐ ܢܚܘܒ ܘܒܪ̈ܢܫܘܗܝ ܠܡܚܝܪܘ. ܘܡܢ ܕܐܡܪ ܠܝ ܒܬܪܗ [ܡܘܬܗ] ܗ ܕܠܝܗ ܕ[ܝܒ]ܘܫ ܘܕܝܘܣܦ ܒܗܠܝܢ. ܠܟܠܗ ܒܬܪܗ ܥܠܡ.

Fol. 24a. ܡܢ ܗܕܐ ܡܬܝܕܥܬ ܡܬܘܕܝܬܐ. ܟܕ ܡܫܝܡܝܢ ܚܝܢ ܚܘܝܢ ܕܠܗܘܬܗ. ܕܠܘܬ ܢܦܫܗܘܢ ܠܬܚܙܐ ܣܝܢ ܕܝܓܠܝܢ ܣܝܢ: ܡܢܐ. ܕܡܫܡܥܝܢ ܣܝܢ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܬܚܘܝܢ. ܓܒܝܢ ܕܝܢ ܒܫܢܐ. ܕܠܗܘܬܗ ܡܫܘܕܥܝܢ ܣܝܢ: ܟܕ ܥܠ ܢܦܫܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܢܚܝܢ: ܘܠܘܬ ܡܬܚ̈ܝܢܘܬܐ ܘܫܘܬ̈ܦܘܬܗܘܢ ܕܓܘܫܡܐ ܢܓܠܠܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܕܐܝܟ ܗܠܝܢ ܒܒܕ̈ܐ ܐܠܗܐ: ܘܒܢ̈ܝܢܫܗܘܢ ܢܬܐ: ܘܢ̈ܝܫܢܗ ܠܢܦܫ ܒܗܘܦܢܐ ܕܕܝܠܗ ܐܠܗܐ ܐܬܟܠܠ ܠܗ: ܡܫܪܝ ܡܢ ܐܝܟ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܗܘ ܕܗܘܐ ܗܘܐ: ܡܢܝܢ ܘܚܠܦܝܐ ܕܟܠܗ ܓܒܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ ܙܕܩ ܗܘܐ ܠܡܫܟܚ ܫܘܪܝܐ. ܘܫܘܟܠܠܗ ܕܐܬܟܢܝܠ ܢܣܒ ܠܗ ܢܦܫܐ. ܒܐܝܕ̈ܝܗܘܢ ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܡܕܒܪ: ܠܘܬ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܪܐ ܕܠܗ ܘܫܪܝܐ ܕܟܠ. ܘܕܝܢܐ ܦܘܪܫܢܐ ܕܡܟܠܠܘܬܗ ܠܡܫܪܢܝܘܬܐ ܐܘ ܗ[3.4.

ܕܗ ܠܗ ܡܕܡ ܐܚܪܝܢ ܐܠܐ ܕܩܛܠܬܐ ܐܢܘܢ : ܡܗܕܒܝܢ ܠܝ [3 ܗܠܝܢ. ܐܢ ܒܥܐ ܠ[ܗܘ]ܒܠ ܪܘܒܒܐ ܕܒܘ̈ܒܒܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢܐ ܡܠܘܬܗܘܢ ܕܪ̈ܘܚܢ : ܙ̈ܢܝܐ ܚܕ ܘܢ̈ܦܫܐ : ܪ̈ܘܚܐ ܘܢܝ̈ܫܐ : ܘܙܘ̈ܓܐ ܘܚܘ̈ܠܐ : ܘܕܒܫܡ̈ܝܘܬܐ ܐܡܪ̈ܝܢ: ܟ̈ܠܗܘܢ ܘܡܢܝܢ. ܒܐܝܕܐ ܡܬܚܙܝܢ ܚܕ ܕܡܬܩܪܝܢ ܡܢ ܚܘܬܐ: ܒܕܠܐ ܠܡܦܪܫ ܠܒܬܐ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܡܬܡܚܝܢ ܚܕ: ܘܠܐ ܕܢܬܝܢܘܢ ܠܒܝܫܬܐ ܘܢܪܚܡܘܢ ܠܛܒܬܐ. ܐܠܐ ܡܛܝܐܬ ܠܗܘܬ ܪܘܒܒܐ ܕܒܘ̈ܒܒܐ ܠܘܬ ܠܛܒܬܐ ܘܒܝܫܬܐ ܡܬܕܒܪܝܢ ܚܕ: ܐܝܟܢܐ ܕܗܘܝܢ ܐܡܪܝܢ ܘܒܝܫܬܗܘܢ ܚܠܦ :

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܘܕ[ܡܟܐ] ܕܡܠܬܐ

ܡܐ[ܡܪܐ] ܕܬܪܝܢ

ܐܠܐ ܕܝܢ ܙܕܩ ܠܝ ܡܛܠ ܠܡܪܚܩܘ ܡܢ ܦܪܘܫܘܬܐ ܕܡ̈ܠܐ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ. ܘܡܛܠ ܕܫܐܠܬܐ ܗܕܐ [ܕܒ̈ܢܝܢ] ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ: ܠܐ ܢܒܛܠ ܢܗܘܐ ܒܡ̈ܫܚܬܐ ܕܪܘܚܐ ܒܝܫܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܒܬܠܬܐ ܕܒܝܬܪܐ. ܒܬܪܝܢ ܚܕ ܠܡܦܩܘ: ܐܝܟܢܐ ܕܠܦܢܢܐ ܡܢܚܐ ܐܢܬܬ ܠܝ : ܠܗ ܐܝܟ ܙܒܢܝܐ ܕܚܘ̈ܢܝܗܘܢ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܠܝܦ ܡܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ : ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܒܕܝܠ ܚܕ̈ܝܢ ܗܘ̈ܝ ܠܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ: ܡܢ ܗܕܐ ܦܫܝܩܐ ܕܬܘܟ̈ܠܢܐ ܠܫܘܬܪܐ ܕܫ̈ܢܝܢ ܕܠܗ ܥܦܪ ܐܫܬܦܪ ܡܢ ܚܕ̈ܝܘܬܐ : ܘܠܡܠܦܢܘܬܐ ܡܫܠܡܢܘܬܐ * ܕܢܫܡܗ ܕܒܬܠܬܐ ܐܠܗܝܐ ∴ ܫܦܫܐܝܬ ܐܝܟ ܕܡܦܪܫ ܐܢܐ ܒܗܠܝܢ ܕܡܢ ܠܟܠ ܒܦܫܝܩܘܬܐ ܐܡܪܝܢ :

* Leg. ܡܫܡܠܝܢܘܬܐ.

ܐܝܬܘܗܝ ܕܦܠܚܘܬܐ ܗ̇ܝ ܫܠܝܚܘܬܐ. ܟܕ ܕܠܐܬܝܐ ܠܐ ܠܡܫܡܫܐ ܐܝܬ ܘܠܐ ܐܫܬܡܫܐ. ܘܠܐ ܡܬܒܥܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܦܠܐ ܡܫܬܢܐ. ܐܫܬܡܫܐ ܕܝܢ ܕܐܫܬܦܪ ܠܐ ܡܬܒ ܠܚܝܠܐ ܗܢܐ. ܐܠܐ ܐܢ ܠܡܫܡܫܐ ܗ̇ܘ: ܡܢ ܟܠ ܦܪܘܫ ܐܦ ܡܬܒܥܐ ܗ̇ܘ. ܘܐܫܬܡܫܐ ܐܝܬ ܠܗ. ܘܡܫܡܫܐ ܗ̇ܘ. ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܕܠܡܫܡ̈ܫܐ. ܗܠܝܢ ܗܟܝܠ ܟܠܗܝܢ ܟܕ ܐܝܬܝܗܝܢ ܐܚܪܢܝܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܬܪܝܢ: ܕܦܠܚܘܬܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܕܪ̈ܘܚܐ ܕܟܝܢܐ ܒܝܢܬܐ ܟܠ ܕܡ ܦܠܚܝܢ: ܟܕ ܡܘܡܐ ܠܦܠܚܘܬܗܘܢ ܠܝܬ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܠܐ ܡܬܚܫܒܐ ܗܘܬ ܕܪ̈ܘܚܐ ܕܠܒܪܝܬܐ ܕܟܠ ܠܐ ܠܐ ܢܦܩܘ: ܘܡܠܦܢܘܬܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ ܡܢ ܬܡܢ ܠܐ ܠܐ ܡܟܠܐ: ܢܬܒܥܘܢ ܘܡܡܠܐ ܠܦܠܚܘܬܗܘܢ. ܐܝܠܝܢ ܕܟܠ ܒܡܐ ܕܢܬܒܥܘܢ ܒܡܫܡ̈ܫܘܬܗܘܢ: ܕܡܢ ܒܪܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܢ ܗܕܐ ܐܫܬܦܪܐ ܚܕܬܐ ܙܒܢܐ ܘܠܦܢܐ ܕܐܫܬܦܪܘܫܡܫܐ ܗ̇ܘ ܕܠܦܘܬܗܘܢ ܬܫܡܫܬܗ: [2. 3. ܐܝܬܝܗ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ [ܟܠ] ܦܠܚܘܬܗܘܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬ ܐܢܐ ܟܠܗܘܢ ܕܡܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܒܫܠܝܚܘܬܗܘܢ Fol. 23b. ܒ[ܗܘܢ]. ܗܢܘܢ ܕܒܪ ܒܪ̈ܝܫܘܬܗܘܢ ܙܟܝܢ: ܘܒܪ ܠܐ ܙܟܝܢ ܒܒܪ̈ܝܬܐ ܗ̇ܘ ܕܐܢܫܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܡܫܡܫܝܢ ܕܡܦܪܫ ܦܪܝܫ ܘܠܡܘܬܐ ܡܫܠܡܝܢ: ܗܘܝܘ ܐܦ ܗ̇ܢܘܢ. ܒܪ ܠܗܢܝܢ ܕܡܢ ܙ̈ܠܝܡܘܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܠܐ ܒܢܝܢ: ܘܠܐ ܠܒ̈ܪܬܗܘܢ ܠܡܒܪܝܘ ܫܦܝܪ ܡܫܡܫܝܢ. ܠܘܬ ܐܫܬܦܪܐ ܐܢܕܐ ܕ [3 ܘܗܘܢ ܡܫܬܡܫܐ ܦܪܝ ܒܘܡܝܗܘܢ ܒܕܡܠܝܢ ܕܫܘܡܐ ܠܗܘܢ ܦܠܚܘܬܗܘܢ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܕܠܗܝܢ ܗ̇ܢܝܢ ܕܗܘ̈ܝ. ܒܪ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܝ ܐܦ ܟܠ ܙܘܒܢܐ ܕܒܥܒ̈ܕܐ: ܡܢ ܐܢܫܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܕܐܦܘܣܬܘܠܐ ܢܫܡܥ ܠܘܬ ܡܫܪܝܐ.

ܕܟܠܝܘܡ. ܐܫܬܡܥܐ ܠܢ ܕܦܓ̈ܥܐ ܠܡܢܕܪ̈ܬܐ ܕܣܘܟ̈ܠܘܗܝ ܐܫܟܚܘ ܥܠ ܥܡܟܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܩܡܘܗܝ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܘܠܐ ܚܙܐ ܫܬܐܣܬܐ ܕܫܪܪܐ ܡܢܝ ܒܢܦܫܘܗܝ: ܗ̇ܟܢܐ ܐܦ ܥܠ ܥܡܟܐ ܐܫܟܪܘ ܕܠܘ ܡܫ̈ܡܫ ܡܐܢܫ. ܐܠܐ ܐܡܝܢܐܝܬ ܡܬܦܪܢܣ. ܟܕ ܙܘܟܐ ܐܡܝܢ̇ܝ ܘܒܪܟܐ ܕܠܐ ܫܠܘܐ ܐܝܬ ܠܗ. ܐܝܠܝܢ ܕܠܘܩܒ̈ܠ ܒܙܪܥܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܒܚܝܢ. ܗ̇ܢܘܢ ܕܒܕ ܠܒܐ ܘܠܒܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܬܪܬܝܢܘܬܗ ܡܬܦܪܢܣ: ܐܡܝܢܐܝܬ ܒܒܝܬܐ ܕܐܒܘܢ ܗ̇ܠܝܢ ܡܬܒܪܟܝܢ. ܟܕ ܫܪܪܐ ܒܗܡܟܐ ܠܗܡܟܐ ܠܐ ܐܫܟܚܘ. ܟܕ ܠܐ ܩܡܘܗܝ ܠܗܘܢ ܫܠܡܝܢ ܒܗܠܟܐ ܕܗܠܝܢ ܘܠܐ ܠܬܪܕܐ. ܒܬܪ ܐܝܟܢ ܕܝܢ. ܗ̇ܘ ܡܐ ܕܡܟܒ ܠܡܦܪܥ ܠܪ̈ܘܚܐ. ܒܕܐܫܟܪܘ ܥܠ ܥܡܟܐ ܕܐܡܝܢܐܝܬ ܡܬܦܪܢܣ. ܗ̇ܢܘܢ ܕܡܢ ܦܘܪܫܢܐ ܕܡܢܕܪܝܢ ܡܬܠܝܢ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܫܡܝܢ ܥܠܝܗ̇. ܕܐܝܟܢ ܗ̇ܘ ܕܡܬܬܪܒܐ ܡܬܬܪܒܝܢܐ ܘܡܬܦܪܢܣܐ. ܐܦ ܗ̇ܟܢܐ ܡܫܘܬܦܐ ܗ̇ܘܐ ܥܡܟܐ: ܦܓܥܐ ܠܗ ܕܩܘ̈ܡܐ ܡܐܢܫ ܘܠܐ ܡܬܬܪܒܐ: ܐܝܟܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܐܬܬܫܝܡ ܠܗ ܡܢ ܒܒܪܗ. ܗ̇ܘ ܕܡܬܠܠ ܗܕܐ ܠܥܡܟܐ ܘܠܐܪܥܐ ܘܡܘܬܐ ܘܡܢܝܢ ܘܫܬܐܣܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܗܘܐ. ܕܟܕ ܡܢ ܠܒܪ ܐܝܬܝܗܘܢ ܘܣܒܝܢ ܠܟܠ: ܠܦܪ[ܘ]ܬܐ ܕܗܘܦܟܐ ܠܗܠܝܢ ܕܡܢ ܠܓܘ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܐܝܟܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܐܬܬܫܝܡ ܠܗܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܠܡܬܬܪܒܘ ܢܟ̈ܣܝܢ ܠܟܬܠ. ܟܕ ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܢ ܠܓܘ: ܘܕܡܬ̈ܬܪܒܝܢ ܠܒܪ ܡܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܫܟܝܪ ܠܗܝܢ ܠܐ ܡܬ̈ܟܫܝܢ. ܕܢܦܩܪ ܕܝܢ ܥܠ ܗ̇ܠܝܢ ܕܐܢ̈ܬܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܘܠܐ ܢܦܩ ܫܘܪܝܐ ܡܢ ܐܚܪܝܐ ܠܡܗܘܐ: ܗ̇ܘ ܕܢܦܫܩܢ ܕܒܐܣܟܡܐ ܕܐܣܦܪܐ

ܠܡܦܪܫܘ ܒܝܬܐ ܕܒܪܬܐ. ܒܥܠܬܐ ܐܬܦܝܣܬ ܠܗ ܕܐܠܐ ܢܦܪܘܩ ܡܢ ܗ̈ܢܝܢ ܕܐܠܗܘܬܐ ܘܕܦ ܗܘ̇ܐ [ܕܢ] ܬܐܡܪ̈ܢ. ܐܦ ܠܦܠܚܝܗܘܢ ܕܗ̈ܢܝܢ ܕܡܢ [ܫܢܝ]ܕ̈ܪܐ ܕܐܠܐ ܒܝ[ܕ]ܘܥܐ ܐܡܪ̈ܝܢ: ܘܐܦ ܠܝܘܠܦܢܐ ܕܐܠܗܝܢ ܕܒܒܪܬܐ ܗܘ̈ܘ: ܗ̈ܢܝܢ ܕܥܠܝܗܘܢ ܦܘܠܚܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܬܐ ܒܒܬܪܗ. [ܕܬܐ̈]ܒܝܬܐ ܕܝܢ ܕܫ̈ܦܝܐ ܐܝܬܐ ܠܡܦܪܥܬܐ. ܬܘܪܬܐ ܡܬܚܝܠܐ ܠܗ ܒܕܠܐ ܡܕܡ ܡܫܝܚܐ ܒܡܠܦܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܕܡ ܚܢ̈ܢܝ. ܡܛܠ ܕܦܠܚܘܬܐ ܡܦܩ[ܒ]ܬܐ ܘܡܚܒܪܢܘܬܐ ܦܠܚܘ: ܐܝܟܐ ܕܐܦ ܠܐ ܚܕܐ ܥܬܐܣܬܐ ܘܠܐ ܚܕ ܘܗ[ܘܐ] ܥܪܒܐ ܡܢܗ. ܒܠܘܩ ܕܝܢ ܡܕܡ ܕܦܠ[ܚ ܒ]ܗܘܢ ܘܗ̈ܢܘܢ ܕܐܣܬܘܥܠ ܐܘ ܐܣܒܪܘ: ܐܡܪܝܢ ܠܡܐܡ̈ܪ ܐܝܟ ܕܗܘܝ: ܘܒܒܬܐ ܐܫܠܡܘ ܠܒܬܪܗܘܢ. ܒܪ ܒܥܪ̈ܪܐ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܒܬܐ* ܒܪ[ܘܚ]ܐ ܕܙܢܝܘܬܐ ܦܠܚܘ ܘܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܪܘܚ ܕܒܪܬܐ ܐܪܫܘ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܐܦ ܠܐ ܒܠ ܗ̈ܢܝܢ ܕܒܫܡܗ ܗܘ̈ܘ: ܕܐܫܒܚܐ ܐܬܒܪܝ ܐܚܫܘ ܠܡܐܠܦ. ܐܠܐ ܗܟܝܠ ܐܦ ܠܐ ܒܠ ܐܫܟܚܘܐ: ܗ̇ܘ ܕܒܗ ܡܫܟܚܝܢ ܕܐܬܘܗܝ ܒܠܒܐ. ܒܪ [ܫ]ܢܝܐ ܠܡܢ [ܡܬܒܪܝܢ] ܐܝܟ ܐ[ܦܪܝܐ ܘܢ]ܦܘܫܬܐ ܕܝܢ ܕܕܡܒܠܐ ܐܠܐ ܐܬܬܗ̇ ܐܪܒܐ. ܒܪ ܒܐܣܒܪܐ ܕܠܐܘܦܢܝܐ ܗܘ[ܘ ܕ]ܝܢ ܕܡ̈ܢܝܘܬܐ ܕܐܪܒܐ ܡܫܬܡܫܝܢ [ܠܐܪܒܐ. ܠܘܡܬ]ܦܠܚܘ ܐܢܐ ܡܟܡܪ̈ ܡܕܡ ܗܟܢܐ. ܠܘܬ ܙ̈ܒܢܘܗܝ ܕܗܕܐ ܦܠܚܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܒܠ ܬ̈ܠܬܐ ܡܬܟܢ̈ܫܬܐ ܗܘܝܢܐ ܬܫܬܘܬ [ܐ] ܕܒܠܝܗܘܢ: Fol. 23a. ܐܦ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܐܚܐ ܕܫܬܐܬܘܬ ܢܦܩ ܒܠܝܗܘܢ. ܒܕܠܐ ܗܦܩ ܠܝ ܘܒܢܝܐ ܗܢܐ ܠܗܘܦܠܐܬ ܡܩܝܡܢܘܬܐ

* Hosea 4, 12.

ܕܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ ܡܕܡ ܕܝܢ̈ܐ ܠܘܬ ܗܘܐ. ܠܗܠܝܢ ܕܝܢ ܐܬܟܡܕ:
ܡܛܠ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ ܐܢܘܢ ܘܠܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܒܛܠܘܢ ܢܒܥܝܢ.
ܒܕܡܘܬ ܗܘܝ ܕܠܘܬ ܗܘܐ ܡܕܡ ܕܡܛܝ ܡܕܡ ܗܠܝܢ.
ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ ܠܘܬ ܗܘܐ ܡܕܡ ܕܝܢ̈ܐ. ܗܟܢܐ
ܐܦ ܠܐ ܠܒܪ ܡܢܗܘܢ ܐܝܬ ܡܕܡ ܕܡܛܝ. ܐܠܐ ܡܛܠ
ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܬܒܪܝܘ ܡܢܗܘܢ ܒܗ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܢ̈ܘܢ:
Fol. 22b. ܡܢܗܘܢ ܕܝܢ ܒܬܪܗ ܠܐܟ̈ܣܢܝܬܐ [4. 5. ܠܝܢ ܕܒܠ ܗܢ̈ܘܢ.
ܒܫܪܪܬܐ ܐܝܟ ܒܢܝܢܗ ܕܒܡܕܡܢܝܢ: ܐ[ܠܝܐ]ܬ ܒܠ
ܗܠܝܢ ܕܒܗ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܐܬܒܪܝܘ: ܒܫܘܬܐ ܫܘܕܒ
ܒܡܗܕܢܝܢ ܕܗܠܝܢ ܒ̈ܪܝܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ.
ܒܕ ܡܢܗܘܢ ܙܢܐ ܒܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܠܒܗ ܐܬܬܣܝܡ.
ܘܫܟܝܢ ܒܗܘܢ. ܒܗܝ ܕܠܐ ܡܟܝܠܐ ܗܘܬ ܕܢܒܝܘܬܐ
ܢܗܘܝܢ ܡܕܡ ܒܪܝܬܐ. ܘܠܐ ܗ̈ܘܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܡܕܡ ܐܝܠܝܢ
ܕܫܒ̈ܩ ܠܗܘܢ. ܘܒܥܠܡܗܘܢ ܡ[ܫܟܚ] ܠܗܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ
ܬܘܕܝܬ ܕܚܘܐ ܐܬܟܡܕ ܠܦܓܪܐ ܡܬܚܙܝܢܐ: ܒܫܘܬܐ
ܒܪ ܐ[ܢܫ] ܒܠ ܢܦܫܐ: ܒܕܐܬܬܣܝ ܡܢ ܠܒܗ ܘ[ܚܒܫ]ܐ
ܒܗ ܘܒܟܡܗ ܗܘܬ. ܒܠ [ܒ]ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܗ̈ܘܝܢ ܕܡܢ ܒܬܪ
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܢ̈ܘܢ. ܡܕܪܐܝܬ ܡܫܒܚܬܐ ܕܒܐܪܝܐ
ܠܚܕܐ ܐܬܒܪܝܘ. ܐܝܟܢܐ ܕܬܘܕܝܬܗ ܕܐܕܡ ܡܛܠ ܕܠܘ
ܐܝܢܕܐ ܗܘܘ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ. ܡܕܡܪܝܬ ܐܡܪ ܠܒܠܘܬܗ
ܕܦܓܪܐ ܘܒܬܪܝܢ ܗܘܝܢ ܕܢܦܫܐ ܒܬܫܒܘܚܬܗ ܕܒܪܝܬܐ.
ܒܕܐܬܚܝܝܬ ܠܗ: ܕܢܦܫ ܗܘ ܠܦܓܪ ܠܚܕܐ ܕܒܪܝܬܗܘܢ.
ܗܠܝܢ ܗܒܠ ܡܢ ܒܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪ: ܐܦ ܒܕ
ܦܠܚܘ̈ܬܐ ܡ̈ܬܚܙܝܢ ܕܐܡ̈ܒܪܢ: ܐܠܐ ܢ̈ܦܫܬܐ ܐܝܕܐ
ܕܐܠܝܨܐܝܬ ܐܬܐܡܪ. ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܗܢ ܕܒܬܪܝܢ ܚܕ

ܚܒܪ. ܟܕ ܠܘ ܠܬܪܝܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܐܚܝܢܐ ܒܪܐ. ܐܠܐ ܓܒܠ ܠܘܩܕܡ ܦܓܪܐ ܡܬܚܫܢܐ. ܠܢܦܫܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܚܫܢܝܬܐ ܒܬܪ ܦܓܪܐ ܢܦܚ. ܒܗܘܢ ܕܝܢ ܕܫܘܐ: ܬܪܝܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܐܚܝܢܐ ܒܪܐ. ܒܪܫܡ ܓܝܪ ܡܬܚܫܢܐ ܡܢ ܓܘܫܡܗ ܕܐܕܡ. ܡܢܗ ܓܒܠܗ ܠܐܢܬܬܐ. ܟܕ ܓܡ ܓܘܫܡܐ ܢܦܫܗ ܐܦ ܠܢܦܫܐ: ܟܠ ܐܕܡ ܗܘܒܠ ܡܛܠ ܕܠܘ ܬܪܝܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܐܚܝܢܐ ܒܪܐ. ܢܛܪ ܦܓܪܐ ܦܓܪܢܝܐ ܡܘܫܐ ܒܬܫܒܘܚܬܗ. ܒܐܡܪܗ ܘܕܟܘܬ ܗܘ ܡܕܡ ܕܠܘܩܕܡ ܐܬܒܪܝ. ܘܕܐܬܪܡ ܗܘ ܡܢܐ ܕܡܢ ܒܬܪܡ ܩܢܝܐ: ܠܘܬ ܫܘܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܬܪܝܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܚܕܬ ܗܘܘ: ܚܒܝܩ ܡܢ ܕܠܐܡܡܪ ܥܠ ܒܪܝܬܗ ܕܢܦܫܐ. ܬܘܒ ܗܘ ܕܝܢ ܒܠܫܢܗ ܫܡ ܕܗܘ ܕܡܬܚܫܢܐ. ܒܐܬܚܫܝܚ ܠܗ. ܕܣܦܩܐܝܬ ܒܫܬܐ ܡܬܪܡܝ ܥܠ ܐܝܕܐ ܕܒܝܬ ܡܢܝܢ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܓܒܠܗ ܡܛܠ ܘܫܒܥܐ ܒܗ: ܐܝܟ ܬܘܡܟܐ ܕܫܡ ܠܗ ܒܪܝܗ. ܒܪ ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܒܬ ܦܓܪܐ ܗܘ ܕܒܠ ܒܠܗ ܒܪܝܬܐ ܢܛܪ. ܘܕܡ ܓܝܪ ܫܒܥܐ ܘܐܪܒܥ ܠܝܬ ܗܘܐ ܡܕܡ ܕܒܪܐ. ܒܠܫܢܗ ܕܝܢ ܒܢܝܐ ܐܠܗܝܐ ܐܝܬ ܗܘܐ. ܗܘ ܕܗܘܘ ܒܠܬܐ ܕܗܢܝܢ ܕܗܘܝ. ܘܗܘܘ ܐܝܬܝܐ. ܟܕ ܡܢ ܐܝܟ ܠܐ ܫܒܩ ܠܡܗܘܐ. ܒܪܗ ܕܝܢ ܠܒܪܝܬܐ ܐܡܬܝ ܕܝܘܡܐ. ܘܬܘܒ ܠܘ ܒܪܝܬܐ ܡܦܪܫܐ. ܐܠܐ ܒܚܕ ܝܘܡܐ. ܗܘ ܕܒܗ ܟܕ ܡܢ ܫܒܥܐ ܘܐܪܒܥ ܫܢܝ ܠܡܒܪܝܗ ܠܟܠܡܐ: ܘܐܬܬܢܝܚ ܡܢ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܐܝܟ ܚܝܠܗ ܘܡܒܥܬܗ ܫܟܠ: ܒܒܪ ܕܝܢ ܦܓܪܐ ܠܒܪ̈ܝܬܐ ܘܠܬܘܩܢܐ ܕܗܠܝܢ ܕܐܬܬܦܝܡ ܐܝܟܢܐ ܕܗܘ ܒܒܪܐ. ܡܛܠ ܗܘܒܠ ܕܗܠܝܢ ܒܝܢܐ ܗܘܢܐ ܐܬܒܪܝ: ܫܪܝ ܠܡܫܬܥܝܘ ܥܠ ܒܪܝܬܐ ܕܐܢܠܝܢ ܕܗܘܝ ܡܢ ܫܒܥܐ ܘܐܪܒܥܐ. ܗܘܘ

ܒ̈ܬܘܠܬܐ ܢܣܒܬ ܡܢܗ* ܗܠܝܢ ܒ̈ܪܝܬܐ. ܘܠܐ ܐܝܠܝܢ ܕܡ̈ܬܚܙܝܢ ܡܢܗ ܗܠܝܢ ܕܢܦ̈ܫܢ ܠܗܝܢ ܐܬܚܙܝܝ ܗ̈ܘܝ. ܟܠ ܗܕܐ ܠܐ ܗܘܝܘ ܕܐܡܪ ܘܠܐ ܕܡܚܝܠܐ ܐܡܪ. ܠܐ ܕܪܡ̈ܫܬܐ ܘܠܐ ܕܠܦܪܐ. ܘܠܐ ܟܠ ܢܘܪܐ ܕܒܐܪܒܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܒܫܬܘܬܐ ܡܬܘ̈ܪܝܢ ܥܒܕ ܗ̈ܘܝ. ܒܗܘ ܕܡܢ ܟܠ ܦܪܘܨ ܚܕ ܐܝܠܝܢ ܕܗ̈ܘܝ ܒ̈ܪܝܬܐ ܘܫ̈ܡܫܝܢ ܠܗܝܢ ܕܠܡ ܕܢܬܬ̈ܠܡܢ. ܟܠ ܗ̈ܢܝܢ ܕܝܢ ܕܡܢ ܒܬܪܟܢ ܐܬܒܪܝ. ܒܬܫܡܫܬܐ ܫܘܬܬܬܐ ܐܘܕܥ. ܕܡܢܗ ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܗ̈ܢܝܢ ܕܡܢ ܒܬܪܟܢ ܗ̈ܘܝ. ܡܬܢܐܐܬ ܢܣܬܒܠ. ܕܐܝܠܝܢ ܕܒܫܬܘܬܐ ܚܕ ܡܛܠ ܟܠܗܘܢ ܗܕܐ ܥܒܕ ܗ̈ܘܝ: ܡܛܠ ܕܒܗ ܥܡܗܐ ܘܐܪܒܥܐ ܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒ̈ܪܝܬܐ ܘܠܟܠ ܫܪ̈ܟܝܢ. ܡܢܝ ܟܠܢܐ ܗܘ ܕܐܦ ܠܚ̈ܝܘܬܐ ܡ̈ܠܠܢܝܬܐ ܘܠܐ ܡ̈ܬܚܫܚܢܐ: ܡܛܠ ܗܕܐ ܥܒܕ ܕܒܐܝܕܐ ܒܐܝܕܐ ܢܐܡܪ ܟܠܗܘܢ. ܒܗܘ ܕܗܘ ܫܬܘܬܐ ܡܦܣܩܐܝܬ ܡܘܕܥ ܟܠ ܗܘܝܘܗܝ: ܐܝܟܐ ܕܒܗ ܗ̈ܢܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܫܬܘܬܐ ܡܬܝܕܥ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܦ ܡܢ ܗܘܝܘ ܕܒܪ ܐܢܫܐ: ܐܘ ܡܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܬܢܐܐܬ ܥܒܕܝܢ. ܐܝܟܐ ܕܕܒܪܐ ܘܢܣܒܬܐ ܒܒܪܗ. ܕܒܗ ܒܪ ܡܢ ܢܦܫܐ ܠܐ ܡܬܚܫܚܢܐ ܘܡ̈ܠܠܢܬܐ ܘܠܐ
Fol. 22a. ܡܬܚܫܚܢܝܬܐ. ܘܡܢ ܦܓܪܐ ܡܬܚܫܚܢܐ ܘܡܢܚܝܬܐ. ܘܠܗܘܢ ܠܘܬ ܒ̈ܢܝܐ ܠܐ ܡ̈ܬܚܫܚܢܐ ܐܝܬ ܠܗ ܕܡܢܚܝܬܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܡܢܝܚ ܠܡ̈ܬܚܫܚܢܝܬܐ. ܒܡܝܬܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܠܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܢܚܕܐ ܠܘܬ ܚܕ ܡܕܡ: ܒܗܘ ܕܒܗ ܡܢ ܦ̈ܓܪܐ ܡܦ̈ܪܫܐ ܡܬܦܢܩܢܐ: ܠܚܕ ܐܨܘܪܐ ܐܬܬܟܝܒ. ܒܪܗ ܠܗܕܐ ܫܘܬܐ ܕܟܝܢܗ ܡܚܝܢܐ ܠܟܠܗ ܒܪܝܬܐ. ܠܐܝܕܐ ܗܟܝܠ

* Ms. ܡܢܗ

ܒܪܐ ܡܪܢ. ܘܡܫܝܚܐ ܠܥܠܡܐ ܐܬܐ܂ ܕܢܦܪܘܩ. ܗܘ ܕܠܗܘܢ ܗܕܐ ܥܒܕ. ܐܦ ܠܢܦܫܬܗܘܢ ܕܡܫܝܚ ܠܗܘܢ ܟܡܢܐ ܒܪܗ ܐܠܗܐ ܕܝܠܗ. ܘܥܕ ܐܢܫ ܕܡܬܚܫܒ ܥܒܕ ܒܥܒܕܘܗܝ: ܒܪܐ ܒܥܒܕܘܗܝ ܐܦ ܢܘܗܪܐ. ܕܡܢ ܬܝܒܘܬܐ ܕܗܠܝܢ ܕܗܘ̈ܘ: ܘܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒܣܪܬܐ ܐܬܘ ܠܥܠܡܐ: ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܗܠܝܢ ܕܗܘ̈ܘ ܢܣܒ ܠܗܝܢ ܠܡܫܘܚܐ: ܒܕܡܢ ܡܕܡ ܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗ̈ܘܘ: ܐܝܟ ܕܠܝܬܘܬܐ ܘܙܪ̈ܥܐ Fol. 21b. ܘܫܘܚܬܐ ܕܐܪܥܒܬ ܪ̈ܓܠܐ ܘܪܘܚܐ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܠܬܘܪܐ ܕܝܢ ܘܠܦܪܘܬܐ ܡܢ ܬ̈ܢܢܐ: ܢܘܕܥ ܐܢܘܢ ܕܗܘܘ ܟܠܗܬܐ ܕܟܠ. ܗܘ ܕܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܪܐ: ܘܝܗܒ ܒܪܝܬܐ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܐܝܟ ܥܒܠܝܗܘܢ ܘܫܠܡ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܠܐ ܡܫܬܟܚܐ ܗܘܬ ܕܐܚܪܢܐ ܢܒܪܝܗ ܠܒܪܝܬܐ: ܢܝܚܬܗ ܕܝܢ ܐܚܪܢܐ ܒܬܘܩܢܬܐ ܕܗ̈ܘܝܢ ܕܡܢ ܡܢܝܢ ܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ. ܟܕ ܟܠܗܝܢ ܓܪ ܗܠܝܢ ܡܬܩܢܢ ܠܒ̈ܢܝܐ ܬ̈ܠܝܠܐ ܘܠܐ ܡܬ̈ܚܫܚܢܐ ܒܗܘ ܟܠ ܚܕܟܘܬܗ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܦ ܠܡܒܢܐ ܡܫܥܝܐ ܒܥܒܕܐ ܠܡܠܦܘܬܗܘܢ ܟܕ ܬܫܒܘܚܬܗ ܐܡܪ. ܒܪܫܝܬ ܥܒܕ ܐܠܗܐ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ. ܟܕ ܠܗ ܗ̈ܘܝܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܪ ܕܐܬܒܪܝ ܒܪܫܝܬ: ܐܠܐ ܒܡܠܬܗ ܙܒܢ ܐܦ ܟܠ ܗܠܝܢ ܕܒܪܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܒܪ ܟܠܗܘܢ ܐܬܒܪܝܘ ܒܡܠܬܗ ܗܘܘ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܟܠ ܗ̈ܠܝܢ ܕܡܢ ܒܪܫܝܬ ܐܬܒܪܝ. ܡܫܬܒܚܐ ܒܐܝܕܐ ܕܐܠܗܐ ܐܬܬܘܡ. ܘܐܝܠܝܢ ܒܪܝܬܗ ܥܡܡܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘܘ: ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܒܪܫܝܬ. ܘܒܐܝܕܐ ܒܐܝܕܐ ܬܢܝܢܐ ܟܠ ܟܠܗܝܢ. ܐܠܗܐ ܕܐܦ ܒܬܫܒܘܚܬܗ ܐܘܕܥ. ܟܠ ܗ̈ܠܝܢ ܕܝܢ ܕܒܡܠܬܗܘܢ ܐܬܒܪܝ ܒܬܘܠܕܐ ܗܘ ܟܠܗܘܢ ܙܒܢ. ܒܕܠܐ ܡܪܝܐ ܕܗܠܝܢ

ܗܟܝܠ ܟܠ ܗܠܝܢ ܕܐܬܟܬܒܝ ܡܕ̈ܡܝܬܐ ܗܘ ܡܠܬܐ. ܘܠܐ ܟܠ ܗܠܝܢ ܕܒܫܪܬܐ ܗܘܘ ܦܫ ܡܢ ܕܠܡܐܡܪ. ܡܛܠ ܕܗܪܟܐ ܐܠܝܨܬ ܡܬܟܒܫܐ ܗܘܬ. ܒܕܐܬܝܗ̇ ܗܘܬ ܡܠܦܢܘܬܐ ܠܫܡܥܝܗܘܢ ܕܢܠܦܝܢ. ܗܪ ܬܘܒ ܕܝܢ ܠܝܬ ܗ̣ܘܐ ܐܢܫܐ ܕܦܠܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܐܠܦ. ܘܗܕܐ ܗ̣ܝ ܐܠܗܐ ܡܘܕܥ ܠܡܠܦܢܐ ܐܝܟ ܒܪ ܐܡܪ. ܒܪ ܒ̈ܪܐ ܗܘܬ ܒܥܒܕܐ: ܒܒܗ ܒܡܠܐ ܙܥܘܪܐ ܟܠܗܘܢ ܡܠ̈ܐܟܝܢ ܘܡܟܣܢܘܢ. ܘܣܝܒܟܐ ܗ̇ܝ ܕܐܡܝܢܐ ܕܒܒܪܝܬܐ ܕܒܘ̈ܒܥܐ ܫܪܝܘ: ܟܠ ܟܠܗܘܢ ܗ̈ܢܝܢ ܕܗܘ̈ܝ ܡܫܬܟܠܝܢ ܗܘܘ. ܒܪ ܒܗܘܢܐ ܕܟܠ ܚܕܐ ܚܕܐ ܡܢܗܘܢ: ܬܗܪܝܢ ܗܘܘ ܘܡܬܕܡܪܝܢ. ܕܐܝܟܢܐ ܒܡܢܗ̇ ܕܡܠܬܐ ܒ̈ܢܝܐ ܡܬܟܪܝܢ ܗܘܘ: ܫ̇ܢܘ ܕܡܢ ܡܕܡ ܠܐ ܐܬܬܗܝܘ ܗܘܘ. ܘܡܛܠ ܕܟܠܗܘܢ ܗ̈ܢܝܢ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ ܡܬܒ̈ܪܝܢ ܗ̈ܘܘ: ܐܫܬܘܕܥܬܐ ܕܝܢ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒ̈ܪܝܢ ܗ̈ܘܝܢ ܗ̈ܘܘ ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܗ ܕܐܠܗܐ: ܕܐܬܬܐܬܐ ܢܘܕܥ ܠܒ̈ܢܝܐ ܡ̈ܠܠܐ ܘܠܐ ܡܬ̈ܚܙܝܢܐ: ܕܠܘ ܒܠܚܘܕ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܗ̈ܘܘ ܒܪܝ ܠܗܝܢ ܕܠܐ ܐܬܬܗܝܢ ܗ̈ܘܘ: ܐܠܐ ܐܦ ܡܢ ܗ̈ܢܝܢ ܕܠܥܠ ܠܐ ܐܬܬܗܝܢ ܗ̈ܘܘ ܡܟܝܠ ܒܪܐ ܐܝܟܢܐ ܕܨܒܐ: ܒܪ ܠܐ ܫܘܚܠܦ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܟܝܢܗ ܙܕܩ ܕܢܒܪܐ ܐܝܠܝܢ ܕܗ̈ܘܝܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܠܗܘܢ ܒܪܐ ܘܡܕܒܪܬ ܒܗ̇ ܗ̈ܢܝܢ ܕܡܬ̈ܚܙܝܢ: ܥܒܕ ܬܪܝܢ ܒ̈ܢܝܢ. ܚܕ ܡܟܣܝܢ ܡܬܚܙܝܢܐ. ܘܐܚܪܢܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ. ܫ̇ܢܘ ܕܠܘ ܒܡܕ ܗܠܝܢ ܡܕ̈ܡܝܬܐ ܒܒܪ ܐܢܘܢ: ܐܠܐ ܐܢ ܒܫܪܬܐ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ ܐܝܬܝ ܠܗܘܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܢܝܐ ܡܬܚܙܝܢܐ ܢܗܘܪܐ. ܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ ܕܝܢ. ܒܢܝܐ ܕܢܦܫ. ܕܡܢ ܗܠܝܢ ܢܬܒܢܘܢ ܚܠܘ ܕܒܪܘܝܐ: ܕܡܬܒܪܝܬܐ ܡܢ ܠܐ ܗܘܝܐ ܠܗܘܝܐ ܠܐܝܢܐ ܕܨܒܐ: ܘܡܢ ܠܐ ܡܕܡ

ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܕܐ ܚܒܪ ܠܥܡܐ ܕܡܬܝܚܕ. ܟܕ ܢܦܩ ܒ ܚܙܘ ܦܪ̈ܨܘܦܗܘܢ ܕܥܡ̈ܐ. ܘܒܬܪ ܒܟܘܢܫܗܘܢ ܕܥܡ̈ܐ: ܟܠܗ ܠܐܪܒܥܐ. ܘܒܬܪ ܚܒܪ ܢܬܟܬܒ ܘܐ̈ܪܒܥܐ. ܘܡ ܒܬܪ ܕܚܙܐ ܫܘܬܐ. ܐܬܪܝܬ ܒܠܗܘܢ ܒܪܝܗ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܕܒܢܝܢ ܗ̈ܘܝܢ ܒܠܗܘܢ: ܟܕ ܠܒܢܝ ܫܘܠܛܢܐ ܠܐ ܡ̈ܬܚܫܢܢ: ܘܡ̈ܠܠܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܘ ܡܬܪܐܬ ܘܕܡ ܗܘܐ ܠܡܫܡܠ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܘܫܠܛܢܗ: ܡܬܚܫܒܬܐ ܠܗܠܝܢ ܕܐܬܒܪܝ. ܒܪ ܗܘܐ. ܢܬܕܒܪ ܐܢܘܢ ܒܠ ܒܪܝܬܗ. ܕܟܕ ܚܙܝ ܗܘ̈ܐ: ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܒܬܪ ܐܬܒܪܝ: ܘܡܬܚܫܒܬܐ ܕܒܠܗ ܒܠܒܐ ܢܬܘܕܒܘܢ ܕܒܪܘܚܗܘܢ ܠܐ ܐܣܝܪܝܢ ܗܘܘ: ܗܟܝܠ ܡܢ ܒܪܘܟ: ܕܡ̈ܬܚܫܢܢܘܬܐ. ܐܠܐ ܗܢܐ ܐܬܬܘܗܝ: ܗܘ ܕܩܝܡ ܐ ܠܗܘܢ ܡܛܠ ܠܡܫܘܐ ܥܡ ܗܠܝܢ: ܗܘ ܕܩܝܡ ܒܥܒܕܘܗܝ ܚܘ ܟܕ ܒܪܐ ܒܪ ܡܠܬܗ. ܡܛܠ ܗܕ: ܒܬܪ ܟܠ ܗܠܝܢ ܕܡܕܡ̈ܟܝܢ ܐܬܒܪܝ: ܠܐ ܫܡ ܦܘܠܘܣ: ܡܫܝܚܐ ܡܠܬܐ ܗܝ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܥܣܩܐ ܗܝ ܕܒܪܝܬ ܠܟ ܒܬܪ ܐܠܗܐ ܠܥܡܡ̈ܐ ܘܠܐܪ̈ܒܥܐ: ܡܢ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܒܪܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܟܕ ܠܐ ܐܬܚܫ Fol. 21a. ܒܡܠܬܐ ܒܪܥܝܬ ܗܘܐ ܗܘ ܐܢܫܐ ܕܗܠܝܢ ܗܘܐ ܠ ܠܡܐܠܦ ܡܕܡ ܡܢ ܡܠܬܗ. ܟܠ ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܡܪܥܐ ܐܢܫ ܕܡܬܡܪܐ ܗܝ ܡܠܬܐ ܠܗܘܢܝܢ. ܒܪܐܝܬ ܗܘܐ ܠ ܡܫܝܠ ܗܘ ܕܟܠ ܒܥܘܕܐ ܘܕܡ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܡܐܠ ܒܪ ܡܠܬܐ: ܡܛܠ ܕܦܝܫܐ ܗܘܐ ܒܢܝܫܗ: ܗܘܝܘ ܡܠܬ ܡܬܚ̈ܒܐ ܗܘܝܬ ܐܝܟ ܕܫܒܝܚܐ. ܟܕ ܢܦܩ ܠܡܠܬܐ ܗ ܒܟܪܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܡܘܠܦܢܐ ܗܘܐ ܕܫܝܢܐ ܡ̈ܠܠܐ ܘܠ ܡ̈ܬܚܫܢܐ: ܟܠ ܗܘ ܕܡܟܘܢܝܗ ܒܪܗ ܠܒܪܝܬܐ. ܠ

ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ: ܘܕܡ̈ܝܐ ܘܕܐܐܪ ܘܕܢܘܪܐ: ܘܕܙ̈ܢܝܘܬܐ Fol. 20b. ܘܕܫܘܝܘܬܐ ܘܕܟܠܗܝܢ ܗܠܝܢ ܕܫܪܟܐ. ܡܕܝܢ ܗܘ ܕܝܢ. ܐܦ ܦܘܪܫܢܐ ܗܘܐ ܕܠܗܝܢ ܕܗܠܝܢ: ܕܐܝܬ ܒܐܣܛܘ̈ܟܣܝܢ ܘܒܪܘܬܗܘܢ ܘܒܗܠܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ: ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡ̈ܠܝܠܝܢ ܠܡܬܚܙܝܐ. ܟܠܝܢܐ ܗܘ ܕܝܢ ܐܦ ܣܘܟܠܝܘܬܐ ܕܐܝܬ ܒܚܫܚܫܬܐ ܗܠܝܢ ܕܗܘ̈ܝ. ܘܦܪܓ ܗܠܝܢ ܕܫܪܟܐ ܕܠܐ ܠܗܝܢ ܢܬܠܐ ܗܟܐ: ܗ̇ܘ ܕܐܝܬ ܒܡ̈ܝܐ ܘܒܐܐܪܐ ܘܒܢܘܪܐ ܘܒܐܐܪ. ܘܕܡܬܚܙܝܐ ܐܪܥܐ ܡܢ ܡ̈ܝܐ. ܘܕܐܦ ܗܘ ܕܢܬܟܠܒ ܒܝܢܐ ܕܡ̈ܝܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܡܬܦܠܛܝܢ ܠܗܘܢ. ܘܕܠܘܬܪ ܡܕܒܒܝܢ ܡ̈ܝܐ. ܘܐܦ ܗ̇ܘ ܕܬܬܦܫܛܐ ܢܘܪܐ. ܡܟܢܫܐ ܠܗ ܠܒܝܢܐ ܕܐܠܦܢܘܬܐ. ܕܒܝܕ ܗ̈ܢܝܢ ܟܠܗܝܢ: ܗ̇ܘܐ ܥܠܝܟ ܠܒ̈ܢܝܐ ܡ̈ܠܠܐ ܠܡܐܠܦ: ܟܠ ܫܠܝܛܘܬܗ ܘܫܒܝܚܘܬܗ ܕܒܪܘܝܐ. ܘܬܘܪܐܝܬ ܟܕ ܫܝܡ ܠܐܠܗܐ ܕܒܗܠܝܢ ܕܕܠܡܘܟܠܐ ܐܬܚܙܝܘ ܡܟܣܝܢ ܘܡܬܓܠܐ ܠܟܠ.. ܟܕ ܓܝܪ ܐܐܪ ܘܐܪܥܐ ܘܡ̈ܝܐ ܘܢܘܪܐ: ܡ̈ܬܦܫܛ ܟܠܡܐ ܗܢܐ ܕܡܬܚܙܐ. ܟܕ ܣܘܟܠܘܬܐ ܕܩܝܡ ܠܘܬ ܫ̈ܪܪܐ. ܠܝܬ ܟܠ ܐܢܫ ܟܠܢܐ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܐܦ ܠܟܣܝܐ ܕܐܢܫ ܗܢܐ ܟܕ ܠܒܪܝܬܐ. ܕܟܕ ܒܬܪܝܢ ܗܘܘ ܠܡܫܬܘܕܥܘ ܠܒܪܘܝܗܘܢ: ܒܪܐ ܐܢܘܢ ܓܝܪ ܠܗ ܡܢܗܘܢ ܘܠܗܘܢ: ܕܠܐ ܡܢ ܟܠܗ ܡܕܡܐ ܢܬܦܠܓܘܢ: ܟܕ ܠܐ ܠܐܠܗܐ ܫܝܡ: ܘܠܐ ܐܝܬ ܐܝܠܝܢ ܕܒܗܘܢ ܪܕܘ ܠܗܘܢ ܠܡܫܬܘܕܥܘ ܠܒܪܘܝܐ ܗ̇ܘ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ. ܐܠܐ ܒܪܐ ܐܢܘܢ ܒܗ ܗܠܝܢ ܕܡ̈ܬܚܙܝܢ. ܟܕ ܟܪܝܟܗ ܕܠܐ ܬܬܚܙܝܢܘܬܐ ܒܪܗ̇ ܠܒܪܝܬܐ. ܝܗܒܗ̇ ܕܝܢ ܒܬܪܝܢ. ܒܐܝܕܐ ܕܐܝܕܐ ܘܠܦܘܕܩ ܒܫܘܒܗ ܕܢܘܗܪܐ ܥܒܪܐ ܠܡܫܡܠܝܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ.

ܗ̇ܕܐ ܓܒܪ ܟܠܝܘܡ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܐܡܝܢܐ ܕܗܘܘ: ܐܠܘ ܡܕܡ ܐܚܪܝܢ ܠܝܬ ܗܘܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܦܓܪܗ ܡܬܝܠܕܝܢ ܗܘܘ ܠܡܐܠܦ ܠܟܬ̈ܒܐ ܕܝܠܝܢ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܕܒܪ ܫܢܝܢ ܕܡܫܡܫ ܕܗܠܝܢ ܕܗܘ̈ܝ ܕܬ̈ܠܝܢ ܡܢ ܪ̈ܓܫܬܐ ܘܡܢ ܫ̈ܢܝܐ: ܡܫܡܫ ܕܝܢ ܕܒܪ ܫ̈ܢܝܐ ܕܒܬܪܟܢܬܗܘܢ ܡܢܝܢ ܚܠܝ̈ܬܐ ܐܢ̈ܝܢ ܡܢ ܪ̈ܓܫܬܐ: ܘܡܫܡܫ ܬܘܒ ܕܒܪ ܒܪ̈ܓܫܬܐ ܘܫ̈ܢܝܐ ܡ̈ܫܡܫܬܐ: ܡܢ ܡܠܬܐ ܘܫ̈ܢܝܐ ܠܐ ܡܫ̈ܡܫܬܐ ܕ̈ܝܢܝܢ. ܟܦܣܡܐ ܕܗܠܝܢ ܟܠ ܟܬ̈ܒܝܗܘܢ ܡܠܦ ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܐܝܢܐ ܒܢܝܐ ܢܣܒܘ ܡܢ ܐܠܗܐ. ܘܠܘ ܟܠܝܘܡ ܠܗܘܢܐ ܐܬܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܒܚܕܢܐ ܕܐܝܟ ܗܢܐ ܗܘܘ: ܐܡܝܢܐ ܕܒܫܘ̈ܠܡܬܐ ܕܡܬܘܕܝܐ ܡܢܝܢ ܐܝܟ ܒܚܕܐ ܕܡܬܡܢܝܢܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܕܒܪ ܡܢܐ ܗܘ ܦܘܪܥܢܗ ܕܗܕܐ ܡܢ ܗ̇ܘ. ܕܐܠܗܐ ܐܬܬܗܝܒ ܡܢ ܡܬܘܡ. ܒܪ ܠܘ ܡܢ ܐܚܪܝܢ ܢܣܒ ܠܡܗܘܐ. ܘܠܐ ܟܠܗܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܘܡܝܐܬ ܐܬܬܗܝܒ ܠܗ. ܒܪܬܐ ܕܝܢ ܗ̇ܝ ܡܢ ܢܦܫܗ ܡܕܡ ܠܐ ܦ̇ܢܝܐ. ܡܢ ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܕܡܢ ܡܕܡ ܐܝ̈ܬܝܬ ܠܡܗܘܐ ܒܪ ܠܐ ܐܬܬܗ ܗܘܬ. ܡܛܠ ܢܦܩܬ ܥܠ ܡܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ: ܐܝܟ ܕܢܦܩ ܠܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܕܝܗܒ ܠܗ ܠܡܗܘܐ. ܒܕܡܘܬ ܗ̇ܟܘܐ ܘܥ̇ܒܕ ܕܐܝܕܐ ܒܪܐ ܠܗ̇ܝܘ ܕܢܣܒܘ ܠܡܗܘܐ. ܐܬܬܗ ܕܝܢ ܗܕܐ. ܕܢܣܒܘ ܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܕܫܡܝܢ ܬ̈ܠܝܠܬܐ. ܒܪ ܡܬܬܕܒܪܝܢ ܠܗ̇ܘ ܕܐܬܬܗܘܝ ܟܠܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܦܬܟܪ̈ܝܗܘܢ: ܗ̇ܘ ܕܐܬܬܗܘܝ ܐܦ ܒܪܘܢܐ ܕܟܠܗ ܒܪܬܐ. ܡܛܠ ܟܠܬܐ ܗܟܝܠ ܗܕܐ. ܐܦ ܦܬܟܪܘܬܐ ܦܓܠܐܬܐ ܒܪܐ ܒܐܠܝܢ ܕܗ̈ܘܝ. ܘܗܕܐ ܟܠܗ: ܐܝܟ ܒܚܕܐ ܕܐܦ ܠܐ ܒܟܠܬܐ ܡܦܝܢܐ ܠܡܬܘܡܝܘ. ܚܠܝܐ ܗܘ ܓܒܪ ܦܘܪܥܢܐ ܒܢܝܐ

I. Fragmenta commentarii in Genesim.

Fol. 20 a. Add. 17217. ܕܐܝܟ ܗܘ ܟܝܢܗܘܢ. ܟܕ ܕܝܢ ܕܡ̈ܠܝܢ ܡܟܝܢܗܘܢ. ܐܝ̈ܠܢܐ ܘܙܪ̈ܥܐ ܠܗܘ̇ܢ ܕܚ̈ܝܐ ܒܢ̈ܝܐ ܡܦܩ: ܕܟܝܢܗܘܢ ܙ̇ܢܝܢ ܘܢܣܒܝܢ ܬܘܣܦܬܐ ܘܦܐܪ̈ܐ ܢܗ̇ܒܢ. ܟܕ ܬܘܒ ܕܡ̈ܠܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܚܝ̈ܘܬܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܚ̈ܘܝܐ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ ܡܫ̈ܘܬܦܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܗ̈ܢܝܢ ܡܢ ܢܦܫܗܘܢ ܡܫ̈ܟܚܢ ܠܡܬܬܪܒܘ. ܘܪ̈ܚܫܢ* ܡܢ ܕܘܟܬܐ ܠܕܘܟܬ̣ܐ. ܒܪ ܩ̈ܢܝܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܬܕܡܘܪܬܐ.. ܟ̈ܠܝܢ ܕܝܢ ܠܬܢ̈ܝܢܐ ܡܢ ܡܠܬ̣ܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܠܐ ܒܡܥܡܪ̈ܬܐ ܕܦܪ̈ܚܝܢ ܡܬ̈ܦܫܢ. ܕܡ̈ܠܝܢ ܕܝܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܟܕ ܠܚ̈ܠܝܠܐ. ܗ̇ܘܝܢ ܕܐܦ ܒܢ̈ܝܐ ܫ̈ܪܬܐ ܘܠܐ ܚܝ̈ܘܬܐ ܡܫܘܬܦܢ. ܘܡܟܠܬܐ ܗ̇ܝ ܕܒܗ̇ ܠܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܥܠܬܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܡܫܘܕܥܝܢ: ܘܡܚܘܝܢ ܐܦ ܫܦܝܪ̈ܬܐ ܕܨܒܝܢ ܠܡܥܒܕ. ܐܦ ܠܐ ܓܝܪ ܡܫܟܚܢܐ ܗܘܬ ܕܒܢ̈ܝܐ ܬ̈ܠܝܠܐ ܘܠܐ ܬܫܒ̈ܘܚܬܐ: ܗ̇ܘܝܢ ܕܒܢ̈ܝܐ ܠܗ ܬܫܒ̈ܘܚܬܐ ܢܫܒܚܘ: ܠܡܥܒܕ ܫܦܝܪ̈ܬܐ ܕܨܒܝܢ: ܐܠܗܐ ܒܫܘܠܡܐ ܕܐܚܪ̈ܝܬܐ ܗܕܐ ܢܥܒܕܘ.

* Leg. ܘܪ̈ܚܫܝܢ

		Pag.
I.	In Genesim. . . . . . ·	1—21
II.	In Prophetas Minores.	22—27
III.	De Incarnatione. . . .	28—57
IV.	Hymnus matutinus. .	58—59
V.	Fragmenta varia. . .	60—70

Digitized by Google

75 V. ma

Bei **Wilhelm Engelmann** in Leipzig erschien ferner:

Ǵawâlîkî's Almuʿarrab.

Nach der Leydener Handschrift mit Erläuterungen
herausgegeben
von
Ed. Sachau, Dr. phil.
8. br. 1867. 2 Thlr. 20 Ngr.

Max Müller's
Sanskrit-Grammatik
in Devanâgarî und lateinischen Buchstaben.
Aus dem Englischen übersetzt
von
Dr. F. Kielhorn und **Dr. G. Oppert**
gr. 8. 1868. br. 5 Thlr.

Commentar
über
DAS AVESTA
von
Friedrich Spiegel.
Erster u. zweiter Band. gr. 8. 1865, 69. br.
1. Band: Der Vendidâd. 1865. 3 Thlr. 20 Ngr.
2. „ Vispered. Yaçna und Khorda-Avesta. 1869. 3 Thlr. 10 Ngr.

Grammatik
der
altbaktrischen Sprache
nebst
einem Anhange über den Gâthâdialekt
von
Dr. Friedr. Spiegel.
gr. 8. 1867. br. 4 Thlr.

APR 24 1961

APR 30 1983

JUN 30 1983

MAR 17 1999

SEP 10 1999

SEP 1

SEP 10 1996

APR 26 2002

FEB 10 2005

SEP 12 2005

3 2044 038 462 032

Digitized by Google

APR 24 1961

MAR 0 7 1999

APR 30 1983

SEP 1 0 1999

JUN 30 1983

SEP 1 0 1996

APR 2 6 2002

FEB 1 0 2005

SEP 1 2 2005

Digitized by Google

3 2044 038 462 032

Digitized by Google